





MS BW

IVANOW

0035

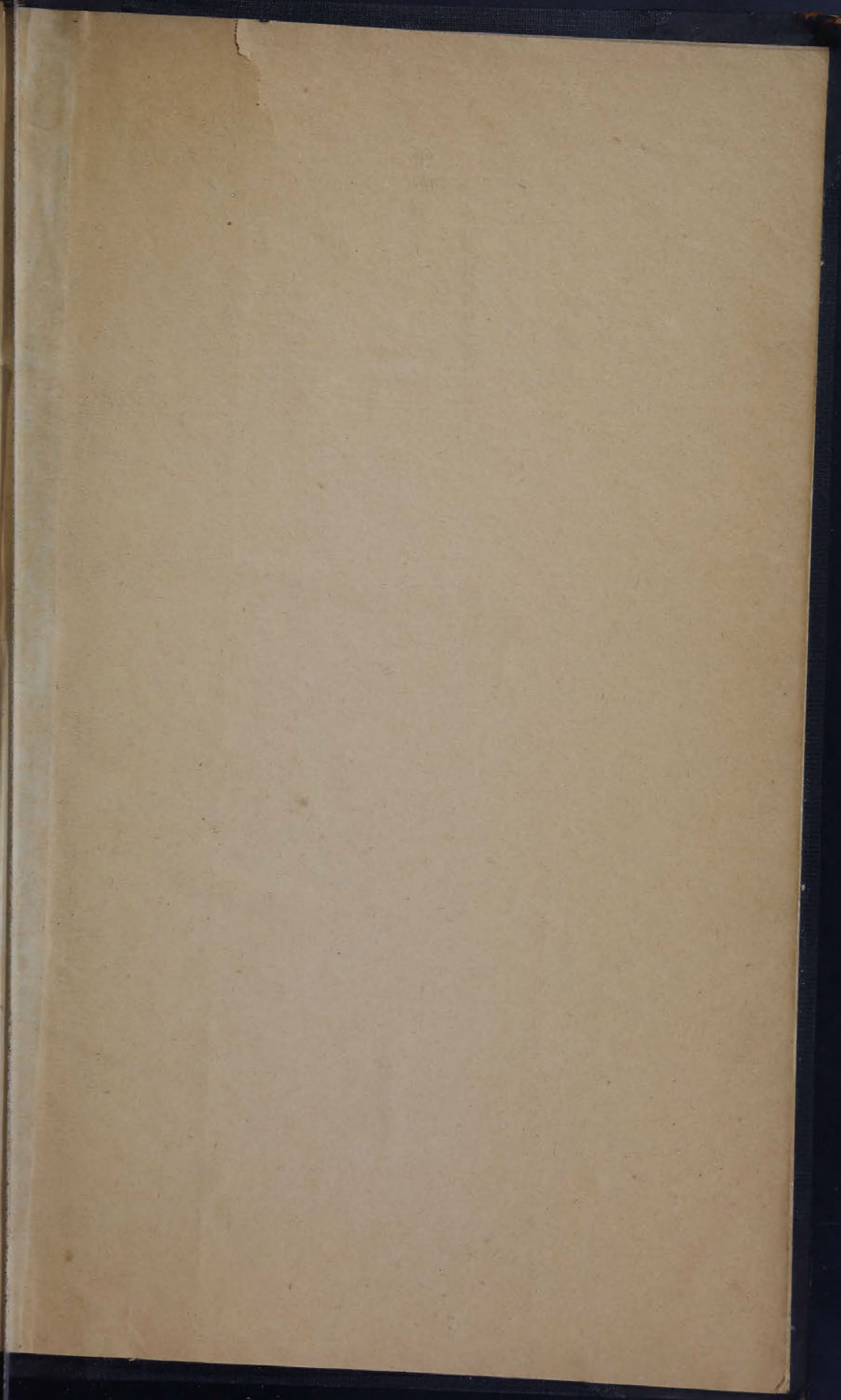
001591414



35

Tilismätü'e-khayäl  
(epistolography)















35

حسن الشان و ابن محمد بن الهادي

سنة 10. 11. 12

طالع حسن و ابن محمد بن الهادي  
حسن الشان و ابن محمد بن الهادي



بسم الله الرحمن الرحيم

باد دیده معنی و مملو نه عارض سخن حمد بهار سپیدی گلشن پر درست که به دشت نرنگی نخل  
رقم چیده نزار شاخ ابرو سپاید و نه بخت پرستی نهال نهمش نامرگافوری شمیم سواد ناصح  
طوفی طبع بلند خیالان باد وصف این پوسی های کمال در شکرستان شتابش سر در حیرت  
نغمه مقام شنان با همه اصول و لنواری باد بر نرم مد کشش ترانه کج انگلی از ناز زبان  
جرعه نرم سوادیش باده تمنا در چنگد نعلک سر ایا خوش و برنگ افروزی چهره مهر سحابش  
شفق گلستان پویش پشیمنی که در خاک راه تمنایش انگ خونین ریخته کرد آب چشمه خورشید  
بر دراز دوست و خاری که در هوای سوادیش ناله جنون انگشته مسیفا نه فلک و ابریش  
اوسحاب بنان سایه است از دود و دگرش دریا جن رضوان لطف است از بخور عطرش  
امکانش خلوه گاه لامکان صحنه است از پناه مهر و درش کج و در نرنگه ایجاوش نیلوفر اما  
در عمر عدم گرفتار سر سبزه خار حلقه نویسان در جلوریزی سالتش طوفان و خشت در قدم و ناله  
از ششم خبری عکاشش صد سرق سبلی در پردم **شوی** بهار از فیض عامش کر برد و بوند  
از شاخ ابرو: چمن را ابرو جودش کرد دباب بهیجا می عینچ اردو کوهر ناب بهیوا دل کو  
خورشید: لاگردان برویش ماه و نورشید: بوجشش قطعه رنگین گلشن: **بسم الله الرحمن الرحيم**  
از امفانش کشته در ریش چمن: **بسم الله الرحمن الرحيم** سواد و دیده معنی و مملو نه عارض سخن حمد بهار سپیدی گلشن پر درست که به دشت نرنگی نخل



سوادش: دلم از یاد داشتن مشغول و با این معانی که بعد از حمد و ثنا عاصی بر با معصیت مفسور  
 از حق نول کشید فتح القلوب المقاصد علیه فی الدهور بر ضمیمه سیرت خلیفه روشنند این صبح نفس و اوج پر  
 و فیه رس عرض حال بدیمینو ال میباید که از مبادی انشا رنبا شیر صبح شعورنا حال که تقدیم شنید  
 نیمه راه از عمر غریزی کرده در خدمت منشیان فطرت بلند و اوسان و ان در شمشید از یکم و جان در روح درود  
 توقع ناکردی و از سبب طیر این سطور است که از دلت مدد و بعد بعد عاصی بر معاصی را شوق و اودم  
 منشا شجر خیز و رفعت دلا و بر قبله امال و لقبه اقباس منشیان بلند فطرت و زبده شکر طراز ان  
 عال طبعیت خوشید اوج فصاحت پروری کو هر بحر بدست کسری رنهای طریق شد و مرشد سبیل ارشاد  
 زبده اهل صباحت خلعه از باب سلالت با معنیهای منتهی کرمی صاعد مصاعد مناسبت کسری و الدما  
 عالمیت کلام کبیر ام اودام الله طلاله و ضاعف قدره و در جانه مد ظله الله للمقام شعری سخن فہم و سخن کج  
 سخن و ان فروغ مفضل و انشای پسند ان چو کرد و طبع پاکش نکته پر داز: تر شوق لفظ بر معنی کند مار  
 کار با نمائند او: زبان و اود سخن را خامه او: زند طبعش چو موج از لفظ شاداب: پریشان نشخوار  
 اب: جوانین سخن را ناز سازو: فصاحت را بلند او از سازو: صباحت را از لفظش اب: چو  
 فصاحت را از سرش رنگ بر رو: کجاست شری چو شری اودان است: تفاوت از زمین تا آسمان است  
 دل از دیوان کردن کرده نصیب: با اوصاف شورش نظم پروین: بر یکین معنی کل کرده سخن  
 بچون نظم کل این شری بر یکین: چو شری ناز کش را بر نوشتند: سخن را بر نوشت از سر نوشتند: عبارت  
 نشخوار او: اشارت و سگاف نکته و ایا: به شری او از شیره جان: بسیاری میکند حل الیون: دور  
 از خامه چون و صفش کفارو: رحمت در میان انگشت دارد: به توبه گفت او کماهی: ز چشم جوید  
 کبر و سبب: شامی لفظ او کردم چو سبب: زمعت بیت را شخافه اباب: بدرجه تمام بود فخره فخره بهر  
 و چندین بیاض بسواد برده شمعان تعلیم در طریق پروران و اودی الشایر دازی افروخته و پذیر  
 تسوید ان سعادت و جہات و بیانات جادو: افرا اند و ختم و بقول ان با ترتیب و بیاض و لفظ اب  
 و فصول با ان سخن پرور و محبان صداقت کسری بر داشته جا بجا شهرت تمام و اوند و صفی: گرفتند  
 قلم حب کلام قدیم و ان: کلام عظیم که غاصب است: فصاحت و قلم و خط و کلام  
 ذیل تصنیف و بیاض و خط گذشته بایر او دل مستندان لفظه از رحمت قبله و کلمه داری: چو شجره اعجاز طراز و قلم



سخن پرداز منصفی تصنیف و بیاضه شوند که ام سعادت برای میدان هرگز این خواهد بود که قول رسانده است  
**مهر** نیکو کند منفعت نصف را بیان: چون انجمنی بسبب اکثر موانع نشناخت صورت به است لاجرم هر یک  
از آن مسودات را بطریق اختصار از آن جنگهای و خیمه و بناهای فحیم در یکا از سهوشه **سبع** و **سبع**  
و مایه بعد از الف که این قطعه از تاریخ سال خبر میدهد **قطعه** سجد الله که طبع فیکه کانی: چه نیکو بایه معینه معروف  
**پانز** سالش با الف غیب: علمت جبال وی بفرموده: در از برای علمه ثبت گردانیده به شرح  
و بیاضه سعادت اندوز جاودا چشم بر چندین سجدان بهج نشانش را چه بار که این بار او را اخبار  
نایم اما بقول مولانا نورالدین ظهوری که مناسب حال فرموده **قوله** که نیکو خویشتن تو چه شجره  
و بیاضه بفرموده نواید از این منظور و ملحوظ است از می بدفع عین الکمال با عقده لایست بهوار صدق  
ما چار است و فضایی جالفرای باغ و بستان را خار و خشت در کار کافور در خب فیر کشیدن **نیکو** بعد  
تغافل پسیدن حکمت است و شیخ محمد صالح هم درین باب جوهرس جیایده **قوله** که مکتان را از غارت  
کز نیست: و بجز در حال رخس و خاشاک چاره نه: و مع ندرا باید آنکه به پذیرند از نزل الطیفیل **نیکو**  
رشته و الیس ندید هر که که میگردد و کابین ابر تجاسر و بنا در نموده کیچینه بدعت را به منفعت طلسم  
نمونه موسوم طلسمات خیمه **طلسم اول** مشتمل بر الف و صحائف که بخت حضرت اعیان خا خا طلسم  
و وزیر رای نامدار و امرای کامکار و هم نمندان عالیشان خود المجد و دلاسان در تبت و مبارک است  
**از طلسم دوم** مشتمل بر نایق حسن طلب حسن اسال و سب که از جانب بزرگان روزگار و خود  
بدستان مرقوم نموده اند **طلسم سوم** منبع بر مکاتب صاحب کالت شوقیه و شفا بخش با فجات  
و دست از نزل ملاومت و فرایحه ملاقات بزرگان زمان و اعیان دوران و تعزیت ملاقات  
**طلسم چهارم** مشتمل بر مکاتبات فصاحت سمات معاللات مایه و ملکیت **طلسم پنجم** محتوی بر بعضی  
رسماء و الفاظ است **طلسم ششم** بر ماسج و لغز و سرایا به محبوبیت نامدار **طلسم هفتم** مشتمل بر بعضی قصاید  
و مقببات و فرکیات و معات است **طلسم هشتم** مشتمل بر حکم کتبه **بیت** چه و بیاضه بهار و دلالت به: جو  
نشت می چنین نازک ادای: نداد و هرگز اثر فیض خدا و از: چنین و بیاضه نشت می ازل **بیت**  
**طلسم نهم** مشتمل بر بعضی کتبه که بخت حضرت اعیان خا خا طلسم **طلسم دهم** مشتمل بر بعضی کتبه که بخت حضرت اعیان خا خا  
**قوله** که در تبت و مبارک است فرموده اند و از این که بخت حضرت اعیان خا خا طلسم **طلسم یازدهم** مشتمل بر بعضی کتبه که بخت حضرت اعیان خا خا  
**طلسم بیستم** مشتمل بر بعضی کتبه که بخت حضرت اعیان خا خا طلسم **طلسم بیست و یکم** مشتمل بر بعضی کتبه که بخت حضرت اعیان خا خا



نهی نیست و قتل و سب و دزدی و سرکشی که اینهاست از آنست که خداوند تعالی در روز قیامت  
ازین مصدق و مژده دار است و انک لا ارحم للعالمین بخت بیدار سخت فرمان روی و جهانها را  
دره علیا می یلبد با یکی از معارج کوههای آسمان که ازینده و سریز دولت مصدق کشتی و انک لا ارحم  
با علیای در ارج قدر و مقدار و الای بر این بسیای بخش برین بکر نیست نیده بقیو صلات با باوق  
مبارک و در پیشوایان دین متین منظر انوار انک لا ارحم للعالمین افسر بهای و حجت از حضرت مبارک  
بفرق فرقدان میرساند و حاجت رسان با به فرخنده کوه تاج سر افزای از اطلال ماه می ستاند تقیه و فطیر نموده  
بیت المعمور و حایر البطحه این نوید بخت اسب غرم دل و نشا اندازی روز بازار و بخت رت انوار  
و دجها به بر روی کار آمده و حافظ اقامی و ادوا عالم بهای را با بهتر از این روایح بخت است انک لا ارحم  
و فیروز روی و روح مسرت و آریاح جاودا به پدیدار گردیده بفرخ بهای تکیات رفیع پروری و  
درخشند که ماه ماهی است از نور و سرور است و به نصارت افزای بهارستان سبز بخت و شکلی بازین  
تا آسمان روحانی جو و قصه ترانه غری و دلشای از نور امیر انک لا ارحم للعالمین ملایم سر ایام خوش و بخت  
است و نوای زفر و فرحت و جانفروای از تارهای سبزه جان عالم بالاتر از زفر لغه کایم از غلام از او بخت  
بهر جام بقیم لوازم سجدات تنیت و ادوات تکیات مبارک که این بایون بخت است عالم فیه و زمی افاق  
کشت میها فروغ مایه سعادت ابدی و انوار جبهه دولت جاوید فراتر از خشم هشام و سحر از حضرت مبارک  
نبار اگر ملک است بناید تا فسحت ابد و سر کشته بفرخ کشته طبات جهانگیری و عالم ستایه بخت  
نیر اعظم شهنشاه بخت مطلع انوار و دلشای است ظل علیل سبط ابد معرون و بخت فرقه گانه بخت  
بایون بر سر جلوه پرواز آن چاروی عالم در کان نموده و بسط و داشت الیوم القیام خسته و سحر کرد انوار  
**بخت خدفت در مبارک سال دوم جلوس مبارک از جانب نواب خان عالم بهار جبهه از جانب جهان**  
از آن که با هر از روایح کرامت و کامیاباری از یاجتین بهارستان خلافت و شهنشاهی یعنی خدوم  
از انصل دوم سال فرخنده قائل جلوس مایون و در جلوز و مملو جهان بخت است و در ملک طراوت و  
برگ و بار سبز بختی از سر گرفته و بخت کشته و نصارت کل زمین کام را به دو اند و نخل تنها و امید عالمیان  
نشوای حشرات بختی از سر گرفته و بخت کشته و نصارت کل زمین کام را به دو اند و نخل تنها و امید عالمیان  
ادوات تکیات تنیت و فوائد سجدات مبارک که این بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت



عرصہ کو مکان شدہ  
وہابی راگوں کی تباہی  
رات مختار و عیا

فصل في مطلق



[illegible]



مقتضای اتفاق اهل کفر تاریخی می رود باطن لایه دون فلقه سخن و محصور که دیده پس در آن گونه می نویسد  
در مکه و غیره و گفت انداختن خفای باروت بر از پیکان نیز خدنگ شد از شرارت و نوچه بکار شد  
سخت زدوی درگاه و الا از هر چهار طرف نمبارا بعهده می فوج و سران که تقسیم شده به عدد اندازی پناه  
صاعقه باروت بازی با نهایی حساب کرد و در پاره اندام ساسنی مقایسه تفاوت نیز مسند و سرگرم بود  
مما ذیل نکت امار و مله عین بایه فتنه و فساد بر صبح و شام باغی نکت مفرجام و اندر وی حاتم نام نام زبانه  
از کوه بلخ امار سفر جهنم و مستعد در کات لوا بر بیرون قلعه براده بشعله افروزی ناجیه بکار انش و فتنه  
در خرمن جبات خود میرختند و یکبار از آن میدان دعا و شکر مردان عرصه حیا بغرم قیام و سیران کرده  
انبوه دامن تنور و جلدوت بر میان زوفه به ترک و تار جان ستان و کبردار لغت ز جهان و تار و تار  
ان میان نشین کفر و ظلام بر او و جاله پامی صحرای عساور بکرامی و لدی فنامبا خنده و بهار قیوم  
باو شاه اکثر بهادران نزد کیش و غازیان شهادت اندیش و عین فطر و زردی و سمن گشتی  
شهادت چشیده در شاه عقیدت و اعتقاد کو هر جان شارب باخته و جوانان بکار طلب بر جبهه  
کاری جبهه کفار سعادت گردیده بین افران سر فروی کونین به اند و خنده تا عرصه بکاه و پانزده روز  
همچنین مقام شرمون رستم خیر بلد اکثر لوزار اسب که اقباس عدو مات باو شاه و لعلدات کمال  
حضرت ظل الهی شاه و کافل اهل فد و میان عقیدت شهادت است مجاهدان فوج فیروزی ربه  
برین تاب توقف و تاخیر نیاورده بیورش تمام کوچه می کشد به پائین قلعه رسانیده مانند کین سخله  
یکبار خیزد و تبارخ غوغا می احوام که طلوع صبح لغت و طفر پیش دشت در زد و در سق و لکن شد  
که از لغت و زردبان اندرون قلعه مراده فتنه نموده این خدایت سرشت را به حقیقت های گونه برای  
وین از جان جدی خسته داخل جهنم سازند و اهل استکباران مزد و کوه می که در از با هموار شده  
نون فاس رسیده و در سر این دانش مجید علیل ناوانی بجهت شتر خدنگ خالکند از رکت اند  
جمع ذقانی متفاوت کرالیش که باغوری طایفه ناس از کار شکر یک ادبدران گرفتار دام نکت و  
نکات شتر لایه از دیناقت اینفص لینه کریمه و کمال نفس و ابقه لونه شتر بخودش صادق و باقیه  
و در غیر که سبب جهنم است آن موافق بود با اختیار و در و در است نه حکمید و در بهر جانب روی  
فرار بهانه میجو که شتر نه جان بسد را باید بداند طفلان افران مانند عصاب اهل عصبان

در این



بال کرم که اگر دید که سر خجسته جلالت و خونی ز می انداختن نمود شجاعت در این خشنود و هر یکی از این  
 سیوف اشبار و میج زباید اگر که داند بازگشته تا سر بر روی زمین بیدار آوردند غنیمتیم بدست بگویند  
 تر صد کیف اعمال خلعت کمال و منتظر بپوش افغان و حالت لب چون اینست نکبت و کفایت بحکم الهی  
 و هر یک از اینها در موهب با جمیع اعدا و اطفال در دکان جهنم نشانی صوغ جان را به چشمت این فضا کفایت یافته بصفه  
 و بیقرار چاره کار فراموشی است از غلام تاراج و دیگران که کور بچو و طلوع نیرفتی و میریزی بهادران  
 رشتال تجرم آوردن ان شکوب منددل با سجال سطوت قدر الهی دست پرست حرمه رسیر زنجیر تقدیر و  
 بندی ایلامی تابموندند نیم فتح و نصرت بر برچم رایات دولت و اقبال ابد انفال جهان با الوی طفر طراخان  
 و زنده چشمان کلشن کشتی را بر ملک بومی کام بخش و کار اینست گفته و خند ان کرد اندید مفتوح شدن صحن قلعه  
 مشعل گشت و حصول این نصرت فیروزی انما خارج از حوصله خیا فانی ز اوان عقیدت لب بود شخص  
 بر داری الوار دولت و اقبال کشتور کشای و سیامن توفیقات کتبه ستایه و فرمان روی خدیو بر کمال  
 که فدویان را بدین توارش گیری سر بلند و ممتاز فرموده سر بایستاد و دو جهان از زلف و مو و ابرو و غر  
 و جل زینت رت طفر میرا با کفان پای سر بر سیما و ملتمان عتیقه خلعت و جهان با منبر و فرخنده  
 هم کرد اندید کشتور کشی ابد الدیر ز اید النور باد و در مبارک کلاه عبید قرآن **سجانب خلعت حضرت محمد ص** و **علاء**  
 در نیمه سجد میمنت مواخید که ناسطان مناسک عرفان و تان مش عروج ایقان که جان  
 که صفاد طایقان لیث رب رضا اند باب عت الوار شجایات و مایه مقدم سعادت اقران عبید قرآن **خلع**  
 دل متوقف بحس کامرا یافته اعدای دین را در سلخ عفت و منای عذاب مانده با فریاد و زنجیر  
 پنجه میریزد و طلیح مانده در سخت کلام لاجب الاقلین بر کوشش باطن مشا به فروغ انوار است **بصفت**  
 مسکنند خاستان سرای اندیشه و افغان موافق ایمان بسرخوش نو بهار طراوت چهرت می خنجد **مسجد**  
 و بوستان عید خاطر پروان صفیه کفان نصیف جلیو محبان ثنث طویار و لغریه بولادی حرو  
 نیکشاید نظر بر عقوبتهای و کس شیطانی در رمی الحجار با بستی تر دوات و لایحه در چشمت بران  
 بکتاب خفا رنجته کند و بجو کس چشمه سعادت جا کوز از نرم حجاز و لها چندین موع های بسیار  
 قدمی عقیقت انعام موارده فریادی بر این مندی و مادی و افضای و دولت بیای سنا بلین  
 زوانی کتبه است بهات بین و در جهان انور و لصدی دل و صفار طوبت اگر که نماند سرک خلوت



دولت آباد اتصال قبله و کعبه اما فی دوال که بر روی جانبین عرس برین را قدیم است و اینست پیش از  
 پنج مکر است و ملک مفرین را هوای طواف جنبش در ستر او از درگاه رب العزت بیضاقت تحریر و  
 و ای کشید عاقلانید که این مقام خوشن عید قربان نزوح سعادت است بر این است که در این سیاحت است  
 در زمزم هیچ سرور کار از واعدای دولت عاقلانید که از این صلح دولت به منع جفا فراموشی باشد **در مبارک کعبه عید**  
**سجده خدایت** عشقت سرشت لعل است صلی علی محمد و آلی محمد کما صلت علی ابراهیم اینک حمید و درود ما صد  
 تحفه بارگاه صاحب کرمه لولاک و ابرار متوفیه ما از سناک صلی الله علیه و سلم بخت ادوات است و مبارک کعبه  
 قدوم نیست لزوم عید قربان که بر روان مودتیم را بمحرف کعبه صفایا بنده و کعبه کعبه غزوه نعمتیم را کامیاب  
 عمره رضا کرد اینده سحاب حدان مساجد عقبه ملک مطاف قبله روحانیان عرس حرمین مظهر انواران الله  
 است المحسنین مقدر بر سینه سوره شرافت مدارج حج اکبر و شرافت سحابات جاود و لفظ او پی و اوافر  
 فرامی اندوزد همواره مرغ محراب اقبال و مسیح کافر که هر کشتی عید قربان **در مبارک کعبه عید**  
**حمد** الحمد لله حمد لا متول فراد و شکر لا یفترک که شکر رغان شرایع فریق و شکر صانع صوامع  
 رضای حضرت و ارب ذوالمین که بموجب کلام است رت الیام الصوم بلی و اما خواند از تقدیم لوزم صام  
 است السلام و سیم فراسم و طایف لوراد و اسامی عظام سعادت است م ندای با طفت الجن و کس الله  
 سعید و ن مباح مع مکلفان معابد الله و عجا و سبحان مسخر عالم بالا میر بندند و بمقتضای آیه که میگردان  
 شام تا سحر و سحر تا شام با صیه فراعت و اعتبار برین خاک ری گذارنده افتتاح ابواب دولت  
 و حیات مبدیان سده سده از حرام الیوم القیام از جناب و ارب الانعام مسالت می نمودند درین ام  
 شرف و جام الطلوع ملل عید و حظه و سعید کلید فتح الباب است و مقاصد و مقاصد کوزار ادت و امید  
 لکافیه مطابق الشکر لیسعی کفر تجلیات لواقع شکر از معبود حقیقه نور برای حین جان و فریغ  
 لفرای ناخفته عفت و ارمان اندوزی عبودیت الیام با استعداد و جیب می بارگاه سحر و الحیا  
 ملل مانند نام شکر است که دیده و زمره حلقه بکوشان مسافر سعادت اندوز بهاست با و امی لک  
 کلمات این حسن چیست اقران سربا به سعادت می آید و بر این که اتمای سربدی اند و حقه شکر  
 سربا به طفت و اقران سربا به طفت و اقران سربا به طفت و اقران سربا به طفت و اقران سربا به طفت  
 بین خود نیست و فراموشی عید و سعادت و اقران سربا به طفت و اقران سربا به طفت و اقران سربا به طفت



خداوند متعالی طالع خجسته باد که خرد و زبرد منیر سایه بهار بنال عید کام الیه باد **در مبارک روز اربعه در روز چهارم**  
**ابوالمصوران زید بن جابر الله** جد افروخته ایام سعادت و فرجام و خجسته زمان سمیت اقران که بمیان و خلایق  
عنايات سبحی و نیل لفضلت حضرت اعلی خاقانی مسند علیای منصب و زکرت عظیم لفضل و محمد  
فایض السجود و منکطف لعلی طراز رضا خرت های ابدی و بیانات جاود الیه از سر گرفته سر مایه زوین و روح  
سبب بابت و امش جهان و جهانیان شده بشنوع انوار تجلیات این نیرت بارت و نشر  
و در جهان عالمی که کوب از روز و نیا با وج سعادت و اقبال صعود و کرامت و افضال نموده و ارشته جلیها  
به غفده اندک شده و خصوصاً عقیدت حاصل را که غیر فرج باب فیضای بجائی ندارد و صبح امان و آسایش  
از مطلع کام الیه و دیده و خجسته نیا بهار بارت و شش و مایه بیکر ان شکفته و خندان کرده  
بهانما و عیالهای سحری کمترین بدرجه اجابت رسید و مساجات و اعیان عقیدت کرین از لب روح الهی  
نغمه آمین شنید ظهور این مایه کون لفظه سمیت و کامفاری محض میاوری اختر و سمیت طالع محمد  
بند است و جنت نیا رسوبات شکر و سپاس و اهب العطا یا بر زمین منت گذاشته و در ب  
تبیست و مبارک با لصفای طوبیت و اعتقاد بمقدمه بارت و شش و مایه بیکر ان شکفته و خندان کرده  
سبب بابت و امش جهان و جهانیان شده بشنوع انوار تجلیات این نیرت بارت و نشر  
و در جهان عالمی که کوب از روز و نیا با وج سعادت و اقبال صعود و کرامت و افضال نموده و ارشته جلیها  
به غفده اندک شده و خصوصاً عقیدت حاصل را که غیر فرج باب فیضای بجائی ندارد و صبح امان و آسایش  
از مطلع کام الیه و دیده و خجسته نیا بهار بارت و شش و مایه بیکر ان شکفته و خندان کرده  
بهانما و عیالهای سحری کمترین بدرجه اجابت رسید و مساجات و اعیان عقیدت کرین از لب روح الهی  
نغمه آمین شنید ظهور این مایه کون لفظه سمیت و کامفاری محض میاوری اختر و سمیت طالع محمد  
بند است و جنت نیا رسوبات شکر و سپاس و اهب العطا یا بر زمین منت گذاشته و در ب



و کار کرد این یاسمین و حسن کند ازین ناز بیک باور از دوازدهم شنبه که بر عهد لولودار  
کشد و چون بر فراز چار بازش فقط ریشی جلوس فرموده از غاشای لطافت کشته بهارم گلشن سرخوش داده  
مرست در آن طارک دیده بگناه افغانی خواد از قرآن و لوق و ادای و طایف و عامی دولت خداوند بخت مهر  
سیر کامکاری سر و جو یا رنجباری شکسته طالع بهار اقبال خسته اختر فرخنده مال نوال صحت و قلبه بد طالع  
غزل خوابی نموده زو حانان عرس بر این را با بخت و نواز از این ترانه پرواز هزار گونه بهشت و کس  
که ایندی بهار برای گلشن کتی در و مقدم این روز فرحت اندوز را با بخت نشو و عامی سر سبز و با  
نجات فرخنده ابات ان سحر پرومند سعادت و اقبال مبارک و با یون کردانده سر زبان امان و اما  
بار و در انار دولت و کامرانی کرد و اما و ندومی عقیدت سرشت ادات نبات مبارک بهار مقدم  
از دیده از ادای مزید جاد و خشت و روز بان مبارک و اما اصاب جهاناب فروغ برای در بهشت  
و تخیل بخش عرصه روزگار در رنگ افروزش بدان نو بهار است کوکب دولت و اینتره امان ان مشرقی  
طالع خوشبخت اقبال بهار ان بیت و فرخندگی نور افغانی در جات شرف بوده بهارستان شاد  
دشت و مایه برکت بار مرست و کامرانی شکفته و سر سبز جاودانی داراد **در مبارک عید الفطر المبارک**  
و بعدش شانه که ملل عید فرخنده و سعید مینت جاوید با مقتضای کلام حضرت خیر الانام علیه الصلوٰه و السلام  
از حال السور فی قلوب المؤمن خیر من عبادت النفلین و لایم عبادتین ایام خاتم و جات  
مستکفان صوامع رباضت مدام را بر ایه اصناف بهجت و سرور و سقا کار ایام بهجت موفور دارا  
من انکثت مای روشن و لیلها و پیره کثی سعادت با محصور کردید بهین سجده شکر از  
این موسم نوروز اگر حصه و طیفه خوانان ماه و و غنچه کرد و سر راست و بعضی نبات و نسبت  
مقدم امین مقام جلاله فرور اگر فاکت روحانیا ملل عید نماید مبارک و بر جات نبات سیر برین  
را از نار مای سحر و آبی شاد و مای در کوشش است و معبدان معبدین را از پرومائی دل زهر  
الشر و در جوش از اوت فرجام مقتضای ان **شکر و تحمید و ثناء** که مرا تبت شکر و پاس قدم بهجت از دم  
این مقام سعادت السام صواب حضرت این روی بودی ساخته از اندیم سحر است مبارک با خط طالع  
در کمالی خطوط شکر و کمال و نازد مامر بر بهجت و در این امر ایام بهجت و کسب طالع بلند  
فرخنده اقبال و این **و تبت نبات از طرف صدر خان خیر و جات**



صوبہ نواب خان تاج خان بہادر کو شہ جہاں اپنے نورانی کار از فروغ انوار شجلیہ کا نام فروز پیا بہادر

کوش خورشید نابینا و نور افروز ایام پیر به صبح خیزان تو اندست مخفی مغل میف ساخته بومین میریست

الحمد لله الذي جعل في الدنيا ما لا يحصى من نعمه وكرمه  
والحمد لله الذي جعل في الدنيا ما لا يحصى من نعمه وكرمه

عنواں کارنامه محراب اوراق و پیرایه عامه ایلمای نفس و افق سب پر گواید در آن یقین در آن سید و سوار  
عبارت از فتنه افراشته از آوازه شمشیر از روز و روزگار شمه سوزان افروخته از آتش و سیم چنانکه الطاف

لم نزل بفلقه انظار كرامت و نوال رسام طالع حدشرف تجلبد امان دل اندوخته چمن زار عالم امضا

از معنوی بوارق کلماتی آئین لطافت و بهار قلندر ابراهیم رسیده و تحت اماد و عرصه کتی لغز و لغات مجاز

استین و تمامی پادشاهان کلیم گردیده عقیدت سرشت به تنویر مصاحح نبشت و مبارکباد سرمایه روشن و بسیار

چاچویدا فرامی ساختن بر صبح و شام از حضرت خالق گناه والا یام اسد عالمیاید که همواره در حق و بر سر

۱۱۱۱ که در این شهر است و نشاء لغزو و غنیمت و انبساط نورانی در این شهر در مبارک کلاه عبد القادر است

اعلم يا نقيذ يا ربك **مخلص** اعجز الابرار الصالحين ثم قباله المجرمين يا مدح سدا: فصل بعد النحت والسم

بسم الله الرحمن الرحيم  
الحمد لله الذي جعل في كل شيء دليلا على قدرته وقدرته على كل شيء  
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

بیت موعید که بر صلیب زمین سپهر آمد حلقه جانفرای و بر حین یامید نعمه سراها چرخ بر روی د

ساخته اند و کهنه را اماں کشتی بر آست نشا ط نخند (نرمی) نوهار رومانی و در سر استام کهنه

پادشاه مدد فرمود که در کتب خطی و کتب چاپی که در این باب است

و با این از نسیم لغو مطرب عجب تمنای گلشن پرستان تازه بیمار تو مانعی و خنده زینیر بیاب که ترانه در دست دارد

عشق تواری از پرده و لایا کشید تا رنجی یک یک کل ای حجت رحمت مکان پلین معجزه تو اور جا حوسید

میامی بچه از خواب را از خواب بیدار کرد و در آن وقت که

از موهج رخ بر غنچه بار اهل شکلهای بزم می پرستان زرد و چشم مست و مخموری **الایا ای باب** قفاور

کتاب و بنا و این یارمند حلقه کجاست در میاف قدیم نیست و او ای مبارکند این فرخنده روز عالم و روز

بیا مورا صبح که بر خیزد  
نیم کن



بسیار از من مبالغه بلیات شرف و سعادت و جان و دل مطوح و نوازیض و کرمیت ساخته هر اسم عباد  
شکر و دولت نمودی بیکر و اندک تا به طافه عید تمام نوید هر کشتای بشارت و خوشی جاوید باشد  
روزگار و دولت فرین عید بخت و شاد و شیبای بخت اکبر کلا القدر خرمی در شب و روز **دربار**  
**دار و نوازیض بنو اب مقرب الخفرت افزون خان بهار** از استماع نوید خاترای بشارت  
نیت دل کشتی روح پرور تقوایین امر جلیل القدر و دار و نوازیض بنو اب مقرب الخفرت حضرت  
کسی ستان بذات بابرکات نواصب حق و مهربان و اضاف و منصب چندی ذات که لطف کشتای اولیا  
بر روز و در تراید و نواصب با القدر سامان شاد و حساب فرحت و سرور و شاد و افزونی قنوت عاصم  
چشم بسته که غنچه دلها از هیبت سیم خرم و دانه از رویح این بهار برای شکفته رو بهای جاوید است  
مانا کوکب از روی مخلصان از مطلع کماکاری با وجع بشارت و شراح رسیده و نخل غنای خواجگان  
نشو نمایی شاد و مایه شاد و بابرکات و بار از ریح که دیده کریم فیاض این مژده نیست و کما مکاری و نوید کرمیت و  
بختیاری بذات بابرکات مبارک و فرخنده فتنه فتح الباب از تقای دولت و عنوان از عید و در جات  
که دولت و بخت سحاب فضل سبب انکسار عمر و دولت بهار نصارت و نصارت جاوید اند و ختم اند و  
سکفته و ختم آن با **نواب جاوید خان بهار در مبارک کلا دار و نوازیض بنو اب مقرب الخفرت** با استماع نوید نیت از تقوای  
جلیل القصدت حضرت جهان بخت بذات بابرکات و تقوایین دار و نوازیض بنو اب مقرب الخفرت  
و انشراح عاید عاصم بهر اشتغال که دیگر کشم از آن در دولت ابله بیان میکنند مانا مخلصان از روز  
نوازیض بنو اب مقرب الخفرت و در بخت سحاب فضل سبب انکسار عمر و دولت بهار نصارت و نصارت جاوید اند و ختم اند و  
مالون ساخته مقدمه ترقیات و حساب دولت و کار اینها که و اندک از آنجا که مقتضای تطلو ص مصافات هم  
نواصب و مفتی را در هر حال متوجه احوال خود میداند و از ادوات که امری چشم داشت برار کونه تفقد و  
بهر بلا نصیب العین و از ترصد که مقتضای اللطاف قدیم مقام بخت نوازیض بنو اب مقرب الخفرت و در جات  
مدرست و نیازمند و محنت و جانف اینها بکار و کار و الله فضل بعرض مقدس برسد و در باب احاطه  
و عطای جاگیر و رسم نوید و رافت قدیم مرز و محنت کرد و که مقتضای نیازمند بهار کلا و سلطان  
و کلا و در نیت خدمت پر شکری **نواب سواد خان بهار در مبارک کلا دار و نوازیض بنو اب مقرب الخفرت** با  
در هر مرام نیست و در جام به نیت و انشراح کلا و از جانشین گفته که از پیشامد و در پیشامد و در پیشامد

و در پیشامد



[illegible]



که حضرت خاندان اقدس حضرت و محنت و جانفشانیها که در راهی سرکار و الا سجا آورده و در حق  
شما در باب افاضه منصب و رتبه عظمی جاگیر کرده اند و اینست لفظ مندرج در **تذکره**  
**که در ذیل تصویر از جانب ملک الله** عاصی صاحب مرقع مدبران سراپا احسان است که جابر و جلاله و تنهای صوری  
در آنجا سازه باطن القدر جوشن پیاپی میزند که بواسطه قدرت و اودام قهرمانان غایب سر ایستاده و در  
حکم و قیامت در روز دایه در قیوم قطره ای از بحر مایه اکران در بند نفس و حکم و عجز پیاپی کرده اند  
بکاف حال سوئی الامارکم ایها حاکمون من طغی بعد بر غیر عطف و غیر بر من او مکتوب میگردانند  
که در این ایام خسته و غمناک است هم سرشش مبین حال و ملامت لغات و افعال و بعضی مضی برای  
اثر دو کلام است نهت و اینک است دمانی از پرده و لهای افاسی و ادالی علیه او از که دانسته بسیار است  
جواب حضرت جهانبانی و جلال عطاات اعلی حضرت خاتمه حشمت و کامرانی خدمت علیای دلیوای  
صوبه الله لایقین کائنات زرجی و بهار پیرای می و جو فایض الخیر کرایه بوسان سحران و چمن زار شکفته  
منه تن در انوشش تمنا یافته و رهنمای حدیقه رضوان و بهر کشتی فراتس منو و حسان کشت الحاله لغات  
کشت بر از روی مصلحتان مبت طکیهای از روی عنایت مملو نه سوت و شاد جاودا لغات من کشت به جلوه  
در این است و در کشتانی کشت و غنچه و لهای پوخوانان بر اینچرف بیم خداوندی کرامت چهار طراوت و سحر  
جاودا در چمن استن خن خنوه در لطافت و جانفراغی است با نامتوا انمقدم بهمت اکین و در  
بجوی تمنا باز له و مسند عان در است و در کشتین از سکینهای طالع مندر کشت فیض بر بیا که در نیم  
حال خود نشریک و در این تصویر بسیار در او مهم مرکز خاطر داشت که بهتویت که از اش لوازم مبارک با چند  
نیز آن شسته در صورت سرت موفور در یافته این دبیریه شایه چهار ایند از ان جوشن باطن و خنده و شوق  
استقبال نماید لیکن با مباح اکثر مضایقه ای نزد و افر که شرح و بیان اگر آید و در ادراک حیات و دیدار  
ادبانه از توجهات مشکل است استعانت و استمداد خواهد نمود از تحصیل این لغت عظیم  
ماند این و غرض و جل ظن این عنوان جریه حشمت و اقتدار و فرخنده و مایه ن س غنه مفعله المرام و القوم  
بسیار و کلامی که در **تذکره مبارک** **که در تصویر دارای در باب دوم** بعد از عرض چهره حشمت و اعتقاد که جوهر  
بامه افاضت و انشای پرستی در بیان کم کیف و بیاز از ان موضع چند ایله مایه و در برابر کونه القاصات و پس  
فرفت بهتویت و انقیاد که میران غلام و در آنک زنده و زنده و در این حال و حال و شمع از او آمد

ایستاد

نویسنده



[illegible]



در حق قدر هم قدر بلند بایست خسته و خالوایان هم است هم نیاید از اردو فون و طبع و عقل  
معاذ حق کار به بیست سوره که اگر به برومان گفتن یا به داده بر فایک سیر عمارت حیرت  
بر جایست و مخالفان فریب نهال کج خرام با فراط حسرت جلال و سلطنت و عمارت و عمارت و عمارت  
میر و یکتا به نظر ملک ملایک سید سر است سبحان الله مبارک فعلی که طلبت و یکتا  
سایه لعل خورشید ماه نورانی با جاوه طبع انوار فلک فراموش و مهابت و مهابت و مهابت  
در شعبان را کجک لال بر خمش خامه معجز بر وار الکرعای با به مهابت و مهابت و مهابت  
که از دور ادای تو از من ترکان با ماند جرطوم و با خط به به مهابت و مهابت و مهابت  
در و در این نمونه بلندی تحت سحر مبارک و فرزند کرد و نادانم هم است در تاریخ ملک  
**در مبارک باد و تولد فرزند به توان کم چند** درین موسم دلالت که از فرض قدوم بهجت و دم بهال  
حلیه هم است و افضال بفتح ولادت صاحبزاده سکینه ~~علاء افاض~~ و شیرانسان  
خانها همین جنس از و برکت طراوت و سکینه رسیده و میرسد و دست به سینه کلهای  
که در این روز کوبش و کنار جانان و لها و میده و میده و غنچه از رو و امید به برکان سکینه روی  
و غنچه در برها به ساد و مان به و نه سرخوش و شاد و ای در طریق سیرت به هم آمده و کلک به  
هو احوال ان لیسری و در و مایه های بر و مار کا را به موه های طراوت و باره بود  
بر و اولش صوفی است سینه این طبع بهارستان غصبت و تقدیم بود از هم مبارک و  
با و این آتش قطعه هم زار و غاو و راضی مذکر است و نک نازه و لیسو غامی به انداز به میده  
ساز و نو بهار مقدم او غنچه از رو به و سر کفایت و غنچه جان بخشی  
نخل سیر زندگانی گفت امید که همیشگی بشی بهار ان نخل سیر زندگانی از رخت کج  
غایت و الطاف از و در بهار برای حدیقه و طبع و حیات جاودا به با و در **کمال**  
**تولد سید** و اولاد از روی رفایم الطوف میرس از و بدله بر مله بهجت و سحر از ان  
را می که هر خط سعادت به نیست ولادت کاس عادت صبه غصه محزن الطاف به و در  
بر خیزد غایت صورت برسان عالم محار که از و قانی قدس به و غنچه و غنچه و غنچه  
نور و به جمع غلبه بر ان نور غامی که به ساکت اطراف بهار ان سر را سحر و کوبی که در غنچه و

ببین







[illegible]



و در این کتاب که در این کتابخانه است



[illegible]



[illegible]



[illegible]

میں تو ہوں



[illegible]



[illegible]



[illegible]



همان سوادان طغیان و او سیر مردان عرصه بچای چرخ حلاوت و انوار کوهستان  
از آن کافیه های نیر و نور کار بفرستیم که می آید از دین های این کوهزار و نیر غمی خار گذار  
بدار ای سواد فرستاده و او سجاد و جلالت زیاده از حوصله نفوس بشری که غرض ظهور است  
مخالف هم چون انصاف نیست تفاوت بخار از آن فیروز می تابورده راز در خمار قرار برقرار اختیار  
او از محرابی نکت و کمال سنجیدل بزم نهار فتح و نصرت از دست افصال ابرو معال برین  
از غلام نصر انصاف می نهد ای جناب حلاوت است از روح پروری نموده بر سواد کوهستان  
حاجران عقیدت استمال از بان فراوان سکینه و یاد ای سر سبز کام بخار و کار و جادو  
کردند غلام قدوس است که غم از جلالت نفی نهد به حضور نور برای اعتلا  
مدارج کار را به و کامیابی سر شسته و گرد و دور و دور است از آن صراحت و انهدان محاسن  
ای که در جهان فروز از درگاه خداوند تعالی هزاران جلوه یکتا به مبارک بسجود و سجده  
کار بر رسیده و نور و صبح ساخته از قدیم ادب کورش و شوق کلمات بهشت و مبارک  
سعادیت اندوز برادر که در مخالفت و اعتراض هم جان می آید و نقدش میان کار  
تغییر غلامت معیای است از در کوه غلالت صبح فیروز می آید مقدمه طلوع برادران حور سبز و نور  
کردانده اعلام نصر فرجام است و اوقات می آید نشان سعادت اقراران به اود و خدمت  
مسکون فرزند سواد و ایضا **جناب خلافت شاه عالم بادشاه غازی بود نیست**  
**فتح از جانب نواب مومنان** **نایب عقیدت و انصاف سعادت**  
قدوسیت و انصاف نورانی در خانه مدینه عرض باریابان بارگاه ملائکة حده کاه خلافت و جهالت  
و حبیبان و شرفی و کمال رسان سلطنت و فرمانروای محضیت قبل و بعد عالم عالمیان  
در کمال انصاف و در بوقت شکست اقراران نوید روح فرای و نصرت لولیان و نصرت  
از اتصال نکت و کمال انصاف می نهد ای جناب حلاوت است از روح پروری نموده بر سواد کوهستان  
نخستین حق حلاوت و عابد در خور که خنده از لب می آید در کاه و آسمان عباد از دیدار عالم  
از عونا و جانم از آن قدوس است که حضور و ادب است از کوهستان و در حساب آن که  
که در لاله کردانند غلام و کار که در دور و دور است از آن نور و صبح از نصرت و نصرت

طغیان



طالع این صبح نورانی حال نباتات و استسجرات حمد و سپاس ابرو در حال تصدق بخیر  
و ارادت بجا آورده از انقباض ادب نهیت و مبارک کمال سعادت اند و جاودانست او تعالی تقدیر  
حالت نه فروغ عالم افزون این سبده سحرگاه است و اقبال را مقدمه طلوع هزاران مهر سرسبز  
و احلال گردانده زور و غلبه بم و فتوحات تازه و شمام فیوضات بی اندازه ششمین روز برای  
سکینه و دهای کشتن است بهار حلاوت و کثرت است با و را دو مقصود است تا برادران بارک  
مبارک که به انداز نباتات و کمالی که بوده از فضائل و کرم غلام بروری و وجه پیرای با بعد از  
عالمنا به طاعت و جهانبانی و خوشبختی جاوید حلاوت و کثرت است تا به طلوع صورت و انوار با

**در مبارک باد و غلبه الفصح بحجاب خلافت شاه عالم باد شاه غازی از طرف کمال**

**خان عالم بپادشاه** جبین جان سجده فدایت شد که فروغ ابرو و رخسار موقوف به عرض مختلفان  
پایه سر حلاوت مصر و قله جوفین روزه و سجود سلاطین بهار افشار میرساند ایزد کار سازنده  
نواز و روحیه نیست موقوف سعادت نوام عهد سعید اصح که سر نامه بهار پیرای سرالنبان امانت  
جهانبانی است بذات ملکی و ملکات مبداء به بارگاه سحر الهیاه سلطنت جهانبانی و در بیان  
ملایک سبحان حلاوت و کثرت است تا به ابرو مبارک و مبهون و فرخنده و سعادون گردانده با نواز  
سایه کون رسد حال عیدای تازه و حسن است به انداز ششمین روز برای تا به کشتن و اقبال  
تغذیه احوال و اراد غلام خانداد ادب طاعت و سبده سحرگاه است و اقبال را مقدمه طلوع هزاران مهر سرسبز  
و احلال گردانده زور و غلبه بم و فتوحات تازه و شمام فیوضات بی اندازه ششمین روز برای

از راه فضائل و کرم خانداد بروری و وجه پیرای با بعد از  
سجدهات جهانبانی و کثرت است تا به ابرو مبارک و مبهون و فرخنده و سعادون گردانده با نواز  
سایه کون رسد حال عیدای تازه و حسن است به انداز ششمین روز برای تا به کشتن و اقبال  
تغذیه احوال و اراد غلام خانداد ادب طاعت و سبده سحرگاه است و اقبال را مقدمه طلوع هزاران مهر سرسبز  
و احلال گردانده زور و غلبه بم و فتوحات تازه و شمام فیوضات بی اندازه ششمین روز برای

**در مبارک باد و غلبه الفصح بحجاب خلافت شاه عالم باد شاه غازی از طرف کمال**

عق و خوش و صفت و ایضا به سر در برده دل تراست سار کنند از بار نفس و کمال  
که که یاد برت اولر نسیم در روز شنبه زانه و حال از سفا مبد کونست این حصار نای  
بار ساسی و از به طر سحرکات موسیقی بر روز چهارگاه از کوه چک و نازک



[illegible]



[illegible]



[illegible]



کل نمکند و سبب تعلف بحاکم بود و انجا از مرغ شیرین احلاق اگر مایه که بود از تنه و اوج نازد  
مانجای آب سبب خورده که در تصویر حرارتهای آتش سال دو پرواز نماید که را از تنه  
او و قرار ناز برانده و آتش که از هم صحت او حکم نوحه دهد خاطر لعل و آتش از گرمی این  
نمود و بران است و در ناله کش از تنه که این حسرت جدا سینه سوز بر زبان از آن  
برک افرازی صدر بر دل صبر و زی امید است که بمقتضای سرگرمی بازار که دوست  
مانند سینه کلیم رونق افرازی بریم بکرم فرامید هر سینه از که مجوش بهای شکله و شادمان  
بسان برک مل لصد بهار که مرا به حدیره دم بدم ادای سپاس ننواذ نموده است و بهای  
احباب بر سرک و شب طسلفه و خندان و جانهای اعدا و آتش ناکامی جلوه خسته  
و بران بار ایضا و طلب کس کمال **نجات فیضاب بر کزنده خفی و جلی حضرت محمد**  
**افشار طرقت خود و فرموده اند** خدا فرستاده و در کار می که مثل از طلوع شنید  
صبح و جوهر صبح اولو کائنات در بحر مایه که ان تجلیات الهیت فروغ پیرای جلوه جمال  
و ای لوده بکشت سرش روح سر جو بهای داشتند چون بکاه بمقتضای حکمت  
ماله کس کمتر و محققا محبت جوان عرصه ظهور پیرامون نرسد سراسر ای صور علمیه حباب  
احدیت به موج خیزی در آمد تا شمع حکم مانده کاف و لون در سحر لایه و اودا عظم و جوب  
منزله و کتبانیهای کور امکان رخصت کرده بمصداف اولی ماحلق الیه العقل  
بفانله سلاهیهای عقل او به برقرار رسم از کوه پائین که بتدریج مدارج نوحه و شمع عالم  
سفل نمودن پس نوحه را از آن جمله که استعد بخالت انانت را به لوده بعد از سیر زل  
عقول شعله و نفوس و افلاک چون آن راه مفاد و موالید لوری اتفاق اقبال و  
طرح طرب از صبی و هوای و قطع فانی و طرب و بایسن چند می فک و نوحه را سبب  
شکست و بهر سبب بهر سبب قبول صورت است از آنرا به شد و در حسرت العاطف  
و از کمال سبب فروغ معرفت احفام لطیف و محمل از کات و کات و صمود  
منوچ که در سبب و طوفان طغرای عوای عرف لغت و قد عرفت با جمال  
سازمان و نور و جوار و در او و در دار السوء و لاینا صفت اعظم و ماز و اوج کزنده



پس مساوت جسمانیات فایده و خطای سعادت اجل با انسان نسبت به در هر مرتبه  
 و جهالت بنابر ما و این میباشد که اگر فی الحقیقه کما فی نظر ما کبدای نوکیده از علو احوال و در صورت  
 تصدیقات در هر چه که بر منزل میرا گذرانند بود از فی روحانی و کام جان به باید نذر هیچ  
 و تمایل از جناب حکیم مطلق است و این میشود که مضمون کل به مرجع و به اصل از طریق  
 سعادت و از قطره در بریا بود هم خط بسیج نقطه اول رساند اما چون اول در وصول از سعادت  
 جاودا به برده ظلمای فوایدی مقصود و حیوان به چشم حقیقت من موجب ختم این نوع و معانی  
 مصباح انوار علم و حکمت احتیاجی است که در و همواره خوابی معلوم به است چون در  
 ذات الحوادث است و در شیئی که کاشف و فائق معقول و منقول و انفع و ارج فرج و اصول  
 معصود را از سر نو به از حکمت انوار علم الان که در چهار سو معجزه بر رویهای ملامت خالق  
 احیاناً به موزع منابع روحی است و کائنات و در بدش معنی که بهای چشم کشش جوهر اول  
 طفل اسجد خوان درین زمانه در دفع منکرات قبول بر صبا و در استنین دارد و به از از جناب  
 از انکسار این دلیل کامل اثبات معنی فضلیا هم امیدوار است که اگر این و اما به طریقی دانش  
 و اکملی که از به فیض باریه نقد خلق الان ضعیفا در آن خویش موافق به باید بر تو انوار  
 عقل و تعلیم شمع هدایت بر سر راه افروخته شود و از حسن که است و خیالات حسن کار  
 حسن انبیل بر بروج و بهر بخوابد و خورشید برایت و ارشاد و لامع انوار و **از این کتب**  
 چون خنایه چون دل میجوشت که در میان ام دل سرا با خون شد اما بهر ختم در نظیر مجید  
 رنگ خنایه در بهال شایم این نگارندت بد که یکی از هر چه برکت خنایه در سر خوش  
 اگر که است با سر بر سر و بار سر بهای حسن سیرت که در دل میدوید از این سر بهای  
 از خنایه در بهال شایم این نگارندت بد که یکی از هر چه برکت خنایه در سر خوش  
 نرم بهارین و بهار خنایه سوده یا دل بهر طریقت حکمها و از دو منهای دل بهر طریقت  
 و ما سلیقه ای طالع چین و لکونش که این هست خون را با در دست و پای شایسته و از این  
 بنای سرخ و زنها نوم **و** بهر سبزی رخسار و بهر خنایه که در عالم معنی بر خون و بهر  
 بهر خنایه که در دست و زنها لکونش که این هست خون را با در دست و پای شایسته و از این







[illegible]



از مردم و بده او بر بار مرغان جاد و موبس خسته که در لفظ کوه و در آنجا که کال کفار بر مذکر و در جوانی  
بیکر متشکک و صورت نمودند لب لاجرم از ترانه پروازهای این صورت لبان بنیل صورت  
سختی لبه کفایتان یکجمله شفقش کفایت او چه احاطه طرارها و در هر یک از آنها چه در از  
سینه و مال و صورت گیر به زینت کوه نامگون نقش کوه قلمون بر صفا جراحی کال کفار و لوج طالع این  
امیر صورت عارفی نقش لوفظ و در رسم **با در سید دشت چناه** نپاه و در سینه سید سائین سلا  
تایره از رویش نمائند القدر در کانون باطن عقیدت موطن منور و سعه خیرت که مندی و بی  
فکرت و مولای او نام یکسپاری و دست به خامه قسی از آن بر سر حلم بیان که اسرار کجاست  
و مانع و لها شود لاجرم هرگز نکست زبان را از سعه پروازهای این نوایر محرق ابله ریز سر بر سر  
در خیمه تجرید و شمس باز و دست سبزه که در بنوا از غایت عیانیت دست لبه این شفقش انوار  
کفایت بر جبهه کشته و چون بیل سر به کجا نور افزای بود و در بنوا کوه و در شمس کیش حد و چشم حلم  
صفا جوهر که خنجر نادرش در طغش سحر باران معرکه انش فلابی چون صوف و الفقار هم بیکر و روشن  
کو بر کجا که بیکر هم کمرش با وج و دلفروزها چید خانه حوزا کس مهر او در مهار برای حسن طکوسوز  
سعد باد و طمانین لب و با قیاس کلهاس البین نهان با جبهه کلهچین در بنوا و دلفروزها  
از لب لبه سهار با شخ شجره طریب کلهای نیج در حبس و نثاره کف و شمس نور افزای  
نخبه سینه اخلر خون نجه حور سید سهارین سرانگشت سحر بروری شعله از خون دست البین  
رویان بکافین از محوم محوم اخلر خون در کلهای بنور و نور افزای لب و در بنوا سحر  
مانند لال بد و شفق نهان سینه لب سحر در بنوا شمس هفت قلند لب سحر کاشف  
سحر کینه مار لب صره البین سر سحر حارب کلهای نورانی در بر استخاره لب و دانه  
لبین در دین ماه ماره لب کوه کوه سواف در این کلهای شمس بنوا و سحر کوه کوه  
حسین سحر در بنوا چون بد و صفا حور سید سهارین سحر طریب **با و سید** با  
سحر حور حرم کوه کوه سحر کوه کوه سحر کوه کوه سحر کوه کوه سحر کوه کوه سحر کوه کوه  
سحر حور حرم کوه کوه سحر کوه کوه سحر کوه کوه سحر کوه کوه سحر کوه کوه سحر کوه کوه  
سحر حور حرم کوه کوه سحر کوه کوه سحر کوه کوه سحر کوه کوه سحر کوه کوه سحر کوه کوه



اینها در سید خوشنایه روشنائی خوش و بد به مردم سلاست قدیمی بداد و روشنی که بود  
 حسن او شش لایه می لعل قدرتت بنور شکند از حار و سولفو نهظم مهری نه سینه نه فلم و  
 او فریش خانیست و خود و نور و روان لغا و هم و مان و دوده چشم و دانت سر بلین گردند و پیرایه سرو  
 ما مهار و شش کسب از عسرن بدادی که ابر و حی معلوفه الفاظ را و سیم لطافت انزین بود  
 و لغو به سینه و حی مکن سولفو نه صغی نامه به بزرگ و لوح به ملاحت البین روشنی خطه  
 جن گردانیده سولفو سلسل با نشت استغ با ماده بجای است در آن الفاظ و حساب  
 ساخته او و موحه ملک اشش نفحات روشنی کوادر سلسل است بصیر و الدن الفاظ ملامت  
 انداخته او و در چن وزن نام که است از و بزرگ سخن عالم به است از و  
 چون مردم دیده که مبار و نور چشم و دانت روشنی است از و معنی سنان را اگر مردم  
 نقطه اش مانند نقطه سولفو با ضر و دل که حای حروف است و روشنی سلسل با ابر خط و دل  
 حوشش در آن سیه خرد و حار و مقام سخن نه تا با سولفو الوحیه و دافقه با در اک معنی و اول  
 شافقه مانند سولفو و دره سولفو از نور افریده اند و در پرده طمشت که بولش سخن با و در در خرد  
 سپاس این کلاست بخوانم که دفتر با سیه کنم و در سنانی در از بر لغام اما خانه هم زبان  
 بعد از بریده زبان که نقطه مع و ما مرکب از شش با سیم بنمواند و خط عجز به مع سلسل و در  
 خجالت سر بریده بقیه نویسنده در خط منبوه لاجرم تقدیم نوزم ادرعه با نوره روشنی سلسل  
 و سولفو و لغو و بی بدست از و افریده طمشت و نوران و اما سولفو و باض رو و کایا سلسل  
 همان حبه عظم انتخاب سر کران دارا و در سید مردم شهر سواری که منم کرد و دره چو لاس  
 از مرده حار و کسب سید سلسل سر به بان چشم سلسل حطت سر به کردی است که خبر  
 حقیقت کاشکی در آن مردم نه و نه می مطلع نظر و شسته از و روح عنش غایت سر به نور  
 که در از بریده در روح این نظر با نوبه بطور کلاست لطافت سولفو مانند سولفو و خط سلسل  
 معنی نوید از خط نور چشم حقیقت من ملاحظه تقدیم در چشم در آن کایا سلسل و در  
 منظر داشته من چشم نهاده و در ضعیف و در سلسل خطه و در سلسل خطه و در سلسل خطه  
 و الدنظران این روشنی در عین از خط طر حبه سرت و در سلسل خطه و در سلسل خطه



شریف نور پیرانش مبارک باشد نگاه خند میسر باشد او چنان الله را عیب عین الله بخند  
 مظهری که از عین نور است و در چشم خوشش آن خندیده و درونش آن که محور فروغ میروید  
 منظور از نظار و لا اله الا هو که دیده مانور و در چشمش خندید یعنی نقابش برداشته که دام و حب  
 نظر و در بر سیمای چشمش در گشته اند و چون بر او خوش نگاه میکند چشم خود می بیند که معنی شود  
 نور بر مایه دیده از خط عبارتش گاشته اند و می بیند نام عبارتی که کس و دو به نسیم الهی است  
 ماسودا و در چشم پیرانش سایه فوج نظر **بدر** از موع عبارات و عیان شد نور چشم چون سواد  
 شد و در نگاه منظور چشم ماسودا و در چشم راجه لغات کا اندک نظر ناوه می بیند  
 از روح خفیه کافور چشم مردم دیده بشکسته این نگاه نقصان که در هزار مکان زبان  
 او که عوایان مدعا مظهر حق که لا حرم بود که در او تقدیم سجده مبارک و مایه ماله است  
 سوار چشم و جلال هم علی معنی شده و دیده از روی بکمال امواج کاملی که بکمال  
**ایضا در سید الشفا و افش** چهار برای کلماتی و روح و جان فزاید که معنی مایه و حق  
 گشای و معنی رسام سده است صحیح باطن سر انسان معانی و مهر نورانی حال و فرشتان  
 نکته و آن معنی صحیح را با کرامت و مهری که نور افش نهاد شوخ معانی و عین الهی  
 صحیح نور و در زیر عبارات کلمات دل در دیده و بر سر دو اندامی که مایه مبارک است  
 کل زینت سخن روح مایه چمن زار است و فلا و درش رضوان از دیده ما چند احرای نظم و سر  
 از اوج کاه طبع استیسا سحر است افرا به سر سره و نظم برین شده و روح سلیمان و رو می بیند  
 و خط و سرده ناله از موفقی که با به در و کار ظلمت اند و بفشار با نومه از شمع  
 بگذرد و ادوات بروشن او مایه الفاظ موزون و خال است نغمه است سر و کلمات معنی  
 که در او می بیند و در خواص نظم سخن بر می نماند با از وفای سخن بر زبان معنی که در سخن است  
 که الفاظ متعارف با و در خواص نظم و سخن موزون و در خواص نظم و سخن موزون و در خواص نظم و سخن موزون  
 که در او می بیند و در خواص نظم سخن بر می نماند با از وفای سخن بر زبان معنی که در سخن است  
 که الفاظ متعارف با و در خواص نظم و سخن موزون و در خواص نظم و سخن موزون و در خواص نظم و سخن موزون



بسیار آفتش زین سخن است ز این سخن است **خس** خط خط است **ب** خنده کل با آید  
بهار و سبزه شادمانی بگلش که خند ز لب قدم **ب** ز نوشت مهر او میشود و در رو  
ر کند حرفی بروی صفحی از شوقم روح القدس بجهت ستم کلاس اگر بر مرم معارف  
فرض مع و بید ظهور مع و در عالم انفاق خارج از خالت میبود و حلقه ای لذت  
الفاش اگر بر کویست خندان مانده بجمع و سر خوان معنی خجسته و حصول حاشیه های  
کفایت و بید و در مذاق طبعی محال بود و این سخن از این اینجاست که جامع تکون  
را بشاید آن خالیت بلند و الفاظ زین شریک داشته قریح برای برم و اس  
و در نهایت کرد و انال اگر دیگر هم گاه جامع لغات چنین گوید و در معانی که از موج خیر طبع  
ب حل بر و در نهاده جیب و دامن صفوح باطن غیرت معدن و رنگ حیان و مراد بجهت ستم  
و ضیافت و گمان مع فرقه باشند و در به هم سخن صفاست بر جان در دل اخلاص منزل  
خوانند داشت **در سیه بارانی** زهی بحر نوات سمیت طبعی که میبارد موج لطیف طوفا  
ز بیم اگر لطف سمیت نو گوید تر کند ز دامن میان کلاه بارانی نمیدانم که با بروی کدام  
الفاظ ترو معانی ابدار سر کرد صفات خاصه بارانی از زبان قلم تراوش نماید و در یکم  
که کبر خوشه های اسیر طوفان مارا راه ناما مع آب گرفته این نردامن را در زیر سایه  
رحمت اسیر بخشید و ایها منی نازه بخونی نمنا و در سر رشته سخن اگر همه رنگ اینها یکی  
کرد و قطره از موج خیر طراوت و نرو باغبانهای خاطرات و آب بر جسمه گذشت و ببارید  
از آنجا که در هوای سلاطین این نوازش سر سر قطره زدن آبکی با مشت بهودن  
و قطره های باران ناکشت شمر دست نهد و معنی تقدیم نوایم سلمات عرض این  
و باقی این جزو مع قلم کار می آید **ب** نابر کرم است در ازیم کردند از دست بر سر  
بازم آورد از آب لطف **ب** کلاه باران **ب** در عالم است در ازیم کردند و ظل که در  
محط و کار بال **در سیه بارانی** ما و سخن که بویو جان دهد و خط است  
معانی شان و در بوسان سلاطین **ب** در ازیم کردند و خط است  
حاشی که با او در سخن سلمات شربت سست و نور و فایده سخن و خط طبعی

حاشی که با او در سخن



[illegible]



چشم نوح از تاب ارجوم حضرت صفای و روشن فریخته اضطرار زبان قاصد لبان خامه  
خاک صاف جوهری از چون خطوط شعاعی روشن بصیرت و تاب معیت در آن حال  
از نورس روشن صورت حسن طالع میان اصناف معشیت **مهرین** تاز به روی حوی  
ماوراء اوست: روشنائی خرد استعداده اوست: جوهریان راسته همان حسن  
مت جوی خیریم جوان حسن: بخت کفایت معنی همان: روی صورتی نویدی  
در میان چون نماند که بنگار کرم: حسن خلوت لبس زیور و نیرم: بازاری از همه  
فصوصات کمان مابین این به پیش و تاب گردیده چون صاف است بران جوهر و غایت  
که مالیه خوشید از روی سناری فارغ است بر همه منزه الباطل از رنگ کدورت خیاری  
مشهد و فصله و کرمه **اینها در مسجید امین** ای از بهار لطیف نوشاد آب و فرکار و کشتی  
نوا یاق نو بهار: موج نسیم فصل نو بهار که بلور و درخشش خیره روید و از خار خنک  
ناجای چین کشته نبوه از فصل این و معال سلفیه و چند است کلشن جوهر و صفت  
ان تاز به نهال لبان اقبال با سزاران هم رحمت و نور و شمس سحاب نامی است از لب  
مهر و بار و بال چین چین میوه بخت و خوش خویش اثمار و عا که با فراط حلاوت و شیرین  
ان مقام ترانه برداری نوای این طاهر شد ره اغنمی را اندیشی موج و عسل و عجم  
وین شان ثابت کرد و کف محفل منصف ساخته طراوت افزای برک و باره و عایع شود  
چهار جوان ایند سسر سسرین و خوش که از بهر مقتضای سسرین اخلاق عجم از بهر شفاف  
برای این خوش چین فصل و منبع کزین الطاف عیانت شده و در آن حاضر است و  
تازه روح پرور سسرین کام ساخت حدیث که از بهر الطاف حل گرد نهال از روی  
سجای الله تازه نری که حلاوت به بره ریش با فراط لذت شیرین نشان سکینه و شیرین  
خاکش نماند از روی و جان افزای نقد حلاوت و دره بهر که فوراً به حسن طاف و شیرین  
از میان آنجا چین و نرنگه شایع و بعضی سسرین کانی و سکینه و بهار و عایع  
در بهار سسرین شایع شایع حوی با این طاهر حلاوت حضرت و در عایع حلاوت  
سسرین که شیرین بهر روید و است روح که بخت که شیرین و شیرین و شیرین



جلالتش سامان بر دایه ابرو خسته از مهر بر در آن سحر است لبش از بوسه الوار جانش شمع کایه  
افروز خسته بر بوسه که بمیان شمع است از چشمه لعل نوش لبان آبجیوان یافته و کفایتش بی  
که با حسن لبش شیرین او را بهامات او به ضعف در بر لبش از خسته شد لبش عفو را به پوشش  
حمانه جلالت در نفوس در برم شفافان با کمر خنده ریش سرد کار و شادمان شیرین او  
پوسته این و درش خرد ارغامه فطرت در بیان پروازی شامی او لب لبش است و ماطفه خرد و باور  
سرخ افشای عذرت لبان ای از لب تازه دل و شرم صدر طرب باغ لطف دارم آن تازه  
شیرای عطا کرده نو از گل امید که در جو دارم تالسم چشم خنایت سجا طراوتش جابجای  
هم صرطه از لبان لب کلین از رو و گلستان شمای رابع با فطال طراز کالای در و راج فواج کامر  
رو از شمار دادنی و نصرت برای خدای اقبال و امانت مال **ایضا نه سید کلکول فقیه متین** که در حدیث عالم  
ظاهر دیده از رو و مندر ریاضت طراف و زیارت آن استخوان خیر و یک که بطرح اسرافات  
قدس در فوئدات زود از نواده شد مرصع حسن اتفاق لب لب از انجاده مقتضای فاطر ای فلو کم دنیام  
صفایه از ادب ناطق در حدیث و سالی فتم از زانیه همواره و خند که خاطر نور و حضور معنی سرور  
که لایحه صحنه رفقه که ناطق احکام خیر و صواب برده کجای انجاده و من فیه سبل الید بود با بکلول سعادت  
سمول و صول منصفه نفس ناطفه طلق که همواره مقتضای راجع ای ملک اخصه مرضیه و سر انعام رباب  
در ارج من نور الحکمه لقا بود از و در ریاضت مضایق بر لب لبش معج فدا فاعل سر کلاه و قرحان  
فوسلند از و کت منصف این نالیش که حیات من لب لب بر طلق ملام حضرت مقدم الخلق موحده الامان  
الید علیه الله او حال السرور و قلوب المومنین خیر سعادت البطلین لفق در حال رفقه از حواله و در و  
و حصول ضایع خاطر ایشان عیونیت شد اندام است که دگاه شفق و القاب است بر کمال  
من استخوان نور صفا به عایه خیر افرانیه و واسطه صفا به عایه فصلان به کسر از لبان  
نور است بر باده مندر که **الله در سید نفوز نفوز از راه صفا از جانب عیون ملک**  
**ایضا در عیون عیون عیون** که در صفا به عایه خیر افرانیه و واسطه صفا به عایه فصلان به کسر از لبان  
همواره صفا به عایه خیر افرانیه و واسطه صفا به عایه فصلان به کسر از لبان  
صفا به عایه خیر افرانیه و واسطه صفا به عایه فصلان به کسر از لبان



کردنای بارگاه احدیت بپسندند و حق تعالی صحتی منیع و خوشبخت گردانند از حاله خاطر برسان  
در یافت احوال آن کلاه بپسندند و در هر یک از این محوطه قدر فرصت بر جای خیر بگذرانند و از پند زبانه و صواب  
طسم سوم منیع بر یکا تنب صاحب **ساعت شوق و سفاقت ساحت دوست او نیز طاعت**  
**در فقرت نیا محبت** القاب و اب میر الدوله بهادر و در جانب طرف نواب خان عالم نقار **خان**  
**بهادر نیز یافت** نواله حب و کفنی هوان مخلصان صج اصد ره کم کردگان ظلمت بخران سکت  
بنوعی اسم که در یک جبهه محبت مطرب و انحراف و جانبی حرف خند از حجاب کجاست فراق و باجرا  
جالترب استیاف نرمان فلم حواله محبت طبع را فرا بخند کین و هم عقاب منزه ان نفس  
حن غایت رحمت او زده منیر سب و نماندای نام بر سر اخراج اند که نا انجند نیز از کوه درو بند  
و ملال نهایی سارشی معده توقعات فصلی از منظر طلوع و شوق کجاست و لغز و منهار  
حاکم خودی حاله نسیم روح پرورش رت فرخنده است است **مستحق** از نور تعال انوار  
انوار محبت در و اوج فواج توهارت رت از طرف مشام از روز و شب را سجد اطمینان مصری و  
اضطراب انار سوزید که و انتهاب از طریق دلسی با بعدت جبل المنین ضربه و تحمل او شداد  
تا از پرده غیب حکایتان دل کشف با منصفه طهوری کرمی منقرض با جادول سوزیده را اطمین  
تعالی شرح کون ناز داشته بکنوف منیر شجای غمناک در غولاجا سحر از روی و لغات فضا  
نویز می او او نهیب دلک به معاونت کرامتوانش موافق زار دیده بر اوج روح پرور  
دل خستگان در و مهاجرت کافر مار اسحاق موسوی است و کم کردگان طمان فرخنده از خضر و  
و بل سبیل منهد شده به شرب حوان کابلای فایز گردانند عجب اسد افسرد و لالی بنهار نادا  
سامان سجد بر سر گرفت و کولک منار بختن از خضی رنج و غما با وج و لولوا صاعد نمود و اطمین  
که و عا اوج هر سکن بکرت حو و با جاست بکس طمان ما نیم سبب مخلصان کجاست و کجاست  
انرا بخت و اسر در اسم نمود **روان** و کف فضا بر جرحند صج اسید به سجد و کجاست  
بشد از دایه قبل حله نوشت کل علس و عود و کجاست و کجاست و کجاست و کجاست  
از کجاست و کجاست و کجاست و کجاست و کجاست و کجاست و کجاست و کجاست  
رفق و رفته جان ناز و لغات میر سوز و کجاست و کجاست و کجاست و کجاست



[illegible]



[illegible]



[illegible]



[illegible]



[illegible]



[illegible]



[illegible]



[illegible]







این بیچاره در درخت سرای آسمانی که چه رنجهای رنجیده و درخت طول ابل  
رشته در این درخت باج مال برود و درخت از رنجهای رنجیده و درخت طول ابل  
و آنچه بود و سوسن سینه میداشت و درخت از رنجهای رنجیده و درخت طول ابل  
و درخت از رنجهای رنجیده و درخت از رنجهای رنجیده و درخت طول ابل  
الطاف غانه بر ظلمت آن شب پرواز هوا ای نفس به سینه مرهم لب صحن از باب  
و نهایی نمیشد آن خوف طیار و فتنه که در هوا ای احانت مرا چه دلالت نمود  
ظاهر سدره المنته را نعمه بر دل این کرد و ایند مبارک آن هوا به استقبال آن منهار اقبال  
عند لب کردار باب انشراح و به بقای کل با روی بابل نموده تا به لب  
و فائده انچه بود و این کلشن جاوید و در درخت از رنجهای رنجیده و درخت طول ابل  
که از حیا به خامه بک کلی برای به شکفته روان و این کلشن برای به رنجهای رنجیده  
بجاست بر چند کفتم آن بلبل موسیفا بر در شرح احوال سبک پرواز آن هوا که  
دار و روح این دل در دام افتاده مدعی به نزار دستان نری از تو بخواند بود  
فاصله جو سخن ساز و نو نامه چه حاجت : مکتوب که بر بر جبریل رسیده است  
منقار از ترانه سخن به بیت و سحره که در نامه بابل به رنجهای رنجیده  
سبک است بلکه بر بابل جبریل بچیدن کلام سبک است و ایند از زبان و ایند از این  
کامل از دام هوا فاد و خیال شده و در طولی نمائیم سرای اندامهای و ایند به  
الافاق افتاده و در دست از این سبک به بار بلند پرواز که بر سر و لب و ایند به  
حشمت طبع و کلاه خند که بر سر و لب و ایند به رنجهای رنجیده و درخت طول ابل  
که در این سبک به بار بلند پرواز که بر سر و لب و ایند به رنجهای رنجیده و درخت طول ابل  
و ایند به رنجهای رنجیده و درخت از رنجهای رنجیده و درخت طول ابل  
و ایند به رنجهای رنجیده و درخت از رنجهای رنجیده و درخت طول ابل  
و ایند به رنجهای رنجیده و درخت از رنجهای رنجیده و درخت طول ابل

الف از جانب ابواب عذبه الملك بفرمان پادشاه به رنجهای رنجیده و درخت طول ابل  
و ایند به رنجهای رنجیده و درخت از رنجهای رنجیده و درخت طول ابل  
و ایند به رنجهای رنجیده و درخت از رنجهای رنجیده و درخت طول ابل



و حسن را ز حجت و شادمانی امارت و لایق شریف از صف دل و لایق ضرورت کسرها را چه

مجلس بیستم در بیان سیر ایدلاجه و فرقه و سنان راجع بدان شد و در همین باره و در این مجلس

[illegible]

از قدیم الامام بر این سخن فقر و سادگی و دیر مردان تعلقه در کمال خود و ان الیین برده ان

سالك مالك بر این پایه مبادی و لایح حضرت شاه سلیم حسن و قاسم علیهما السلام

الفرع من كتابه ان يكون شجرة من نبات مسطور فالصنف منصرف كروى مدخلت محمد بن داود بن كماله

تقدم نسخ در انجاء ما و خدمت سران خاصه سعادت من سرمد است

که یک از ملاجنت مردار و ملا حاصلات و مسامت مریط و صرف ماسحاجه از اجات و نگاه

مستند باشد از طرف نواب عمده الملک اورخان بنعلی میرانش علیخان در این محله برادر کمال

در سوره الفاتحه

در مولا فرموده است بلیز از رویه تصدیق و بلیز از کوار و خطاب سید محمد فاضل حایم امام محمد طاهر  
و شمس بلیز از رویه تصدیق و بلیز از کوار و خطاب سید محمد فاضل حایم امام محمد طاهر

و بصلی بری و است و مهدی و اور و خطاب ملک پوس خایه امام حاج حواصه سران حوجه

محمد صالح خان نوادہ لارڈ لارڈ مرہٹہ میر حکیم مہاراجہ و دستخط خاص کہہ لارڈ لارڈ

مشاركتها في هذا العمل وان قد تم حساب نفقاته من مبيعاته واما ما يتعلق به من ارباحه فانه يوزع على جميع الشركاء

قدیم و نیاں نسبت و محبت واجب الوجود علیہ السلام ملکہ و اولاد اسحاق امیر المؤمنین علیہ السلام

سکه کار و استبداد و باید داشت از دفتر خوار و عزم و موافق که در میان است اسامی مطالب و

از جانب ثواب موصوف برای حمید برام و کیان

فیصلی که از او بالصدقات و خیرات دارو علی و ام و بی بی و او و ده سر فرزند

وصاح الہی فوت شدہ حمایت علیہ خور و اوغلا صاح فروماہ منصبت علیہ نام خود بخود

وفاقی شامیہ در باب ۱۰۰۰ فی حدیث بر روی سلاطین و سلاطین و سلاطین و سلاطین

و جلا عن الدنيا

الحال من شدة الحر فليس من الممكن أن يخرج من البيت إلا في بعض الأحيان

والتاريخ المذكور في نسخة بخطه

کائنات و نصیب و یاد از دست نماند که ما صومعه را در میان حرم و دریا بجا آید

این سه لایه در عهد ابرو و سینه که حضرت ام محمد عفر جمال کرد از علم و انوار موهبت







[illegible]



[illegible]



شبه بلوین و در کجای مقصود این شد که هر قدر می اراد فلک مع نوع انشای تقدیر استخوان  
سودا و در فضای و خا به با همه خلوص طوبی و بدائت خا به در خفاست مستطاب  
خاص که نور از کاه سجده در موقورات است با عا و نهاده هم چنان در مکتب و کامرانی  
بی جا و دایره از هر یک بر انکس مخصوص و ممتاز کنند مقدم لوازم خدمت و کتب سزا  
صیوب از قاف و در ان به کس به و در خرافت شطربان طبعی مطمین انحال بود  
مدارج تعدیل لغوس حوایه و در ان کماله ناطقه ان به منبسط حصول در انند مین  
تفضل و فضایات ان کروم و کفایم و معایه و ارادت و عا و نهاده اس حمنور موار به  
مقاصد فضایلها می تربیت انشای و سباحت به بروقی حکمتها از به اس مان بسته  
بدر فتنه باعث انتظام حال و کافه افاضه و ادایه و کله در انجا که دایره نیست  
مدی و عا و نهاده لغات و فیوضات حوایه و در سباحت و کماله از نظر و عا  
رحمت رحمانی است غلام عبودیت ان به هر چه و کس حلال کمال است با صبر  
امیدوار صوفی و مکتب **در توبه ملازمت بخت نواب خان عالم بهادر** فواید  
سنگین نمایشان شای بلند افایست که در سبیل سمش که با خاور مدح و کس  
و از هر یک سبب خم کمندش عزالدین است احضر موعود رم و لا یوسیس سبب که از کس کلاش فحبه  
زیر کوه که به عقی امید است و بخار که از خاک زبکدش اوج کبر اگر دوسر مد پرواز  
دیده خورشید **کردش افلاک و تخمین نالید بر کام او** و در سبزه خورشید است از انعام  
لبرزه اندر زمین و غنیه خیزد بر همان که علم کس به جانیج خون شام او از دسجاده است  
عایه و حیات استخوان و در فرشته طالع هموار و سرباه افتخار زمین و زمان در کس کامرانی  
جهان و جهانمان کرد انال **ایفا و دیه ملذت** می بر افرایه و عا و نهاده اوج قدر  
و دولت از خراج خا **بمد سبب جهان در دم بر صبح منیر** قدر از صفت و عا و نهاده خا  
انست از کس و نقد سبب از کس و عا و نهاده سبب برور تا به عا و نهاده ان به کس  
و عا و نهاده به عا و نهاده سبب از کس و عا و نهاده سبب از کس و عا و نهاده سبب از کس  
و عا و نهاده سبب از کس و عا و نهاده سبب از کس و عا و نهاده سبب از کس و عا و نهاده سبب از کس



[illegible]



**الف دست او نیز ملازمت** بر چند درخت است نظایر که در فصل اول که از فرود

آنها در نظر می آید و هیچ مصلحتی در این صفحین نیست که در فصل اول که از فرود

روستای افکار رسد و همین اوقات که در این کتاب می آید و اینها را در فصل اول که از فرود

در سبب کامیابی در این کتاب می آید و اینها را در فصل اول که از فرود

نارایان بزم کمال و اقبال در حال تفضل و فیض عام بجای این که در فصل اول که از فرود

میر میزد و نادان طلب طلب علم است و نوال منبسط در سراسر اوج کشف و کمال

تا به جاودانی میفرماید حقیقت سرشت با فواید نزار که در فصل اول که از فرود

برای زوایا است احوال کافیه برای این نسبت مهمان چهره انام و در فصل اول که از فرود

احدیت را که بهر یک کمال جویند و حصول فضایل حکیم در احوالی افراد است که در فصل اول که از فرود

و با طر مشرف دارند در میان حاشیه با انواع اسباب سعادت و نایب صوری معنی خاص مطلق بود

مقام خلایق را در سبب تفضل و غایت این گروه غالب است که در فصل اول که از فرود

که در تفضلی است سطحات در لجه حصول دل با نیحال و راس طمانین مقامی بر و آن

در این ایام خسته است مدارج با طر معرفت لغزش ملک کمال است که در فصل اول که از فرود

جونی در بعضی لطائف کرامت و غایب است حکیم مطلق و فیاض بر حق ذات کرامت است

بمیزد اسباب حشمت بخوبی و ارفقای مدارج کمال که در فصل اول که از فرود

الذات سخته حجاب را در سبب که در این کتاب می آید و اینها را در فصل اول که از فرود

طرح ویدایف تحت سرف استلام و ریاضیه اسبوار و سبب است که در فصل اول که از فرود

**الف دست او نیز ملازمت** بر چند درخت است نظایر که در فصل اول که از فرود

و اینها را در فصل اول که از فرود

و اینها را در فصل اول که از فرود

و اینها را در فصل اول که از فرود

و اینها را در فصل اول که از فرود



[illegible]

تبرکات



که درینو کار با نیز بر ارادت اله با تمام رسیده امید قبولیت در بریده خود را با بر سر دست  
تراده سر سابق جلوه فرما فرماید و قدویان مبارک از پیش از سر بواب رفقه خودی مقصد بود در  
طل مکرمت مکه باد **در عبادت مرض باد فرنگ** بعد تقدیم لوازم بندگی و التماس و تمسک  
ایمان باید که خبر ملائکات اشراف و ارباب و بیان عقیدت و مایه و میده که از استیلا می حرب  
زمان حساب بستان اسفندال فراج صحت اقتراح تهیت ملازم خورد و در بال صحر عارضه  
معارضه شاخ سر سبز حوازی لاله شمر خطایط عمر و لذایذ لغو بی است بندی از زده قوا  
ادعای سکه و است برکات که بر لبه نظر از اجابت از استه دار ملکن صدق بطون بر عباد  
بر درگاه کافر مطلق و حکیم بر حق فایز و امانت مکر و اندیشه چون و بر نبه سوخته نه و وار من این و کار  
مکار نیست خیا نچه در پی بر سر شمع حمار و دنیا ملک خاری بر انجام و بر می بین در پس شمع  
و بعد از خمار کما بخار را بی لیدان و الدار من در اوقرب از منته صدق این خبر العلام  
مسندت فرایح و باج و صحت و است برکت است بود و ریاض عشت و محفل مهبت باد و سجا  
فوجهاست و شیطا کسری و انعام این بروری الهاب ملک سری و بروری زیاد و بر بری و بر  
جاودان و معماره ارای عشق و امان که نو نوشم داروی فضل الهی صرف در استغاثی حال  
خداوندی با **بجانب اقدس در سید خلعت ماتم** برساند نور و خلعت سر ایا ملک  
که از پیشگاه اغضلات خاندان واری و علام بروری و زیارت و افعو خاندان و افتخار خان باقی است  
و سرخوردن خاندان مغرب شده نو سر مایات و افتخار با وج ذلت و دارساند نبرگان در حال  
از سبب قضای ابروی بنما خیر ضاحاره و کثر نیست از انجا که اغضالات خاندان و در  
حاجت سفار و سیه حیات خداوند محبت سپردن منتر از و دام بکاف و عسر جاودان  
بر صبح بکام از حضرت حانی الا بام و است نباید که اوقات هم در وقت مختلفان با پی بر  
سختی مضبور و صاحب صحت لاله شمع ابرو نور و نورانی داشته علما و خاندان را در  
انفصل و اتمالی خداوند نعمت مقدم لوازم قدوت و جالیف به سعادت هم جانی عظمه فرماید  
و در **تغریب اوقات نظام الملک** بهادر بنو ابی **علاء الملک** و بنو لاد خبر صفت کشتن و شش و سبب  
ملائی اشراف سید است افرا می چنانچه محدود کرده که نوالی است و غیر نورانی و نورانی

32



مجلس شورای ملی



و انچه ای که باین بار که خراسان مصیبت اندوه یافته و همه های دیرینه بخندیدند ملائک الهی فرشته  
ارابه کماله بمقتضای این جمع ایستاده و روضه علائق اسباب این کانون فریاد گشته  
و گداز گشته است و از خارزار این در بو قلمون سرسبز تعلق بسنج و دل برداشته لاجرم  
رضائی اولیای بند و امیر رضا و نسیم بر سر آورده و سلاطین و انبیا کائنات پیش او سر از  
حضرت محب الدعوات و استغاثه و سبب از شافق نواله حب و حق را بجای نفعات اجماع  
عنوان باب میدهند بمقتضای لطف و الطاف قدیم یکی از مخلصان صمیم منصوص شده باشد **در**

بسم الله الرحمن الرحیم  
و افعه شهادت بوالصحب قبله مغفور سرور القدر غم الم سجال مبارک شمال راه یافته که اگر سحره ازان بخیر  
و رتبه بوالصحب و انبیا از زبان قلم برآید اما از اشکاله بمقتضای وعده صمد الم بعودن جمع جلوه  
بروز ازان انجمن مسیح را درین سرای بو قلمون بگلستان نشان است بنی نفا قدم بوجه سیردن امر اضطرار  
دارست و موهب کل سبب قدیر احدی سلاچاره و گزیده بدو رتبه لاجرم راضی بر صانع اولیای بود  
و سرزنش و نسیم بر سر آورده و سلاطین و انبیا کائنات پیش او سر از حضرت محب الدعوات  
و سبب از شافق نواله حب و حق را بجای نفعات اجماع عنوان باب میدهند بمقتضای لطف و الطاف  
قدیم یکی از مخلصان صمیم منصوص شده باشد **در** **الغادر** **در** **الغادر** **در** **الغادر**  
و افعه شهادت بوالصحب قبله مغفور سرور القدر غم الم سجال مبارک شمال راه یافته که اگر سحره ازان بخیر  
و رتبه بوالصحب و انبیا از زبان قلم برآید اما از اشکاله بمقتضای وعده صمد الم بعودن جمع جلوه  
بروز ازان انجمن مسیح را درین سرای بو قلمون بگلستان نشان است بنی نفا قدم بوجه سیردن امر اضطرار  
دارست و موهب کل سبب قدیر احدی سلاچاره و گزیده بدو رتبه لاجرم راضی بر صانع اولیای بود  
و سرزنش و نسیم بر سر آورده و سلاطین و انبیا کائنات پیش او سر از حضرت محب الدعوات  
و سبب از شافق نواله حب و حق را بجای نفعات اجماع عنوان باب میدهند بمقتضای لطف و الطاف  
قدیم یکی از مخلصان صمیم منصوص شده باشد **در**



ارید و قیامی انجائی و مای دوت و غیره زمانه توفیقون نقش بر آب منوان دیدار الطیر حلام  
 خبر الانام فاذا احار اهلهم لا یستأخرون ساعده ولا یستفدون راضی بجای مالک  
 کردند که کوه کران بند صبر را بردل اندر و بکین گذاشت از بند که از عهدان هم بمقتضای هم  
 و خدا را به سینه حال سلاخیست ملال شجر شیده طرفی در صطبار را بشوید مانند و نیل و پرست  
 و اما بدان بردارند خداوندی به صبر جمیل که است کنند **الحمد لله رب العالمین**  
**فهم الله فی هذا ورنوشت نظام الدوله ناصر حکم** از آن بار که بمحبت نزد  
 ساخته مالک بر حضرت نواب صاحب مغفور صحرای شوب مخلص صادق گردیده و از لطافت نامرنا  
 معرر توبه این واقعه سبب افرا با لفاظی بخش و مضامین لفظی آنها وصول طمانینه  
 سرمایه نفیست و بکس خاطر نیاز نیست مخلص هواخواه شواتر به تبلیغ و ایم نیاز منصف  
 که لا محبت لازم الهی است بکین از نارسائی عاملان که در میان نیستند که از این بانی  
 خلوص از احوط عطف کس شمرده امتیاز نه بند و خسته و هم حد از روشنیان کسر باید الحمد لله  
 ولایت و توفیق ادا طالع که فدا ماه مرحوم را در خراب مغفور است بفتح حق تو و مخلص میارند  
 همواره مشغول توفیق است حضرت رضوان شریک است اعصام کمال التین غایت هم در  
 بانیان گزیده منظور نظر و مکرر خاطر فیض و ظاهر که است و نیازمند هم زیاده از آن در شمرده  
 رفیع ضمیمه شمرده بوی به بر وفق محتاج به خواص و شریک است کار را به نام شریک است  
 سرمایه الشریح و از راجح مخلصان گردانند احوال نیاز شمال و شریک است و جانی نیلانه در مقام  
 کارهای سرکار دال و اتصال کسفا مقصد میسر شده و میسر شد از خارج بهرانه ابرار یافته شد  
 از دنیا که قدر و اینها به خانه اوان قدیم در معصر رونق و رونق ندارد و از رونق اینجا و اخبار  
 اینهمه سخن و ساق خاطر و اجنبه که به جو میباشند از بیرونیها سبب شد که از این حدان نعمت  
 اتصال و هم است قرین حضور کلا به سرمایه خسران و سرور عرصه ظهور شد و شریک است  
 صفای نیازمند بهای پس مرآت معاد و مرصعات قدیم تقدیم هم لازم بود و  
 در کمال و جدید بود و مایه فرا اندوز در نزد که یکی از کمال است بهر با حضور و بهر با و شریک است  
 بهر با و از مایه به اند و شریک است **الحمد لله رب العالمین** و در حقیقت و در حقیقت و در حقیقت



و نیز از این جهت که این موضوع از جانب ایشان در مقام سبب و

سعدت ورنیوالد از خوشنیت و کلام معلوم که نوال صاحب و قبله مغفور ازین جهان انقار  
و دوست کرده ظلمای مشوجه کلمات چنین زار قدس و عالم عابد و دانی نکرید ازین خبر  
که درت افرا القدر خیر و فرخ بجال مبارک شمال راه یافته که شمس و زان در حوصله  
شعر و میان مکیجید اختیار سر سنجی بخون و عالم در کیرمان دل خاکها به بنای روزه  
لبن از اینجاک از نقد بر قادر قدیر احدی را چاره و لکن نیست و جمیع و می جیب  
را همین رسا پیش لاجرم نظیر به بنای این سرای مست بنیان طریق اصطفا را اختیار  
موده یعنی که انصاف همان هم غبار غم داند و در اینجا طرک را مع راه نداده و این  
رضا و نسیم بیت خوانند آورد **الف** **مراجه** **کمان** **سکه** و **کمان** **سکه** **پیران** **راجه** **کمان** **سکه** **پیران**

[illegible]



[illegible]

بیت



از هیئت مجموع و اسباب ضرورت مبدی است و کار را به عمده مقیدم و لازم خدمت و خیار او می  
موردی سرایه سعادت افتخار جاودایی حاصل می نمود از فضل و کرم بنده پروری  
از بعد دار است که این صورت هم معروف جلوه ظهور و بد آنکه نوازش و ملامت خفا و موقوفه حال  
غلام پروری بوده بسرف اصدار مناسبت تمام منقطع کمرافراز و ممتاز بفرجه بند مریح  
وصول طمانینت و انبیا خانه نلوی میرا و به خط و ذریعہ سترک می نمایند که دید خوشبخت  
جانب خلفت و فرمانبردار و غیره و از این جهت سلطنت و کورک به ابد ابد منور  
و منجی بال **سحاب عذرا** سبحان خلفت باب ناحیه بیان مبارکاه قدس سجده  
مسجد انبیا قبله و احبه خواقین روح زمین الموند بنیاد است ملک المعنی حضرت  
پیر و مشد افان دام اقبال میرند احوالات رویداد و انبیا و لوازم خدمت  
مردوب و بندگی و غلامی و مقتضای خانه نلوی موردی در سر انجام و انتظام کارهای  
سرکار و الایجا آورده و به اردو می توانم عرض می نمود نظر انوار اظهر می کنند باشند این  
که بوی خوشه با به خاص منبت و اختصاص از بدت سعادت اندوز هم صافی به شمع  
میرا حواله بر آفتاب محوخت مفکر و میرود است و هر چند که قبایس می کنند به چنانچه به  
که با صفت انبیا پرورش و نوازشها جمیع حسروانه که همواره کمال حال خانه را و نور و یل بود  
بلیدام تعبیر و خدمت و بندگی از بالا خاطر دریا مظاہر شده نامی است آن فلاکت ایشان  
یا طریقی نمانده بسرف حد و کرات ظهور احکام قدس و خیر و از در افتخار جاودایی  
قسم حکم کباب بار بایان حضور موردی و انوار که غلام عقیدت محام خیره و لغت لفظ و دام  
خاص معتقدان انتخاب قدس با لوجی فی الوجوه جبل النین بود برای ارفاق و ایفای  
سعادت و افتخار و دنیا آخرت و بکثره العودین سرایه سالی با انبیا سعیده مایه های  
نور و کمال نفی چند ارجاس استعاره که باقی دارد و محض مغفوت و در سطران حلال  
و بفضل بنده مانع منجیب خلفت است و در شب از حضرت کارباز بنده نواز  
در سطران دار و کمال و جلالت و کمال طاعت و جهایلی می و منور مانع چنان  
خایا به فروه و به استیلا و عزم و کمال و نور و غلام عقیدت سرت در حضور



مورد البوریه تقدیم لوازم خدمت و محبت و حالتها آنها منوط بر اقرار بفضل و کرم نبی بود  
پس الاموال و الاقران سعادت اند و در محاسن انساب و احوال باشد و درین وقت  
مهمیت اقران که موکلف خدمت و کثرت یاری برین وقت فتنه های کثرت است  
بعد از حصول اقرار خود از تقدیم مملکت خدمت و کرم اهل کمال و احوال حاصل  
باید عظام عقیدت و حاکم از محروم شدن ایشان مهمیت توانان و بعد از خدمت و احوال  
عقیدت انکمال خود برادر و هر چند که از محروم شدن یاری روزگار با انظار سعادت و نظام  
از فوج و غیره لوازم فدی و زیاده را بر سر انجام خدمت یاری گاهان توان شد با خود و العوالم بمان  
فضل و کرم خداوندی اگر در حضور نور حاضر شود ملک گاه نوحه و نقصان و غلام برور  
و آنچه که باید در یک خطه سامان و انجام به توانست و فتنه های دیگر که از دست مرئوسان  
دارد و بعضی طهور جلوه میرایند لیکن اخبار و اخبار حقه هم محض بالافعال و اطاعت و کرم  
مورد النور و نظر بر پاس مرصیات بعد کان حضور النور سرشته رخاوت و کرم  
نداده و لب چون و غیر آن که در اینجا مانده است اینجا هم تقدیم لوازم خدمت و کرم  
حاکم و الاصله هر حال که دارد و کرم سعادت و عبادت و کرم و کرم که در روز و کرم  
مصرف و محنت و در وقت نظام ملک و آبادی و رخاوت و کرم و کرم و کرم  
والله است از زبان خود و بعضی از حق و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم  
بعضی و الاصله شده شد بفضل النور و اوقاب بهای به جمع کثرت و کرم  
حکومت و اقیاد و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم  
و بالکداری حاضر اند و از شخص محال است و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم  
در تحصیل و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم  
خرج و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم  
مقیس رسیده شد حال از کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم  
چون صورت خواه از کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم  
معروض و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم



[illegible]



[illegible]



[illegible]



پروا بجای حضور پیش غلام و ششاهه غلام نیز و اینجاست حضور سحر و چشم منور  
تعلیم بجای آورده هر یک را بقدر حاجت تسلیم و استیلا نموده کم و بیش سحر کسری اخراجات  
تا امروز بقدر پنج لک رومیه در وجهه بخواره رسیده چون جای بدو انقدر زرت بخواره در  
هر کمر مد بطریق الله کاغذ داخل و مناجات و محافل و حلقه و هفت اسم نوبت سحر ابدان  
و اخراجات شش بند و غیره پیش شریک دولت داده که از حضور او نور مختار بار می شود و حلقه  
از مفصل اطلاع داشته از اینجا که مناد و موصوف درین روزها مرانی ملاقات نواب  
و نیز انما لک در روانه فضل استاده اند تا حال اسبورت شمع نشسته و غلام منوات  
نوشته اند که کاغذ تمام حضور انوار است و الله بخاکچه کاغذ داخل و هفت اسم نوبت  
سحر ابدان بدو سحر حضور کرانت ظهور مذکور خباب خلقت است استیلا  
سحر ابدان روز و شب القدر در افراشته است که فرصت بار بار و کند ایام از فصل  
غلام بروی امیدوار است که کاغذ مفصل مطرا و شش نشسته بگذرد و ایام از  
سحر و الله بقدر است و نحوه موافق داخل و مناجات سحر و سحر و سحر و سحر و سحر  
که بموجب این بهر یک به مذکور رسیده نحوه و رفع باس تفاضیه هر روزه این مردم در  
و غلام و پیش مناد به حضور و الله بواسطه بنام الله **حاجت حاجت حاجت** حضور است  
عنه و آن بارگاه سحر انچه قبله و افاضت منفعت اقلیم کعبه سلاطین تحت و در سحر است  
هم فطرت سحر خاص است از این اختصاص یکی در جواب عرض منبت و مبارک الله بعد سحر و سحر  
و در سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر  
نار از سجادت و افشار و سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر  
تفصیل منده بروی و در وجه غلام نوازی که در سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر  
است و از سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر  
تفصیل سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر  
ناصیه این خباب خلقت است سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر  
روزی روزی روزی روزی روزی روزی روزی روزی روزی روزی روزی روزی روزی



[illegible]



خليفة جهان باني و غنيه نوسان خياب رامت باب سلطه نوراني ميکي پيچيدن  
ازين عنوان احوالات سرانجام امورات انجاء رسيدن بخوابيدن حضور الوزراء و بر  
جمله و کوشش لغايات هر روزه اندامها که داخل و خارج و هجرت اسم نوبت بخوابيدن  
از باب حضور هجرت ظهور نموده برطرف اقدس گشته باشد تا از روزگار مرداران پنج صفحه  
ارشاد و لغو و نفع لغايات هجرت روزگار و لغو و نفع اقدس که فرصت کاري و کليز  
دست نميدهد غلام اروا نهيته باشد و فرما لا انهم دم و اندک اعتراف منک بحضور اقدس است  
حوائص دارونه روزگار و ابنيهم احوالات مفصل منبر الدوله سها و رسم على الاتصال موبد  
و داد و بدياه نمايد که اگر حضور بخوابيدن موجب حال حاصل جمل در دست کف نمند و با نوبت  
به بخوابيدن ميتواند رسيد و رفع باشد آنها ميتواند شد و الله درين مجاله مرز و کوشش  
در هر روز خواب و در هر صورت دست لغايات خوابيدن از انجاء اسم خواب نمند و پنج صفحه  
شده نميرسد از فضيلت کرم خدا و ندي لغايات مرداران حضور هجرت ظهور نموده  
که ماخذ داخل و خارج و هجرت اسم نوبت بخوابيدن منظر لغو و نفع اقدس  
را موافق محال است انجاء دست که غائب در بماند که غلام موجب ان راه رفيع بخوابيدن  
ميرکي بله نمند که رسيد و رفع باشد بخوابيدن و الا حول فضيلت هم بر سر رسيد  
اگر خدا نخواسته و انفضال نميدهد بخوابيدن و کليز همان منح ميکند و کوشش از انجاء  
منذر ميرسد و هر کس بافت دست گرفته برود هر کس بافت و بدياه نموده حضور  
نور کفایت و لغايات نموده غلام تقصير از حق نمند و نارسايي و هجرت کرده خواب  
اعتراف حضور و الا حلاله غلام سر را با تقصير در نموده بر سر فضيلت عنوان در ارقام انتمقيا  
هم بحضور اقدس و هم منبر الدوله معا و حضور نموده که لغو و نفع غلام مجبور و هجرت از انجاء  
است که بخوابيدن حضور نموده و هجرت از انجاء غلام مجبور و هجرت از انجاء  
پيش از استاده نميدان خواب لغو و نفع کوشش و هجرت از انجاء غلام  
ميرسد لغو و نفع خاص کرامت اختصاص و هجرت از انجاء غلام مجبور و هجرت از انجاء  
خانه لغو و نفع کرامت اختصاص و هجرت از انجاء غلام مجبور و هجرت از انجاء



محمد علی خان زند که در این ماه هم عامل معزول را به تمام محو و نابود و ابداست  
 اعلام لغت نموده و به قتل کرده و ارباب حضور او را در خانه نانو مراد مضمون شده  
 سعادت اندوخته را به کرده و احوال در پروازی و دغلیاری کرد و باری هم به بعضی معس  
 رسیده باشد که پیش از بد اخلاقت غلام زده خطیر از تخیل اربابان و خبره منصوب شده و عیال  
 بر که تمام را عادت و تاراج نموده سوا می توانی می بیند که از آنها سبیل معذور و باو  
 گرفته از هم نایب پس کار پروازان حضور او را و و احمه تقاضای تخیل اربابان راه فرار اختیار  
 کرده امروزی در باری حسن رفته ملک مندیله بیا به کوه شمسیت غلام پیش از هم محو  
 خاص او را ب و وصول تخیل بزم خان به و در کوف و رفو مهره و در ملک شمسیت این معنی  
 جد و جد عمل اولی که بکن و سحر سحر بقا حال هم به و فنی امر جلیل القدر نامقدور و رعب و تلا  
 و در تخیل که به قبلیه به و در کوف و رفو مهره و در ملک شمسیت این معنی  
 اطلاع اربابان حضور او را احوال مفصل معروض شده زبانه حداد و افتاب خاکی  
 و کور و تخیل از این نور و تخیل به سحاب عالم معذور سحاب سحاب غنیمت بوسه بگاه  
 سحاب سحاب خلفت و کور به و اربابان حضور او را نور سلطنت و فرمانروای حضرت  
 لغت افاق و لایم اقباله به سحاب غلام مکر بعضی احوال است اینجا و کور است کرده و معنی  
 معنی و کاف استان اقبال توان رسیده باشد در روزی اقبال معانی و مصالح  
 محال است که از نور او رفته و در تخیل به سحاب سحاب سحاب سحاب سحاب سحاب  
 و این سحاب رسیده در سحاب کار به سحاب کار و الا تقدیم او را به و در تخیل به سحاب  
 سعادت اندوخته و اقبال خود مال به سحاب خلفت و کور و تخیل به سحاب سحاب  
 و این سحاب رسیده در سحاب کار به سحاب کار و الا تقدیم او را به و در تخیل به سحاب  
 و این سحاب رسیده در سحاب کار به سحاب کار و الا تقدیم او را به و در تخیل به سحاب



در این خط و جمله اگر کارهای سرکار و الامور بحسب مجرای احوال مستحق قبول تعلیف و تلافی  
 محال بود و در این زمانه ما به افاف و اقامت مبلغ هم العیون و روستای آنرا از حضور انور  
 محمود بود و در بنو لا مبلغ بجز این بود و بیکر از سال گذشته از فضل و کرم علامه پروری که کار و ازار  
 حضور از منشی نالیده بود که خلائی می پذیرد رسول بن و حال محنت فرماید طایر مردم و عرض  
 حضور و الدرس بنده اند که باده های منبوعه بجز کار و بیکر بخل غلام موقوف است چه بی طلبی طلبه  
 و کس بر سر و الدرس بنده محض خدایت بناده های حصار و نور برای طلبه  
 و بجز خود و در اینجا بود و بعد فراغ نصیحه و در میان و باطله خواه خود که مرفه پیش از روزه بجز کار و  
 حاضر اند و نهانجا هستند غلام خانه مور و در خات خدایت نام مکان حضور احد  
 احوال و غیر از غفلت خاص بیکان اسنان نمیشد اسنان جبل المنین و بیکر برای مرفه احوال  
 و کوه و موه خود و در اول و اول ملک ملکات مذکور که حضور را سب طبع و در اول و اول و اول  
 بر سر مده های فرد و سب از سب مستظیل داشته اعلام بصیرت فرجام سلطنت و در اول و اول  
 و در باب غفایات خدایت و کورک به در حصره ربع مسکون فرستاده و در اول و اول  
 از فضل و کرم علامه پروری امیدوار است که از کتب بنده مده های خات خدایت  
 منظور بوده مور و مراحم و غفایات حشر و آیه شد **حاجت علامه** حضور و منشی  
 مذکور خدایت و کورک می حضرت به در خدایت و اقامت مده های مده های مده های  
 از مناصب که در پیشگاه خانه بود و می شرف و در اقامت خود و در اقامت و در اقامت و در اقامت  
 سر فرازها محمود از راه فضل و کرم از شد که غلام تقصیرت فرجام نور و سب و الدنور  
 بجز از و الدنور که محمود تقصیرت فرجام نور و سب و در اقامت و در اقامت و در اقامت  
 فیض کجور نما چون غلام تقصیرت فرجام نور و سب و در اقامت و در اقامت و در اقامت  
 متاخره که در اقامت و در اقامت و در اقامت و در اقامت و در اقامت و در اقامت  
 باین سب محمود تقصیرت فرجام نور و سب و در اقامت و در اقامت و در اقامت  
 و در اقامت و در اقامت و در اقامت و در اقامت و در اقامت و در اقامت  
 مذکور و در اقامت و در اقامت و در اقامت و در اقامت و در اقامت و در اقامت



[illegible]



معرض مقدس و معابد پرستیده باشد از اینجا که منجبت در معبد و از هر دو می بگویند و چون در آنجا  
نوازش حضرت و فدوی و حصول مرصع مبارک خسته نوین و خاتم خلقت است  
همواره بدعای سحری از حضرت مجیب الدعوات مباحث از روی محبت از روی مهر و  
عبودیت سبقت برقیات در این محفل افعال مذکرا منجانب والا است که کار اینها  
آفاق کرد و در این همه صدق ارادت و اقبال خاندان موریه منظور و معبود بود  
بر کسب تفضلات حسنه باشد از فضل الله و افاضل بر و ال حضرت سیدنا و  
که اگر وقت مساعدت و طالع باوری نماید و در این مقام کارهای عمده و مهمات عظیم و عظمی  
سبقت کرده و برای سعادت و افتخار جاودای حاصل نماید **مباحث** مذکور و عرض مغلطان  
انسان مبین نشان مده و مع خاتم خلقت و حاکم بر می باشد و سق حاکم بر امت احضار  
که در جواب عرض خاتمه نور و از این کاه تفضلات عظام نوازی و میده و در می سر و سر و سر  
بود و در سعادت فرموده بر گزار گردانند و رباب سال و در این کوه و دایره و در این کوه  
فرمایش کار و داران حضور و انوار و اینجا می باشد در آن شده که زنده و در این کوه  
مبین ظهور از کوه و در وقت منظور است و در این کوه ظهور و در این کوه  
نقبات و از این کوه و در حال که حضرت اعلام نصرت فرجام بصورت و از این کوه و در این کوه  
ان و الله و در این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه  
از فضل کرم عظام نوازی امیدوار است که از مدهای عقیدت سبقت منظور و در این کوه  
همواره نور و تفضلات مذکرا منجانب عظام و در این کوه و در این کوه و در این کوه  
خداوند و در این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه  
سایان انسان مبین است و از این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه  
که در این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه  
از فضل کرم عظام نوازی امیدوار است که از مدهای عقیدت سبقت منظور و در این کوه  
همواره نور و تفضلات مذکرا منجانب عظام و در این کوه و در این کوه و در این کوه  
خداوند و در این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه  
سایان انسان مبین است و از این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه و در این کوه



در رسیدن آن حال معالجات محال است بطرف هم قرار واقع عمل او ده در تحصیل مالون  
که کار و الا ساجه را بدست آن روز در پیش می آید آنچه احدی از متمدنان نگاه میدارند  
تا در وظائف شرارت و بیخواری تلافی و زربا بموجب طمع عرض وصول در آمده و می آید  
و نه بخوابد از این تمهیدات حیات حضور قدس آمده اند و می آیند و می آیند و می آیند  
تا از روزی که به تنخواه داران و منفعت و غیره رسیده و با خیرات ضروری در آمده از روی خود  
تفصیل بعضی حضور قدس می رسد بطرف خلوص غلام زربله در بعضی قلیل معوض  
در آورده و بیرون حق حکم جهان مطاع به تنخواه داران رسانیده و می رسد بعضی و الله رسیده باشد  
که در سالهای گذشته باین سبب می چکس رسیده اند هم از اقبال مرصعان و می چکس  
جلد قشربان مال مال خانواد موروثی است مالوا حبس کار و الله قرار واقع معوضه بعضی  
و محضت در آورده موافق است حال حضور مورد النور می رسد و در ورثه است  
و در این زمان که در اصل کینه با اشیاء و موجب شش تنخواه داران و غش نارسان غلام نکرده  
و می رسد هم ایام از رویه از حصول قبول و شد زلزله ای افاق دایم اقبال هم سوار بر سبیل  
مرد و سوار است نه مجاز النور گذشته باشد آمده تمهید و ناکند موقوف و وصول نموده  
حق الاتصال ارسال نماید غلام عقیدت فرجام غرض است به دست تفصیل و هم می رسد  
حضور النور جبل البیت و بکر برای خود و هم می رسد و دنیا و عقیق بر ارد و بصرف اراد  
از قدر جان خباب قدس ماب دال است از فضل و کرم غلام پروری آیند و از  
که در این مده که بخیر است و سح الا عقیق که به صورت شده همواره مورد الطی و هم می رسد  
و نوازش می رسد با خباب جهانا به باشد رسیده حداد است و می رسد عالم ضرورت خلفت و جهانبیر  
از الله فرود می آید برای عرض افاق مال **باب الحجاب** امر حلیل العذر سرف تقاضا  
در محال است صوره الله را و جعل کرد و حضور النور بام نبیه الدوله بهاء و نقصان  
این خانه سلف عقیدت است و در اینجا موصوف به دستور که است خباب از نظام کالای  
خط می رسد به کمال کار و الله است به معفو و امطی نام باید برداشت و الله جل و علا  
و الله جل و علا خباب از رویه که در این مده نامی عقیدت است و در حضور النور



باعت چو شود می زان مبارک است قبله و کعبه سلاطین مفت افکنم بسلامت خدایم و خدمت  
شرف روز و خجاست محبت الهی و ابرو دارد که بقیه عمر در کعبه بفضیلت مذکوره  
افکنم سر برده و کار و خدمات بهای به مقدم لوازم خدمت و جان فدا به سرای سعادت  
هم جهان جامه نماید با طر قدس مطهر غلظت بود که غلام بودن در صورت کمر بران  
اصح دانسته قبول نمیکرد و قصد از حجاب خلفت نام بمبالغه و اقرار بسیار در بنات  
بغذ و انکار غلام منظم نگردد و در حجاب انقباض و اطاعت حکم حضور به پنج کام را به  
حاج و دایه تصور نموده اختیار کار را به اینها کرده از حق حضور محروم و محرومانه بمقتضای  
خلوص بدو و غلام لوازم خدمت از جوهر گیسو انجلیه کار می اینها را با دای  
ملک استماله رعایا و نرد و مراد و کرد و اوری مال واجب که کار و الله محبت و  
محمود را نور پس متابعت استرهای مهد و موصوف قسید لعل اولیای  
رسیده شد و در سواد صوبه و حلقه از حضور انور به عهد و عهد موصوف و نورانی  
موصوف غلام عقیدت از نام نداشت که کاغذ به خرج حلقه را بر و در نظر بند  
و احتمال خویشم برای چند روز باله ایا رسیده بود و جمع موقت کشف کرد و حجاب  
غلام مرا می کرد و اوری کاغذ نقد دار و همان که از مخالفت فراموش شده به اید و این  
و خود با بقول چند روز برای که در روزی زبانه شده اند اما تعجب است  
تا آخر سال و در است زر که با دقیقه مهم نداشت به وصول رسیده به سحر و اثنی  
نیم به اید از آن نایب مرا می بخت زبانه نداشت و اینها که نداشت به پیش  
در سواد حواله سیر از بعضی صورت در صورت حواله ال در بعضی و دیگر  
با بقای موصوف غلام نامقدور و انفصال کاغذ در اینجا متوقف بود و غلام که به  
کیمین الی الله الحمد و المنت که از برای حجاب غلام رسیده است و در الله که بعد از  
حاکم و اینجاست مهم قدر قلب مجاهد است که کوا می و غلام است و قلب مرا می موصوف  
طایفه حجاب ضروری که لازم و نهادار است و محبت حضور است که به  
مهم است و حجاب سعادت اندوز بود و اینها که در سواد حواله



در این خصوص نیز از ایشان میبود و القدر استوار بود که فلجیده کسب می نمود  
تا چون در آنست و در حقیقت از نورش قابل انجام می گشت و این  
چنانچه در آنست که در کوه اول در نیم جان موجب استخفاف مهال است معهود  
چون خانه زادی درگاه و الله میگرداند که در این مقصد منوجه از تمام امور طبیعت  
عالم باقیات در مقام بی که عالم با اولیای فضل که در این صورت خانه شمع در کوه  
محول انوار و احاطه شد و غایت از آنجا که در این عالم می غفلان از حجاب سحاب  
اکثر مزاج مقدس منوجه کوه صورت املاح است یعنی القدر که در چشمان سر راه میزانیست  
و اعتبار تواند شد و کفار را به کمال نور چشم خدمت و خالق اینها سجا اور و منظور نظر  
تفضل توفیق کردید به ستم کاه می کشیم و غایب شد کما سحاب از درین انجام تواند شد  
فالبیور مکتب کمال که در حقیقت به انجام کار با به سر کار و الله مصروف بود این مقصد است  
هم در نظر داشت که در مزاج قدس منوجه احوال خانه شمع موردی که در نور می  
انوار و نورش در کار با به کمال نور چشم خدمت سجا اولیای نور و نظر برین معنی  
درین عرض است بقدر بهر احوال و هم بر اینجا به ارواحان چیده و پسندیده و بر این  
نعمه رفیق که در این امر به ساری شد و صورتی بسیار است که در این همه سازد و انجام  
سواران و پیاده و غیره باشد تفضل کرد و فی الحقیقه تقدیر عالم است مجموع جسم بوده  
سعادتی اند و در حضور نور کوه و منظور نباشد سحاب و شمع که در شمع و نور  
در در نور کوه است و در اینست و در این با اینهمه معاشم قلیل اینقدر صورت که به  
مالیات کمال توفیق میگرداند از آنجا که در اینجا که است به هیچ حالت غرض ندارد و هر چه در  
نور است از حجاب و در عالم سجا

در این مقصد است که در اینست و در این با اینهمه معاشم قلیل اینقدر صورت که به  
مالیات کمال توفیق میگرداند از آنجا که در اینجا که است به هیچ حالت غرض ندارد و هر چه در  
نور است از حجاب و در عالم سجا



[illegible]



[illegible]



مجمع است بلا گوید گشته پس فردا از سپید بزم انجمه بر سر منابر طوارق و زینت  
 و در تعجبان و جمیع ملک خان و با جمیع روانه حضور بر **الله** و در آن وقت  
 سیدم سید و بقعه و در رفو سعادت فرموده سزایه مخاحرت و مباحث جید متفصلا  
 فصل و کرم که تا از نظام امور و اجتماع افواج ایشان شده مخلصم از آن مرقور و کما  
 فوج و صبح موقور دارد و مردم حاجی طلب شایع دارند و ساله کتب درین صوبه  
 که جیب من باشد هم نمیشد جاری می باشد مردم منفرد که هم میسرند نگاه میدارند و در  
 لوازم مبدول افتد رانکه باید و در شب حدود و افعول بعد از آن از در و لغو به تیره و توان  
 و اکثری نایب و محال است و در شب امور است و حالت ملک و امور  
 دانسته که درین روز با هر صغیر و کبیر از رسیدن این ملک محارفته و فساد و سرحد قبیله در این  
 و عاملان را بدخل رخنه بکامه سورش عظیم برانموده اند مطلقا و در اینها و در حلیه  
 کعبه نموده عبور کوشید و فیض الیه دایره کرده و فساد آن صوبه را که جمیع شایع  
 فراهم شده بکامه و در شوب نام دانسته و بار خج با بر دیم بوار شده محاصره و بعد از آن  
 با صحرای لغات ساینده و بسیاری دستگیرند و عقبه رو لغت را بر ماه و اوار  
 ادوار شدند بمیان فضا و آله و احوال عالی معانی ناممکن در ماس مراد  
 و جانها و نهاد و فقه و علم گشته و درین مهتد از نظام امور صوبه کرم است و در  
 بجا و جمع اشغال بلو شایع میسرند حقیقت حکله کور العوض عالی متعارف شده  
 زاده خراب حداد **الله** و در آن وقت که رانست که مرین و در  
 منسبت انحصار که منسبت است و فضا از حجاب فیض باب صدور یافته و در ماه  
 و رفو سعادت فرموده سزایه مخاحرت و مباحث جید متفصلا  
 در آن زمان حرف کشف اطلال و حافیه و غلام از آن صحنه و در  
 مقداره عقلت مراد و پیش از و رفو حکم بجا و در آن وقت که در لطر  
 که در اطراف و حواس ملک است به نوبت و در تیره و در تیره و در تیره  
 و در آن وقت که در تیره و در تیره و در تیره و در تیره و در تیره



[illegible]



امام موقوف محموده ان شاء الله تعالى في غرضه ان يشجع النوج محموده برآءه من غير عيبه

در میدان رفته نشسته و گوشمال رسیده راه را از خود خارج مقام میزبان غیب میزند

بیت از این موضع عبور انبساط دریا بود و اینر بخود در هم بدل گردید و داخل شد

وہ ہزار ہا ہست رکن نامہ شد لطیف سکون در خزانہ کار عابد معروض جناب فیض باب

منه انظر معني انظر كذا في معجمه و هو يرمون غلام مان و هي و حقه في معجمه و هو

فلسفه از این جهت که اولی و ثانوی است و در هر دو مرتبه تفاوت نمودن

افراد و ...

ما قبل حد و مال مد کا ہے ایسا ہے کہ ہم ہر جسے روٹی اور بار بار دے کر ہر روز دے دیتے ہیں

والبسی در الصلح بهم رسید و در اطراف صلح و دیگره خالد بن ولید را در روزی که بود

مقال معلوم شد بقضای آنکه در اوقات که همه بیست و هفت سالگی در آنجا بود و در میان

حاضر غنیمت مظاہر بار بایاں جناب مہمیت مسکات را امور ابھیجا مطیع ہیں اس کی وجہ سے

افزودیم چهارم زور سینه است از مجامع محموده در کتب

فوائد بسیار داشته باشد برای کردار اصحاب سببه و اوضاع معما

مبارکباد نصیب اید ای و حصول فتح و مجاہدیت مہادراں قلعہ منصورہ حاصل کرد پس

ارسله در شش خط اطهر و راعده باشد و در بنو لادن و بدست کرب مذکرات خیال بجا به کشور انور

ساحه افروز گردیده نمرات سیاسی و اجتماعی متغیر می باشد

و این بر آن و در حضور هزاران می نشستند و بساط دارالاحقیقین می نمودند و

این ملک علی الخصوص خند بکانه را مستحق غنیمت و صلوات بادامی رز و احب می

و من همی شخصیت و علم مسی الدت محله و صونه که نور است نمرد و چند یکبار و نمودن ما بر ضد و تلوک

بر کتب معتبره رسد از آن بادامی ز رن نمیدند و خرجی نوال صاحب و قلمه ما و تعلیمات

التماس منهایه از اینجا که بعضای طوط شوشه که در این شهر می باشد

نوازنده و ارغفل است

[illegible]

فانهم وبقا منكم في الدنيا وبقا منكم في الدنيا وبقا منكم في الدنيا

میں نے تعجب نہ کر سکتا تھا کہ اس قسم کے کاموں میں

بسم الله الرحمن الرحيم



[illegible]



در زمره ثلوث آن رسوخ تصور کرده است بهر ضایعی غایب سعادت و محرومیت  
که تقیید بر مملکت جنایات می بود و باشد **نور حقیقت** و **نور** در مملکت با صفای نهی  
و انشوب مخالفان که در سواری بسر دادن بان فرستاد که شایسته کردیده بود و از انقضای اضطراب  
و اضطراب ارجاع و در دست رسال راه یافته که نمیتواند معروض داشت الحمد لله و المستحق  
و حرارت از دمی و ممال اولیای محنت کردید لفظی حافظ حقیقه عاقبت بخیر انجامید  
اولیای در سایه حمایت ابد الله بر مفارق فزونیان صمیم مستطک دار و عقیدت یکیش کشفانی اراد  
و اعتقاد از معضمان دامن محنت و اقبال نیکوکاران به تعالیب و غیر اینها به فضل ما ربایان جنای  
نعمت انبیا و بیکری سر فرزند الوهم مقتضای خلوص فدویت و سبکدوشی انجام کار و اوصال زبرد  
والله بدو اخته و به پرواز از خارج لغزش بر سریده شد امیدوار است که تقیید عمر و زمره عقیدت  
کسان عفو و سبکدوشی بوده مفیدم بر لایم فدویت سعادت حاو دانی و از اندوز و مبلغ نهی  
صدق ارسال داشته در صدد برای خواهد یافت **نور حقیقت** و **نور** قدرتی دامن از یکیش و ابد  
لله و بیکری فدویت و نخواهد داشت و از دست سبکدوشی کسان عفو و سبکدوشی فدویت و ابد  
انجام اوصال نمیدارد از انجا که غیر از جنایات فیض باب بیکری برانمیدانند از فضل و کرم ابد و از  
که سر اول شد بدو بایر و از سر کار فیض لا رغبته شود که مفید سر اول و حالیه سطور این  
خامد کور و وصول در **نور حقیقت** و **نور** مبلغ از حصول چنگله کور و در دست معرفت  
حواله دلیل و انبیا شد داخل سر کار و الله بوده و برای حصول و اخلاص و از خود  
بر حجت آنها لغضا و تا کند در میان است اندر و می خلد سبکدوشی و سبکدوشی  
و در بدست ناچال نه و اخلاص می خلد و عاوه حاصل کرده و داده اند و نه زبانه و سبکدوشی  
چون از طرف راجه مولای حجت سبکدوشی و اخلاص مذکور باز رفتند و کمال از سبکدوشی  
فدویت و انبیا و انبیا به معنای ابد و از سبکدوشی و اولان سبکدوشی و سبکدوشی  
و انبیا و اخلاص باز رفتند و انبیا **نور حقیقت** و **نور** سبکدوشی و سبکدوشی  
مخلوص اعتقاد از انضمام حمل الحسن لغضا و سبکدوشی و انبیا و سبکدوشی  
بر کمال این صورت و سبکدوشی و انبیا و سبکدوشی و انبیا و سبکدوشی

بسم الله الرحمن الرحیم



چهارم در این نوبت خاص در طایفه اضافی و نهضت و تحوّل جایگزین و تقریر رساله کامیاب و گونه  
نادر و کامرانهاست و حالت برینا به فروت مانع میسر و کثرت از احاطات  
بر غیر خورشید نور و تسلسل از انجا که طوبی از معصمان و امن صحت اقبال غیر از  
مطهر مالدت و بکر بر آمدند از فضل و کرم آمد و ارشد که در باره احوال فروت الصال هم در  
تفضل و دستگیرها معروف و منقول کرده **سوابق معجزات** غلام نایب کسوم انبیا رو  
شد به خود منضم شده و بعد از صغر عیال نایب و پسران با غلام ملقات نمود و فرو که نایب حرام  
روز یکشنبه است از انجا که کوج نموده بموضع است به میر سید چون بهار از و نموده و کثرت است  
ان را در ایامی زود به کثرت رسیده به مفسد که در انجا مفسد شد و زود به شد و بعد از ان  
میدید با اقبال عدو مال مذکور که به به نیت و کوشش مال فرار و اقیع رسیده نجات بر میسر کند و کیفیت  
مفصل معروف خیار فیض باب بنیاید **سوابق معجزات** پیش ازین کیفیت رسیدن افاقه  
باراده ناسد تا فتح پور و فرستادن فوجهای شایسته همراه علی قلی ملک خان و میر منیر دول  
نایب است اقبال عالی مقامی معروض داشته نظر فیض نظر گذارنده شد امر و در که نایب و هم انجا  
که خطی را که تلبیس الی مدینه اعلام نوشته بود با نقل خطی که غلام و در جواب آن بمبارانیه که انجا  
نجات فیض باب ارسال داشته اند ارشاد نمود و راجه مذکور را شمال رسیده در ملک و مال  
خیابانی به معضم گردانند **سوابق معجزات** روداد احوال عنوان معروض شد  
و از خارج مفصل بعضی میسر شده غلام زباده از مقدور و مقتضای رسوخ ارادت  
به روز و شب و خلاصه ها که روز و شب لغات سر کارها کرده و مع اردو حال همان غیر  
که در اندازد از اسلحه های قلع و قمار بی نل و خطاطی که مناسب وقت بعلم آمده بود و  
ملک و به خصوص معروض داشته با وصف حکم هر روز به بهیت فوج چکات و قلع و قمار  
کار با حیاط به به رخسار چون می افشان از یک طرف پیشرفت کار تا به بند حال با غلامی و اتفاق  
اشتیاق به اندو می لک و پیش می رفت که در کثرت که شده مرکز کسودن شد و چون انجا  
به روز و شب و از انجا که به به رخسار می بود که به به رخسار می بود که به به رخسار می بود  
و به به رخسار می بود که به به رخسار می بود که به به رخسار می بود که به به رخسار می بود



در مقابلت خود و در هر یک طرف بر فوج بزرگس میباید در حیدر حالت فوج بر طرف

فراجه با بر طایفه لیکن بمقتضای قریبت و دوری که مناسب مصلحت میباشد و تقدیم آن بوجهی  
مست و فوجها بر هر طرف بر گذرانی اند کور فرستاده و در لوانیم سحر طیف و احتیاط خاصه  
مست و نظر بر اکثر ضایع مذکور که مخصوص و جمع مقدمات بر خود هموار است  
و مبالغت و بایستی فراجهها چاره اندازد از آنجا که جمیع راههای می و حیدر از آن خود و در هر یک طرف  
بالا میمانند و مقامه پرواز تفاوت انداخته اند و بهای با محال شده و با بر سر گذر کننده اگر  
در بعضی موقت اقبال عالی زود رونق افرازی آن ناحیه میباشد و استیصال مخالفان چنانچه باید جلدتر  
بجای می آید و الا آن را به نفعی ناممکن می باشد که دست در تقدیم بوزیرم قریبت از آنجا که  
تصور شود نموده **در صفحہ ششم** مگر بعضی احوال مبادرت نموده بمقتضای خلوص  
قدومت نزد و در برابر آنکه مناسب مصلحت و هم رنج با در انتظام و استقلال کار باشد که کارها از  
و به از در خارج بعضی میرسد باشد افعیه با حال بر حرکات است و مجموعی و غیر آن چنانکه مجموع  
و بر تپش بار آورده عبور در ای کنگ بر گذر کلونی میگذرد و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن  
میوانند عبور و محقق مصلحت و فتنه پروازی شوند غلام نامقدور رضایع دارد و غم نوجوانه را  
با جمعیت نوجوانه و غیره بر گذر نگارند و به پایانشان میباید به احتیاط فتنه است و غلام غیب  
حاضر و در هر یک وجه و جمع دیگر از هر احوال و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن  
ماند و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن  
منزله و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن  
فصلی اتفاق میشود از قریبت و دوری که مناسب مصلحت میباشد و تقدیم آن بوجهی  
از جانب قریبت و دوری که مناسب مصلحت میباشد و تقدیم آن بوجهی  
مست و نظر بر اکثر ضایع مذکور که مخصوص و جمع مقدمات بر خود هموار است  
و مبالغت و بایستی فراجهها چاره اندازد از آنجا که جمیع راههای می و حیدر از آن خود و در هر یک طرف  
بالا میمانند و مقامه پرواز تفاوت انداخته اند و بهای با محال شده و با بر سر گذر کننده اگر  
در بعضی موقت اقبال عالی زود رونق افرازی آن ناحیه میباشد و استیصال مخالفان چنانچه باید جلدتر  
بجای می آید و الا آن را به نفعی ناممکن می باشد که دست در تقدیم بوزیرم قریبت از آنجا که  
تصور شود نموده **در صفحہ ششم** مگر بعضی احوال مبادرت نموده بمقتضای خلوص  
قدومت نزد و در برابر آنکه مناسب مصلحت و هم رنج با در انتظام و استقلال کار باشد که کارها از  
و به از در خارج بعضی میرسد باشد افعیه با حال بر حرکات است و مجموعی و غیر آن چنانکه مجموع  
و بر تپش بار آورده عبور در ای کنگ بر گذر کلونی میگذرد و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن  
میوانند عبور و محقق مصلحت و فتنه پروازی شوند غلام نامقدور رضایع دارد و غم نوجوانه را  
با جمعیت نوجوانه و غیره بر گذر نگارند و به پایانشان میباید به احتیاط فتنه است و غلام غیب  
حاضر و در هر یک وجه و جمع دیگر از هر احوال و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن  
ماند و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن  
منزله و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن  
فصلی اتفاق میشود از قریبت و دوری که مناسب مصلحت میباشد و تقدیم آن بوجهی  
از جانب قریبت و دوری که مناسب مصلحت میباشد و تقدیم آن بوجهی  
مست و نظر بر اکثر ضایع مذکور که مخصوص و جمع مقدمات بر خود هموار است  
و مبالغت و بایستی فراجهها چاره اندازد از آنجا که جمیع راههای می و حیدر از آن خود و در هر یک طرف  
بالا میمانند و مقامه پرواز تفاوت انداخته اند و بهای با محال شده و با بر سر گذر کننده اگر  
در بعضی موقت اقبال عالی زود رونق افرازی آن ناحیه میباشد و استیصال مخالفان چنانچه باید جلدتر  
بجای می آید و الا آن را به نفعی ناممکن می باشد که دست در تقدیم بوزیرم قریبت از آنجا که  
تصور شود نموده **در صفحہ ششم** مگر بعضی احوال مبادرت نموده بمقتضای خلوص  
قدومت نزد و در برابر آنکه مناسب مصلحت و هم رنج با در انتظام و استقلال کار باشد که کارها از  
و به از در خارج بعضی میرسد باشد افعیه با حال بر حرکات است و مجموعی و غیر آن چنانکه مجموع  
و بر تپش بار آورده عبور در ای کنگ بر گذر کلونی میگذرد و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن  
میوانند عبور و محقق مصلحت و فتنه پروازی شوند غلام نامقدور رضایع دارد و غم نوجوانه را  
با جمعیت نوجوانه و غیره بر گذر نگارند و به پایانشان میباید به احتیاط فتنه است و غلام غیب  
حاضر و در هر یک وجه و جمع دیگر از هر احوال و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن  
ماند و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن  
منزله و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن و به یحیی بزرگ رسیده با اتفاق زمدار آن  
فصلی اتفاق میشود از قریبت و دوری که مناسب مصلحت میباشد و تقدیم آن بوجهی  
از جانب قریبت و دوری که مناسب مصلحت میباشد و تقدیم آن بوجهی

از این جهت



در این حال عبادت در این اقبال زود غیر از عبادت است بجای دیگر ندارد و تا رفع این  
در بدن باقیست و تقدیم فدویت و خدمت بوجهی مقصود است و فواید و توفیق عبادت قدوس  
کامیاب گرداند که حقیقت رود و مفصل تعرض رسانیده در رکات عبادت تقدیم لوازم فدویت  
و حائضت به سعادت جمعی حاصل نماید افاغنه در اینجا چند سبب است که در حرکات لغو آنها از  
پنج طرف سبب است نشد حال بد ریافت و رفو بود که اقبال بر سبب مضطرب انداخت که زودتر  
از دست او بار بطن خود کشند بعد از معاودت اینجا طایفه در باب غلظت هم بر چه ارشاد و بکار دارد  
**نویس صفت حجت مبارک** بموقف عرض علی معالی مد ظله الله تعالی در سبب پروانه گران  
عنوان در و سعادت فرموده فرما کرد اندازد و شده که چون دایره گمانت به اکثر اباد غفور فرمود  
غلام آنرا نوازند بعد از اوزه شدن استقبایا جمیع اراده کور سعادت اندوز حضور کرد و حقیقت  
رفتن معنویان به ششم بدر معالی است که اراده ایا پیش ازین معروض داشته نا حال  
بالمطابق حکم حضور توقف در اینجا داشت حال که چنین ارشاد شد مجبور و رفو پروانه با جمع  
که همراه است از اینجا کج کج نموده آن را الله تعالی به رفو نرسد و دست قدوس سعادت اندوز بشود  
چون در اینجا کاری نبود و مردم معتبر در ملوکه گذاشته شده رایج بر باب ششم غرض  
حضور مضمون عبادت ملوکیت نرسد ظلمت بود و **نویس صفت حجت مبارک** حقیقت  
رفتن معنویان را الله تعالی موجب ارشاد حضور غرض است خود با تمام قدوس بندگان حضور  
و در این روز و این محله روشن منوار و وضع نموده معنوی رسیده باشد و در بنیاد از روی  
احبار در آن محله که دل معنویان از دست افواج فنی و زمی شکست جاس یافته و خرم ملوک  
قرار نموده و غنیمت فراوان است مبادی ملک طفرات است دارند سعادت بگرد و سپاس این  
صفت غلبه تقدیم بر سبب ادوات بهینت بجای ارزانت را الله تعالی باین اقبال  
بعد و مال جمع خالقان سرانجام بهینت حاصل و ملوک شده و اصل اسفل الین و اعلیٰ ششوند  
امروز که پیش از این هم انگاه غرض از آن بود که روائه بشیر شدن را الله تعالی بکلیه جلالت  
چون عبادت حضور کامیاب خواهد بود و **نویس صفت حجت مبارک** در این اقبال و رفو  
که در این صورت بهینت ادوات از آنجا که در حضور حکامه است و بعد از غلظت



هم سعادت حضور است نظر بر آنکه در این کتاب سعادت و دارم فدوت بجاورد و خود را بجا بیاورد  
فان سخته حال که مفروضه است انفصال است تا حال هیچ در باب غلام ارشاد نشده و موضوع ناموس  
از اینجا که غیر از حاجت است ملجای دیگر دارد و تا مقدور هیچ حال از فردیت و غلام مفروضه  
و خود را از فضیلت هم امید دارد است این بر سر وضع فسیله مرض مبارک شد و خط خطا  
مزن که کوه اکثر توفیق خیر بر نجات مکرر مزاج مبارک شاد و خوش که خطر جمع دارد بر وقت  
حکامه و اکثر غلام حضور سعادت این روز باشد و مردم کواری و با و که با خود غلام باشد حکم کوه حور  
نوال آنها بعضی بر سائده باشد در صورتیکه اینها در ملک مذکور حایلی از روز و سحر شده مردمان  
هر جا حکم کوه حور و آنکه و آنرا حایلی اندک تخفیف داده غلام حاضر شد هر وضع نایب مرض مبارک  
**نواب محمد حسن میرزا** مردم عمر ای غلام سبب اجای کار او تصدیق فوت یک سال پریش  
که قرار هر روز انواع کورسی نگاره دارند اسبان عبوس رو برو و غط و عبود از تمامه مزاج انجم  
و نوال تا حال بدست خط مزن شده و قیو حیات تمام بابت به رجب برشته و قبض از آنها نمودن  
است و نصیحه ماه حاج هم بدون پروا یکی حضور ملاحظه نمیشود و غلام در طرفه حبس حبس افتاد و چون بعد  
سپاه است تا و قبیله اجرای کار اینها نباشد استقامت نمونند و غلام اخبار از آنها محض جمود  
ارشاد حضور نموده و در هر مقدمه مکرر معرفت شده اکثر فکاه شدن این مردم منظر از این مبارک شد  
قبض نوحه ماه رجب بدست خط مزن کوه و بر او غم پروا کوه که اسبان و غیره رو برو و عبود از آنها نمودن  
خیال طبع از این است و نصیحه ماه حاج هر ماه ملاحظه نموده باشد و بخاطر جمع روز کوکب حضرت کعبه و الله  
چون غلام حاضر بکار استن این مردم است ارشاد و شود که این آنها غلام سعادت این روز است در هر  
و معرفت مکرر خالفت می شد **نواب محمد حسن میرزا** احوال غلام تا بفع نزلت مبارک بود  
که لعل اینها است حمد املا که در این صورت بدو بیست و یکم از کار حور رسد و هم از ملک  
مرحوم است به افلاک عالی پروا شایسته و حلال است که مقتضای بنده بر و می  
از حور این فضل و کرم مرحمت شود و سرانجام اینها است تا این است و در حور  
کار اینها به و خود حور است اینها از اینها مردم مبارک است و این مفروضه در حور  
تا بجا بیاورد و این خود است از اینها در حور کار حور است تا اینها است و اینها است

که در این صورت



[illegible]



از فضل و کرم امید داشت که پروانه موقوفات نخواهد نگرید و در شود که این کارها را  
زمانی و موقت مافیه که کار بر وجه از توجیه و غلبه و داخل که خواهد نمود و در صورت  
توقف صدور پروانه موقوفات آنها بنحوی است که بر موالدین اختلاس نماید و غلام نمیکند و  
که نامقدور است انداز تواند شد چون آنها بر خیابان طاهر در وجه مرض باشد و  
لغو که بموجب احوال **جواب صفحہ چہ** بر گاہ که از بخت و نعل حضور  
در یافت نمود که وجه پیش مرسله غلام در وجه بر برای نیست و بموجب وضع موقوفات  
حالت محال است معارف بعد احوال نفویض کردید با چهار از آنجا که پس مرض و نعل نیست  
علا به معارف در صورت سعادت هم جانی میداند که تا مگر موقوفات قضیه تمام بود  
تا بنا بر امر لازم الانقار فی الفور از کور کجی محو و لغو نماید که در واد چون موقوفات از بد  
بسیار است در احوال در الله الا که کشته بود و درین مرجع نعلیات بختین خات و در اینجا  
مناسب نشد نظر بر آنکه مهران همراه برشته و هم از طلبت و فرج که در خطبه تقدیر در صورت فراغت  
موجود و آن حضور و آن خود به الله الا که است بند در دنیا مردم هم از طلبت و فرج که در خطبه تقدیر  
کمال برآیند و در وقت خندان شد باید تقاضا در میان است که بر هیچ اقربا و مال و ادراک و تقدیر  
احوال خیر و بر اینها می غلام بدات مبارک روشن در کار خود سخت خیر است که جسم  
آرد است انهم در حفظ خیر و عهده برائی نماید طلبت و انهم نام ز می رو کار محض از غیر  
زمانه و شایسته امام خود تصور نماید در صورت بخل و عفت صفای اعتقاد و اعتقاد  
و این فحش و عالت و بقیه هم و کبر اندر است و بخوبی دانست و بمن مرام و فضیلت  
خبر بختی است بعد و از هر گونه کار و آن است او لغای است به مراحم خات و به الله الا که  
بر مغایر عقیده نیست در مشط و **جواب در** رود و احوال عقیده است  
و بر همین الله الا که و در مقام طلب نخواهد بود چنانچه این عنوان نمود و در شد لغو و سیده  
زمانی بر تقاضای این مردم مهران خیر و نعل و در تقاضا نمود و بجا و احوال  
ف بیدار شد فی الجمله ازین کورس و کورس که در بد و در وقت و علم  
هم و هم و خیابان معارف که در و در و در و از آنجا که موقوفات باطن از این و این



بناج العقیقت سرکار است و برورش غلام هم صورت داشته و امن هم لب امیدوار است  
که میستفصل و کرم و باب غلام بر خیزد و شود بروفق آن بعلی **روایت** **نویس** **نویس**  
پیش ازین عرض احوال ارباب داشته از نظر فیض منظر گذشتند باشد که بموجب ارشاد حضور  
دست برداشت از نور اچقله و عمره برداشته برای همراهی که فن متعلقان بالاله اندرسیده بود  
هر صورت خود را در تحت قدم مهبت کمزورند پس باده بوازرم بندگی سعادت اندوز باشند  
در بنوالاته خالصه با قوت جان جیور سید که میستفصل است باده بروری و غلام نواز  
محالست چقدر انا و و عمره از خالها به تمام غلام نفوذ یافته ارباب سلامت است باده نواز و غلام  
منجلی و محبت بجامه از و حیرت انقدر تفضل و لفظ منظر نظر کرد که برورش عقیقت  
کشتن راسخ الا شغلا حضور مایه داشت احوال غلام عبودیت کشتن از غیر ارباب فیض  
و بیکر بر امید اند همه حال و باده در هر حالت است و در صورت امید بود و الفضلات عالی متعالی  
میدانند نظیر بر ارشاد و حضور مجرب و وصول رقیقه خالصه ارباب اما که کوچ نموده است و الله تعالی  
زودتر بر محالست نوره رسیده و از نظام کار با خباثت باید بوازرم حد و جهد مقدم میسر باشد  
از اینجا که غلام لصدق باطن از باده های عقیقت کشتن خالصه است و بقیه عمر و بیکر بر اندر است  
و خواهد داشت از نظر و کرم امیدوار است که معروضه غلامان به تحقیق و حق غلام منظر  
نمیشد باده از باده های صمیم منصرف و بقیه عقیقت باده های صمیم در حال از اطا  
و افعال علم و باین رنج حضورش و نخواستن و در حال صمیم و بیکر بر اندر است  
**نویس** **نویس** **نویس** احوال و فلو منواله عرض نموده که در جبهه از حضور کشتن و شود  
سجالات از لم طالع و شرف است لام بواب هیچ از آن سر فرار شده ناچار است بیکر بر اندر است  
خود را در طلب خود رنج و پرش از توانان مایه بر وجه کمال رسیده و در اینجا توقف نموده اراده  
که اگر میسر باشد از آن صورت باده برورش و در سایه قدم مهبت کمزورند و سعادت اندوز گردان  
درین صمیم از خباثت کوشم و مقامه است که در اینجا یافته و بمقتضای روح عقیقت انقدر در نظر  
باید حال مایه از باده که خواب و خود کور است باده از آن صمیم طالع فعلی انما به کرم  
بیکر بر اندر است و باده کوشم و بیکر بر اندر است که در اینجا یافته و بمقتضای روح عقیقت انقدر در نظر







[illegible]



و باقی مالک و اندر آن که هم چند توان مالک

طرف کورین



اولی کوشش باطنی و جوی بهال جنبه سبک صافی عقیدت درین عالم صمیم القلب

371

پوسته کامیاب بقصد قطع ششند میبندیم و پیه روزینه از آنجمله بکیر و پیر از عهد صدور از جانی جهان  
مباد و مرحوم و بکیر و پیه از مقام نظامت محمد الملک مبرور نام و کمال معونه الصال و راند  
از وقتیکه مغفور برور بگری ای عالم تفکر و پیر و مقصدان نظامت دست از ادای جیره الغیر  
راز داشته اند حضور طلب بنمایند و اینمغنی بوجیه کیف حمایه درویشان که خبر از آن خبر و پیر  
شمر عایشه دارند معبود هر چند فاسم از راق ملکوات همواره کامل امال جهانیان و خصوصاً  
حامل التثقال کوشش شنبان است اما چون آن سبک دست اخفا و در آورده و  
خبر صال القلب در دست به بود و این محال بالفعال متعلق بجایسته رفقه نظم و نسق آن بقضیه  
افتداری معنی صمیم القلب است لهذا کفایت مبرور که چپس انجام کار کوشش شنبان را و  
مقدور و فاکه تمهیدات همجهان است با همه در روانه کوئل و امر رضایت بهم گرفته اند شمر حصول  
مقتضات ظاهر و باطن و مورد استرخاص و اینست ضفت است باید که در اینجی و جوی  
مالقح لازم گذشته وصول رسد و اندر روز بروز بلا اامل و تعطیل عاید نشده باشند  
باطن حالیکه کرده بفرستند بر لند میسر مگر اب این سبب شمر موجب مقدمه افتاد  
بیر و سعادت همجهان از ادای به اسباب احت و سرور جاودای حواری و القاراجه

دولتی از جانب دولت عالم سبک در بنامیدات سبحانی و خصوصاً فوضات استیلا

پیر و روزگار امانت و سبب مرتبت است و شهادت منزلت بیوالقان باد  
مقاوضه محبت طراز مضمین بر اینمغنی که لاله بزم شک بر معبر سلوک چه پیر شده و کنند  
از تعلیمان نیر و خود هم منبیه لایف کای خانات از میر و خانات طلبد شده اند و بالفعال  
بویجان و همستند از خان و دلاست خان ملک با بکیر از سوار و سوری میبود و خجالت نکند  
وصوال الی تنهاج بلا سجد و از هم شهادت مرتبت حیدر است حمد امور است  
همان سبب به الاوان است که بمحصل هم کرده از بکیر حوبلی کوزا رسیده شمر محاذل که خبر خود  
و پیر و شمر که به انداز اندر داشت با بکیر از سوار که در فوج حیدر نور فیل است و بکیر میبودند  
که بود در آمده و قول سبب از ثوب و رمه و مان و خبر از سبب از ثوب و رمه و مان و خبر از سبب از ثوب و رمه و مان



فیض



تقریر بحالات اینهاج نسبت بدارک لام باقالت الشرح واما خوانند فرموده سید ابراهیم و نفایس و  
خان خواند ایشان بر محمد بن رسیدند و احوال اینها در یافته اند و طالب که در شرف و صاحب کمال  
جمیعیت و شادمانی و دام بلور **راجه نورانی از صنف نور خالص** **معارف نورانی** **راجه صاحب**  
مسئله مفاد و صفت طراز صحت شجرت به شیخ محمد عابد و با نثره سوار دیگر وصول الشرح بلا حد و شمار  
نموده القیاد و اول مرار شاو جبالعاب معانی محسن سخاوت حاوی و از آن فکرت از سینه و نور منفا و  
مجاله قسم بر پر خامه صحت طراز گردیده از محمد الدین است که در کتاب مضافات معدن حسانت و انصاف است  
در خلک و احوال هم سوار که به قسم صحت و عار تمها کشیده بر خولط کلفه منور و شرف جمیع احوال باقیه  
تعدد و اصلها فی محاللات جمله کوز الراه روز و در ابلان بنما بد بعد ملاحظه منظر نعم و نفقه و سبیل  
از اینها و رفاه هم سوار باشد و توجهات مصروف خوانند فرموده که از ذات سوده صفات  
بمقتضای این صفت و جمیع آنها توقع و چشم داشت همه مطمح نظر دارم مرقوم خامه هم شمع شمع  
که در کتاب شایع کوار بنابر تعبد الصالح زیاده بر هر صفت لغین شده از مجموع از مقیضات نور و محاد  
کوار صفت نور طراز لسان سکندر و نوحات گردیده و چراغها شد که در هیچ امر و جوهری معایت و  
خدای می نماید از اینها که در کتب نامور و خبر بر سر سینه لغین است که سواران نالید طبع خوانند  
که سوار و به شدت در زانو نور مومض و صوف در اند **راجه نورانی** مفاد و صفت طراز سیم  
خامه و به لام و صوف سر و سر و صوف خاطر متعلق بلکه بد یافت اینها خبرت نکر انداد است  
در شرف از شایع و الشرح نامحور و محققا به کتبها صحت میهم آنچه از ارقام حالات این مصلح است  
بدر کافای معانی و قسم بر پر خامه اشخا و گردیده از معانی صاحب حلول محال صحت و صفای معانی  
بانت مرتب معانی آن تصور نمود و لغین است که در اینجا حسن کمال کار را تواند شد و در  
همه و صفت بصره ظهور جلالت سید شمع گردیده باشد که بسبب مرقوم بر داری معانی و جلالت  
و به کوی شمال آنها و خدی بودن الصلح و نور و غیره از نظام معاملات محاللات صوفی و کمال خا  
باید صورت پذیر شده و وزیر خطیر با الواجب بر زمره زمداران از شما باقیه که از این شمع نماه  
در طبع الایالات و شایع شده و تفصیل باید با بر الایالات زیاده از حد و معانی و معانی  
بر کوی و روی و شرف و صفت معانی بعد از روی و در وجه لکت رویه و شایع و در طراز و الایالات







در مقدمات بکبریم بشیم الطاف والصفاء نور منور در آنچه موجب فایده است هم سندان لغت  
الطاف شد نوحه مرعی حواکه در دست بنایه شیخ محمد عابد و خیره او را که در لغت باشد اند  
هر روز از شدت تقاضا سینه فحش نمیدید و در صورت بدیتر اشکام زری سکر  
و انتظام امور است صورت نمیکرد هم سندان لغت و شرف و در کرد او زج زرمایه  
سبعه العوائف را بلیه در هر چه اشکام مع بدید و بلا توقف و انهمال املایه مع نماید **ماده**  
**ارحاف** **در عالم** راجه حبس مهران سندان نهان سندان از شدت دافع منفعت  
مستوری یافته ششم انما در فحش و سندان هم سندان رسید بمقتضایه شفاق و نوحه  
طش مقدمات بکبریم بشیم او حواله شد لغت حرف حرف بمقتضایه اظهار و ابراز او و در  
این املایه راجه نصیب العین و در شدت و در بدیتر اشکام زری مع موفور و در پیش دارد  
و ناهال معی در با سندان امر لغت و انهمال راه یافته خانیچه پیش از رسیدن سندان  
بکبریم و در بنایه بنایه بدید و در بدیتر اشکام زری در میان است لغت لغت  
و در بنایه بنایه شیخ محمد حافظ را شد و بایات و کانغ و مجموع روانه شد سندان لغت  
موجود سندان هم سندان در صورت با سندان لغت لا مقدم بر جمع امور میداند و در املایه  
مرضیه سر موقوفات و بنما و مطمح لظرف جیس از انند اولی و الشفق و الطاف و انما  
با مع مجموعه لغت کلام صفات را استظنا قوب میداند و مع نوحه لغت و لغت با سندان  
در صد انواع کامیابیه لغت الف و اللغه فایه در امی سکر می راجه حبس مهران  
در خروج هم سندان بکبریم لغت لغت و در حقیقه مهمال شود اند شدت خاطر و طش  
لغت لغت معی فرین طمانیت شد و در لغت معی بکبریم و بر سر سندان املایه و در  
ش و در سندان چون مقام سر شد و لغت لغت و در حالت لغت از دست بر و عامل  
بکبریم و کوز فرین لغت و در سندان معی بکبریم و در امی بکبریم و در سندان  
خوله معی سندان معی بکبریم و در سندان معی بکبریم و در سندان معی بکبریم  
بکبریم و در سندان معی بکبریم و در سندان معی بکبریم و در سندان معی بکبریم



[illegible]

سید و صاحب



[illegible]



[illegible]

مجلس



[illegible]



[illegible]



[illegible]



[illegible]



باب ۱۱۵ از روی نقل افراد معلوم شد که در این بابی تقابلا و غیره از شد حال نوشتند  
مقتضیات برکات بر حسب لطف و بر طایفه که مبلغ خطبه بر رویه رسید از آن باقی و واجب است  
از روی باقی سرکار و الا و لوار به ذوالفقار خجست و نور فراغت باقیه علی جان آنچه از رویه  
به تحصیل در آورده و در طلب سواران سراسر بی خرج در آورده و برین زرین کفایت کرده مبلغ علی طلب  
این ابام بر می آید چون ذات سابع مظهر انصاف و منبع الطاف است همه حال استخاری تریف مقدم  
فصل ۱۱۵ بجا کرد و در امر حساب گزینند از دو خالق داد و خلق بابت برکت خویشی الله آباد و زر بکتاب  
معرض وصول در آورده و این دو ربع بدو سوار سراسر که کار برد از آن سرکار حساب اصالت انجام  
و حال از خان مسطور فمیده بکبر جمعی به ظهور و جعله تبلیغ باقیه حقیقت از روی ان مبرین خوانند  
افراد باقی و در باب یک نیز اطلاق یافته **اول شد سرکار لاری** ظهور و صداقت و سعاد و غرض  
و برون تول شد محفوظ مانند چون بعضی کار باج ضرورت در بیان آمده از آنجا کوح نموده بکوارا رسیده  
و با آنکه در محال ذلت مجاور و کلام بود و غیره الطوف رفتن ضرورتی که با انتظار ظهور الغیر القدر حال  
در همین جای که از شعور اجبور حدان معاصره نزار و مقام نموده شد از آنجا که این منزل هم از آنجا نیز بود  
فصل دوم بعد از درو تا عبور از صداقت و سعاد در اینجا توقف است بعد از انکار ششم و در  
بر امور ضروری که رود و مفصل اطلاع دهند که به انجام آن پرداخته اند و از حقیقت گذاره و عبور دریا  
مرفوع نمایند که طمانت خاطر دست با امور دیگر پرداخته اند و با وجود چهره بر دل **بدرایه** را انصاف  
مستور و زمین وقت پروانه تفصل نشانه عاید و رو و معاون نموده نقل آن و سعاد و ششم مضمون در  
خواست این جانب همین آید که و نیز بر سابق جمیع و ابرام تمام گفته بود که متعلقان بالله و سعاد  
جمع سواران با فوجی که همراه است در اینجا باشد بموجب ارشاد خواهد شد یا خواهد بود در آنوقت  
ایمضی قبول نموده حال همان مقدمه پیش از حضور است اینجا بموجب ارشاد حضور غرضیت حضور  
مستور و نه به سواد کبر الصاحب هم اراده حضور و خاطر داشته اند از همین طرف باید رسید که با اتفاق بکبر  
روانه انظر و شوم و اگر در فصل باشد نوشت که اینجا با نظر از حسب غنای وقت نوشتند  
روانه حضور شود و با و نه و با و نه **بدرایه** سبقت لولا وصول نموده بر حقایق مرفوعه اطلاع و  
این مبرین سواران حضور که با اتفاق سبقت مفرشت سراسر و سبقت با کبر و این با نظر از حسب غنای وقت



[illegible]



مستقیم میدانند و حال از نیازمندان راسخ تصور نموده برای کار و خدمتی که بر نور خاطر است باشند و غفلت  
ناید نمود که بصفای خلوص باطن از رسیدن خود حاضر است و اینمغنی در ربع از تباح و التراح جا بود و به نیت اتمام  
حمت و کامرانی مستدام با و **سور** **فایده** **سور** نواب حبیب نفی میزان مخلصان سلا حقیقت بزجاسته زین  
از نور او در داشته بودن تو بجان خبیث و فیلان و کسان و جمله باج و فخر و سرت و بارت و بجه و معطلان و بکاران  
و کجولاران محال است و محران و فخر پیش از این رقوم خاندن باز کرده در یو لایه منفذ می شود و سوا می باشد و  
و حال هم از خطیر بر باد و در حباب به شعور و دمهات را تاراج نموده این همه اموال که منفعت او بود همراه فرست  
راه فرار می نمود و نفی که ظهور این حرکات ناشی است و برداشته بودن این اشباح برخلاف وضع کار و از  
سر کار خواهد بود و الا جان مال میزدند که از سر کار است اگر از حضور ایش و شود و درجه درش خود را در مبارک  
جباب حمت نماید اما در صورت که کار و از آن سر کار او را طلب داشته اند و او همه اسباب و زجاسته و در  
تجربیت رفت و سوا و بیا محمد علیک محمد بن مستغنی که در منفصل که ایشم خواهد نمود و از اشباح  
مالی همه از سر کار است نفی باید فرمود که تو بجان و دفتر و غیره اشباح هم سدا برسد که اینمغنی موجب مهربانی  
خواهد بود و این حمت و کامرانی مستدام با و **سور** **فایده** **سور** نفقت و الطاف که در مقدمه نفی می شود  
سر اولان میاید و در جنبه غیره از و گنج برای و نوحه در کارهای میاید و ظهور رسیده از نوشته میرفت  
منفصل دریافت نمود و سکر و مریانی و منفرد میاید چرا اینهمه توجه و نفقت و عزم کرد و ذات ساع را که سطر  
قبیه میدانند و همه حال نفی تمام از توجهات شریف دارد و اگر از حب استغنی و شفاق فعل نماید و بکس که  
و کارها توجه فرماید و نفعی درگاه دارد و جواب و سوال که در منفرد با میرفت نفی در میان اند و محمود کرده باشد  
اشفاق و الطاف که این بر حال میاید و نفق که باید مصرف است لیکن ظهور اینمغنی از نوقله و در کار میدانند  
که نام حال استغنی در سبب است و در کتاب عالی متعاری خندان زیر بار خست کرده حاله و اینجاست  
برجای قیام یک حرام با این حرکات میاید و نوشته میاید جان مال میزدند که از حب استغنی و شفاق  
و این سبب هم ظاهر است و بکس تصور میاید که از اشباح ذات نفقت لایزال است و این خود میداند  
و از جهات که این جنبه است و با و **سور** **فایده** **سور** و الا خلاصه اینمغنی ضرورتی که دارد و حال که مرصوبان حضور  
چون یک فرمود و اینجاسته میاید و نفق است و در غیاب حضور نکرد و اگر نیز این را اینجاسته میرفت  
و از جنبه باید فرمود و **سور** **فایده** **سور** نواب حبیب نفی میزان مخلصان سلا حقیقت بزجاسته زین



[illegible]

الحمد لله











در آنکه نگاه بخت و الطاف بندگان از جناب پدید آید و مخلوق بخت از نقصان و در خفاست  
از انجانب خبر گیری احوال شود و بدین ترتیب که سبب و احتم و نقایات بر سر نوازند که سزا و اوقاف را بداند  
مسئله از او حالت بر ملاست هم سوار از خارج مسموم شده باشد و هم منواتر میجای حضور و بیجا  
نوال صاحب منقح مردان محقق فلانی نهاد و مرقوم نموده بعد از انفعال بنگاه کوشش افراشته و لب نهایی  
کوه و خیال از خیالها به متغیای چند می بگذرانند و به هیچ حال جعل کور را مایوس کرده و چند انقدر با نبوت  
که مافر کفایت کمال نظر و وقت بکوشد قناعت انکشاف نموده از تفصیلات بخواهت بخت و عظم و چندان  
سنگ داشت و نور عذبه رخ نهایی سابقه و ادای باقیه طلبخواه رساله اصلاح شده بود و باج  
عمل بهمان آمده و هم سوار با محض رت و تعلیقات بر لب نه برای مرد شدن معلمان باله اناور شده  
در مقام تقاضای قوه فسیحی مبتلا گردید که حفظ حرمت و نور قوه مهر صورت از آمانه و اخیال  
و رط داشت و افعو تقاضای از آنها نموده از چند می بار و در حضور در باغ خلد انا و ابره دارد  
بمختص و برین بود که خبر بنگاه باج حضور مسموم شده از لب تمهات و اضطراب یک خط بود  
ایجا بر این بر اسیال مکتوب و خلوص بخت نمیکند و در بخت سابقه از خیالها به حد باشد  
لیکن چون حالتی باقی نمانده و مردم قدیم در انا و اجدار رفتی اند و در بدو و ملاش بقایند  
که روزی بنگاه سر کار جانیست و خوانند نمودار پیش از انقدر رسوایان شده اند که حالت  
حرکت و بخت باقی نمانده و در سبب و رت به متغیای شده و انقدر رسوایان شده اند که حالت  
نموده نموده حضور بنگاه شود و اچار نهاد و اسباب خیرت رده کار خویش و در مرتب نقصان  
خاسته به مکرر قصوری نیست چنانچه به تمام از زبان مبارک و بخت که برای می فرزند خود میدانم  
و از خود جدا نه لیکن بوفلمو به روزگار از مقبضات شامت انا و خود است همه حال هم سوار در مرتبه  
بخت و افعاد حکم عای متغیای سعادت و عبادت پدید آید و انا حال بقدر تقدور و در هیچ امر و قصور  
انکار الله فیما بین بخت و عبادت عای رسیده و از دست که کار می عده و اموال عظیم باند سبب  
و در صورت انتظام و انصاف و پیرو نموداره همه نمیط باجی اخبار حرمت و افعاد و انقدر  
بخت و سوار باید داشت **بخت** خان صاحب منقح مردان رسوایان شده و بخت  
از نظر به شعر و بخت مزاج ارام و حصول رسته و در نا محصور نموده و بخت و انقدر و انقدر







بان جماعه مجامع و قتل و انهدام آنها بوسیله و تلاطم بسیار سابق مفصل معروض شده بعضی از سبده با  
 در غولده نسبت که از یک طرف راجه بند و شکم مجهول است چنانچه و خجالت که از قتل چندین کشته شده است  
 و شکم کرده و از غولده شکم سبک بر عین سبک به کفاهه فاسد و پیکار از اطراف و جلوس اجتماع مردم نمود  
 جماعه کسیر افغانه و ربه تفاوت نشان و چندین زرب و پیش او فراموش کرده و هر روز مقابل و مجادله در میان  
 و از یک جانب روپ معهور و طرفه جمعیت موفوره از مرسته و بندیده باید بود و از جانب همراه کشته شده است  
 فوج مجامع که بنابر دریایی همان رسیده کشته های فراوان جمع شده در انداز عبور این است و میدان  
 این ناحیه با معهور و اطرافه خوانی و برادر می و پیوند اتحاد و یکجهت مربوط و مضبوط دارند همه با او متفق  
 و در قتل بر داری شریک و رفیق کشته هر دو از راه و پیغام است و عا و اغوا می معهور او می نمایند سوز  
 خطیم و کفاهه فوجم در محاللات حمله و صوبه بر پاست در عا و میدان از وقوع این همه فتنه و آشوب  
 هزار و اربعه مالواجب کعبه و اربعه و در ریح معروض الحال در نجیب کعبه کسری نظیر خانه ادبی مورت و کاه  
 و الدبا و خوف قلب محل کسرت خرج هیچ نوع صرفه جان و مال نکرده و زبانه بر مقدور جمعیت سوار و باد  
 نکند و کشته در تقدیم لوازم جانفایانها و فقیه مهمل میگردارد و نام مقدور میسازد که باید مقدم میسازد  
 اما چون سکنه از بیملک از ضعیف و کسیر و غیره طبعی کسرت تفاوت و انحراف در سبک سبک بر اعباء و سوزش و فتنه  
 اکثری بر داشته اند و اوقات این همه کفاهه و آشوب محض و البته فضل الهی است برای اخبار و کفایت  
 و طلبخواه سباه از حضور انور و از فام احکام مطاعه میبایست معروض شده لیکن بحال هیچ طلبخواه  
 کسری که در خانه ندارد که کفایت فرادان نموده و افع و نبه فتنه پر داران نماید و منصوبان حضور  
 احوال خرابی ملک هرگز در نظر نمی دارند و غیر از تفاسیح زر و غیره و کسری زبان ندارند سخن و در طبع  
 کسری است و غیر از آنکه هیچ حربه که دارد و در راه عقبت کفایت کار و الله شایسته چاره ندارد که  
 فضیلتی کرم امیدوار است که احوال این همه کفاهه و فوج و سبک فتنه است کفایت معاینه بعضی مقدور  
 و در آنکه از عواید الطایع نوابه فتنه و آشوب و بندوبست ملک و کفایت از حضور معاینه بعضی ابد سابق با و  
 این همه کفاهه و سال که میدان این است از ادای مالواجب کعبه کسری که کفایت کفایت این معوی  
 نوشته است و کاران خود در کفایت کفایت کفایت کفایت کفایت کفایت کفایت کفایت کفایت کفایت کفایت کفایت  
 نخواهد بعضی کفایت و چهل هزار و سبک کفایت کفایت کفایت کفایت کفایت کفایت کفایت کفایت کفایت کفایت



پیش و باز در هر روز و شب و کبریا علی الحساب رساله نوشته و بکسر هم من که از نظم و نسق محال است و فی الفجده الطاهره  
 مهر سه و سبیل الصال زر با محال است صورت گیرد و بدو باب علی الاصلان ارسال خواهد نمود و تفضل الهی بجا  
 در ارسال زر سرکاره الا کاسی بکونه منصرفه و نخواهد بود **سوابق امیرالامراة الفاعل حاکم ابو** حقیقت  
 انفصال معاملت نقدات موفوره کار برداران سرکار بایر الصال زر با بقیه مکرر نوشته و کلامی حضور دریا  
 کشته بخارنده و در هیچ حال از امر حساب تجاوز نیست و بپایس کسر فایده خاطر فیض مانتظر خیر است و نقصان  
 خود مکروه هر چه قرار یافته در ادای من بلا عذر لیکن در ابتدای فصل مع که مقام تحصیل زر با بود و است  
 بقرض هم میرسد بر چند طریق مفصله امیرالامراة بکلامی حضور خان سلوک و غار ششم نموده که درجه قرار یافته  
 مجموع خرج بیست خط رسیده اطلعه و دهم بک نظر بر انفصال انبغیع شد و بیست و پنج خط زر با روپیه مهر  
 که سرانجام داده و بلا عذر کشته که نه گاه مجموع خرج بیست خط رسیده هم بیست و پنج خط زر با روپیه حساب  
 سمت بر سبیل بپرد در الوقت کار برداران مژدوح مذکور و کلام گرفته با انفصال معاملت اصله بکسر  
 نشد و الا تا حال هرگز این همه تفاضیه نمی ماند الحال که مقدمه و مفصل و مکتب می بفرستند و در بصر  
 ان سابع لیکن بیست و سه خط تحصیل زر با رسد و کسب کاران هم دست از داد و ستد بکشند  
 اند چندی در ترسیل ان توقف بمیان آمده است و الله تعالی ما ماه کوار زر با بلا عذر ترسیل بکسر  
 بکار برداران در شان شود که تا الوقت با و کلام نشد و تفاضیه در میان نباشد زر با بکسر  
 الهی زود میرسد **سوابق امیرالامراة الفاعل حاکم ابو** نوال صاحب قبل فردان مد طله الله تعالی بکسر  
 که در باب یکصد و بیست و یکم از بیست و یکم شد حادیه الاول است و بیست و یکم از بیست و یکم  
 عریضه در پاسخ ان مع مژدوحی بخواه تر روزی بر صحت فاصدان ترسیل یافته منظر اطلعه در آمده  
 و کیفیت ان ملک هم که شده التماس میجو بر تو افکن ضمیر خوشبخت طبع شده باشد تا مندر که اعتضام  
 در ان مقامات معایات دارد و در ترسیل زر سرکار هم بخواه فاصد تحصیل لیکن در مقامهای حاضره  
 و العلات اطوار هوای ملک بکسر کشته و صغیر و کبیر از رسیدن سرورش سردار کسر حاضره  
 کیفیت منفذ ان ملک و محاسبه روزی و نوبه و تا و بکسر بکسر و تا و بکسر بکسر و تا و بکسر بکسر  
 و تحصیل زر با روزی و بیست و یکم از بیست و یکم شد حادیه الاول است و بیست و یکم از بیست و یکم  
 رسیده در حال انچه و از بایات و کسر بکسر است و الله تعالی بکسر بکسر و تا و بکسر بکسر

کلام  
 بکسر



[illegible]







63

[illegible]



افراد مشهور را بطور رابط و محبت و بیجا و قدیم و صمیم و مولد و سرزنش و شرح نموده و شرح کرده اند  
انچه از تعلق خاطر بر یافت اخبار انچه و مقتضای و فور حربه محبت مجروح اطلاع رسیدن هم سید  
بدین صلیح و رساندن تفصیل در یافت حالات و دوله و قوم خانه ایجاد کرده بود و موجب  
خبر و انطباق است و هم عزت را چیت سلام با ملک فیه گذارشم جمیع منقذات مدارج هم سید  
سرور خاطر افزون و تحقیق در انچه محبت و اسما و می که در دیر بار و بیست و هفت و سرور و در  
مژده است مقتضای است که زیاده برین باطل ارم نود و دوق از جانب مرتبه و ملک  
هم سید از نظر بر روابط یکجمله قدیمه که بوی جوی جدایی صورت فسمیکه شایان هم سید بودند  
از حسن روح و نهمان در کارهای که در کارهای بنیاد کالعه ای عنوانه عرضه نموده و خیا جمیع هم  
که رفیع الولد مصحوب قاصدان و حصول منب طاموده بود و تحقیق مقتضای جواب با نقل شرح  
و سطح خاص که از حضور عالی در نموده و در وقت صبح اطلاع که از انچه است یافته و مضمون در یافت  
کرده شد معتمد است به شیخ عبد القادر که در قدیمه و از معتمد است جمیع منقذات یافت الصبر  
و بر و گفته و فهمانیده و حصص انچه نموده و تفصیل بحال و از انچه رسیده گذارشم و دوله و تفصیل و شرح نموده  
در بنیاد نمریز احتیاط و صورت و کفاه حکومت سلام را با اتفاق چیت سلام روانه الصوب کرده شد  
و انچه باید و بر و گفته و فهمانیده شد و سر و کار گذارشم را به دریافت و کفایت است و تفصیل  
در انچه ای معنای بسبب حال ان امانت تشریف بر روز و نمریز و از انچه همواره بهیچ که است و انچه  
انچه کفایت روح و نهمان عرضه نموده و مقتضای مصلحت خاست که در بنیاد سر انچه تمام تمام  
حالی به یافت و فور و فضل و مراحم خایه و موجب تفریات روز افزون و مطمح نظر فرموده بدین صلیح  
تشریف نادر و در انچه معتمد سرانیه در دست خایه حضور عالی و سر سنجی سخن هم نشان است ان امانت  
بعد از انکه مطابق است با قریه الضمیر انچه در انچه حضور عالی معروض داشته بعنوان و لیه و سر تمام و در  
و انچه اتفاق تشریف را به مناسبت صورت نمریز و در انچه از انچه معتمد با قریه و لیه و سر تمام و در  
که وجه اخراجات انهار سر کار خوانده شد و مقتضای مگر کوز خاطر باشد و فرم باید بود که در  
سر انچه تمام نمریز که در انچه معتمد سرانیه و لیه و سر تمام و فرم باید بود که در  
رفیق و انچه از انچه و سر انچه تمام مصحوب غایت لا چیت سلام ابدع داشته و فرم باید بود که در

محققان علی



[illegible]



طمانت و اسرار باطن اخلاص موطن مکر و بدیه هر چند علوم معانی قدیم صمیم بهر اوست بهر باطن  
رسم و عادت روزگار نیست لیکن بمقتضای صفای مصداقش در برین خاطر خود و ماثر همواره خواندن  
اخبار خیریت و صحبت طریقت بوده از حضرت رب العزت و تعالی و مهربانی این از رحمت و بدار گرام  
الوردی بزرگو سینه و سروری باینداره از را بفرماید از اینجا که وصول کریمه بامان نعم البدل  
مخالفت صورتی با سر مایه از بناج باطن است تا وصول نعمت و حال بهجت و جمال معارف نامحسوس است  
ایات طمانت افزای خاطر منظر متعاقب باید بود و حدیث ام از سر کار ابرار قدیم الامام از انصاف  
فکر که نواب مرحمت خانم حرم بکامیه همسند از خواه و در از اخبارات لاحق و منصرف و حدیث حصول رنج  
سال است که رفعت به مار و حشر منصرف گردیده و دایم رنج است که بعد از طریقت خلوص و صفا  
صمیم جمیع کار به همسند و در حقیقت از ان باب غفلت و در بر امور از حد چشم پوشیده و در  
و بهر جلوه در هیچ امر به هم برود و حدیث منصرف به باب است که گاه در منصرف و بعد از رفعت و در  
کفایت بود که کار را جدا نداشت و دست فراموشی از تصرف حاکم بر کرد و در اند و حاصل را در  
بر رسیدن این لغت نمایند که بلا غدر او ای مال واجب منصرف بهر ران به تمنی و موجب مهربانی خواهد  
لود او و موانع است که از معتمدان قدیم از حدیث منصرف کلام روانه نموده شد و منصرف باطن  
باید که حواله شده به تفصیلات گذار شد خواهد بود

و تفصیلات حضرت سید عالم علی شریف استمال امارت و لایت مرتب و اتمت و بامان  
منع ایشان از صلح و عیدان با مفاوضه و صحبت انصاف از دال و رابط صحبت و صمیم  
و فانی خاطر در یافت رود و اینها که در مقام که خاطر منظر اخبار خیریت بود و وصول الشریع و صمیم  
و تحقیق روابط و اتحاد منقضه اینها بهر خیر و دوداقت و خبر اینها که در حدیث  
فیمابین از در دست و صحبت با که نوال صاحب حق از غفلت را بان مهربانی در میان و طریقت و در حدیث  
بسته نصیب العین و نظر بر منیع که بوجهی تصور و اینها بهر استمال از انکه مفید و در قوم و حدیث  
کردیم بمقتضای اینها بهر خیریت و در تیوف فوجیه از امتحان همراه همسند و بعد از حدیث  
از سر کار عباد متعاقب خواهند یافت و در صورت بطالت با فقر الضمیر از حدیث غفلت و حدیث  
موقوفه شده و وجه خیریت اینها بهر حدیث از اینجا که بعضی امور ضروری قابل تحریک یکی بفرمان



[illegible]



حقیقت احوال سابقی رقم پذیر گردیده که جمیع مفاصل چهارگانه از دایره راجه صاحب شده  
یکایک بر همهت خوده نامی لکه در امی تریا پ که و غیره سرداران غمی و شش راجه در اینجا  
رسد و قضیه نامرغبه راجه جهت تحقیق نوشت چون محافظت نامرغبه راجه بر همه امور مقدم  
مطهر نظر بعد رفتن پیشتر فایده نه پیدا شد از اینجا معادوت همه در فوج عیال و اطفال راجه  
و دیگر متوسلین با احتیاط علی همراه گرفته محافظت تا با بنجارا سنده شد و در اینجا بر حدی وجود  
فهمانده و بمبالعه و ابرام گفته شده که متعلقان و فرزندان راجه جهت روانه الله را و نمود  
در اوج تریا پ شد و دولیان نول شد و غیره با جمیع که همراه دارند ملاکات یک یک بدست شدند  
اصلا اسمعیل را قبول نه نموده باراده الله بر گذر شورش بود رفته عبود و رانی کشت به کما  
اولیای محافظت رسد بالغیر الفدر مجمع و جوه مطمئن بوده همچگونه و اعمه و اندک بنیاط  
براه خواننداد چون همه امور واحد و در هیچ از اینجا و نیست که از اشتباهات دور و ف و اندک بنیاط  
بر کفایت و فوج رفقه نیز از اینجا خوانند رسد و همچنین که در اینجا ضروری به میان خواهد آمد و در  
رسیدن الغیر الفدر با فرستادن فوج فسیله مناسب وقت خواهد بود و خبر نیز بر خواهد شد  
در سر انجام کار با هیچ طرفین حسن اتفاق پیدا نکرد مطهر نظر داشت متقل باید بود و در خورد و در کورم  
اقبال نشان طالع و مردم محال که کار که بالیه آباد آید فسیله نوارم محافظت بجا آورده مکان  
محفوظ جهت استقامت همراهم بنده باید دل که به هیچ تعلیف و تصدیق نشد تا نام و حفاظت نام  
که استقامت نمایند و مران با احتیاط از چو که و باب در بهای عیال آید و فایده که طبع و اسمعیل  
مردم خوشنود میا خواهد بود راجه صاحب همین است که قبل ازین جمعیت  
و ثوق و رابط محبت و اتحاد قدیم که ازین کمین بود و در همه سینهها بیدار است و حقایق و دله  
منوای رقم پذیر خانه و دله گردیده با کمال محراب و امانت که اخبار خیریت و جمیع و مراد  
نوجیه و التفای که بپاس نوارم میرا به با در انتظام امور و سندار مطهر طاکرا که در  
از نوبت حاجت و کلامورت اشترار و اشترای طهر و شمر از دیاد و الضایط است و دود و دود  
ویرین میگردد و از اینجا که بر نوجیه و میرا بهای که راجه شمر است کلی و همچگونه با بهای میرین و میرا  
ویرین نیست یعنی که در همه حال بپاس اسمعیل مطهر نظر خواهد بود و میرین غایب گیرا به شده باشد

میلو چاه راز راز



مبلغ پنجاه هزار روپيه از محل نواب صاحب عمده الملك مرحوم وجهه مدوخره همسندار منقود  
بعد از اتمام انجمن معرفت نصاب در حاله سر نفقه هم بشرط بجای آوردن مجرای مدوخره معلوم  
شده و لغایت سال ۱۱۵۶ مقرر گردیده در بنوالت متصدیان خالصه از راه کم نوبهها سفته عدم مجرای  
مدوخره بدستخط نواب صاحب قبله وزیر الممالک در رسیده نزد راجه نوابی و رسانده اند  
و حالت سقامت محاللات اطهار با وصف مجرای مدوخره هم در فواید لکال و نواب الیهاسر انجام می پذیرد  
نموده که بنو جهات شریف انیمه نوبه نواب صاحب قبله وزیر الممالک متصدیان در رسیده و مجرای  
مدوخره بدستخط رسیده که موجب میرایه ناکمال است مفصل حبیب الدین علی خان طاهر نماینده  
ابام جمعیت و سادایه یاد نام بال  
بیشتر ازین انچه مقتضای

محبت و اتحاد صمیم تواند بود و بتواند مرقوم خامه و داد گردیده یقین که مانع سینه وین چنین کار  
کرایه شده باشد و بنوالتیج که فرستاده آن امارت در نیت و نیجا رسیده از مراتب نمود  
فصلی که مرقوم خاطر و مطلع نظر است گذارش نمود و طاهر ساخت که آن امارت در نیت نظر  
بر مراتب محبت و دوستی فحما بین فوجی رسیده برای و رساندن ان بطرف مهیا نمود و از نظر  
دارند که هرگاه از انجمن مرقوم گردد روانه سازند انیمه موجب از و با و سرور است و مایه  
بار سجدت سامع رحمت الطوفان یافته انچه رو بر و کعبه شکره بابر از خواهد رسد اصلاح است  
که فوج مذکور مرقوم رسیده شریک شود و اصله توقف در میقدمه راه نماید که این معنی  
و وزیر الممالک و خدای نواب صاحب قبله وزیر الممالک مهیا و جاست انجمن جمع مطالب و  
ما فی الضمیر انعمدیان خواهد بود نظر برین معنی هر چند مستعجلانه روانه نمایند مستحق و اصله  
مساحت است و فواید را می خواهد رسد بعد رسیدن وجهه خرج از سر کار بجای خواهد آمد  
و مقتضای نظم و انضباط بوجه حسن بعمل خواهد آمد

نفاذ و صحت  
انچه مستعجلان است و دو و پنج اوصول نموده منتهی است انچه از رو و نفاقتن روی و مرقوم  
مستعجلان است و مقتضای صفای خلوص و اخلاص الشهادت است به تصویر مرقوم فرائد و انچه  
همسند و از مایه نفع است که مخالفان طرفین منافق میگردانند و در تحریک و تیراندازی  
باید بجزا آورد و بنوالتیج که مرقوم بطور بار آورده است و انچه در رسیده و انچه در رسیده







ارقام شریف زربا فرشتان موجب البیاضه فارج خطی گرفته اند جواب فقرت روبرو

کتاب فی

هر چه حاصل و امایج بنویسند و ابعد العالمه از و اصلات عالمات را بنویسند و مرقوم خامه ایشان

کرده بود و مقصود سیرت ابرار از یافتن از این محال است بعضی وجوه نامحال بود و میسر نبود

و در چهار سخن و نثر از سید میشود اول از جمله بار بار اشخاص اشعه و غیره و ثانی از

لقنوان السيرة بفتح و تحقيق محمود بن حنفية مفصل معناه اخذ و اضللت تملينها من حيث ما به

مالو واجب سرکار بندہ ہے کہ اثبات میرا بد بلا غدر افعال خود نمود و چ ممکن کہ در مال سرکار

احدی بخور علق و لصف شود و بنواب محمد الدروانی کرامت صحیفه رافت آنها وصول سروریا مضموم

حداکی تصنیف و وفای رساله جعفری از خود آن بزرگوار و بزرگوار است

برآمدہ سرکشل شہری سرسید محمود علیہ السلام کو کہ مروانہ بنی امیہ اور قسطنطنیہ شریفہ موافقاً الطبع

حضرت مولانا رفیع الدین صاحب دکن و سرائف مہاراجا صاحب دکن صاحب دکن صاحب دکن

مقتضای لوجیات باطنی بروقی گذارشم خان مسطور در امور لازمه تقف و الطاف مرغ خوا بود

در بعد از حصول رافتمول کراجم معاوضه سعفت استماله استغفور  
فیه الی قوله عارضا الت ویدوه وداضا فیه الت ویدوه وداضا فیه الت ویدوه وداضا

خلوص رسوخ آراشد اخلاص الطاف قلب است و ذات نامرکات است طهارت قوی و معاد است

محمد اندر مدینه دریافت اخبار محبت و سعادت خاطر مبارک را شکر همواره میسر و در پیش روزگار از نوشتن و طلا

و فیست بر او وید بر دل مرا حم و فضلات حضرت پیر و مرشد بر کمال سبب بذات پاکات و تقوی

و اما در این کتاب که عطا الله بن احمد مصطفی خطیب و خطابت نامیده و در این مورد از صاحب و کاتب

حاصل از این است اولاً فی وجه تقدیر و ثانیاً فی وجه تعلیل و ثالثاً فی وجه نتیجه و اینهاست

...



موجودہ اجماع و محاورو

خبریت منبر و صوفی و فرج نموده باشند برای رابای بالتراب

لا خسر



لازمه سعه موفور ظهور خواهد رسید **برای بیان** هر چند در نهایت وصول سعه سعه سعه  
از تمام و از تمام خاطر مشتاقان شده لیکن مقتضای روال بطاعت و جمیع سعه های قدیم و صفا  
محبت و اتحاد سقیم که طبع همواره خوانان صحت و جمیع کرامت از نوشتن و طبع و غیره  
حضور را اخبار خیریت و فرحت دانست که امع اطلاع یافته سامع را لذت و سینه سرور را  
حاصل شود از آنجا که افعال مکانات نعم اللذات نعمت مولود و کسوف و صمیم بوده سقیم  
اخبار خیریت و جمیع سرور افرازی خاطر منظر و مشتاق باید بود کارهای هم سدید که فعلق کفوی  
النور دارد از نارسایی کار پروران همه است و دریم و صورتی که موجب نظام آن خوانند  
بدون توجه که امع مکن نیست چون نظر بر صفای خلوص مصادف و ولایان مهران در صورت  
چشمداشت مطالب عمده مطمح نظر و در کارها بوجهی باشد جمعی و وحدائی منصور است بر لایه لوازم  
سعی و توجه درین امر از دانت کرامت ضرور و معنی است سقیم و معنی و کاروان را که لیفت جواب  
دوال و بداخلت در بار داشته و فرات و فهمید که او با بنجان شرف رسید با سقیم بخیر نمود  
مفری باید کرد که در خدمت کلام حاضر بوده بر طبق اسبابی شریف نگارهای در بار می برداخته باشد  
و تصدیق واجب او هر چه مفری شود نوشته باید فرستاد که از بنجا دستخط کرده ابلاغ کرد  
برای موجب از دوال مولود محبت و اتحاد قدیم صمیم **برای مجلس** هر چند مراتب مصادف  
و اتحاد قدیم مقتضای است که همواره طریق مکانات و کسوف سرور از دوال مولود و کسوف  
و دوال و احوال و الطوفان و برین میراث باشد رایت احوال خیریت و جمیع سعه های  
انوار تصور در یافته خاطر مشتاق و سز خوش طمانین و انبث نموده در بنوال و کسوف و کسوف  
مربوم نموده که از حضور نزد آنجناب بوالصحب و قبل و زیر الممالک مباد و بد ظلاله تقایر جمیع خرج  
فصلی است که در احوال انهمرین شده از بنمیت حقدرا طهمنان تمام که سخط را بنافه و کسوف  
که کارهای سقیم و سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم  
سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم  
کارهای و مجرای مایه های مفری جمیع سعه های سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم  
اعضای سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم سقیم

۸۸



والبعض المصور انما في حث مقتضاي مراعات في قلبه وتوجهات باطنه مراد به  
قديم في القاطع لثقت الميز ومضامين لثقت انما مرقوم خامه الطاف كبرديه في مقتضاي حث في  
وغيره في صور مفعله شكرى كد وحوار به لطف وكرم نواز شد از حوصله سه و بيان افزا شد لثقت  
در اراي اين همه بدل لطف و لطف و وفق نمنا به مخلص بهر با بعد اليج هم است بايان فابره در انا  
مباركند همواره در تقديم مباركند بهر بايه بر باي مستبعد و ذات منبع الحسنات والى اى قوى معالي  
سندك والسه از توجهات به بايان منزه در كونه مهربا به است در باب بهر محمد درو بهر ربه  
مرفوم شد نا حال احدى از كن م ر ا ليه در بنجا حاضر مفعول و بنا جاد به اين مقدمه و در عطفيل مانده  
الجال كد محمد عطفيل بهر درو بهر كد كور حاضر شد در و بهر مدد معاش و خيل مفعول بر و انه كذا است  
و اوده شمس و بعد اى لعل قاتون لثقتهم تقيد و تهديدي كذا بايد لعل امد مخلص حصول مضيات كذا به  
بر جمیع امورات مقدم و كبر اى كاري و خد منبه كذا اجمالكود و در سر انعام ان بنان و دل جاسر  
مباركند حبیب الدین علجان كبر اى به خدمت حاضر خولید لعل از انجا كد مباركند از امد اخو كد و  
الشفاف الطاف است لثقت كد در باره برداخت احوال ان نظام امور بموجب التماس الیه توجهات  
كس بايان عطفيل كذا قديم باشد مرفوم و مرفوم خواهد كد **برای بهر** مراد بود و انا و امله  
از قديم فيما بين در مبانست محتاج اظهار و نكر است در بولاد بر و انه خالیا به متواليه مفعول  
خدمت صوبه و اى اختر نكر لثقتهم تمام انجا به مرفوم سعادت مرفوم و لثقت منسلح مافيه  
نظر كد عطفيل محبت و هم سینه باي بهر كد بوجهی هم و جدایى مرفوم است كذا بهر  
از خود بايد و است انجا به هم مرفوم مرفوم و در با مفعول بهر لعل بلال بر ممال صوبه بموجب كد مرفوم  
الاستقلال بايد و است كد جميع و بهر مطهرين مستقل باشند و بهر انجا به تمام بهر كد از انجا به مرفوم  
باشد مرفوم بايد مفعول كد نوشته مرفوم كد در مرفوم است اين كار از خود مرفوم و بهر مرفوم  
نكده مانين كد مرفوم انجا به بايد مرفوم  
مبارك كد مرفوم و بهر مرفوم لطف مرفوم كد مرفوم لثقت و النفا كد مرفوم و بهر مرفوم  
و توجهات قديم مرفوم مرفوم مرفوم و بهر مرفوم مرفوم و بهر مرفوم مرفوم و بهر مرفوم مرفوم  
و رافيت بموجب انجا به مرفوم الطاف و عطفيل مرفوم مرفوم مرفوم مرفوم مرفوم مرفوم مرفوم

ان اتم



این که هر چه بود کانی از هزار بقید عبارت میخواند و او را نوازی و تقدیم بر حق از بر  
و احسان همواره فرستاده است و ما به نایب حاکم و ابلی در شش مدارج زرفیات بی پایان  
فایز گردانده و مخلص خود را بکمال عدل و اخلاص میارزاند و صمیم نواله صاحب حق نصیب نموده با خدا عهد  
که بیت العزیز حق نواله صاحب حق بوده در کسری و سبب و قیقه فروگردانست و نایب انوار و نوازی  
و محبت که در مخلص بود و خواهد آمد و مدار از دیگران امکان نخواهد بود و هر قدر مخلص را رفیق صمیم  
نظر فرموده همه وجوه مراتب و تنگیها را میباید در شش کفایت جانرازی و مراتب محبت بود  
و سبب موفوره شبانه روزی مخلص که با همه قلب در اخلت کسرت محارج حرفه جان و مال نمروده  
بر مقدور جمع نماید و محافظت ملک الهی با پای و بنده میباید و گردآوری مالی بکار و الله  
کوشیده و بکوشد و مرفض پیشگاه معی و لذت بخش خاطر اقدس را عیاض شده باشد تا درک و بلا  
این همه محنت و خسارت و محالفت نهایی منحصراً بر فضیلت حجاب حضرت پیروشد و حق و توان  
بی نهایت نواله صاحب حق است **باب طریقت** خلوص روح که فیکاه مرحوم را منجبت و  
سنت حق بود و بر عالمیان ظاهر میازند که بمقتضای خدایات قدیم همواره شمول و شغاف است  
و در خند از بد بر سابق و اعباد روح و محالفت مصمم دارد و از زلفیات و دستگیری توفیق از کوه  
امید قوی و بیمنت سترگ ترصد در بنوالات نوشته و طلا و نور فضیلت حجاب خلف است و است  
بدایات و ترفیات مدارج حکمت و افعال در یافت نموده انقدر الواب مال و اما به و اسباب  
مهر و کار و بر روی روزگار خوشتر شده و اما ده بافته و نسیم از آن در خیر تقییر و  
الحسن کنایه است ندارد و انچه الله که از رویه باز میزند ظهور نمود و فصل الهی در نهایت ملک که  
میرزا و دستگیر در حضور نور ندارد و ذات بابرکات را ترفیه احوال میارزاند و کزیده و شمول  
نقضات حجاب نهایی ساخته اوقایع به شفقت و الطاف و ابد الهی میسر شد و است  
و کاره از آن خارج مراتب حشمت و جاه کز و الا مخلص و سر انجام و انتظام کارها به کمال  
و محافظت است از دست منافقین و تنگدستان و از این جا بقیه ما برداخته از خارج میسر شد  
ضمیمه فیض نصیر گردیده باشد با وصف همه محنت و تعقبات و در حضور نور با حق کسرت  
ندال و شمه این صفات تعرض و الله نمیرد و با حق و دل سنگین و با حق و در حضور نور



در بیداری و حال شداد و محسن و متوفی و زرد و جانفش نهانی می نمود و بسیار شکری لوالی داشت و در  
تور و انواع تفصیلات خواب حضرت قدر قدرت کرده و در بخششمان از برود و اختیار هم  
میرساند و صورت از دولت سوده صفات ابدان دارد که حقیقت جانرازی بدست  
نماز منید و محنت و لغت تا که در رتبه بر شفا و کماله می نمایان کشید بروفت یک لعل  
مع برسد و لای لا یوکالت و در بار سراف میفرموده و عبادت ملازم است همه بایست خواهد  
شد و کیفیت مفصل خواهد رسانید **فصل در بیان خواب و بیداری** از هم جدا بود و از بی  
کفایت که خدیو و در خارج و سرای اعمال که عابد حال آنها شده است و در خواب و بیداری  
سیرت پیش ازین نوشته تبلیغ یافته بر تو افغان ضمیر اتفاق بدید شد و بیدار چون از خواب  
بجاریج و کلام معلوم گردیده که لوالی صاحب و مانی نوجوان و غایب است که در امور است و نگاه  
مرحمت خان بهادر مرحوم بنزدول میفرمودند زاید بر آن بر احوال از حق هر وقت میفرمانند  
این همه بخت و محاسن و در حق خود هم نت مورت پیدا شده بر چند آدمی سبک و سبک  
آن مقدور خود میزدند لیکن صاحب و مانی از درگاه تقدس قاری خواندن بسیار که در  
باب کائنات و لای الی در شلالت دارد و حقیقت پیغمبره انبیا و محنت و زرد و جانفش با  
و قدوت و خانرازی بده موقوف خواب تقدس شده قسیمه موجب از بالا برود و در بخششمان خواهد شد  
نیل اعطاف قدیم مرعیه بیشتر **فصل در بیان خواب و بیداری** مکانیه طمانیت وصول رحمت  
خاکه نظر لا مطمئن گردانید و در یافت اخبار شریعت و حالات رود و موجب طمانیت  
انچه در باره صرف مایع و بدل جد و جهد و موقوف این کیفیت خواب تقدس اعطای لوالی  
وزیر الممالک بهادر رفیق بدین گردیده پس از آنکه انبیا و موقوف خواب احوال از لوالی بخشش  
بر او در حبس میان لطف علیان که خواهر این خواب لوالی حبس وزیر الممالک بهادر و موقوف بخشش  
حالات بیکم در یافت موقوف از و قوم از سورشها تقدس زرد و واضطراب سحر لایحی حال است  
تجرب و نکند و بهر عنوان که مطهر بود از هر طرف با هم لوارم و جهد زیاده جز در موقوف زرد و  
لطیف خواهد رسید و این برادر حبس موقوف لوالی رض خود نتوانست و لوالی حبس در  
الممالک بهادر و موقوف به هم انچه بهر موقوف و موقوف موقوف لیکن حالت حضرت از



و باطله که با احوال خود و القدر که قراره اصلاح خبر زرد بگری ندارد و مجلس با احوال که میسر دارد و در صورت  
احوال هم القدر که دست برسد بلکه زاید بر مقدار اولی است و نیز در و ظهور و جوار برسد در همه حال منظر لطیفه  
فصل فی بوده خاطر را متروک و نیاز است و همواره بخیر بود خبر است سرور و بسط باید داشت  
غایت با فضل الله و در وقت موعده میانی و مناسبت است بمقتضای  
تفقی که گاه از بجه از خود و خاطر فیض مطهر دریافت لیل طبعیت می نمایند و هم بدین طایفه شفاعت شد  
چیز از اینهمه فضل مریع شود که به ذات عباد را با جای فویم و استظهار قوی می دانند و بکس نیست  
که اینقدر تفقد و غایت میسر اول فرماید او فایده ابد الیه می رسد و الله سبحانه و تعالی حققت مفصل معروضه  
که با خبر عباد و تبدیل مولود و حرارت طبعی غلبه تمام عوارض مزاج بوده روزی چند غلبه سخت است و است  
و انواع لغایات است و اوجاع که نصیب می آید بالاشبهه و در بنوادی مجامع فضل و افضال حلیم مطلق  
صحت و شفای کمال عباد طبع کرده و شمر انداخته ال و صبح الشرح مزاج است و بهیچگونه امکان ندارد  
که در یک روز که شرف و تعلیل تواند بود با غیر همانند خاطر الطاف مایه را بر می آید و میزد و میزد و میزد  
تفقد شده و در خدمت خاطر نواده از زخار است احوال بعرض می رسد باقی از اینجا که دریافت می شود و است  
و است فایض البرکات از مینمات خاطر فائز است همواره لبت اصدار نورانیست همان سرای عباد  
به انداخته باشد **نور العظم** غایت نامه کرام و رفو فضل فرجه مستعد می نماید  
و از نوید اخبار خبر است ذات با برکات سر مایه اطمینان به انداز به بخشید بمقتضای شفقت و افضال  
از آنکه اینها می خاطر فیض مطهر دریافت لیل طبعیت می رسد و اطلاع می گامه میران از و ظاهر  
حالات احوال که شرف از قام پذیرفته بود ظهور اینهمه اسحاق و الطاف از مینمات غایت بر گانه  
بجاست و غیر از ذات با برکات نیست که اینقدر عمواری فرماید درین لایم بسبب اختلاف سوا استیلا  
حرارت است مایه از خود فیض طبعیت شده روزی چند باعث تفقد لایم کمال بود و اشتغال نوار بر است  
هم در مقام تمامی قلعه زمانه از حراق زده که کارخانه است حرور است اما چون همه حال تو است  
مجلد اینهمه است از نوید لغایات اولی و در قسم او فایده عارضه طبعی که زایل و شفای  
عاجل می باشد و اما که در به طبعیت مقررین صحت و تفقد ال مایه است خاطر فیض مطهر از مینمات  
باشد در سبیل عوالم هم همین که استظهار اینهمه است باقی از اینجا که دریافت می شود اخبار خبر است و اعتدال



نیز از همواره منتظر است که با جداری غایت بجا بیاورد و بر این اساس  
نوالی است که گفتی مهربان هر دو آن نیست که از این عفو و انعام  
الشفاف که منکر اینهاست طبع با ضمایح معانه بران ولس و در یافت عارضه جسمانی  
الطاف که بود و وصول نموده شست و در یافت صحت و صحت ذات که بود و لازم بود  
سیاسی از در مودع شد و در نموی که مقام تبدیل و تجالی است روزی چند که در حرارت  
سما عارضه طبعی بود و معنی انوار توالی و مصدر تعلقات کمال بود و هم استعمال بود  
در مقامهای فلورانه طبعان لیسده انون از کارخانهات را صدقه احراف است و از اینجا که  
کار بر در آن قدرت و در امر نیز از کوزه حکمت شایع بدیع صمد و در از و اماں سر بر اینجا و  
طبیعی است که بر نا ملایم بر حصول مبینات و بلات و شش المینت الله تعالی و نقد من که شود و از  
افصال سایه رقی صحت و شفای عاجل که مایه حاصل گردیده مورث صحت و اسعد الطلعت  
و حق و الشراج مریح است خاطر عطف و نظام از نیمی فرین طمانین شد همواره باور است  
اختر صحت و مستند نیز و باج نظر تصویر موهب با افعال الطاف نامحبات عطف و ثابت فیه و طمان  
و طمانی از این باید داشت بما یجوز معانی بود و در شش استخوان و افراشته و در  
در یافت اخلاص طبع و مقام طبعان است و قوم خامه و فاق شد و سرور با مهور و  
و این عمل نکرانی با باطلاع احوال است از مفصلات خلقت و در این صورت همه در این نام است  
موا و وزنی چند حرارت جسم عارض طبعی است که بود و صدمه اش هم دو اکثر کاخهاست  
اما چون همه حال نظر بر فضل الهی است خافیت این همه غرض است بخت و انعام و عفو  
سوره انعام و باطن که در این المینت و المینت که امثال لغابت و لغابت است و صحت  
کلی عاجل است و باره شیت و تنظیم امور عالمی که بر بر کنده چون در کار عیسی مینویست  
است و عیسی خاں بوزم اید و اعباس که با طبعی رسیده و حمله شده و در این و در  
مطمین با و بوسه میبویست و ترغم مقام بود و در شست و شست و شست و شست  
الطاف نام که معنی لغت و معانی وصول الطاف فرهمه را در کوه طمانین و شراج  
خاطر افروزی و بر خاطر شفاف گردیده و حقیقت فیه و حقیقت فیه و حقیقت فیه و حقیقت فیه

خاطر افروزی



و چون انچه در محبت و درود و در دعا و استغاثه و در ان مقام ملک و غیره در تقیای متقدمین بیان شده و میسر  
نمی آید بویجهای کرامیه مفسر احکامان جناب مقدس که در بدل این همه عطا و کرم بخش ما از  
کمال شفقت و الطاف قلبی و ولایتم رافیت و مهربانیهای باطنی و الطاف محبت هم شایع  
که قبله که مرحوم را بکرم و منجرت متحق بود و صرف سندی بهر باشد بر مکرر کرم نصیر روشن و پدید  
از ان در مراتب خلوص روح شمع و از ان بعد از اطف و توجهات بایان بوده و در  
کرامیه را استظهار قوی و حال سنگ میباید و بعضای طوبی و سل ذات بایران خود و میسر  
سختی که در حواله بهر بدل کرم و کماله از احاطه شمع و بان او و ان کماله از ان بعد از و قوا  
ساخته تا کبر و قبله که مرحوم لاحق حال نیاز بشمال است بر خاطر مبر و میسر و ان نور است  
و قبله خلقت و کثرت مضارح مبتلای انواع شداید حال که لغایت الهی شفق و ان ملک  
سند طهر شد بر صدف قوی که ضعیف ایام ناصیه هم لغیر اموش تبدیل میاید و در کماله و از ان خلوص  
و رفاقت و فیقه و بل کماله شمع میسر کرم و در ذات بایان مصدر توجهات و از انجا که  
با عطا و عظیم سطر انواع مهربانیهاست بمقتضای کرم بخش و باره پروا و در احوال  
نیاز مال شفقت و التفات که باید مرغ و مصروف باشد و از جناب ملک و مطلق و مفضل کرم  
و غنیای که موجب بدو این بر یک بایان شود سر بلند و وسط از ان که میسر و در میان  
از بدو و وصول ساف و شفا فیما میسر سیر به حصول احتیاط  
**نویسند**  
و در حواله استظهار و حایر سرور و کرامیه نیازمند میرا کرم و دیده خاطر نیاز و نور و شمع  
اخبار و نیز سطر و سرحد باشد و از انجا که ستر قیم احوال نیاز بشمال انحال راه با قوت  
پنج و در این است فیهن و شمع از خارج ب منجرت هم گذاریم با قوت باشد کتب از انجا که ضعیف  
خلوص میسر محتاج جسمیات ظاهر است و ذات منجرت لایب با همه حال متحق در استظهار قوی میاید  
همواره و در حواله سوره تیر و غیره و در جناب کلام در زبان و ستر از ان که شفقت و الطاف قلبی  
و محبت و در این است باطنی است از استماع تفویض منصب معلای و در این خاطر لغیر و در  
جسمیات که در دو و جسمای مخلص میرا با وج شود و از انجا که در خارج لغیر از بدو و همین بر ان  
منزله ان نوسه بار کاند و سلفه و خدایان شده و نوبت و مبارک ابد الهم خیر و مبارک و از ان  
خفایه احوال نیاز بشمال معتمد و کماله مفضل گذاریم محتاج از توجهات قدیم و در صورت







که در این کتاب دو سادمانی باک  
 که عاقلانه بود و در اینها مال الطاف با او افاض  
 نوال صاحب حق مقول تحف نوات میسر به سر و البهاج خاطر افروخته از مرتب خلوص  
 مودت و صفای موالدات قدیم که در خصوص و محرم موجب از و با و محبت انجا کرده مرقوم بود و این  
 بی امانی در این زمانه بران همواره مرکز عاطف و لطیفان است و الضابطه مانع بود و و الا  
 در زمانه میگویند در هیچ امری به حمی و جدائی منسوب و زباله اسباب و تحریف است و عاقلانه  
 در این تمام کارها از ان مطلع نظر لغرض مقدس رسیدن حقیقت قدوسی و خانه ادبی مودت و  
 درگاه و قدیم غنیمت و مخالفت اینها در این نظام ملک و غنیمت مفاسد و در لغت و الهی و حسن انصاف  
 مودت الشراح و انعام فراوان شد و الحمد لله که با کمال محبت و هم سخنها نجات یافته و عاقلانه  
 ظهور رسد و کفایتی که بعد از آنکه ناگه بر قلب مرحوم کشید نوال صاحب و انصافان مفصل ظاهر  
 در موالد محبت نوال صاحب شیمه از اینمغیسم است از اقدام پذیرفته از انجا که توجهات نوال صاحب  
 فسرده انواع مهربانی و دستگیریهات و بر صفای حمیه انصافان و توفیق تمام مقصودهای محبت  
 بجز در این تمام کارها فاسد مرقوم و سعید و جید باید نمود که حقیقت حال هم سدار لغرض اقدیم  
 و از خاتم عالم با بختیلا که موجب زمامت و مرداخت احوال فرید ابرو و در پیشمان بود  
 مختار نیست در این دشت و الله تعالی در این تمام محبت و رفاقت نوال صاحب و صفای  
 که داشت و کماله **در خطی که مضمون حقیقت و رد و اولو اینجا سر و حلا الله خدا شده**  
 بمطالع و در این مضمون مرقوم حرف بحرف و رفاقت شد و در عالم هر چه از این و لطیف  
 حق الله همه از قدرت الهی است و محکمس و در ان اختیار می نیست مودت و رفاقت و انصاف  
 و نشاند از با هم رضی حضور النور و نوال صاحب فیلد و زیر الممالک و در یوچی و خراف  
 فی الحقیقت و جمیع سرباه شوق و مهور و مهابت و چون انصافان جمیع وجود عاقل و و الا  
 و کمال در جمیع مراتب مهنه میدانند لازم و در شیخه ارباب امر و انصافان مرقوم حضور اقدس  
 نوال صاحب فیلد و زیر الممالک در روده باشد که نوازان تیار و مخالف و ازین حال  
 با هم مودت و محبت و رفاقت و مال میدانند که جمیع کارها و در این انصافان است ازین طرف  
 انصاف و الله تعالی در این مهربانان و در جمیع ممالک و در جمیع ممالک و در جمیع ممالک



[illegible]



[illegible]



از دیدن بترام حالت سرور و افرامی خاطر شده اند هر چند در بندت از بطرف کاسر در هیچ مقدمه و مقوم  
نگردیده لیکن چون صفای محبت مانع از ان فیت نیا به همواره نصیب العین و مقرر خاطر در همه حال و یا  
مراتب وفاق نماید و منفی لطیف اندیشه بر خلاف حق گذشته بهر احوال موجب مزید انعام باید بود  
چنان رفعت طاهر است که خاطر شما به رفعت ملکی دارد و در بخت سبب خاطر خواهه و قال البند  
طبع انتمای این سرور و اوصلا شدت بهر الکافش پذیر میگرد و در هر حوره فریاد خلی که علی الله  
و دیگری سببه باشد از هر جا که بدانوا شدت قسم اول و سببیده بهر سببه و اکثر بزدان فواید باشد  
از نزد خود خوب و بهتر است نموده حواله سجا بخت سببگاه بخله محرابین شان باید بود که در این  
نفس سبب و سرانجام انهم مقدمه هم موجب کمال خوشنود و پنداشته بهر گونه بزد و بخله شام که در سبب  
خود ضرور اصلاح باید کرد و از رفعت خلکی سبب که بهر را امان بود و نیز خبر باید گرفت اگر در خارج  
یا هر جا که از آنها اطلاع یابند هم حوره قسم اول که لیست به کمال و هم میانه باشد گرفته باید خبر سال که بزرگ  
مسائل انهم موجب و باشند ان رفعت هم حوره فیس که میانه و کمال و سبب انهم حوره حواله حواله  
نماند انهم بخت کمال خوشنود و می باید و است زاده بهر خبر و در کمال  
خان خالین و حواله

نشان همواره مورد احترام و علاقه باشند از بدین جهت محط مسرت و فراموشی خاطر نشاندن امریه ضعیف  
 الکی خدای محتاج رسم باشد لیکن چون طبعه فشان اخلاقی باشد نیز فهم احوال و موجب در نظر مایه در  
 حالونی ممتنع غرضی محبت مرقان حکم که الله تعالی کند بود و سپید دل متجرب است محقق و سیر اولی بود در این  
 رغبت اینجانب شهادت این خانوار است لهذا امر قوم مسکون در محوره مزعجکی می گذارم و هم می رسد اعتبار  
 قسم اول و تحفه و منبر و اشتیای و طوره و سرگزیده که مندر ایام و بلیز تواند بود و طبع است از تحفه و منبر  
 و سرور و کماله ضرورتی و زیاده فرستاد که موجب تمام است و خاطر خاله نوایز زیاده عیبه فرستادم

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is written in a cursive style and appears to be a continuation of the previous page. The page is heavily stained and discolored, with significant water damage and ink bleed-through visible. The text is mostly illegible due to the damage and fading.



[illegible]



[illegible]



[illegible]



مضمون کتب جامع شود و با کمال و مبالغه تمام وصول اتفاق نموده از جانب سایر اندک از منافع چشمه و آب  
از خود بر است و سرور و تود و عقیده انجمنه لاحق می باشد که سینه بل خط اصلاحه قائل و سایل و درین  
نیت مذکور مبلغ یک روپیه حواله کشمور ان شده خوانند و مانند متعاقب شد وایت و دیگر موجب  
مندان سینه اطلاع به باید و غیره و قدری توقف شده باعث آن بود که رسیدار ان برای انفصال  
فرایم بودند و محصل از توقف است و معذرت آنرا به عارض طبع بود و حال و بفضل الهی  
از سینه اطلاع و داده است و الله و شد وایت متواتر خوانند و رسید از جانب سایر چشمه و آب  
تدویر عاقل نماید و است و انجمنه مفصل بنجیدت راجه حسب مهربان گذارشم نمودند ان سینه  
را بموجب ارقام ان وقت پایه رخصت سمع که هر چه از انجم جمع کار یا به نیجای معلوم ان  
است و از سینه ای ان وقت پایه رخصت سمع که هر چه از انجم جمع کار یا به نیجای معلوم ان

بهره و در بنو لا صحیفه الاوله فیضمن شوق و از روی دریافت خبر حیرت و انصاف کمین و هم شایسته ی قیام  
 محبت ای را با صاحب ناکر مل جلوه فرمود کرده و در سطحیافته که کارائی را نجات متعلق حضور الیور  
 به ابرو در میم مضامین محبت و اتحاد صمیم برانیه لوازم سیع و نوشه درین انور ضرور و معنی است  
 و کار و دن را که لیاقت جواب و وال وید اخلت و بار و رشتند باشد بخونر نموده بعد از وکالت  
 مغیر باید کرد و تصدیق نواجب او بر چه مقرر شود و نوشته باید فرستاده و سخط کرده اطلاع کرد  
 و لازم که این خصوصیت کشفه حرطه مرسد خدمت کرام رسیده اظهار اشتیاق و تضمین روال  
 و اتحاد و از قدیم الامم فیا بین منجی و مرطوفت انسان باین دلپذیر گردد و شایسته و در  
 مقرر نمودن نسخه بعد از وکالت و در مارغی مملد از شایسته و پذیرفته که از شایسته خسته برگاه که مقرر  
 تصدیق نواجب بر چه مقرر شود و غیر پسند که و سخط نموده فرستاده شود و از حقیقت رویداد  
 و از این بخواه با خلاص اغی را می گویند و در

مخطوط المجلد حقیقت روزگار اینچهار روز منواله کارش ندر می شود و در اقبال می کشد  
امر و خیر رسیده که فوج افغانان قصد الله اما و قنوج رسیده و مقام بسیار منصوبند از امر  
طرف مردم محل خاطر در مردم و پیشتر و اشیات بنامه احدی پانصد و بیست و نه نفر است و در مقدمه است  
بیار بمبالغه نوشته شد یعنی که از این وزارت تمامه متعصب به پیشاپیش از لایحه و کما و حلال

وہو ان رجبہ







[illegible]



و بعد بر اینجام ز رمد و سبک رو به از رخه امور مقدم بل مقدم بر این رسیده زودتر بطلب آرند  
و اینهمه تفکرات را بشیرتی خیال کنند کارها بدین وجه رساندن هیچ لطف ندارد و طرفه و این  
و همچنین که آنکه محو را نهیم و ارج و مراد باشد قسیده ارشاد و زودتر مستعجل بطلب آرند  
و بعد مریزند از محو فلند چشم عرض در مقدمه لغو و لغوه طوایف و غیره ارسال شده بود  
ملوف میزد چرخ که باید رود و فعل آرند که وقت از دست نرود برای ارقام خفای بر روز  
حقیر بالید کفار شایسته که هر صبح و شام احوالات مفصل عرض می نمودند از خاطر احوال  
به کرد و برای دریافت احوال همچنان استوار و در میان می شد معلوم که در عدم تحریر  
جهت صلاح آید باید که خفای منو از بیخ الا انزال معروض داشته باشند و اینکام و این  
مقدمه بسیار بود و در وقت وزارت به خصوصیت دستگاه منته و این  
در حفظ احوال و این حقیقت مفصل بدفعات نوشته در موالد سماع و اعتبار  
دستگاه رضا علیک دار و نه نوشته را با جمعیت برار و احوال منجمه شد و مجرور  
و این را رسیده کرده و اوری زرموده شد و بان زراف طس که کاران روز و در و احوال  
و این که در میان توالت حاج و زیر الممالک و در بر و مالک بسیار زراف طس می نمودند  
حاج می نمود که این حاج حوات می توان گفت در مصورت زودتر با موقع و بر حاکم امور دایره  
در میان سولورام مکرور و کج است و اینجاست تا به بعضی امور است موقوف است و الله تعالی  
در هر صحنه منجمه و شش و حصص گرفته می رسم و اول شخص در دست منجمه لغو آرند که مجرور  
نسبت صورت باید جهت فرستادن جمیع خرج سال بل و استادی بدقت خاصه باید سیر  
نسبت لال و کبوری و اینست رام و دو کس را می نویسنده های سابق مکرر می نمودند  
چون منجمه حصول فارغ خط به این وقت کامل است بخوار آمدند از این نسبت منجمه بر این  
منجمه وقت منجمه شد و نور و نویسنده های این منجمه که خوانده نموده باشند و این منجمه و در  
بر و نه رواه خصوصیت و گنه کار و پنجبار کاغذ فالوی وقت از وزارت به خوب منجمه  
باید حصول فارغ خط به این وقت و مکرر خواند و نظر بر منجمه نویسنده یا کاغذ زود باید  
فرستاده سوز و بیا و می که منجمه لغو شد و اینست که الشریک است و لغو است از اینجا میسر







[illegible]



[illegible]



که آن بجاست و نگاه می شده اول در قلعه کوکس تمامه سرکار نمایند بعد از آن در قلعه  
تهانه نو حقیقت است یعنی رود و معوضه دارند که هرگاه که از حضور برای محاصره قلعه کوه به اجازت  
محاصره خوانند و بدون اطلاع حقیقت حضور و ارباب و انجمن از بهار و در محاصره قلعه کوه  
حسارت و ارتعاب نمایند و بوجه حسن و غیر از منظور نظر داشته باشند که مردم شود بعمل آید  
تجاوز و تکالیف اینچنین در نیاید بکند و آید  
و سوال را چه بود که در استماع حکام و فساد افاحیه و انبره نمودن در سرای بکیم ارباب داشتند  
مفصل در وقت شد و سوخ خلوص انوار به پناه همواره مطمح نظر و مرور خاطر است و معهود در  
تخت رفتن آن ایدیر فلخان از حسن حقیقت را اسکاویده نصیب العین داشتند مفصل بعرض بند  
نابندگان یعنی پناه را از خود جدا نمیدانم و از حسن فدویت و تقدیم محبت و درود است این سخن باید  
حالی متعالی عرض می نمودم باید که همه وجوه خاطر جمع داشتند که کارها منتقل شدند و ابره است  
ممنوع یکم حضور بر بعضی از موضوعی در مصلح رسیده در مذهب و نادیده و اتمام کار  
مای رخا بر کوه معاد و منع که در کار با خوار بود و بعد از آن همواره با ارباب و اهل و اطلاع رود و  
به بزرگتره باشند  
مهور و جلالت و نگاه هم است که محفوظ باشند معلوم  
که روی مقهور بار آورده عبور در اجتماع مردم نموده و به نماید چون شهادت و عوالت پناه امان  
روابط هم است به قدیم تحقیق دارند و معهود است که از خلوص محبت و اتحاد است این همواره  
با این دلپذیر کار است نمایند و قوه استماع موجب است شهادت و عوالت پناه را چه ترسیم نه فرشته  
که مقتضای یک اتحاد و ارا از این اراده منع نهخته از محال متعلقه از خراج نمایند این مهور و نگاه هم  
این مقدمه را بغیر از این است خاطر بن اینان سازند که مقهور و محال سوزش و فساد باید در  
صورتی که خوار و کعبه بکند برای اعمال بکند رسیده معلوم بر صغیر و کبیر و خوار و کبیر که متعبد  
و از ملک خواهد رسید نفی که است و بر این و بیعت شهادت پناه خواهد بود در وقت  
بهم است به بزرگتره  
خصوصیت و در این است که نگاه هم است که محفوظ باشد  
و در این است که اختصاص یافت این تمامی حصول سعادت و بلوغ از روی حق و در بوسه  
مخصوصه و تحقیق است که در می ببار که و در خند گریان خنده در مقابل بفرستند در آن مورد و بشیر



[illegible]

در اینجا



22

[illegible]

لطائف مخصوصه و سرفاه خواجہ حضور علی محمدی







برای اخراجات ضروری که از قبل روانه نمودن حکم و خوارک قبل باشد از جمله آن بخرج آوردن بایز  
برای زرد کسب بایست خواه محمد فاروق و همسایان و اسم که نوشته بودند جمله مدوات و ستاده شد  
و امید که برای واصلات علامت جان نرحوم حاکم و نقد بشماران حاله شریفه نوشته بودند بخواه  
نمکانه میداران چهل و صوبه همه در نزد تمام در بنیه مفاسد و جبال و قمار گذشت و غلبه و  
نابراین و بسیاری واصلات توقف روداده بودند و اینحال و نظر برآمد مقصدان حاله  
واصلات جمیع محالات تنقید تمام دست گردیده چنانچه نقول آن بمهر فاضل و ستاد علم از محاکم  
منعافه و منعده راجه بر می پست چون ما را لیس به ظاهر صوبه او و حاکم راجه نول برای بدو  
رفته بود بایست برای اتمم سزا اولان تعیین شده در بنوعه که میسر شد و ستاد علم و برای زرد خلدی  
تخواه مهلت او ویرام از شکایت مندی مهلت کسور نوشته بودند تا حال و اخلا و سند و لیس رسید  
که موافق و ستاده می شد چه امکان کرد و فرستادن زرد خلدی مهلت و لیس که مخلصان و هم است  
سکرات توقف واقع می شد حال که اکامی شد بالانکه سند در میان نیست زرد خلدی و اخلا  
مانع گرفته زرد خلدی و از مهلت و لیس که بگویند که تا دفع شکایت مندی موقع لیس تواند شد  
سزا و لیس که مقصدان حاله شریفه برای دستور و بوی سر لیس چهار روبه دارند از ابتدا لیس  
چهار روبه مقرر است مطابق آن رسانده می شود و سر لیس چهار روبه که می توانند حسابی بدار و این  
زرد خلدی هم نداده ایم که هر چه مقصدان خواسته باشند بدین فردا که سر لیس و هر روبه بایست  
رویه بخواهند خواست که این بایست می بویب و همه بر او اندارد و از آن بخت که بخت  
فردا بخت خواهد از آن فرستاده بودند بختی از آن روبه بایست خواه لاله ندر این لیس در کوی  
حل شده همه بخت را می طایر نماید که از و مول زرد خلدی لاله ندر آن نوشته ام معلوم است که بخت  
وجه از تقاضای آن بر می بکارند تقاضای که اگر دارا از بخت بهر شخص بخت برار و فواید  
که تقاضای آن بر لیس بهر شخص که روبه از بخت بهر شخص که فواید بخت قوی که  
زرد خلدی بهر لیس بهر شخص که روبه از بخت بهر شخص که فواید بخت قوی که  
طلب شده و هرگاه بخت بهر شخص که فواید بخت قوی که طلب شده و هرگاه بخت بهر شخص که فواید  
زرد خلدی بهر لیس بهر شخص که روبه از بخت بهر شخص که فواید بخت قوی که



کرده بنزد که در داده حکم و اگر از بر کنه خوانسته شد اصلاً امکان ندارد و فردی که بخواند این  
 از روی مسوول آنها و سگال هم رسید بگذارد رویه که اگر کوئی فتح چند و میرش و گرفته بودند و بر  
 این داده شد و بوی این چشم سفار یکدیگر و در از رویه که در صورت ضرورت خوانسته شد خط کشیده  
 کوئی از جوی لال و بوی در سگال افروخته و خرج حساب فرسای سوکاران که فرساده بود  
 چون مفتوح نبود معلوم فصلی برقرارند و میرزا علی بر لور حکم معاف جان را که بگویند هم صد و پنجاه رو  
 و پانصد روپیه خرج راه و پانصد روپیه و طلب اصرار شده بگذارد رویه از جمله چهار رویه در  
 صورتی که از روانه شدن سارالیه و فتح شد و داده زعفران و نه کنند و قبل مواعیت سارالیه که فایده  
 خوب میسرند و طمانینه از راه باشد و از حضور میسرند و این بگذرد که معاف و عمل فانی  
 داده قبل هم بر میرزا علی اصلاً عمل نمی آید و بگوید که با وصف از وضع مکان بواسطه و قبله نور  
 و دوی علی صاحب بدله الله فایده قبل خوب است و این هم بگذرد باید که بگذرد قبل خوب  
 سواری که تفصیلات نواحی از خاصه شد مهر و الله و حلقه هم فلان خوب شد قبل هم  
 رفو بگذرد و مبلغ نه هزار روپیه که در وجه رعایت الله قلجان و غیره منصفان سرفار و اسب و تو افکار  
 الله و نه هزار و شرط مجاری مدوخرج و از و با شایسته باشد و داده اند و چند شریک هم بر نعمت هم  
 ممکن است چنانچه هزار دفعه نوشته شد اما خبر رعایت منصفان ندانند که با شایسته باشد و محوی گرفته  
 با افعال نصف قرار یافته اند و نصف دیگر هم بعد از تمام کارها رسیده شود و از رویه و الف  
 معلوم شد که خط خط و بند و از سبب چهار روپیه نقایب سکون حاله الله است و از صاحب  
 هم اتفاقاً خبر رسیده اند و بطور اتمینه نقایب میسرند که نواحی برای ارسال و بایدا  
 نمی رسند و از خاندان نزد شما میفرستیم و شما بایستید پس چرا از رویه که ما و اندال کارها  
 بجهت نماند که هر وقت مژده و از و بکار نواحی میسرند الله و حلقه نواحی صاحب  
 بعد از فرزند میسرند و در عرصه که کوئی فایده لاله حلوس و سگال هم از رویه و الف معلوم کرد  
 که غایب عدم است تمام بالمره و کفر فی حال نکرانده اند با وجودی که سبب فقر است  
 روز افزون و در عرصه و زنده برای گذراندن و استیسه بودند آن را میسرند و حلقه نواحی  
 سماء و از بیغنی که با وصف معافان را با سوکاران و سگال هم و در چهار رویه از تمام



[illegible]



[illegible]















[illegible]

سید محمد تقی



[illegible]







[illegible]







مانند درین چند روز القدر کند و از آن گرفتار است که نصب اعدایم مباد و از کم نوبت  
نعمت تمام دارد که یکس درین مدت برای احوال هیچ نباید بماند چندین نوع از دلت هست داریم و نصیب  
در وجه خواب است برای ادویه و معالجه و غیره تکلیف تمام میکند و امید که نوحه فرموده امروز خیر می باشد  
معرض نموده خوابت مانند که فردی از چند روز یا از شداید گرفتار است و امید محبت مخلص منجی بر فضل الهی  
و اقبال بندگان علی بن ابی طالب و صاحب دین است از حسن است بار مانده و زبان را یارای گوشت  
و گوشت را معالجت میکند بیکل بدون برداشتن خصوص در اینها نمیتواند امیدوار است که درین باب حکمت  
بر دانی خوابت نبود و از طرف خرج تصدع تمام دارد و برای ادویه و غیره تکلیف میکند و در وقت بهر قسم  
امیدوار خیر گری است که بخوابد و بگری ندارد  
پس از این آنچه باید در  
حوال خط مرسله العزیز القدر مرقوم کرده و منحصری از بعضی مقدمات ضروری که شرح آن خارج است  
نوامیس است بکار افتد و سماع شود و سبیل رزوانها با حراط و غیره خدمت خواب فلان کفایت  
از اینجا که و فور فهم و نقل العزیز القدر باین سبب است و از یک حرف مضمون کلیه می دانند و  
تقریب بمقتضای این سبب و فهم خیار به تمام ماحزای اینجا و ارسیده به میری که باید عمل آورده باشند  
نمیرد احاطه مکرر می نمود که از احوال است اینجا مفصل نمیتوان نوشت بکلیت کافیه مختصر  
از تو ختمی زمانه و ساد و رسم و ارباب و کار طاعت بهر حال تمام پیدا نموده اراده خاطر است  
که در این اطرافها رسیده در مکانی چند روز بکوشی تعلیق سر برده شود و هم خاطر میخورد که از این اتفاق  
شود و حصول سرور و صحت خواب شهادت است و در حقیقت حصول طماننت و تسکین باطل رسیده کرده شود  
چون آن وقت ناهیه سلامه حال جگر کوش و ناهیه قوی بلکه در مخواری و محنت و تسویری بهار  
بهر کار بهتر از خود میداریم و محبت و اخلاص و بی العزیز القدر و مومنون و مومنون باطن و رسم خاطر است  
و بی بعد و محال اعتماد باشد و بر همه است و محبت او و توفیق کلی تواند بود و در چنین کار با یو ارم  
و تسویری بهار و غیر از العزیز القدر و بگری و رانها شهادت است که اراده مافیه خاطر در از دل  
خود بیاشارت و اینها کفایت میکند که باید که این مقدمه را اگر مصلحت شد و در خدمت خواب  
مردان شهادت است و در این باب که باید بود و بعنوان دلپذیر گذاریم و بی برون و بی  
جمله راه و رسم است و در صورتی که گذاریم و غیر در خدمت خواب و در این باب شهادت



صورتی است که بوسیله تامل و تاملات خجسته و در حقیقت نورانی که در  
ساخته و در برابر این نورانی که در سینه و در حقیقت نورانی که در  
مستحق و صورتی که در سینه و در حقیقت نورانی که در  
زهره اطلال باید و در سینه و در حقیقت نورانی که در

نورانی که در سینه و در حقیقت نورانی که در  
زاید الانوار که در سینه و در حقیقت نورانی که در  
اندر شش و زاید و در حقیقت نورانی که در  
و می باشد و در حقیقت نورانی که در  
مستحق و مستحق که در حقیقت نورانی که در  
قلوب و بال و در حقیقت نورانی که در  
شده باشد و در حقیقت نورانی که در  
محال از محال است که در حقیقت نورانی که در  
لیکن نظیر و در حقیقت نورانی که در  
از اینجا و در حقیقت نورانی که در  
که اگر تفاوت که در حقیقت نورانی که در  
کامیاب است و در حقیقت نورانی که در  
چنانچه با این صفت نورانی که در  
و باید اینها شود

در آن بار که تفاوت که در حقیقت نورانی که در  
خیریت و اعتدال و در حقیقت نورانی که در  
بصاف و لطافت و در حقیقت نورانی که در  
مما و در حقیقت نورانی که در  
سکه است احوال و در حقیقت نورانی که در  
خجسته که در حقیقت نورانی که در



چندین بار یا چار در اینجا افتاد شروع سال کار پر دازان حضور علاقه چنانکه نور دیده  
مور میخورد و نماز مندا را بخانه جاسه بود سطر اکثر و حیوانات باله ابله و معطل نشسته  
توکل و دینگی روزگار چشم سرت تماشا نماید و همه حال راضی ضایع است از نوحه  
باطن منور که از خاطر طر فراموش کرده بود و اسفاق با صباست منتهج منور و مسند  
از مدنی وصول سامع اسفاق صباست سر ماه اخلاط روحانی  
و در جمیع استیصال و در حایر سرور و کاملاً میماند بمر با کمر دیده خاطر روز و شب بیافوت حصول  
احزاب خبری است منتظر و منور میباشد و از اینجا که در ترقیم احوال انبار اتمال اتمال راه فیه  
نمونه کمال اختیار میباشد که درین روزها انقدر ممکن و بی وسعت و منتهج و در این  
مثلاً بود که اصلاح چیزی از خود نداشت یقین که انیمه از خارج با من حدت کم کرد از شایسته  
شد کمال را اینجا که صفای خلوص صمیم مناجات طایفه است و در آن منتهج است که همه حال  
موفق و دست یاری می رسد اندامواره لویه با نوره منور و در حایر که امع و در زبان و سر عی  
از دال شفقت و انصاف قلب و محنت و تفقذات باطن است از استماع قولین مصطفی علی بی بود  
خالصه رفعت بذات مبینت سمات کوکب از رو و تمیزی منحلش از تمام اوج شادمانی فروغ اندوز  
در ج نصابه که دیده و من زار مینات مناران نوسهار کاملاً در سلفه و خندان شده و کمال  
و تبارک ابد الکریم و مبارک کرد و انا و حقیقت احوال نیاز ال معتمد به یکجا و مفصل گذارم  
نماید از نوحه صبا قدیم در صورت منور و شفاق و الطاف است ترصد که منتهج عطف و الطاف  
و یرن با بصالت شفقت با صباست سر ماه سرور و محصور و در این منتهج باشد

عمر ختم بر انو لغو نیم در قعر سحر شد که نور خطی در اید حقیقت برود و نور و سحر که معصل معصوم  
بودند در این فیه حالت پر سمع از تمام ملک و صدیاست سحر و مرج انی با کجا نوشت شود  
که فلیم از تحریر زبان از بعد تر قاصد است قوت ناطقه محال شرح ان نزار و محمل اندک بعد از احوال  
ممن و صاف سخن قنوج گشته شد و در راجه نورانی رنجاب بموجب حکم توانی صباست و فیه و زیر النجا  
بها و رباب سحر کار و در چهل کوثر او کثر اکتفا شده به صباست صوبه اوده ملاه و سحر بود و هم ابله  
از غم و اسخاف راجه و مراران و فیه پر داری استغای این دبار کوثر عظیم در حایر نیت بود



مقصود است عملی اجتماع افواج محموده اکثری از مقاصد اقل و بعضی منافع  
ملک و پیش داشت در پیش همکاره خدمت و وزیر الممالک و در با افغانه و ملائمه و میان آمدن  
باید مقتضای گردش فلک ظهور رسیده از وقوع این امر ملامت و در طرف با بره فتنه و فساد و بعد  
مشغول شده بخاک و ترس بر سرش آمد و بر سر زمین و در هر موضع محالست معهودان رشت فتنه  
پردازی باب خارج رسیده فتنه و فساد سر خشته و در هر جا از ملک و ملکای هر چه در دست  
بام افغانه و در میان هماده تها و خوف فایم کرده بنامی همکاره پردازی ستمگر گردانید و در هر جا  
هم نایب افغانان را جمع گشت از افغانه و چید و غیره فساد آن اخراجی رسیده و حیل شد و با یک  
چون جمعیت قلیل داشت و از هر طرف همکاره آنها مانند خلبانان آنها مقرون مصیبت نیندیشیده کنار  
گرفت و خنجر خیره آمد از افغانه و طرف لکها و لشکرها گرفت و رگد مهدی که طایف جمع  
عبود نمود مگر بر داسجات نواب وزیر الممالک با نیجانب سید که خزانده و غیره کار خنجات سرکار  
و ناموس و مبالغه نادر ساند و خبر داری خود هم ضرورت بر خند پایشان که از نیجانب حرکت و  
جنبش نمایم و از او چنان بود که اگر اشتیاق بدین طرف نخت او را گشت و در میان و مسوا و غیره  
لیکن بر مردم قوج نولها داشت و قوج قدیم سرکار سرکار و الواصی از جمله در آن افغانه و  
که هم ای راجه نولاری بر محبت یافته و راجه بلاشتن داده پیشانی نایب فراسم شده بود  
و نایب افغانان را در رسم و اخلاص بر لوری از قدیم مربوط داشته رایج عبور از طرف بر لوی  
و اعوام نمودند و احتمال نمی نمود و هم مگر اجتماع نواب و اصحاب باب بر آوردن خزانده و خیال مردم  
بمقتید تمام رسیده چا خزانده و ناموس همگی گرفته از لکها و قوج محموده ناموضع سوجا که بر متعلقه راجه  
راجه بر تپی است که از الله امانت که و مضاف دارد رسیده شده حالت بر همه راجه و لک  
الله امانت هم تخریم سکنید از بطرف علی قلجان که بزوانه نایب بمهر نواب و اصحاب رسیده او خود  
در نایب سعل پیشمارد و از نایب جانب راجه بلوند سکه رسیده نایب حاصل نمود  
و پی در داخل است و در هر چه با محمد بکر بر سر خاشاک و رافا و لکها که سکه معدود است  
و در شهر و دیگر نایب است و می بر پا و سوزانی آنها کالینان نامی افغان خود را از  
افغانه نایب الله امانت هر چه خفته و فتنه پروازان اطراف و جوانب را بر فتنه و خفته

بکر محمود







[illegible]

فردا خبری



که از اندامی این مقام طریق نوشت و خواندند و باب هر جسم است اینجاست در مقدار آن با جارا هم  
از رفیع الجمله هم مقدار و به بود که با طبعه مقتضی شد که این هم نوشت و قاضی ایشان برداشت که بود  
بجز بر و مبدی از لا محاله است هر صورت این معتمد مضطرب بود و در باره دار المعامله نسبت به این  
نقش و تلخ بسیار اتفاق به افتد که در به سلا باید که در هر حال اشتغال از دست ناید و لول نظر بر فضل  
خدا باید داشت ایشان را در این ایام تعلیقات ایل میشود مقدمه جالبه هم معلوم است و نور فی هم خواهد  
از معتمد هم دیده شود پس این است یعنی که در هر اسمی که امور و کلام جلوه انحال خواهد و در بدق سمبله  
نماید بود که ما و حقه شخص معجز است با حقیقت باشد که ظهور دارد و در هم نخواهی بود  
مقدمه جالبه است اما و لول که معروض شده بود و در آنکه اگر از سر کار شخص را فرستاده بود و منبر و الله  
معتمد اجازت نمود که بنده ای میری پیش نذر ام و دلیل رو به و فرستاده و انقضات و من چون در یو  
و فرستادن حامل از اینجا بعد تمام است اصلاح است که آن معتمد درین مقدمه و تر و دجا آورد و نفس که  
مناسب و منبر تولد بود و در اسمی که ما لول واجب بد نظر باشد بعد از در حقیقت اسم معتمد معتمد  
و بعد از در در اینجا حقیقت و است از دست و بود و بار زد و فایده مجرد احتیاط اسم معتمد مرد است  
شما به است و شکاف عاشور یک محفوظ باشند عوضی هر سوله  
خبر بود که حقیقت مفصل معلوم شد بود و در کبره خلایق و ملک و حلی در یافت که دید برای چه  
جمله و غیره که معروض شده بود و در چند نور است که نوکخانه را کار برادر و بار و انچه الله اما و شده همراه  
او که خانه را چه و غیره بسیار و بعضی مردمان آنها که در نمی بودند و در اینجا که حقیقت حال رسیده باشد  
باید که رسیدن مفصل بر کارند و بجهت اخراج این است و هم که مرقوم نموده است پس ازین نظر است  
خبر این صورتی نوشته که منبع یا مصدر و به از نزد خود است و شکاف بدید یعنی که خدا الله  
منبع و نور است بنده باشد مفصل است مقدمه معروض دارند که در یافت شود و اندیشه و دیگر هم از اینجا  
خواهد رسید خاطر معتمد دارند و در با کس لوازم محفوظ و احتیاط کما یغنی فی حدیث تلخ و عیال از بدی است  
و منبره مهر علی نامی قوال که در آن در فوراً از طرف دار الحنفیه آمده بود و به یورب می است  
و در بنو الاشعریه شد که قوال مذکور از الطریقها تاراج شده بالله اما و رسیده است با در است  
و شکاف ملاقات بوده و برای آمدن حضور او را مستمل کرده اند و اگر برای مدتی انجا راضی



1875



مستقل شده و این روزها هم که اردو را از می می افغانی فرج الله بنده این متعین از دیده می بیند  
که می بیند از این صورت می باشد و العجلت این صورت می باشد که در کشت حاله  
در خاکی شده حقیقت احوال پوشیده نیست با این صورت هم می خوانیم که در قریض ایشان  
به صورتی که باشد و انموده که خبر استعدا و زلفه نمایند اگر معین از طرف در می رسد  
نوع صوت نیز گویند آنچه از روی حساب شده می رسد و وجهی می رسد که  
در صورتی که حاله هم در می بیند و انحال همان خاکی است و اندک که باز این شکل هم صورت می رسد  
باز این خاکی انحال خاکی است که از این می رسد و آنچه می رسد و اصل می رسد و اصل می رسد  
از روی اطلاع باید و از این خاکی است که  
سابق در دان که در

سرمای چوبی می رسد و ده مال بویاریان لغات می رسد و خندان منور و شفا در باب  
احضار و مدارات و اثبات و ردی لغات می رسد و خندان منور و شفا در باب  
کما شیه جالب ای سالی می رسد و چهار صدر و بیست و یک قط می رسد و سالی می رسد  
می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد  
و آنچه می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد  
نکات در دان و اثبات و ردی لغات می رسد و خندان منور و شفا در باب  
مقدرات انحال می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد  
می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد  
بر خور و نوع اثبات و ردی لغات می رسد و خندان منور و شفا در باب  
نکات و آنچه می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد  
لطیف و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد

عکس می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد  
و آنچه می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد  
نکات و آنچه می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد  
می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد  
نکات و آنچه می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد و در می رسد



کمانه کلات را بر سوخته و بخت

از حسن



بدر حال بر زبان نباید گذرانید حقیقت انکار دانی و فهمیدن نامی شما ماه حسب که  
اینجا نماند می فصل بیست و پنجم درین حرف و حکایت سخاک برابر شد و در میدان بر این  
دست انداز شده بر حاکم باشد چون وقت از دست رفت اینقدر ز خطر در خفا  
چگونه سر انجام خواهد یافت و انجام کار چه خواهد بود هر صورت که حقوق ملک حاکم  
مطمئن نظر باشد قدر می فرصت که قیمت دست و بازده و لازم و سبب و همه بطوریکه  
رفوز و کار ناکره نماند و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد  
و اگر نتواند شد صاف بر کار نماند که قطع توقع کرده خاموش نشود و برای چه این بود  
اختیار کرده اند چنانچه تحقیق مفصل معروض دارند و تدارک و تدبیر و سادگی و فوج و غیر  
رجه باید از اینجا عمل است خداوند بلا واقع شده که هرگز کار بد موجب دفعه شد و عمل  
بسیار از العزیز الفهریم عمل صحت نموده باشند فوج هم موجود است نیز محمد الدین هم حاضر خواهد  
شد قدری بخت و دوسوی اختیار نموده در چهار مجوز آنها را از فراموشی سر می کشد  
باشند همراه آورده زیرا که نماند باید کرد و بموجب قضا بقید وصول باید نمود اگر این قدر  
وقت فرصت که قیمت از دست رفت باز سال تمام بجز از این فایده نخواهد کرد  
نماند و در دست تریج باید کرد و زود باید کرد و زود باید کرد و زود باید کرد و زود باید کرد  
احوال مفصل مبهم مطلع باید کرد و دانست که طاعت روز و شب در میان نعل و شوالش می باشد  
زیاده یا کم و دانست

فرستاده شد رسید باشد خرافیه چه نماند باشد معلوم خواهد بود و در ربع در حالتی است  
نماند باقی است اخر شده تا حال در نزد دانند معلوم است مال چه خواهد شد و هر چه خواهد شد  
معلوم می شود و شما هم خوب بدانند حالتی است که کار سر کار خوب نموده که جان خود باید  
داده و نماند جان خود از فاقه جان خاتم باید گرفت کار خیلی خوب است حال هم قدر  
فرصت قیمت اگر نتواند شد دست و بازده کار و بار سر کار باید کرد و والد جبر بر این  
فرستادن ز بر حضور نوشتن چه فایده چندی ایام در ظاهر و در وقت و در میان و در میان  
در جمیع ایام و حال خود فرستادن ز معلوم که وقت بهیچ یک برای هیچ رساله و فوج



کوتلی و غیره رزم باید پس از بیجا شدن و پاشیدن کار و امی خرج اینجا معلوم است که در کمال  
بکلیه برای چه امانت است و دارم مانع قارون این همه مدارج مد نظر کرده رخصه جوابی است  
لعل از دفعه خود جواب نوشته تا حرف بحرف معروض دارند و صاف بنویسند که توقع آمدن در  
از نوشته ششم و تا فکر خود خود کنیم ز فو جواب باید نوشت  
طالع و مبارک است بزرگ شرم محرم الحرام خون را می رانم این و توان نوا صحت به  
الحاکم ما در تافوج بسته زاده بر چهار چهار کواکب همین قدر یاد و هزار و نوبت بسیار  
چهار اجه صحت ملخی گوید و چهار اجه با هر و نگاه عبور کند و از آن طرف نمودند صحت از  
اسما کوچ و فقهه رت در ای کایچه که چهار چکر و از آن معان مفاصله داشت منزه است  
تا که در ای ندکور به تافوج و غنق بود و اب از سینه مردم باله و زور بسیار و در چهار اجه بابا  
عبور دریا نموده چهار اجه و نوا صحت و فقهه سواره از اب کشید و فو صحت باله  
ساحل مهلوی حمد بکتاب داده برای عبور شکر تا کشید و نمودند کوچک و بزرگ شکر لولو تمام  
مسئله کشیدن از دریا که باله و بال و بر بال بر شرات و قبالان و در کمال و بکسر  
بار و خید و سعت کشید و در آن روز بمقتضای اتفاق فلان کوه بکسر سحاب طرقت جوش  
و خروش و زمین و زمان انداخته و هر یو رعد و غلغل و برق سورش در کون و مکان عظیم  
و شوب از اخته از بارش ملک و زبر بر بارانی و سیوت نادای بند که بکسر و سردی  
به بکوه برف می رود و جلای باله و برف از بزم به سخت لرزه اضطراب و زلزله به بکسر  
بکسر و فقهه راه یافته و حالت غیب و غریب و جوش طار شده و بسیار می را که بکسر و بکسر  
بزرگین غلغل و بال و سباب فرو رفته و اکثری را با کوه کان نهاد از صدمه بار و سوز و بار دریا  
بزرگین غلغل و بال و سباب فرو رفته و اکثری را با کوه کان نهاد از صدمه بار و سوز و بار دریا  
مالا در رفته بود و در سازه راه به سیم و کاوان با باله ای بسته در لب نمودند و سوز و بکسر  
بزرگین غلغل و بال و سباب فرو رفته و اکثری را با کوه کان نهاد از صدمه بار و سوز و بار دریا  
بزرگین غلغل و بال و سباب فرو رفته و اکثری را با کوه کان نهاد از صدمه بار و سوز و بار دریا  
بزرگین غلغل و بال و سباب فرو رفته و اکثری را با کوه کان نهاد از صدمه بار و سوز و بار دریا



بیشتر از مردم شکر و جانوران اسر و بی دانه و چاره گذرانند ضایع مقام شد و مردم سبزه  
را خصل نموده باری بقدر قسمت باطل و سبب برداشند یا صیحه از آنجا گویا شده است که در آنجا که  
که افتاده باشد جمعیت است و نه را از سوار و آلات حرب بکار آمده کارزار بودند و ابره سواران  
مصاحبت از طرفین میان آمده ضایع آن یک نیکو نهضت است و لو یک نیکو فاصله و این با هم  
در میان مانده و کشته تمام و کشته و از هر طرف محافظت و احتیاط با کمال بعمل می  
آوردند و چون جانان را سینه صورت یافته چنانچه سید محمد صالح جان و لجه بر می پست با جمعیت بسیار از اول  
فوج بودند و قول سرداری می دادند و چون بود و دست بدارت میمنت است نوال صاحب قلیه است  
کوه این مهم را در دست راستی را می ماران و غیر با جمعیت خود فرستادند فوج و مردم شکر از خدا  
بیرون است و است سوار سوار و در پاره بر است لک لوم بهر و نگاه و یکصد و پنجاه و یک  
و شتر و نه و پهل غنچه سلاک شمار توانا کرد و عرض که در قضا باج و سیاحت شش هزار کرده حیدر الله  
نظر کار کند و غیر از فوج و شکر نظر نمی آید و تو کانه العذر که نمیتوان شرح آورد و در صورت درین کوچ ما وقت  
مقاومت و می رست و خوف یافته پستی که بر محمد بد و از خدا هیچ بر حاشه نفع اباد و فتنه امر و سبب  
جمعیت شد خدا کج و ابره کاه شکر شده باید دید را بنده کجا کوچ می نمود و نواب و بر هم کجا شایع رسید  
از غیر است که برای ملوک نوال صاحب از همین راه رفتن بود و بعضی میگویند که فرخ اباد را هم حشر  
نماید باید که چه رویدید  
رأی و عذر العذر طاهر پیش ازین حشر  
مردم منتهی شدند که همان روز در حالت شکر را در اول رای بودند چون لفظ است الهی کار ساز بود  
و قبل از آنکه فوج سوار می رسید سوار لجه خط آورد که فوج از میان لغات خدا شد باراد فوج  
الطریق است چون قبایک و نور چشمان در قیوم اند از صاحب تمام بجا توقف فرمایند چه در صبح  
نوال صاحب برای مقام اینجا بود لیکن چون لجه میبار نمودند و اسر و در قیوم مقام فرمود  
صبح از ج و دهم روز جمعه بی طلوع آفتاب سوار شد و همه لجه سوار گرفته روانه شد و در ششم  
کرده راه رفته بود چهار کرده از شکر را به فاصله مانده مردم منظر بودیم که غنچه لجه استقبال می آید  
و چون رسید که راجه رنجید و راجه و میر محمد صالح جان و عطا الله جان و در الاسته الامام خان و سواران  
سوار شدند و غنچه لجه فوج از نو آورده و بر میست خورده رسیدن از فتنه و السلام



[illegible]



کرده شد و بنویسید و بیکر منضم او ای ز رماه بجا می بایکد نام تمام خان بدو در دست خط فرا  
 حاجت محبوب محمد علی در سالک است لوم حضور و خان صاحب فرستاده در بلیزده معتمد خان صاحب اطلاع  
 در همه لطایف همه قبول کرده عرض است از سال گذشته اند از ما خبر خدا اکاه است اکثر منظور شد است و  
 و فطامندی و وفده خرد اب فوب بنده گرفته پروانه نخواهد بود و به برادر ام محال که حضور  
 نوشته بود و الله رحه ارشاد و بیا و بیا می که کارگاه برای تقاضای زرین و غلام صاحب فرستاده  
 و شالیه و برادر منیع بکزار و منهد و به از سال گذشته در باب بر طرف مالک های جدید که بر قوم  
 شده بود در جواب نوشته است در بر طرف اینها با افعال و بر چنان می توانی دیگر مع شود و در  
 در و راه مع یاید و این منعه حضور رفته اند کفایت کن بیاده ضرورت اینها عاقل است و قبل  
 و شالیه یافتند برادر خرد و حجت میماند و واقعه هم است یا در این بدون در حاکم شالیه  
 بخود اجازت کفایت است بلکه ضرورت بود با حال که از ضرورت بعد است خدیج دیگر حاکم یا بدو  
 عرض میزند که بر طرف میگذرد بدون ارشاد حضور با حال جواب نوشته در چه مرض شد بر کار و کار  
 منع کوی ای اینها که حاجت حضور شد بودند اندک حضور عاون اند و می شوند مگر شایب خان و شالیه و کلام  
 و فرجام غلجین بموجب درخواست میر غلام صاحب سفارش جنوب اند و فقیر محمد خان طاهر از سبب غلام  
 حاجت ترخیص شده بخانه خویش تاحال بر گردیده و غلام نظام الدین خان که الیه اناوش بر دولت میگویند که  
 که میر و فرامیر افضالان سر جان شریف و غلام صاحب که در خط مبارک که هرگاه حضور  
 بالیه بالکیرین آورید بعد از چهار شجر و افضالان هم بر در واره حواله شد خود دولت بر در واره  
 بودند غلام هم آن بود افضالان عرض نمود که نه هر چه آید رسیدم است در کوی ای که شالیه هم  
 که در برای منتهی حکم شود و بگوای بر و هم خود دولت از راه افتراضه خطاب منوه و منوه از  
 هم شریف شالیه که از حضور برادر است بگوای رسید منعه گری طاهر شریف میر غلام صاحب  
 بیکر در حال معتمد است گفته از منظور داشته تراه خود کفایت است و در واره میر غلام صاحب  
 منعه ناز و حضور در مجازده برسد که شمار فحاش این احوال معلوم می باشد و دیگر کارها حاجت  
 بود و حضور میر یقین بر چه ملک غلام بود و بعد از آن در جواب عرض لطیف غلجین موجود است و قوم  
 و بر واره خواهد بود به محله نوب میسایر شده و بر واره حواله شد و شالیه غلجین منفع شده



مجموعه در مبادیه و تالیف بدو مجبور بود حصول میرسد که آن را در مجتبی کار هم را الله بالکلیه ای رسیده است  
کافیه محاسبه مجموعه و جواب سوال بعد از آنکه خط رسیده الفصالح پذیر و اصلاح است برای هیچ  
تأثیر و از آنجا باز نوشته می شود و خطوط اول میرسد بحضور ارسال می دارد و امروز که خط رسیده است  
مندوح که از آن بر رویه مجرب میان نسبت رسیده ارسال داشته نظر ملذذ و اعلام حسن خان بر روز بلا تا  
جها جهاک نوشته می شود و وقت مفعول نه الو با و ده های برای پیروان رفته اند خدا کند که خبری  
مفعول شود و بفرستند باز هم ناکند و همچنین در هیچ کس از مزارع مظاهر و مظاهر از مفعول مفعول  
و برای فرستادن جهت بیجا با تمام این تسبیح غلبه گوشت و همچنین که میرسد ارسال نماید و مقام آن  
و من باده که همراه و کثرت را چه ارجح است بر توان رفته بودند که زور از آنجا رسیده اند و نه  
خصوصاً خط که آورده اند و نظر خود که از این امر چه اصلاح باشد معلوم شد که نوار  
فرستادن مالک می دارد که برای برکنار حریه لطف برده بودند معاودت مفعول و مفعول و مفعول و مفعول  
و به شدت برای دریافت احوالات و دیدن مفعول خاطر بر چه تمام است و به یاف بود و آن  
مستند شد و بنویسند معلوم شد که منو الله و حواله از حضور روانه اند و به شدت شد که در  
مانده باشد از مبادیه حدیث  
و در مفعول حقیقت مفضل معلوم شد و صحیح مصحوب با و ده متوالی آنجا باید نوشتند و به شدت شد  
افزودن صورت در حالت و در رسد در آن سر انجام خواهد یافت اگر کس و نقد مفعول و مفعول و مفعول  
باطن از حضور و آن فخر الممالک که در مفعول و اللفر و انظار و الهی از مفعول و مفعول و مفعول  
در انجام خلافت نه رسم که باشد یا آدمی متواتر که روانگی از مفعول و مفعول و مفعول و مفعول  
برای خرج خالص به حواله نه خد متکار و ابرو چشم که شده و افزوده است مفعول و مفعول و مفعول  
فرستاده شود و رسید و بسبب که طاعت حرکت و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول  
مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول  
امید و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول  
حکم که پسندید و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول  
بسیار مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول و مفعول



[illegible]



و مقدمه قوت و نور و به تنگی و برش کانی شدت و این مختصات متعاقب از ماه ریم ۱۹ که بر سر  
ماه ریم است بسبب وصول در ماهی فعمده صورت بر کرد و در میان است و کرام از سر کار حامل و اصل است در خصوص  
درین لایم که غزل و نصیب بر روی کار آمده باشد اخلت مصوب و محل و خلج و از سر سران شد و مات از کار  
چ و در میان نیست که قبض با طلاق کراید و حالت تحریر و غیره بر طایر که بر ماه و در کار با تعب و در اخلت شد  
باین که ماهی و در آن یک که در برابر هم که اتفاق آمد و در آن یک که در برابر هم که در وسط و لید و در  
مستقیم که برای استقامت و کسر است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
و مفهوم است که از مفید هم جانی و لاری نیست و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
که کمال وصول باغ بر آسمان و العو که با غفلت اول هم سر حرف و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
و از رال اخلت که با خاطر میگذرد و نظر بر چنین نوع است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
قاعه و از مفید است که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
با وجود در افکار و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
مشیت از روی که ام است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
طالع خوش و خوش و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
فروشنده و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
نیاید و از تر و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
مصلحت بعضی خاطر است که جدای و هم می من طبع است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
اگر چه با کاره و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
الرحه و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
تقدیر است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
میجوید که در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است  
چاره کار است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است و در آن یک که در برابر هم که در میان است

در آن یک که در برابر هم که در میان است



روست خاظمه و اخراج طراز یکی تصدیق و با اخبار یک از دیده میبرد و با طاهر اینان میبرد  
که اگر خوب نیست در چهاره که است لغزینوس سر فرار میگویم از الله کوکل چندیم چهار ماه است که ملاقات  
نموده ایشان بمقتضای این است لغت و با قیدات القیده که بروفتی مضمون خط غیر لغزینوس  
که در باره طلب و فخر با سباه که و لواتیر و مطوله لغزینوس در آورده اند میگویند که هر روز من روانه شود  
در جواب اری و بی کرده میشود و نظر فرمودت آمد و رفت اینقدر و فرستاد و نوار برین کار است  
بعد از این فرین معلوم میشود و طریقی خود و پیش من میاید و مملو می کنند با وقت روانه شدن ایشان  
باید دید که قسمت مقتضی که این به میرسد و نوار الله میسر است یک سال کمال است که ملاقات نکرده ایم  
گاهی ادم و زندان خیر خیر است معلوم باری میسر است و با وجود استعداده که دارند سالان کار خود میاید  
چون تفریح در میان نیست کم التفات کرده میشود و ضمیمه ضمیمه الله و نوار الله معلوم و موجب است  
فراوانی است چون در باجای فانیست و از لغزینوس به مقدار شری نوار الله میسر است و از لغزینوس  
لله بول بن فرموده اند که و بار ام بسر سدر از نوار الله و نوار الله و نوار الله و نوار الله که اگر  
مطلوبه و بار ام نوار الله میسر است و نوار الله و نوار الله و نوار الله و نوار الله که اگر  
در ساه خندان با که گرفته معامله و معارضه که در او پیش کش و فصل نماید با و بار ام کار نیست و اگر نیست ازین  
الموتش است و نوار الله و نوار الله که باید بعد خولم اند و باز نشیما خواهد رسید از قلم بدین قسم که با نوار الله  
در باب نوار الله میسر است و نوار الله و نوار الله و نوار الله و نوار الله که اگر  
از ختمت موافقی است بر و نوار الله و نوار الله و نوار الله و نوار الله که اگر  
نوشته و نوار الله معلوم شد و موجب است و نوار الله و نوار الله و نوار الله و نوار الله که اگر  
کس میخواند و نوار الله و نوار الله و نوار الله و نوار الله که اگر  
منفذ است که طرز و نوار الله و نوار الله و نوار الله و نوار الله که اگر  
وجودی و غیره و نوار الله و نوار الله و نوار الله و نوار الله که اگر  
نوار الله و نوار الله و نوار الله و نوار الله که اگر  
میگوید و نوار الله و نوار الله و نوار الله و نوار الله که اگر  
نوار الله و نوار الله و نوار الله و نوار الله که اگر  
نوار الله و نوار الله و نوار الله و نوار الله که اگر

بعد از عرض مراد



تسلیم و ادای روات لعظیم معروضه دار و احوال خفیه کمال الفضل از پروردگار عز و جل و سبب  
و محبت و شکر آن کرامت هفت همواره اردوگاه رعبت ابل و سائل اولیاء الفضل و کرم  
و معارف و غلایان عقیده است ابد الهم بسند و عاقبت دار و درین رخ نورانی و درویشی و عاقبت  
در حواله از لطف و کرم کان عارف و دیگری بصورت الله الله همه دل با اسباب هر کوله مایات افرامی غلام کرد  
کشیای رفو که بار چه جلد و اردو و شمار و کمر شد مولا و با بخت و کسب و فلک و دستان کنیا کمال و سوار  
نمود همچنان مایه سبب معجزه که حواله شد بود کسب و محبت و عاقبت کمال و در راه مایه  
بر سبب و اوقات مایه از فصاحت عرف کمال و کفایت همه بار چهار بند خورشید و سبب و خندان و انعام می  
نرسد و مایه داشت که محو و انکسار شد از حمله خال خال مایه حال چون از غایب است سر کسب و سبب  
که است سر مایه خوار خلعت افتخار سبب و سبب را مایه نزار از شرف این سر و مایه  
سر و مایه سبب همه خیر و معروف و حکام معروف که خاطر منکر و منجعه به بود و سبب و سبب  
چه قدر خوش طبع و رفو که بعد از آن بیان آن نبار و جبر است که از خوش طبع و مایه  
شده بود و از روی آن محال است این احوال خبرت و حقیقت مفصل در وقت شد از احوال  
نکوش و ملائکه که است و در سبب سبب و دل و طرف سبب سبب و لطف و فضل الهی داشته منظر  
غیب شد از احوال اینجا و بوفه و نمیرد زبان و دسان طراز است شهرت عالم که در شمار نام مفصل  
مجدد از آن مایه قضای مقام بار قام به در کسب که بار سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب  
مرحوم بدو و رفو که شرف بود غلام رسول مایه کوار ملازم سر و سوار و خواست خواست سبب و سبب و سبب  
بر در و از دوان خاص که سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب  
این سوز و غمت خوشی در کوه باز یابند از از شد و غلغل و غمت شد از احوال چون کسب و سبب و سبب  
رفع است که ای کاش جنب شده بود و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب  
اسباب بکفین و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب  
قایت غرضی آن مایه ملک انوار و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب  
و کل و کلام مردم سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب  
حضرت ملک سبب که مال و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب

۱۱۲۱۸



حواله بوال در میان آورند و هیچ منفعت نمیشد و ما چهار روز در یک چشم کردن که با جان ناز و  
 پرورش یافته بود و در حوالی به چهار باغی ماند و در چهارم از حباب شاهی ارشاد شد که زر طلبی با کوشش  
 قیمی نزد سرکاره الدارسانند و بگذرانند که در آنست بدین موی را انجام باید چون حقیقت آینه میفرماید  
 نواب مرید خان و عبدالحمید خان و غیره در انجام داشتند که شش لایه را از حوالی برداشته و بر سر  
 روح الهی که از قدیم فرار نبرگانی است و فتن گردید و ما ششمین اموال و بر آورد طلبخواه  
 میسج است و بیکه سری زیاد و ملک سپاه و بیکه سری دبیبه از نقد و طلا و نقره آلات و آلات  
 تقسیم شد و باقی اجناس از خیل و است کارخانجات منور طلبی و فروختن آن در پیشم خبر است که بعد  
 فروختن این خبر داده است و بیکه سوادات و دیگر بود باید دید چه می انجامد حالت معلوم آنجا هر چند درین  
 روایتی نیست و اینانی دل برداشته بمرتبگی حال بود اما انقدر بود که بلم و پیش گذران اوقات  
 از بیاحتیاجت و بیاحتیاجت از باب روزگار مطمئن بود و همین هم رانده است ترک این علقه خارج از محلیت پیدا  
 احوال که چنین بر روی کار آمده و در نحو حضرت احوال خانه بدقت قسم یابندی و فرموده است  
 اینجا بدینگونه و فندان کوکری بدرجه نهایت توقع قومی بود که در حیدری طلبخواه میو و مبلغی بخایه خواهد  
 آن خود نمیشد احوال از همه سوخته لم کرده ام مبلغ نقد و بیکه سری طلعت از روی حسرت آمده اما  
 این تمام رسیده که از طرف شمشیر و خبر در میان است و جماعه شده اما خود را برای در افتادگی و  
 او پیش که بر میان و بفرما که به برسد و لایم کسی نمی ناکوش میکنند سخت در اضطرابم و در  
 شش هفته بیستم گاه گاهی در حوالی نواب حسرت هم برای حساب و غیره که برات میگردید و موجود است  
 طلسمان رو و بکار رفتن با اتفاق به نقد و داماسی جای که چهل و بیکه سری رسید مردم تو بجا به ششم  
 هم مردم و بکار رفتن کرد پیش نرده رو بیکه سری رسید و او بد با امید تو مردم شد که چیزی بدست  
 و در پنج ششده ایم که فراتر واقع تقدیر را کار است و نقد را از دلو و سندانجا هر اخبت شود  
 چیزی می باشد که با شکی بافته بعد موی که باه چیت شد غریب الله اما دنیا همه  
 از راه نقدی که ضم خانزاد بر روی برای نیت و اخراج معنوی بیکه سری انجام نقدیم  
 حکم شده و ارشاد کرد و بیکه سری فیر فوج و حساب ضرورت که بیکه سری انجام این کار باشد  
 از نو بکار شد که منقعه و غیره همراه گرفته معجزه باید در غولد بر فرد سوال مردم تو نگاه دار



[illegible]

بطور وار



بطریق واری منقول منقسم ختم مکتوبه نامی چند بر کار کرده که بیان شخصیت علامت باشد  
علامت خاتمه موروثی و نجابت و ارباب و اجداد خرم و ابر و متصدق خالیا می باشد  
مهر بنده هرگز شعار ندارد و له سوامی دات خداوند نعمت با هیچ یکی ندارد و احتلاط نماید  
فتمین کلبی بند کاجات و این منقسم بر غلام احمد است که نام همگرا می خواند بود که بیان بهجت  
از تفضل خداوند نعمت پرورش نماید و طرفدار می مقصود نماید و امیدوار است که اسمی از  
ضمیمه خود خوان منقول غلام برای کار سرکار بدل و جان حاضر میجوید خود ندارد و اگر سرکار که  
انبار غلام ارشاد میجوید اسباب و ری که معروضه داشته مقرر کرده و الا الله که سرکار که  
شود برای کار سرکار شخصیت خود منظور داشته بدستور که منقسم حاضر بوده و لازم میزند  
سجارد و بدست غلام حسن قدر است که برای کار سرکار معروضه داشته هرگاه اسمی از کار سرکار از این  
حضرت طایفه است زود در خباب مقدس متهمات تکلیف بالاطاف و غیره معروضه نماید و طرفدار می  
منقول منقسم شخصیت معروض میسازد که قابل شخصیت غلام باشد خاتمه معروضه معروضه  
که اسمی از کار سرکار که از ارشاد شده ظاهر زود در کار سرکار از زبان سرکار میسازد از این طریق  
قال و مقال میان این معروض رسیده غلام برای کار سرکار بجان و دل حضرت است آنچه از کار  
رکود است و این معروضه خرم و ابر و غلام ارباب و اجداد همسان بنده متصدق خالیا می بند کاجات  
مقدس است اراده و ابر و در بندگی خباب و الله زیاده از ترکان موروث و تفضل معروضه و در خباب  
مراتب خرم و اعتبار و رافزون فرا اند و اگر انبیه دوم در صورت قال و مقال و اسمی میسازد از  
شمارت لایم خود میداند و میخواهد که از کار سرکار اسباب ظاهر است بدستور که در کتب محمول جاریه  
و احوال شکر و عبادت هر چه مرصع زیاده حداد و خانه ملک موروثی  
موروثی است و و طلب حضور از سر جوان خود در خباب بنده در غلام معروضه است  
و تعریف که بران و بنده خرم از سرکار تفضل کرده بر غلام و کسر نظر کرده با امید تفضل است  
کوشش و عبادت بر کار کوشش است و کار دارد و کوشش که سرکار راه و رسم مخالفت و موافقت  
و اتفاق با هیچ یکی از اربابان در بار ندارد و با نجابت و ارباب و کوشش که سرکار که مردم میزند  
حضور از کار سرکار میسازد و معروضه است که سجده نامی تازه برپا نموده و در روز



مخصوص عرض کرده خانه لور از خلاصه انجمن محروم سازند چنانچه در روز شنبه  
بهره المعاصرا و نهان تمهیدات بر آنکه از غلام بر آورده گرفتند فضیلت از قدس محال بود  
که مخصوص آن از سر کار و الاضاقت شده حاله اسلح و دیگر ریاضت اندک قدری زمین کوه  
سخت معدا سوله بر که گویا است از مدت ده هم الوصال که بر که گویای در جالبه خانراست  
بجایش معروضه از زمین مسطور مراحت نموده از چند می عمارت کنه جهوه مردم خود را بر  
ضبط زمین مسطور فرستاده میگویند که این زمین معطل که جهوه است هر چند معمولیت میماند  
که صورت معمول و غیر معمول از مردم واقف کار تحقیق کرده اند و این واجب باشد منظور او بر  
سخن بونی ممکنه و بر سر پرچام معمول غلام اگر تدارک نماید اندک از غیر ارضه حضرت  
و افسوسه میشود و اگر خاموشی نشیند در وجه فوت تحلیل راه به باید و در چنین تمهیدات از  
دست انبوهم که مخفی شیده شد و هر روز حضورش نماید اگر غلام فایده نرسد که کار و الله  
است کار و از آن جهوه مخالفت شود که در این اندامی غلام نبوده و کثرت است و این  
رو دارند و اگر باطل خاطر آنها منظر حضور است غلام از فضل و کرم را میزد و است که سعادت  
سفر را که عهده برای پرچام عده های حضور ندارد و اینقدر ادب و استخفاف تمام  
بر خود و او را نمیتواند کرد و هر چه مرصع  
موضع سلور بجای و معمولی بر که حوالی  
الله اباد از قدیم در بدو معاش متعلقان خانه مغرور و از سر کار و الله هم در وجه المعاصرا  
و محال مانده و غلام معمول زمین مواضعی مسطور هر قدر که است سمیت معمولی را باند  
مموده در بنوالد رسید از آن موضع ملو به و نه خالصه سرفیه باز میداران نمود بهر اله معالج  
قشایه زمین دانه بمیان آوردند صورتی در بنیوه فعلی غلام از رویه است  
نقصات از آنجا که واقع است بعرض رسانیدن مناسب نمیدانند از خارج راست  
بعرض و الله رسیده شد پیش ازین چند روز مهین و اسمی محلی که از آن خود عرض نمود  
که غلام حبه ضعیف پیش عده با غیر از فضیلت خباب فیه سیه و دیگر ندارد و این معلوم  
و تحقیق ندارد که برای هم فیه که مردم در صورت غلام معاند نماید و هر چه  
غلام عطا کرده جاب و الله است و باران مبارک رن و شده که خیر و بر مبارک

بدرگاه



در یکی سر و پای انداخته شد تفصیلات و الذمات حریف بخاری خواهد بود از اینجا که موقوف خایلو  
که باقی موقوف بود هم موقوف ماند و همین وجوه قبل از وفات گذاری دارد و صدقاً در اکثر  
تاریخ مکتب در خطاطی است و عرض این مفصل است لهذا درباره خود سخن صلح اند  
که چون بصورت دیگر عمده بر این مامردم نیست موضع شود همه المعاد اخل خالص شود و بعضی  
از این مواضع که بر فرد و غلجه معروف شد است با هم وضع در اینجا به غلام به خط خال فرین کرد  
واجب است که در سر سینه هر چه در صفت  
و بعضی در سر و گردن و دامن و لاله عیسایند برکت خواجیه برای غلام که  
گذرانیدن جانوران سرکار محض و منبت که جو سعادت اندوخته بود و زمان یک بار الماع  
قضایم نمود و اسمی داران بنوا به برین خانه یلو موروثی و لو خواه اند راضی آنها که فرستادند  
غلام از پرورش و امور و با اعتقاد ناقص خود را احدی بخور نمود می گردیده و دانات آنچه بر کند  
بد نور که داشت است هر که ضبط کرده مگر آنچه داران مسطور از قدیم بکجری بطریق مهری معمول  
دارند و موافق فرستادم عالمان غلام هم و همه مهری از ایندای جایگزین گرفته اند و اینک بکدام است  
زبانه طلبی نشده آنها از راه شرارت با لکد شمشیر و تیر و کمان و در هم داد و خواجه  
که در بودند چون اینمغه دریافت بمشیر الدوله بهادر شد جواب صاف یافتند و نزد سرداران  
ایک بر سر پیش کشیدند پیش رفت غلام از وجه معمول مرکز زبانه طلبی ندارد و دلجو و  
بمنافقتی و خلاقیت معتمد احوال غلام درین روزها مفصلت بعضی من غلام بمهر  
که از وجه معاش قدیم بحد نقیض شده و در هر روز به که سواهی این جایگزین مشیر الدوله  
مقرر که بگویم بعلت مانده حال همین قدر وجه معاش با فرستاده و حالیه که دارد و بمیواند و  
بکشتن و در صورت از ناست به موجب انبیر دم مجبور است و الذمات غلام به تصد  
خای خیم است چه در روزی که از ارشاد مقدس سر شوخا و رواند بود ایام سلطنت و جمعی  
با العراض همان تانده با  
پیش کاران خالصه برفه بعلام خانه آمده جواب کوال شوخا و اران و پیش او رفتند بعد از  
کوال از برای سخن غالب است بصورت معلوم که بدید که محال است صوبه بجای شوخا و مردم



بهر یکی حواله کرده اند معلوم است که این تدبیر خوب فیض حضور است با مردم بجای خود با صورتی بخاطر آن  
 اند حال آنکه بعد از مدتی در خاص و عوام استقامت یافته و تحلیل در کارها میماند آمده که واقع مرتبه حضور را مجموع  
 غلام نام مرتبه اقدس است و اگر صورتی نخواهد چنانچه سابق متعیر شده بود و منظور باشد چون  
 حکم بایست که بفرمانت و قدرت صورت مهربانی در محال است قبل آمده به نحو ایدار آن  
 حکم بود و در محال است رفتن زیر که بوصول رسد از دست عقل و قوطه دار میگرفتند با فعال از  
 چیزی نمی نمودند و قوطه دار و غیره انجام نموده بر سر آمد هر مرتبه باشد از بنا بود  
 مخصوص منسوب ظهورند که بحجاب افشای نام مرتبه غلام محبوب است  
 منظمه منسوب معانی که در جوابی ضمیمه خواص برکت حکم شده و حافظ عبدالجواد از حضور انور  
 رسیده ابلاغ امر نموده بود و بخواص برکت و دیگر مردم خود را بمحض متابعت و انقاد امر خلیان  
 برای آوردن کبر خواص فرستاده اند با خانه او رفته هر چند که مخالفه و ابرام نمودند بر سر محافظت  
 از آمدن اینجا انکار مطلق کرد و اگر چه این صورت در خود قدرت و مقدار خانه را آدمی غلام نبود لکن  
 از اینجا که از پائین متابعت ارشاد و محو حجاب استخوانی متابعت حکم انور است بهر حال او  
 بعضی بار با بانی خراب قضاوت حضرت میروید شد و نام افکاره مرتبه غلام  
 از چهار و پنج فرزندت معارضه حرارت و در دیا تصدیق کمال دارد و توانی طاف نشستی و  
 نسبت با جاری این عادت مجرای حضور و سواری را با جماعت معصومان از فضل و کرم ایدار  
 که تفصیل معانی خود را قافیه حجابی به نامان با و  
 که از راه تفصیل خانه نیکو و در بی شرف و یافته بود و در وقت سعادت فرموده نامه عز  
 و افتخار هم به نام از راه فرموده اند و اینست در بعد انقضای مدت مدید که کب از روز و مر لوق  
 مایع همان و کلمات از لغات یافت و جمله منما مندر از گونه برکت و با منمنب الوفا لایزال است  
 اینها را بر سر نموده انوار سحره سابه بهای به مندر از ایشان قدس است و خانه نیکو ان عقید  
 به طور منظم و نشسته را بابت نصرت است سلطنت و فرمان را حجاب و بدست حضرت حاتم  
 خلاف و کثرت به در عرصه افاق فرود فرسار و اما خانه نیکو و در بی اگر چه محبت را در خود  
 زور کار را به جای از قرب و محض است ظهور و در هر صورت که با اعتقاد و محبت از این

برکات



مجلسی ارادتی در این معانی و احوال که حال سعادت و سعادت اولیای و اولاد  
القبیله منمبات طریقت موطن است جلوه بردار عرض طهور کرداند

حیدر عقیقت و القیاد سیرت ارادت و اعتقاد و نورانی خشت بدو و عرض عاقلان بایسته  
خلافت منیر قله و کعبه عالم و عالمیان و لم افکاره میرساند خانه سلو مور در از و در که باقصا  
بوقلمون روزگار و اتفاق نصیب قسمت از قرب ط حضور منمبات طهور هم را و فداوه روز  
نیت که نیا و تفصیل مراجع خانه سلو مور سی انتخاب فرستای اخبار یک حسرت از دین  
میرز و دار فدرات از طافت مفادمت ندارد و انبلا در سجدت بایسال سوا فیض افقار  
سعادوت اندر زمره و در از کمال محبوب و با جاری است که هیچ صورت بر این ضمیر فرست  
مصحح محو از و بعد بنویسد که اعلام علجان در نیجا آمده بودند از راه کمال اخبار بهما و دم خود را  
نایب و بافت اخبار منمبات ابا فرج کرامت امتزاج فرستاده بود و مرآت تفصیلات خباب کرامت  
بر حال بر اخلال خود زیاده محسوس در یافته اداری سیمات سکر و سیماس خانه زا و در و  
و بنده نوازی بصدد اعتقاد و مجاور و روز و شب سیماس و خاتر لو از خباب ای سیماس  
که اولیای ربات هم است کورت سی و اعلام خلافت فرمایند و ای در عرصه افق فر فرست  
کرد و اندر سیماسه کامرانی سی عالم و عالمیان کرد و اعلام خانه زا و بعد بدولت کفش بر و در  
حضور کرامت سیماس و انوار هم بود و سیماسه مفادمت و کامرانی حاصل نماید از فضل و کرم  
احمد دار است که خانه سلو مور و از بنده ای راجع العقیقت منظور نظر خوشبخت طهور و در  
تفصیلات حد و ندانند باشد زیاد حداد و ط

نظام محمد حواص حضور اقدس  
برای تحقیقات احوال طغیان و ربان و غلام آمده ابلاغ امر نمود و غلام وقت شام برای درین  
سایه ایوار شده رفته بود چشم خود ملاحظه نمود که از بند خاتم ماسته در اینجا سیماس کوفه و  
غیر از سیماس و بر منظر آمد و چو عرار احمد سلام ماسته حواس الله بعلانی و در بوی بی را  
اب رفته و در نوازا از با فداوه و هر همه خوشی است تمام است و مع اند از مردم که سیماس  
که ما را این طوفان است و در اند معلوم شد که تاهات لاهی و الهی که الطرف بر لایه است و بل  
شاه و در این سیماس و خوشبختی است که تاهات لاهی و الهی که الطرف بر لایه است و بل



و در جمیع روز کم شده بر میگردد و غلام سبب در دست گیرنده  
غلام نور و کر است نمودن و شوق منبت افراش که نوع محفوظ سعادت که امر این مدتی به عقیدت  
از نام که صاحب مال و اما به جا و دایه که در ده ماطاف از حلیل القدر است و میباید ای سر و داران  
اندر بر داشت و فراتر از آنکه منبر الدوله میباید نوشت و بر ساد که حکم حضور بر نور بدن فضل کسوف نفاذ یافته  
باید که هرگاه که سر و داران منظر از منابر اسرار طواف خباب ملبان مات نمایند بخانه نور و درگاه  
والذو القلاع باید و لو که پیشتر رسیده بود و فی آتش و اگر است نباید حضور نور و لازم میباید ای سر و داران  
منبر الدوله میباید و در جواب غلام مرقوم نمودند که از منبر روانه شده و در مدتی که رسیده و توقف نماید  
و هرگاه که سر و داران منظر غلام اسبابی بوسی خباب خلافت نمایند چند کرده از مدتی که پیشتر بر آمده بود  
نور و در خجسته موجب نوشته منبر الدوله میباید و امر و خجسته منبر دوله و در خجسته که رسیده و در مدتی که رسیده  
افان نمایند و انبوع منبر الدوله میباید و در خجسته منبر دوله میباید و در خجسته منبر دوله میباید  
منبر پیشتر بر آمده و خجسته باید و لازم میباید ای سر و داران بر ای غلام خجسته ننشاند  
از انچه خجسته سوار بر ای سر و داران میباید و در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید و در خجسته سوار  
شهر و خان میباید که سبب میباید که خوانند و در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید  
که به نظر که ام لفظ و معنی حرفه از در و جگر سوز میباید که روز و شب ای سر و داران میباید  
بشرح و بیان در ای سر و داران میباید که در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید  
در برده حجاب میباید و منور میباید که در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید  
حدید استیاف و ملائت فراق خوانیم که ای سر و داران میباید که در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید  
لا حرم این ناچار موقوف در وقت ملائت لازم است که ای سر و داران میباید که در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید  
که ای سر و داران میباید که در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید که در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید  
و ای سر و داران میباید که در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید که در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید  
خجسته میباید که در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید که در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید  
مضمون و لید میباید که در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید که در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید  
و سر از درگاه حضرت کار است ای سر و داران میباید که در خجسته سوار بر ای سر و داران میباید

در خجسته

در خجسته

در خجسته

در خجسته

در خجسته

در خجسته



[illegible]



[illegible]



در این کتاب مراد از این طرف پایی استقامت بر جانها و بسیاری بر خیمهای بد و دلخیزند  
 و جمیع در این طرف پایی گردیدند میان آنها صلاح وقت بودن را نشان میدهند و در قلوب کبریا  
 داخل شدند این حقیقت حضور نور رسد کار بر دلان متوجه نگردد که در این کتاب  
 لغزش حضور اقدس را نیز در حضور نور یا اینجا ارشاد شد که بهیچ وجه نباید و خارج  
 مقهور بر این دو جانب غیر الحال اقبال امر واجب الحال نموده مستحب محسوب شده و چنانچه در اینجا  
 خدای عز و جل سوال سازد که انجام ضروری در میان ما که گفتند که چنانچه سوار و یکبار یا دو بار  
 و یکبار یا دو بار سوار میگردم و بعد از فوج با و شاه میباشم میان آنها موجود اند و قدری دیگر از مقصود  
 که گرفته بهیچ وجه نموده و جنبه مقهور یا دیگر و گفتیم که کاری بقدر حالت خود ساز و انجام میشود که بعد  
 که ای دل کار خرا و واقع نموده اند با آنکه میان آنها انقدر فوج و تو حانه و غیره همراه باشند  
 مقهور ترین درجه کوچیک نموده به حسب بنی تهر و کوچکی او متضاوت کردید حال که در سبب ضرورت  
 همراه میسند و با شما فوج سابق با قدری از سوار و پیاده یا مقهور کرده اند تمثیل این مقصد  
 قرار واقع نمیشود شدیم که کار را ضایع خواهد کرد و در هم موجب خیانت و انفعال اینجا خواهد  
 در همه و حضور نور عرض نمودم که اگر سرگردان از اینجا بعد از اینجا منفرست و سامان ضرورت  
 که در این کتاب از اینجا باشد از حضور غایت کرد و حضور نموده جنبه مقهور میباشم و الله بفرماید و دیگر  
 به کرد که از شما منفرست کرد و منعنه کری او را قبول کردیم همراه او بوده هر خدمت که بگوید که چنانچه  
 او را که خود از اینجا برداشتن بدون مصالح ضروری مناسب نمیدانند حضرت قدر قدرت عرض  
 را این خان مستور غایت فرمودند بسیار که برای مجرای دربار فتنم خواستم که رو برو میگردم و میگرد  
 نهایی بعد از آنکه ارشاد شد که بهیچ وجه نباید چون علاج بهیچ وجه نیست که از آن مفصل  
 این کتاب از زبان بگذرد و محوش و خروش در آمده جواب سوالی که رسانیدنی هیچ چیز را درم نشد  
 بهیچ وجه از زبان به آوردند طبع بسیار متعفن کردید بهیچ وجه اندیم و طبع از دنیا و از بهای  
 شده که از این نگرانی تا بگوشت لبین و نان خوش بدیده است او رده او فانی از نگرانی کرد  
 در این طرف پایی و در  
 بهیچ وجه و فرمودند که در این طرف پایی اتفاق شد چنانچه مطابق مقصود است و الف



[illegible]



در شمای نیت که اظهار احوال نموده در اصل این صورت منع نماید و در انجمن کلامه در حوال  
تدارک و از کمال فیه و مهیا به حدیث است که حقیقت احوال همسدار و ماترا  
انیمه و نمید و لغز به کمال و فیه شد نیت نوار با بخت مهادر بکدرش و آورده است  
نوشته مهادران موصوف بمضمون که اثر پذیر شد تمام حیل اینجا در نمیده و هر چه لطیف نماید  
که از باغ و مهادر راحت نگرفته دست بردار ننویسد و اندیشه در هیچ مقدور عرض و مزاج احوال  
نگرفته و پاک لوازم اش زین و جم سینه با مرغی دارند اشفاق و الطاف و زنجار بر ضرورت  
که نوشته اند کور میرسد و ایشان از باغ دست بردار میشوند و اندیشه را این راه و رسم موقوف  
شود و الله مصلح تا مویس هم درین شهر نمیتواند نگذارد و در بیابان چه صلیع باشد و قوم کرده  
نموده و مینه و خور و زاده

از رو و نمایی حصول این خصوصیت موقور القدر که بر باطن نوریده عقیدت موقور و انجمنی حرا  
و البهات از فزونی نمیدانند معروض داشت از تفصیلات خباب کار با حقیقت امیدوار است  
که خجسته دل در و منار از و دار و بدین نعمت جاودا به مستفید که اندوایشان تفضل و  
با عطای هفت دست باز و خیر سرایه اسوار و الشرح نامحسوس از زان فرموده بی منت  
که خلوص عقیدت این رفتار بسیار به روبرو کار بر ظمیر که ان جاب که امتاب حضور نمود در زیر  
مخلصان از فزونی سرشت نباید خاطر فیض مطهر رسیده بدین نقابت موقور نظر الطاف کردید  
و حقیقت به از ان باب که در کتب را بعد از هم هفت بر دل خسته حرا می طالع لوار  
و بابت اسطوف به باهان کامیاب فرماید او فایه بدین مخلص نوار به ابد الیم سرمدت دارد  
و لای تا حمان باشد نواشی تفصیلات همیم خایه به از قدم چنین صورت معمول و مقرر کرد  
که هرگاه آخر لغات حانوران سکاری کامیاب شد همه حانوران و ششخا حنره را مومودند  
و حیده بقدر در یافت خود موافق مرغی حضور حانور خوب انتخاب کرده بکرفت این نمره که حنره در  
حانوران بسیار از استمار مردم در سر کار معلوم نمود و امید فوی داشت الرخیه اخضر از حنره  
حضور و لای حانوران معنویه به سده و محویر سر کار به نرسیده به از سابق خواهد بود  
و از زوجه و لای حنره و ششخا مخلص را از انتخاب بر جمله و دیه از به اسبابی تا حنره



را بحضور بنم نکرانیده و در مقدمه خود اخبار می بعل اور و در دو در خودی است  
خواجه بکشت مار و بکشت حره از آنها بر بار و ضرب دارند که از حد بکشت و کشت مملو می  
قابل و از شب بید و دیگر باز و حره هم لاغور از برار کنند که امید زندگی که آنها بر فضل الهی  
است چون غایت بکشت سعادت و است بر سر مالان و الله تعالی و فیله فضل الهی  
بدولت حضور موفور السز و میده از و مکر و احوال این جانوران مفصل لغرض بینه برای  
مقاومه بعضی از آن کشته خانه آنها سر خوانند که و در بعضی کمال است که در حد بر برای خالص  
نواصب و مثنوی فردان که معنای مخلصان رسد رفاقت میده که  
لطف جلالت با مخلص بتر بار و در بعضی عالی رسیده است درین روز با مقتضای انظار  
و دست از نکلش و در و در دشته خانه لیست اخبار نموده و مخلص با بخت نیز یکی را نه  
که است که سواد و خبر گیری مجلس از رفقای خود ندارد و از آنجا که لازم نماید کار و وقت  
را دار السرور را امت و افضال خود میداند و از پرورش عالی خاطر مقرر را که از کثرت  
اخر اجابت و کثرت ضروریات لایمی طاق بکازی و خانه لیست نتوانست اورا  
روان ملذون است بر ایامینت خیال با در خسته او فایده است به دان با بکرات بر سر نه با  
ایده لایم دار لو که مایه و مایه بی جفا و بدکان زمانه ما بحار فضل الهی نهان است و پرورش  
بنده و همب از آنجا بخواه و مکر و از فضل کم نیده پروری امید و اوست و عا و در سم  
بدستور بنده با به و دیگر بطور نظر تفصیل شده در کتاب ملاذات سرکار سعادت اند و در کرد  
و در بندگی حضور حاضر شد و نیازمند بیدل از بنده تفصیلات و غایب است که میده با شکر  
مراحم و الطاف کرد و  
مطلوبه از آنرا که در کثرت و الطاف بود و در مهمب فرموده کامیاب اما و در کثرت  
انچه از آن مهمب و الفت مایه و به از مخاب لیست بحال از ادب و مخلص از شد و در  
اخر ایقدر خود را قابل تفصیلات میداند لیکن از آنجا که لایم و سخته عالی و ان با بر کار  
را که به مهمب افریده جبرال بقدر مراحم و در شرفان منظر باشد و فی تحقیق از آنجا  
که تحقیق شرف در بندگی خلیع عالی رسیده و بقدر مورد الطاف است که زیاده از حد

الهم



[illegible]



پست می آید و رفع تصدیقات کرد و ناله واله اگر فری هم در میان از آنجا  
تعالف خواهد شد برای مخلص سخت دشوار و صورت استقامت مشکل خواهد بود  
اینهمه مراتب و اهمیت سنگین و دلیل محبت شریف که در آن خواهد بود اگر مقتضای نوحه و فری  
مراجعه برای نوحه و حال مخلص است بدان مهربانی است که جمیع مفدمات مفصل محصور کند و در  
ساخته و جواب سوال جنبه دفعه گرفته و از روزی قسم به خط رسیده باید فرستاد و کسب و خط  
جابل نموده اطلاع باید داشت که در مجموع تمام روز و هر سه روز این همه مفدمات را از هر روزی  
در آنست تصدیق داده شده چون اینهمه مراتب نوحه و مهربانی را حواله است مخلص و اقرار و اقرار و اقرار  
در آنجه و مجموع جمیع مفدمات که باقی می ماند و رفع الحوائش با کف و مهربانی خواهد بود و سوال مجاز خواهد  
و سوال نوگرمی سواران و پیاده ها موجب که در راه بلا صرف و قصور از جانب مخلص می باشد  
در راه و نارج و سطح و سطح و سطح رسیده باید فرستاد و باید با کف  
حال وقت و جوابی بپایه که از مقرر رسموالمکان مورد صلاح و الله باشد پیش از این نظر بر صفا  
محبت و اسما و ان که از مقرر رسموالمکان مورد صلاح و الله باشد پیش از این نظر بر صفا  
از نوشته نهت سنگین و دلیل معلوم که برای بعضی کارها در آنجا مانده بودند از روز یکشنبه رسید  
اند برای سرانجام کارهای اینجانب است که هم نشانه خنجر باید در میان است اینموقعه موجب  
سروا محصور کرد و دفعه الواقعة از هم نشان بکشد و یکجهت را داده این نشانه است می باشد معلوم  
شد که خنجر در مقرر باشد که اینجانب را داده رسیدن حضور مضمون ندارد و جواب سوال خود را بجا  
می باید و برای مامور شده عرض و التماس اینموقعه حضور هم اردت نمیدید ناله واله که  
صورت محصور عرض نموده و امی و غلط محض است هیچوجه را داده بودن اینجانب و مری  
رسیدن حضور اینهمه نشان دور که اینصورت قرار یافته است بعد از آنکه در سطح و سطح  
ضروری برای است که مردم را در جمع کرده همراه بکشد و الله تعالی است اینجانب از حضور  
این شده تفاوت دارد و هر صورت چون ان که از مقرر رسموالمکان نشان داده و هم یک  
میکند هم مردم میشود که این سبب به باران مقرر باشد و دلپذیر از خاطر مشارک خنجر باید بود  
و مامور اینجانب در کار با عمل آورد که در مقرر مامور شده است و هم در آنجا حضور  
باشد



باشد که منتظر دستخط کاغذ نبوده خود را بحضور رساند هم حاضران التماس را با  
تواضع بسیار و برادران لواء الله در خدمت و استصلاح و طایفه  
کرده و مراجع حضور دریافت رتبه اصلاح باشد مفصل مرقوم باید نمود زیاده ترقیم نیافت  
اگر از شوق و از روی مواظبت سرایا صرت حریف و عمارت برادران  
جامه حواله نماید از رسم و این برسمان روزگار منظور خواهد شد فراغت استیحه از هم  
صوبه حضور می بردل میزند و دل میداند و بس خصوصاً از وقبله با وصف تبلیغ نایاب  
منوایه مراجع کرام را کما یغنی عنهم احوال نمی باید و فراموشها العذر مانع ترقیم  
مفاوضات که کامی بلطف و عمارت یا مخلصان صمیمی خاطر معطر حضور میفرماید اکثر  
باطن نورده مطایفه دست میدهد که این نایاب و فرمای از اکثری امور ضروری خواهد بود  
جای انقدر بدید و نگار نیست دل الطاف طلب جواب میدهد که جمیع امور حضور  
همواره به محبت و وصول مرسلات سرور اند این به توجیه و فراموشکاری علی الخصوص احوال  
مخلص در روز یک راه است فراغت نیازمند بهر که از ابتدا است بحمل الحسن توجیه  
کرام نموده غیر از ذات بابرکات با هیچ کس سر و کار ندارد و خود را قابل این همه فراموشی  
و به اتفاق نمیداند و حیران است که چگونه رسوخ نیازمندی که دارد دلش این کرام کرد  
منظور و طایفه را بهر باشد هر چه و شام از درگاه انزوی مناجات دارد که صفای ارادت  
جوایز و این را رخ اول و چه نیمه است فراموشش مراجع کرام کرد و با فضل الهی  
چه کارها میفرماید از آنجا که رانده نماند و نور چنین گذشت بر چنین دارد و بصورت  
فراموشکاری هم از تلخ مراجع روزگار میداند و بارها به اختیار بر دل میکند و که چون  
هم بصورت حال که موجب دلیل امور و بنویشد بر روی کار نیست ازین دنیا و از  
الگو در گوش نموده و بخودش بدو صلح باشد مردم هر روز از نهایی و کند بهر معاودت کرام  
باشند و او در خانه های تازه تقابل فرسوده می دارند و طبع خزان دیده روزگار را که کونه  
میار کنند از سر و خداوند اند که اندک وقت مینماید و انشاء خواهد بود که دیده و دل خود  
حال بهر حال متوجه گردد و این بهر علت نظار ازین هم است بهر خاطر احتیاط و تأمل و در نظر



درین روز طبع در یافت اخبار چهرین و سخت فرغ بر لا اختیار لاجرم با بختیصل لوم بر خیز  
مرباب گردیده اگر فرصت بر ما یار نوید خیریت و احوال روید لعل کجش خاطر جفا کشیده در کارهای  
و یاکه نیار غنید نیست لایم دولت مدام ما را  
محلها نیست در خیمه سرور افرار که از هر خورشید مضمون کمال است و در ظاهر و باطن و در  
مسرور و لعل خاطر است دوست گردید چنانچه با یک شفقت و لطافت منظور نظر انبیا است  
و در لعل تو در و لعل از جنس خاست بر کمال فیما بین در میانست بعد از وقت نواب صفور  
مردم که در کوه کالون نیارمند ملاقات کریم بهت اندوخته شده از انبیا جعفر در انبیا صفور  
بغیر لعل در معصوم مخلص از تو نیم نیارناجات مقصود بد نظر جان بود و در لعل در انبیا  
فرما با خاطر لعل نموده سرور و مولد که معصوم است رسم و این بزرگوار در لعل در انبیا صفور  
سده با بطلع منفعه بهر لعل کمال فرموده منقوش شد در نیارمند بهر مخلص که در لعل در انبیا صفور  
و لعل که مخلص هم همه حاکم در لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور  
مکانات مقصود خواهد بود از لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور  
مسلک الفاح سرور در لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور  
و انتظام خواهد بود لعل که لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور  
خاتمت و لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور  
میمنت اشتاب لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور  
بمعصوم صفای هم نیست و مجتهدی و با خاطر لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور  
روید لعل منتظر و مساق باشد و جمعیت و خیریت و دو بهای طاهر و باطن کرار و در انبیا صفور  
مجیب لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور  
عوارض زوکار مضمون و محروس صیغه کامیاب صورت و لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور  
معه باز داران و لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور  
لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور  
و لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور و در لعل در انبیا صفور

والله اعلم



که در راه تجدد است انهمریان رسیدن مخلصان از راه محبت و الفت باطن بکشد حبه حوت  
 خواست که در سبب ابلهانه نمودند از استماع اجتماع انقدر خاطر منظر مسرور و شمع کورید  
 در راه و بران تصور نشد مردم را متواند روانه کرده شد که زود نماید تمام از راه جهان  
 در راه جهان باز شد انهم از انچه جهان بود روانه شده است کما راه و انچه در راه بود و  
 تمام در وجهه انچه محال جاکیر هم شد از انکه در راهی است که از راه ابلهانه و مسافت دارد  
 است در راهی که خبر می رسد و شوق با متراشد و در راه انچه از انچه از راه بود و در راهی که  
 با می تازه بر روی کار آوردن فطری و جلی است همه باز دارند با تمام باز در راه و در راه  
 باز روی تمام از انچه از راه شده خود کنند که در راه بود و در راهی که در راه است  
 انروز با در راه شد تمام بود چون بر لشته کوار بودند از راه و در راهی که در راه  
 طباب موج خبر در راه فاده باب فرورفت و باز دارند همه تمام جانوران حریفی که در راه  
 شدند یک جانور هم رنده باقی ماند از وقوع انچه که در راه است که باقی ماند از راه و در راه  
 مرض الی چنین بود چون کشای صید کبری این جانوران از انکه از راه است که در راه  
 اراده است که با هر گاه جانوران در باز از مسطور بایند و وقت خرید و فروخت بر سر مردم  
 برای خریداری فرستاده چند جانور دیگر طایفه شده اند یعنی است که در انوقت که در راه  
 تا که در راه جانوران خوب خرید و بدهند با انفعالی که در راه شود اگر و بویاری جانوران بر  
 برود اگر می آورد و هستند یکی از کار بر و از ان این کارخانه است با باید که در راه و در راه  
 منجلی فصل اطلاق و در راه

نواختن و مسق فردان از راه و در راه  
 مخلصان مسدود نواختن نام را با اشتقاق که از فاعلی با خاتمه مملو با نواختن از راه و در راه  
 انروز و منبت فرموده معز کرد اندر محققان کرم بیست و یکم الفاظ گفت و معاطف که در راه  
 جانوران شیخاری در قوم خامه نوعی که در راه از تو جهات و انچه است فصل و کرم حباب  
 نیل این که در راه چشم بر روی کار خدا از منحصرت است با این جانوران است انچه از انچه از ان  
 هم لایه باز و منبت است که در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه  
 در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه



نزاران اله حسرت و غبار دل بخورید بهر نذر صورت که در باغ انصاف نصیب شد  
قربان بظهور هم محو است کین سحر خال خود را از انجمن خدایان و نجات رسا خفا  
قوی دارد که فضل و کرم بنده نوازی از خطبات امید خمر کس می فرماید و آنچه از روی خاطر  
بدولت ملازمت از هم انجمن کامیاب و مهمای حاد را به بود و اسیر کارزار نیک  
اوفای سایه الطاف ذات پاکات را بهر مخلصان هم روز و شب از الهی است و دار که مبین  
و بنور مودت اشفاق و به بود که گاهی فریاد و خاطر منتهی مطهر می شد که موجب قبول  
در منزه نوا شد

پیش ازین در باب حوبی و باغ و غنچه و افعول و الهی با بهر عالمیت معروض شده و از این فصل  
کرم که همواره در باره احقر مرصع است ارشاد شده که مجلس از انجمن نماید در بنو لا معلوم شد  
که حوبی بند کور را می نمودن که از بنده های سرکار و سطح حاصل شده از انجمن می خدای طهر  
این صورت موجب استعجاب گردید خلوص میزاند بهای مخلص در خدمت موقور منتهی انقدر و مهور  
نزار که حوبی بدگر بنده نامفر که از فضیلت امید داشت که بار منب بر سر قدیم به پیش  
و ریا را می بیند از راسخ الاعتقاد و منصور شد و مالک شود که مجلس مهمی از حوبی منصوص  
در احتم نکرد و انجمن موجب کمال فضل و باره احقر خواهد بود ایام هم که ما را به مدام با و  
در بنو لا که شمار است که نخل و نصیحت محال است صورت الهی با و در بنو لا

ایات و ترفیع بر کردن راوی چون انکار تعدیه نواب ممتاز الدوله سواد و مقرر شده است  
الان بر محال است جالبه احقر عاقل و سواد و کوششها کرده و انجمن موجب خیرات علی بنابر  
نموده حال اگر چنین است از نوحات و اشفاق که این نقین دارد که محال است جالبه از تعدیه خیرات  
خواهد شد لکن چون احقر توسل بنات کرام و در و بر ملت با پس در یافت شود  
آن بخدمت کرام ضرور میباید اندک اما بهر اطلاع متصدع اوقات کرام معذور که از امر مرصع  
چنانچه ما را بهر بافته است که که چه قدرت دارد که طرف این جالبه که نوا کند در  
مخبر کون این محال است از همین وقت توجه و اشفاق بر سر که هر چه می خیرت باشد و الله  
احقر بهر توفیق مرصع است بهر در حق مخلص منظر حله و بهر اصلاح است

الاه لول



[illegible]







همچو معلوم و مبهرین کردید و برای طماننت و استعلاال خاطر خفا و پنهان روزگار استظهار  
کنید و در حیرت انقدر تفصیل نمود و بحال استعلاال مرصع کرد که از ذات مبرکات انجا حیرت  
رحم مظهرهای بسیار داریم یقین است که پرداخت احوال همه و حو منطور خوانند بود و انجا  
در سیر مخلصان قیام الیه است و اولو موجب ارشاد انچه مرقوم شد و البته بعمل آورده خواهد  
شد بطریق شفقت نامحسوس و در این روز و باید فرستاد و خدا کند که مردم انجا زودتر رونق  
افزاید انجا شود و دیر و طلب از رومند نور جمال بر کمال متجلی گشت برای کبوله و نازکی و  
وزنند و منتهی شد بودند اسباب رکنه هر قدر که در باغ بود از خند سال خند  
و از چوبین بر افراوه کبوله و نازکی هر قدر که بر اسباب موجود بود و نظر بر جنبه و خاتم کرده و سوره  
نوالی حب و کف و میان که مفرمای بخار مندان است و از وفای یافته  
بود و روزگار استعلاال کرامه با این همه احتلال و برج احوال بدان ناحیه اتفاق شد طبعیت  
همسایه است بسیار منظر و شتاق اخبار خیریت و احوالات رویداد و انچه الله و المیت که بعد است  
رفیق و عطف انما منمن بود و صحت و سکنه مزاج صحت انزال و مول نموده طماننت و سکن خاطر  
و سوره قوی کرد و بدور رفع است و نراذی خاطر کرد و انچه الله معلوم انما لکم هر جای که خدا  
نکمان تو باد از یکس ششاههای دلاور و اتمک معا و که مرقوم بود و در چنین وقت و مقام  
سکون و آرامش و انفلات است انقدر مروت و مروی هم از زیارت روزگار غنیمت نماید و الله  
بیموده برای حمده با از تقدیم سلوکهای شایسته کارها کرده اند که نور کبانه پیش  
افلاک است به صورت خیریت است احوال مطلوب است از فضل الهی همه خوب خواهد  
نمایند و همه حال مخلص بهر صورت و همه از پس لازم حفظ الغیب مقرر باید و است و الله  
انقدر مقرر که پوشیده خواهد بود و هر جا و هر چه که باشد و در این منتهی و منتهی خواهد شد  
همواره ششای اخبار خیریت و است بهر صورت و با و فرمایا و الله  
و منتهی و در این منتهی جو و احسان کرم فرمای مخلصان است از مفاصله حسن تقریر  
شرف او بهای کرامه الهی و اتفاق شده و دیر و طلب تجلیات جمال  
و منتهی استمال منور و منتهی که دیر و این همه حسن و منتهی و الطاف است برای مردم



که از زبان خاص و عام همواره سماع افزون بود بر اسمی العین میباشد و در آیه القدر مشکو و در  
الطاف است که مراتب نفقت و عطفها می باشد از یاد نمیرد و در آنست که تمام که بر دل میکند و در آنست  
چند روز دیگر تمام اقامت کلامه در بیک صورت گرفت و در آنجا از روی خاطر میار باشد و از روی  
ملاقات با سمری و در آنست که خلوص را میباید مخلص میباید که در آنست که خلوص را میباید مخلص میباید که در آنست  
انجمله محمد و بنو زمان بمقتضای طوب کرم شیخ و در نظر سنانها ملاقات میروزه از خلاصه صند ان صند  
را با بخلاط و ارتباط بر سر ساله بر سر ساله در لوازم عطف و اشتیاق و خفیه با مخرج که میباید  
بطریق انتمی نفین قابل دارد که چون ذات با برکات در مراتب قدر و اینها بطریق انتمی نفین قابل دارد  
مخلص میباید بر اینست که طاف انتمی نفین قابل دارد که چون ذات با برکات در مراتب قدر و اینها بطریق انتمی نفین قابل دارد  
احلال و بصورتی که با افعال و در آنست که جمیع حضرت قدر قدرت در بند کسب سعادت از روی  
ندات با برکات و شیده بهر صورت مخلص میباید با عطا و طر خود را از منصفان میباید ان منصفان  
اشفاق میباید و چون قابل خدمت دیگر نیست و در طاعف و عاکوی میباید که ایام روز و شب  
انصافی را میباید و طاف انتمی نفین قابل دارد که چون ذات با برکات در مراتب قدر و اینها بطریق انتمی نفین قابل دارد  
احوال از ذات منتهی است که ایام دارد و اولیای سبب از که میباید که هر دو مهاجرت از زبان سرخس و  
و باز بدولت مواضع استغفیر و منتهی گردیده اند و اینها میباید که در حالت سبب و میباید که در حالت سبب و  
انتمی نفین قابل دارد که چون ذات با برکات در مراتب قدر و اینها بطریق انتمی نفین قابل دارد  
حیث است از کرم خشیان است که میباید که هر دو مهاجرت از زبان سرخس و  
نور و شفا قاصد عطف است فراموشی طر جهنم طر است که سر با به نفیست و استغلال  
خاطر حفا و در کان روبرو کار همان تواند بود و ایام حیات و کامرانی در ایام با و ط

از لای حفا و در کان روبرو کار همان تواند بود و ایام حیات و کامرانی در ایام با و ط  
دل سنا خود در سیم روزگار گذر شده و میباید که در آنست که دل سنا خود در سیم روزگار گذر شده و میباید که در آنست که  
حشمت نون باید و نفقت و الطافها میباید که در آنست که دل سنا خود در سیم روزگار گذر شده و میباید که در آنست که  
فراق کیده برات و از استیلا میباید که در آنست که دل سنا خود در سیم روزگار گذر شده و میباید که در آنست که  
خبر سنا و ایام حیات و در آنست که دل سنا خود در سیم روزگار گذر شده و میباید که در آنست که



[illegible]



که توقف برای اینست که کمال از روز حضور و روز غیبت هر دو در حضور و غیبت  
زبان و محبت و شادمانی و ناوخت  
خالد حبیب و غیره در میان کسان مخالفین و موافقین  
درین روزها و طول سالها و اینها و موجب و غیره و در اینها و اینها و اینها  
تمام در اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
الکر که اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
من میباشم از اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
بود که خبر و خبر و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
نموده و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
اندک و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
نباید اطلاع و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
و گزینم اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
خواهد آمد و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
خالد حبیب و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
همینست و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
خود و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
مردم خامه و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
همینست و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
خاندان از اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
نموده و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
لباس و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها  
مستعمل اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها



همانکه تصویر نموده همواره بتبر فیم احبار خیرت اشکام که بکلیه منظر یاد داشت  
و تاجی که بر خیمه برافراشته بود و آن کرم را بدین منتهی کشیم خاک و مار فلک سرخاست  
ما چند خاک در این هم کشیم بمیدانیم که از دست خاک کاری بای می روزگار سوار که باز بخت این  
را و بهر حال بی از راز کونه سعیده بای می و فخر اشک بگریزش بر روی کار صیقلی و کجا و در بدو لیم  
و داور می کشد کشیم و قطع نظر از نیز نگه بای می و دیگر که دارد در بنوالد سعیده قماره از نوشته  
و کلمات مخلوم که بعضی منافقان در انداز علیه الله لعنه بکرمیست نوشته اند که احقر و مقدم و زار  
و صوبه جله در حضور نور شهادت باطل بعرض بند که از فیض ایا و بمن نوشته رسیده است آهسته  
بفرمال بر اینه خاطر صفا مطهر جا گرفته و بولعل ایما باشد که به احقر محتاج است این تصویر بهای لغات  
در یافت اسمیغی القدر حار نیست و اضطرار بر دل سوزیده زد که سینه فلک و اثوت طهر راجع  
بست از اندام مخلص و اعتقاد طر خلوص بنار و صفای هجاسه و اتحاد که بکرمیست دارد اگر شسته  
از ان با طهارت دارد از نور زم رسمیان منصور میگرد و منعند التفات و الطاف ذات باریک  
را حواله بنار اشتغال زباده ازین به خواهد بود که سرگاه و در هر توان رسیده اراده کوشش در  
مخلص صمیم دانسته با سحر کشته بای می نیز از کونه لوحه الشافق ششم دل نوری از خود رسیده  
صانع بر روی کار از روزه طلب فرمودند و القدر هر بای می هر چه شد که از امر و زشتیست عیث  
اینجا کافی التفات اولین و بعد هر روز نور کم کردیم شمشیر غمنا و تر ایدوده هم چون  
تفقد و ممنون و جهات دارد و این حال که ام حیدر بیا و العاقبت خواهد بود که حقوق بهر همه  
کرم قرمائی و قد و انشا فراموش کردانده به بگونه حرفهای ناملا می خود را بشهادت دروغ  
انوده الوده فی الدارین خواهد کردانند و بگویم بدینست ذات پاک از تقدس و تقای و رست  
حضرت رسول محتج و بر وجه بای حضرت اسماء مداله اینچه مردم سواد می در اندازی بهمه ذات  
ایده نموده بیا میخیزد نوشته اند که از زبان احقر می نماید اصل تا تقدیر است که تمام  
ازین خان لرد استهار با ملا مردم تعرض مقدس بمانده بودند احقر هم حاضر بود و انشا نمود  
که بلی اکثر مردم بقصد وی هم ایده اظهر و همانند با آنها تمسید کرده میبود که وایست که از خزان  
نیم آورده باشند الرحمن بکرمیست موجب الزام احقر باشد از حضور طالع نا بجا رعایت است



حرف صفت طالع خود از عقد مطلق داریم که اکثر آن حرم ابداً دل کھد که زیاده از این نیست  
و دیگر زبان آورده باشد منقسم حقیقه او را بر درخت امانت امان عفو است و غداً طوطی  
در کون کرده نامزد معوض کرد اند و از دیدار خدا تعالی است که محبت حرم مطلق کرد و  
مستلای بغداد است و دایمی دایمی اند که مخلص باطنی و اعصاب روحیه و عفت و عفت  
عوضان منقسم کھد و جانی در و ملاست نیز از مرار لغت و لغت بر باد و بر سر خود  
کنیم مخاطب خود را بلایان خیر خواستی و کجاست در باطن الوده که در نهایت مخلص را در غیر  
انیم و در تصور باید نمود و شعار هم روی و هم رنگی بر کنیز و این در اندازگاه در نوشتن اند  
هر از اعتماد و تفرموده بخارند را مخلص بیاید و است و غبار ملال از خاطر مبرر و فرمود  
بستور منوچه احوال باید بود که رفع تشویش خاطر و است به جمع است خواصه سرای سرکار که  
که در حضور انور خورشید بر جمع مفردات اینجای اطلاع واقع دارد و با او هم می مغلطه بر زبان  
آورده گفت که بسود و خطایم این حرف زبان کشیده شد و نصیح اظهار باید که او هم انکار نمود  
و انکار که مخاطب این رفیق به زبان می در اندازی مردم از خاطر خاطر انکار یافت و انکار  
عین از روی و تمسک و الا چون این التزام از باب برانی جهت کم از دشنام است فقیر که نفع  
لایق ترین بر بنظر صورت مکرر و در حضور هر کسی معلی است مقدمه را قسم می شد  
و غلط و مطلق و مکابره نفع در آنچه رفع غبار خاطر و نصفه مزاج کلامه خواند و در آن  
او به کلام به این صورت حراجهای دل شوریده هر کس اندک نشیند به زبان فوج و اطاعت  
و لازم عدالت و انصاف است که مزاج کرامت هم منوچه و او می کردید تحقیقات انجم  
فرماید که اگر التزام نپذیرد غلام ثابت شود باز تمام غیر چه بلوید باطل تصور می شد  
و اگر ارباب این مهمت شمراند که که محبت این همه در اندازی نمود و منوچه جلوس  
نوعه مخلص بر باد و در شهر فرمود و در سپاه زداند و دایمی خاص و مقام باید که باز روی  
نمود این همه افسران و دیگر عمل مبارز را بدو از این نوع دیگر و حق مخلص خود را نمود  
نوالی است که بدان که امیر و وزیر از چنان باشند  
که هر چه بود است که عیب است و بعد مفاصل هم رود و از تحریر رسالت و اطلاع احوال

اولیاد



رویا و چایچه دل میجوید که مایع نمواند شد و طیف ازین و مندرامی دریافت اخبار خبر میسر  
نظر و مشافیه میسند بکلی از اسما که محبت فطری و انقیاد حسی موقوف بر سمایات طایفه  
همواره ببالان برادر که امیند بر خانی خورسند و سرور میباشم و از حضرت اولیای و تقدیر  
ازین و البت که در این حقایق و عوالمها دست و پا میخورند و احوالات اینها فکین از خارج مفصل میسر  
میشود باشد چندی است اتفاق دریند که خواب مقدس معانی از حجاب جاگیر و غیره اوقات  
گذران بود و چهار پنج ماه است که انصورتها بر هم خورده و خانه تشییع لایحی گردیده معیند او را به  
واقع و با الهام و غیره انقدر غم و الم خاطر افروخته که بجز بر تیرت از مرصیات الهی گیر  
ندارد و یار خاص او فایده است بافعال تردیدی که در پیش میست و خاطر را مفصل میدارد و در کتاب  
کار خیر است نور چشم منظر چنین است که این فرض او است و در اغت دست در لیکن در اینجا  
فرزندان و فرزندان و همای برادران و قوم و قبیل که که شخصیت این فصلیت داشته باشند  
و خواه از دست او خبر گیری و سخنش منصور باشد بر طریقی که در مورد می غیر قوم و غیر قوم چند  
مجد گشای دارند و در وقت اسد و سبای می نزرکان بکفایت است باطلت نایده خلوت راه و بر  
بزرگان صورت ناره بعمل نمیتوان آورد و سخت مقام حیض و بعضی است در اینجا جاری تا حال مهمل  
چون ادای این قضا را معروضات عظیم است و آن برادر در میان همه وجوه میجوید و در یک حرمت دارند  
نقد و داده میشود که اگر کمالش و تفحص انهم بران غیر از جان از قوم و قبیل خود شخصی که نشان این  
بزرگ است و بنویسد باشد و بنویسد در این اطلع باید نمود و احوال مفصل باید نوشت که در دست  
در اخته آنچه باید فعل او و در طوطی خصوصیت و سگاه است  
مخفوط باشد و وضع انخصوصیت و سگاه و خط غیر القدر فر را حسنایک در باب دخل  
و ایندن عالمی فراموشی یا نقل افراز نامه که در این امر استحقاق تعزیر القدر مذکور نوشته  
داده بود و رسید حقیقت معلوم کرد و در مجموع نوشتن غیر القدر مستطرب با نوقت پروانه کرد  
و بهر آنکه در تمام سید عادل علما از این کتاب تمام نوشت داده و حق میگویند که فراموش  
رسمی را معیند و در سر کار با ریل فرستاده شد که ز قوید اخلت و دایره و اصلیت  
و بهر آنکه بموید و در سر کار با ریل فرستاده شد که ز قوید اخلت و دایره و اصلیت



و مانند و مانند گرفته مع اردو فرستاده شعله لکن انصورت که محصل و دانت کو معر فیه زار محمد  
استحقاق در حضور شد اصلاح است که تمن فسم لعلقه دانی و بکر محصل حضور شد در صورت  
نافع خواهد بود لازم است که در هر صورت بهین جای محصل در آمد ارسال حضور شد  
در بنوالد جندالک بر دام از حضور کجا کبر معالج جان حکم بخاک کرده و در این لاجل محصل  
برای گذشت و امهابی که نور سفاک شمس بپایر نوشته اند لکن بدون شفق حضور در و انکی  
مکرر از محصل ساید و محصل است انهم قد رسد محصور عرض باید که و انچه ارشاد شود و انچه  
باید داد و انچه باید بکسر و انچه می مرض و اجازت حضور محصل او درین مختصر و مختصر است  
گفته باید فرستاد و در و انچه بخواه مردم حضور محصل میر محمد علی بن مهادر و دیگر مردم اصلاح  
و ادنی بسیار میرسد و انچه بخواه مردم حضور محصل میر محمد علی بن مهادر و دیگر مردم اصلاح  
او در و انچه بخواه مردم حضور محصل میر محمد علی بن مهادر و دیگر مردم اصلاح  
ارسال زر را مالکد میشود و اگر مرضی باشد که زر را محصور میرسد بخواه انهم درم موقوف باشد  
و اگر تبه بخواه اربابان میردند مالکد طلب شد و بات در میان باشد هر چه بعد از ادانی بخواه  
داران نافع خواهد ماند البته خواهد رسید هر چه ارشاد فرماید عمل است

حصول سقا کس که محفوظ باشند عرض که متضمن ارسال شود می بخواه در و انچه  
محتاج بود در آمد موجب داخل در حساب محسوب خواهد گردید و بکر برای ارسال زر را در و انچه  
نوع و حواله شد بود و ندادمی و فیله بر قول خود ثابت نماید گفته او اعتبار ندارد و انچه  
و در ارفوت جمع کنیز از انچه در معاملات که این همه حلقه و در و انچه برای محصل آمده است که لازم  
از افعال باید حسب معروضه شده اند که در انچه از فصل اول و فصل دوم و فصل سوم و فصل چهارم  
ممنوعه به محصل خواهند بود و در انصورت کار و انچه و کار بر دانه با اخرج کرده است و در و انچه  
انهم در نافع داشته اند که نوبت برین درجه رسید از صورت منکر که منظر نیست و در و انچه  
از فضل و نافع است و دام از خبر زعفران ارسال حضور نمایند از فصل اول و فصل دوم و فصل سوم و فصل چهارم  
این چند روزه همان والد الاغراضه محصل و انچه از شرمه ماهی که در و انچه کرده  
زر را بیاورد و محصل منواتر ارسال دارند و انچه در و انچه که در و انچه

از و انچه



خوانند و در وقت در کرد و در بی مال و اجب کار فقید فرار واقع نمایند در دنیا نیکو کنند  
112  
مبلغ کل را با نصد و سیه که نه بر کورش تقاضا و مالک منجمله نمی آید از آنست که بوند موجب  
کرد معلوم شد که با ما خوش بطن شرح نموده اند که هرگاه ایام قسط متعین گشتی و نه از گونه نیکو  
فعلی لیلی که شرح خرج و فایده ارسال میدادند ازین حکایت بهر حال خوش و ناله اوله  
مروت نخواهد ماند باید که بود و در آن روز قسط بخیر و در ارسال دارند نقد میکنند

حقیقت بنایه غفقت و شکافه خط که منضم رسیدند و بی بالصد و سیه  
فرستاده بودند رسید بر یافت خبر خبرت طبع مطهر شد احوال تصدیق احداث  
انجام فرود منظور و ملحوظ باشد با افعال این مدوی که رسید بهت خبری بر انجام ضرورت  
خوانند نمودن و البته در متعاقب ندید و دیگر نهاد آورد و خبر کبری می شود و خاطر جمع باید  
داشت بهر حال هر دو نباید شد بنایه با و غیره مردم که در اینجا هر دو از راه لغات شده اند و در  
و خیل اند از داخل و خارج کرانه محصول و غیره هیچ اطلاع نگرفته اند و خود منصرف میشوند  
در بنیاده خبر کبری واقع ضروری دانست و مردم را نیز از او آگاه شد نقصان باید رسید بقدر  
ضرورت مصالحه ندارد در خطا حوبلی و باجه و کثرت و غیره اسلاک قرار واقع عملت را به خرج  
البت و البته قوی از قوت فرستاده میشود همش سمرین نمط خطا خبرت نوبت باشند  
بمازه چه نوشت آید

مقطوعه اول از جوین و دیگر از بنایر مشهور را از ده روانه شدن سینه رسید  
مضمون میرشد نقی که با امروز در اینجا رسیده باشد خوب که در بنیاده از احوالات  
وضع نگرد و خاطر انتظار دارد و لازم که بتواند از احوالات روند و مفعول اطلاع نموده باشند  
خون کار را و بنایر سر کار که سانی صحن چهاره مقرر مفعول عمل خود کرده بودند آن  
حسب لار و افقست تا و قبله دایره هم است حضرت قدر قدرت در اینجا باید مراد  
صاحبان خوف بود حال که حضرت داخل هم و نشاند از دیر و بعضی صاحبان  
مار در باغ مسطور مواخلف کرده و هم و یغور نموده و مردم را از اینجا بدخل کرده و



طهور است و تحت جایی نفک و طبع از ارام ندارد و باغ چندان چسبندگی که این راه و سلم صاحب  
که با دیگر می نباشد و محض با نیجانب بعمل آید اندیشه هم برین موجب کمال شود و میشود و خایه است که  
این حرکت در اثر آید باشد چقدر قیاس و چون حیاتی اینجا به احوال اینجانب بر ما متوجه نامر با  
اند و مطلق به ارفق است باج یکی ازین مردم و در میان نیست تدریس که بهر چه در اینجا به از نمیشود  
فردا بخدمت نواله صاحب منیر الدوله بهادر مفصل مرقوم گردیده که استمعه شریف دین بر بنوار  
با نیجانب بهر ظاهر کرده نواب موصوف بنام صاحبان سردار ارجا حاصل نموده و عاقبت فرستاده شد  
که تمام شود و از اینجانب دست بردارند و اندیشه این رسم و رسوم موقوف شود تا و سبب که با نیجانب  
تکالیف تمام در بهر چه بهر چه در اینها مطلق از حسن و حرکات تا ملازم دست بردارند و باید که آن  
محرک از اینجانب بهر چه در اینجانب منیر الدوله بهادر رسانیده احوال مفصل گذارم و سبب  
بالواله صاحب با نیجانب در ملاقه شوند با کسی کرده خط نواب با نیجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب  
کرده و بعد از ضرورت با ضرورت در نیجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب  
هم درین شهر خواهد شد و آنچه باید بعمل آید تا کتب شد  
و بعد از آنکه در حفظ الی باشد سیادت و نگاه میر محمد شاه را برای خرید  
خانوران شیکاری و کماله از اینجا که انحصار است و نگاه و اطمینان بهر چه در اینجانب  
بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب  
در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب  
نواله صاحب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب  
را برای خرید چند دست جره و بار روانه کرده شده اگر سر نقد بر دار و سبب که کار در اینجانب  
در خود متعرض فراموش نمایند و احتیاج عرض حضور باشد از راه توجه بهر چه در اینجانب  
که از شش منجه برداشتی باید دانست که سبب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب  
نمودند و در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب  
شیت نباه بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب  
سفره محو با اختیار نموده که جواب هم نمیشود بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب  
که در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب

که در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب بهر چه در اینجانب







متواتر باریک محبت بلی باشد و بی چهل هزار روزه از حصول حاکم بر سر زاده باطلی و در وقت قیامت  
مموده بمطالع در آمده باشد در بنو لایم قطعه معاوضه سرور افرازد و حواله بلی لایم و در وقت قیامت  
و ده هزار روزه در بنو لایم بیاورد و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
شد و بی چهل هزار روزه که در بنو لایم بیاورد و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
خاطر افرو از لایم لغو میاید و مرقوم گردیده که از بنو مخلص از کدورت خاطر کلامی بوسیله در ایداری  
مخالفتان مرقوم نموده بیاورد و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
کرم قرمائی مخلص خود را از راه مهران و بوجاهات و بی رفیق لغو خود تصور میاید و در میان خا و الدوزخ میاید  
و در وقت قیامت از خود میداند مخلص مخلص است و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
مرضه اخوان لغو کرم قرمائی مخلص است و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
ما بر کاست که سمواره از اندام صرف احوال و سامان مخلص بیاورد و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
چهل در نظر بوجاهات لغو کرم قرمائی مخلص است و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
و مطاع خود میداند که مخلص است و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
دارد که مخلص است و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
بعضی مخلص است و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
فاجر مخلص است و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
مخلص است و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
خود دیده و دریافته و فهمیده است که ذات مخلص است و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
مخلص است و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
که نشسته است بمقتضای صلح وقت برای خاطر دارمی جا ملان خواهد بود حال حاضر و غایب  
و فانی احوالات است و مراد خود میداند و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
از مخلص لایم میاید و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
و اسبیه کدورت چگونه خاطر را میاید و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین  
کرم قرمائی مخلص است و در میان خا و الدوزخ میاید و در نظر ملک خا و غیره و هم جمیع همین

مهر عبد



بهر صورت خود را در دست گردانده بخدمت ارسا اندازد که همانا اگر بدست در دست  
فیه الواقعه در کوهان کبریا صورت لکن مخلص شمس را بجای می تواند در بنابر مرقوم نموده خون  
مشهور است و در دست و در مالکیت و دیگر با کمال و قدر بسیار کند و مزاج کلام را متعوض گردانده است  
صورت ظلم و تعدی که همان دیده و در است به موجب همسدار حاسد و استهلاک کرد مرضی که تمام  
مقتضی این صورت است زیرا که بابت قیمت قبل مخلص نهی است مطلق هر است برای استرام شدت ایما  
شده بعد از محصول کمال مجرب باید گرفت و قدر از خانه و دانه خواهد شد همان زیر طور و در  
زیر مهاده و همان را سینه به سینه و در صورت که مصادره زیر مذکور از رعایای برکنه  
کبوا می شود است جمیع مخلص صفت هم در آن استقامت دارد و عاقلان به با خدایا و دست  
بمقدور که از میدان آن سر تمام زبانی تواند نمود و میردایت علجان را از رفقای قدیم است  
فرستاده و کوه و کوه تلنگ را همراه کرده باید دلو که برکنه رفته هر صورت که دست کند از رعایا  
در تمام مصادره نموده بخدمت رساند با هر چه مرضی باشد بعمل آید مرقوم خامه خطوط شد  
که از طرف نخواهد از آن بهیچ وجه گوش مخاط را راه نهد و استخوان وصول در لید مانده رساند و عاقلان  
ماید که محال است خود را تا آخر راه چیده بیاورند تا به مخلص نوازند و اگر در میان مبالغه و اصرار تمام  
مخلص بود سطح تعبد از خود در گرداوری مالواجب سر کار نقد زور و زور و سرگرم و مصروف است  
که خط و نمه قرار و آرام نواز و هر روز بر عاقلان محال است و شک و سزاوی و تعبد زبانی و میان  
بکطرف خود از این سربازی سر در سر است و بطرف توان خود را بهیچ پان محمد ضابط خان  
برای گرداوری زبانی کوش و بوسه و اتمین و ششاده و قیف از دقایق حرم و احباب و کجیل  
همان نمیکارد و فضل الهی زیرا که تا امر و وصول در آمده به بخواند از آن رسیده و اندیشه هم موقوف است  
بجمله و در آمده بر قدر که کفایت میکند باین مردم خواهد رسید چه ممکن که در لوازم و محبت متروک و تلام  
از بهیچ تر نتواند را تواند قیمت مخلص و نواهی پس بر ضابط کبریا و هر چه در هر چه مقدمه  
پروازی منظور است هر صورت تابع مرضی کلام است  
نوالضابط و شفیق مهربان  
مخلصان پس شمس فوق و از روی صفت کلام و اهل موقوفه الممنین لا تعبد و لا تحب  
اوتوا به و تقدس فضل و ارم خود و زور از این سر و زبانی محظوظ اند و زور را که فرزند که در کمال



با ساز و نمودن آنچه باید مرقوم خاصه بنا بر کرده چنانچه در روز هم مفصل بحسب اطلاع و نمونه  
مکرر منصف مبلرود که چون برای هر یکی مردم منفعت اینها نوشتن است و بعضی در بعضی که بعضی  
چهل از حضور انور موقوف شده بود و البته فیروز می رسانند آنها از وصول آن نویسی  
بی اختیار شده از هر کسی که منفعت بودند و کار سرکار والد از بودن آنها انتظام و ثبت خود بخود  
بی اجازت و اطلاع بر چنانچه اندک و وضع این چنانچه امروز محرم رضا خان بهم تمام بیاورن که همراه بیاورن  
رایسی انتظام امورات پرکنده سوه و راری و غیره و در محال آن طریقی بود و بی اطلاع محض خود بخود  
بر چنانچه آمده و دیگر چه در آن هم همین صورت بلکه چگونه منظور و اطلاع از جانب باشند و از جانب  
اختیار بر چنانچه اندک خود تصور بیاورن که انتظام کارهای ملکی در می محصر سازد و مانع و حجاب  
هرگاه بکمر نیاید همه صورت بلوا از مردم فوج برخیزد و هر یکی از هر طرف عیان کنند و خود پیش  
مردم واقعه طلب چنانچه است که نیز بیاورن و در هر یک از اینها که بطریق می آیند با حال افضل  
اینها و احوال با همی و وجهات و بی امنی کرم قرا جمع کارهای اینها انتظام کنند و ثبت و محکوم  
صورت تجمل در جهان بنود و زرا از آمدن میسر و نمودن از و قبلا استمعه و زحمت منفعت بسیار  
آمده و بخواه از ادای مال واجب یا کفایت شده اند و طرف صورت بر روی کار است که بجز در  
نمی آید در صورت انصاف باید کرد و قصور محض نیست و معلوم نمیشود که در این چنانچه و اضطراب و حجاب  
و دادن منفعت آنچه صلاح بود که هر یکی از رتبه خواه خود یا اخص سال تمام و کمال نایقه اند و از او قبلا صورت  
دیگر لوگات آید چند روز دیگر همین صورت موقوف می شود چه قیامت و مصالحه و ثبت شاید بمقتضی  
مصلحت وقت همین حال بود و مقرر مصلحت ملک خردان دانند چون حال الله اعلم همه جمیع خبر حاکم  
و تنها از این مردم لوگات داشت که با افعال همزه آید صلاح کار چنانچه باید بعمل نمی آید و اطلاع  
است از این غیر از القدر سخی ملک خان خاکبند تمام مرقوم کفو که برای حضرت خود منظر است و همین  
و برای هر کایکه بر جا کفنه فرستاده بود و زنده نگذاشته اند بر خود است برای صلاح کار سرکار و در  
منصفه انصاف کرده زودتر مرقوم بیاورن و از چند روز باریان فضل الله تعالی تمام مرقوم  
فرموده و موسم بکشت کار سال رسیده لطیف منصفه مخلص باطلان بر محال نمیدید و ناگفته تمام ارقام  
منصفه را با افعال از بار محال بر باقیانده از رعایای با دار قمر الحمله در رسیده و مخفیست منظور در

الکادار



[illegible]



[illegible]















[illegible]

فردوس



[illegible]



اب وده و بعضی بعهده اسیر ساده و مطبوعی دارند و بعضی در سیر بطریق دیگر و بعضی در سیر  
نزدیک رسیده رسیدن مخلص محبت کلام و الفضائل بعضی امور در سیر از جمله ضروریات و بعضی در  
صلاح است اراده دارد که درین حین زور بر قدرت بگوید که در این سیر می باید تا مقصود برای خود فرموده از آن  
مصلحت بر حسب و در این می باشد تعلقات از آن ناپسند و در اینجا که است خود را بجهت رسیدن روانه و بعضی در  
احوال آن و برود و بموالات و مطالعات در این بعد از آن بموجب که اصلاح باشد و احوال در این سیر  
خامنه برای پیش که از مضمون خود صور انوار که توضیح میسر کرده که مدتی می باشد و در سیر با اصرار و  
والله رسیده و از حقایق الدار است و شر که چهار طریق است به جهت رسیدن به مقصود و در سیر با اصرار و  
مبلغ می باشد و از سیر از حقیقت کلام به این است که در این سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار  
و بعد رسیده و در سیر از حقیقت انوار رسیده و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار  
در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار  
از سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار  
تعلقه نکات که در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار  
خان سیه که در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار  
در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار  
نکات که در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار  
امامان که در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار  
خاتمه از سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار  
مدلوله اند و اما به که در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار  
مخلص است و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار  
و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار  
لازم به جهت نزدیکی که در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار  
چون در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار و در سیر با اصرار

در سیر با اصرار

در سیر با اصرار



کلیس و زینوالی و غیره زینها بر روی کار است که حضرت و استغراب از حد گذشته و سخت فوتم میهن و بعض  
تا امروز کار میهنی و نجاران و صفت از بقدر توانایی مخالف لوار که از هر طرف زور و دست نهادن میوزو  
تجربیات الهی از نظام استبداد و زور تا هم وصول میسر و هرگز صورت تحمل و برهمی کار با هیچ  
محال بداحلت نداشت از چهار روز معینه اینجا مردم مغل و سند و سانی و پیاده های بیلس خانه های بر  
دارند و توهمات مختلف میدان برای ما مردم تا کید رسیده که صورت نقد با حقله از شما موقوف شده  
طلب حضور انور شد اندر روز روانه شده خود را با ملک شیر و زری بر بندازین حبه طرف چهار تمام با  
فرستاداران اینجا به از محال رخص و تعلقه ایران که محال گذاری میسر و اخذ چون برکن برای خود  
محال باشد و از زور با قهر و خوف و از بوسه بدون زور و شد و محال نیست نمی کند صورت  
موقوف معینه تا که دریافت نموده اند و هم از چهار روز باران فضل الهی برجت تمام شروع شد  
همه از ادای مال واجب دست کشیده اند و تحصیل از آن مطلق موقوف شد و خاتمه العذر می گنجان  
هم روز برای رخصت خود و امر تمام دارند و بداند و فرودار و آنه خرد و سواران و پیاده  
لواحق ایشانند و ندی که همراه اند از روز است بقدر قلیل باید احتیاط این همه محالات و اوضاع  
عمل باید بقدر نماید معذرا چون صورت اید و زور با بر صورت است و طلب خواه این مردم هر روز  
خجسته اید جایی اند از این است که اگر خنجر می طلخواه بقدر و تقاضا نمایند از کجا و مانده کو و ناچار  
مقرر کرده که دیوان خود را به نیابت و رنج کبد داشته خود و خدمت رسانند که رو برو و هیچ مرتب  
بخش که در بعد انقضای این جواب و سوال ضروری است و الله تعالی رفیع دین همه کند و است  
کردید همه خوب و خیر و باطل الله مفضل مرفوم نمود

لواحق است و بعضی مدیان

لوم فرمایم مرفوم بود که چون معلوم خاطر این می میدان شد که مخلص از رای غیر العذر اندر ام است  
ناخوش و خفا دارد و در مقدمه بدوی محال جاکبر می شد لطفی افاق شکایت غیر العذر  
مستطوره بود و نشد و بعد از این خاطر هم سدا رفت و الله به از اینجا و داشته مگر امیر  
فرمودند که از این سطور و در معرض مدت کامر شکایت هم سدا رفت و الله به از اینجا و داشته مگر امیر  
از این شد و با شخص گفته باشد دشمن انقی غضب خدا و لوک سول از قدر کرد و لیکن جیف  
که مخلص فرموده با الله به از این است و بگفته در اندازان اینقدر ناخوش و معض لواحق همه مرتب

لفظ لفظ



و حرف خفا که مرقوم شود بدو سپردار معلوم شد و حضرت امیر فوج را بجهل خدا و حضرت  
اسمه معصومان که مخلص را بایند لور هم سبب حمل دارد و از شجاعت و القدر و شجاعت و شجاعت  
بهر حال است مداف و قوت بازوی خود میداند چنانکه در نبرد کمال که خیار حریف در یک  
سرمه سرور یا محصور مخلص کرد و در او با دو خاطر خاطر خواهد بود که از امر این محصور و سبب  
تقدیم نظر الطرافت و سبب کجاست که مغز الله جقدر و کمر خرد و حضرت امام معصیان آمد  
و کامرانی که حرف را با این از شکوه و کثرت بر زبان میگویند و در دفتر کتب محاسن و اخلاق  
و ایجا در این کور را چنانچه احقر دانسته در یافته در نبرد حکیم دانسته باشد در محمل حقیقت  
و نمیشود فصل نوشته شود که اگر مخلص با جفا که میفرماید در نبرد حضرت شریف و در نبرد  
اولاد حضرت مرصه غلبت نفس خاطر باشد که کجوت تفاوت بخوار نوشت و اگر تلبط خود  
بر داری نوشتند خدا بقای بر و در حشر با بر و در معلون علیه السلام میور کرد و اند مونس  
است که رایح حقیر القدر روز که از الله آباد در بنجار رسیدند شرفی لبوق و تپاک بسیار از الله  
از خیمه طلبد شده ملقات نمود و خیر خیرت فراموش گرام و کسوف احوال نمود و شروع نمود  
تجارب ازان و خبره کرد و در ایامی طوطا که کردند در مقدمه ز حالیهات مرشد زلفه که کجاست  
که مخلص خود نمود و حیران حال حضور نماید خدمت شریف سفر ساله باشد که از انجا روانه حضور  
کرد و برای زنده بخواه تو بنمایر کای و الله شریف و ارباب فریر انما کلام و در نبرد  
مات به وقت از فرض و عام نوب بند باید دل که روانیت رخ خفا را بنماید و در  
حواب و احوال را راده خاطر و نموده شده بر بنجید که تمام از پیش مخلص بنده خسته خود و  
و خود بخود ناخوش شد چون موافق مرضی که ارج مقدمه شد و در سطور می شود می چهل هزار و  
بقرض از این سوکاران نوب بند به خدمت شریف حلیه روانه است و کامی تا حال عکس  
تجربت نوشته به بنجید طایفه خواهد بود و می یافت رویه فرستاد علامت جبهه  
جاکبر مرشد زلفه که در حد احوال مخلص کلام تلفقه زامی حقیر القدر بر صورت معلوم شد  
شد و می جاکبر در رسم روانیت میباید که از تمام محصور بر نور از کمال حلیه در زمین  
نوشته و کلمات شریف و زنی منو الله رسید که وجهه الدوله نهاد و برای از جاکبر مرشد

نشان دارد



با بولکل مذکور نوشت فرمودم که اگر چه نوال صاحب و مکتفی در بیان  
نوشته اند لیکن ربا فی راسی غیر از الفدر چنین معلوم شد که شذوآت حکمت نوال صاحب و مکتفی  
و کتب و توفار را محاسن حضرت علی علیه السلام چنانچه شد و می گفت نوار و بیه که آمده بود نوال صاحب  
و مکتفی و سبالم از اخبار روانه حضور خواندند خدا الوالت که اگر سوامی اینقدر حرف و  
عذارت مخلص خطی بکرار کفایت را بطور محض نوشتند و اولیای مطلق علی و منصوب  
خانی و حیر الدین و اولاد آخرت که در اندام مخلص در اصل صفای بسیار دارد و بر کمر سواران  
نکورت و خلل و فساد نمیزد و از غیبت است که استحقاق همان قلی و مرگه بسیار بر خود متفعال و محجوب  
سور در این خیانت و تمییز است که مخلص فی قدر شناس خود بر صورت از خود منقص و مجرب بود  
الیه این همه مقدار است که تفاوت ندارد و از راسی غیر از الفدر هم استحقاق چون دین و انبیا  
مؤید و اوست بد که غیبت است باشد که از راسی در اردو مال و الیه که مخلص بر صورت غیبت  
خفا نمیدارد و باید بر سید ما وصف این همه بنحید که مخلص را الیه چه صورت معتقدان  
و سید اولاد و سید نشسته و فحوی نموده بر خیال که این صورتها در مخلص کرامه جا یافته باشد  
و الیه بنحید که طلب فرمایند از خود بیابان هم سید است غیبت که سید سید  
مخلص اندازش حواله نمود  
مخلص است که سید سید و از روی کرامت و احوال مخلص موقوف و مخلص و سید و مخلص و سید  
تمام سار کار حقیق بعد از حدی و در فحوی است از بنحید و فحوی که کامیاب دانند و باید بداند  
با برکات کرامی استحقاق همان که فضل الیه و در سید العقد است که سید و دانایان  
نوشته میخورد و در مخلص نامقد و مخلص است که مخلص و سید و سید و سید  
مخلص که سید و الیه از راسی مخلص سید و از راسی استحقاق همان که سید و سید و سید  
و سید از سید است و سید مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص  
بر سید سید کرامت حواله نموده از سید سید و سید مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص  
از سید مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص  
و سید و سید از سید است که سید مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص مخلص







نادان به نیت و کرامت افعال بسیار بود و میداشت که اینقدر مرید هم نیست و هیچ کس ندان  
باشد و برای اینست که تواند نوشت اگر تکلیف بالا بطاق هم خواهد بود و چشمش بر خورشید حال افتد  
همه چیز و مختیار کاری و اختیار و افعال خود مفصل معلوم نموده در پیش مردم سرار بریان نگاه  
و افعال نمواند بر آورد و تقیین خاطر کرد در همه الفاظ الطفت و عذار ایف محبت و هم سب و مختیار  
کاری و یکدست شدن قلب بعبود و حرمت و انکشاف با واحد دانستن که همه مشرق و خامه برکت  
برای نادان فریب و دل خوش کردن مخلص از راه ظاهر دار است که در لغت ابجودت بوده احوال  
مربوع و آنچه در خاطر است دریافت نماید و الا در اصل بوی از محبت و هم سب و خاطر است خاص  
مقام مختیار کاری و هم سب و مخلص چه شود و بجهت خدا که نمیکند که بر او امانت الله ما مودود  
و اینقدر دعوی محبت و هم سب کردن و این همه بار را آن محنت و ثقت بر سر رفتن و توقع و در باره  
و باز این بی افعالی و دلیل یکدست شدن از نهایت کندی و نادان به است و کرامت توقع دیگر  
با فیهامه نهی قدر و منزلت و مختیار کاری که برابر با همه هم افعالی ندارد و جای است کردن  
صورتی بر دنیا و ماقبالت پاره و کرمان پاره کرده سر بسوزاناید بشد و دیگر می روی مردم  
و تمام پاره و چپقلشها شده نشو و اثر پیش ازین چنانچه هم سب دارد و در بیابان مصلح  
تو در وجه عمل به لید چه حاجت داشت و کرامت به ر و نفع کار با مقصود بود مگر اینکه چون سب  
دلیل کردن هم سب در همه صورت منظور از لید یکدست است از این که است اینقدر هم قدر و منزلت  
بر لید سب کو اراشد که مردم از مخلص باین واسطه هم خوشدل شوند و بصورت باید کرد که تمام  
کار به دنیوی دانستیم و امید است که ما معلوم شد که مخلص اینقدر هم قدر و منزلت سب  
نار و دل نیت و بد نفع و نقصان هیچ کس از دست مخلص نکرده که کرامت و واسطه و دل نیت  
با ش خیمت و رفاقت عمل خواهد آورد و در وقت کار کرامت حقوق خدمت و محنت  
در وقت عمل منظور خواهد رسید و در صورت مخلص احوال قدر و مقدار هم سب و محبت و تقیین  
که از مع در باره خود خوب دیده و در باقیه و مال مرفور چه خون جگر که از حیات با نهار مردم  
و بی نوحی کرامت محوره حال که زاده ازین لطیف خامه تمام بصع او و دل نموده توقع  
چ لطف و مهربانی داشته نشو از کلمات و اینهاست از ضایع الی هر چه صورت است



من حرب النجف على مال الله ٥

نوالصاحب ولفی مدبران و فرمایند که ملک صاحب

شرح کونی و از روی مواضع لازم به بحث گزیده از حوصله شمار و فایده بسیار است  
مقدمات ضروری است چند منصف و اوقات بهت لایست که اربعه مکرر در دل و در روز و شب  
سریه سرور و التسلخ خطرات منظر و مشتاق مکرر دیده برای دریافت کوی خیریت و دفع افسوس و  
مراجعه های ذات مبینات اوقات روز و شب بر دایمی دیده و مکرر در سر و دل و انتظار  
احوال و بدل و مقدمات ضروری در روز و شب منتهی شده اند ان سخت کوششهای جان فسا  
بر روی کالت و مسافت القدر فرصت نمیدارد که در مجمع و طمانینه تفریح و او یک طرفت و عمومیت  
تفصیل التسلخ این مرتبه کانفد داخل و مخرج و قدرت نخواهد داشت که مکرر برای ضرورت و مباحثه  
مجبور شده و مباحثه در آمده باشد تا امر و احوال و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل  
نموده و کانفد شده و القدر و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل  
نصورت های دیگر مهمل ماند و در رسیدن جواب کانفد حال نیم ناخال و خوشی که باید مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل  
سخت منظر و سر اسب که دیده و نشان نمالک از دست و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل  
در آمده برین بهیچ صورت صبر و قرار ندارند ان مشغولان از راه توجهات و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل  
مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل  
و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل  
نمیدانند و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل  
که گشته اند و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل  
با وصف این همه سخت و توجهات و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل  
تمام دارد از انجا که در میان خود خالی از بخت نیست و درین وقت هم مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل  
ملا و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل  
و اینها درین مجامع است تا مباحثه های طویل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل  
و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل  
الزام نارسایی و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل و مکرر در سر و دل

افسوس خورد



[illegible]



منظور خاطر اینها کرده ما چار بقدر چهارم حصه بالفعل از وجهه نخواه اینمردم موقوف در سینه مرگال است  
جایدگ کرده بی حال نخواه دانند شد اگر چه سوره بسیار بحال اعمال در عالمی محال است از سوره تم تقاضا  
اینمردم منصور است و محال است در سالک شده هزار گونه هدایت یافت قمار کج کشیده بچندین وجه و محال  
رو بادی آورده منظور بود که سال افزایم خواریت حال از بصورت مایه سوره فرار و درین خواهد  
لبین اگر لادی ملک منظور حضور لوزیکه از پسر ضایع مقام مجبور است در صورتیکه هر چه در حساب داخل  
و خارج است میشود چرا نوبت بین درجه میرسد میرسد می عرف بعد لعل خان که از طرف تو بخانه برود  
تنخواه در دست است مفاوضه کلام معنی اداسی از تنخواه آورده رسیده و شرح بحایب کوال نموده و مبلغ  
است از رویه نقد مجبور رسیدن او در سوره چهار پنچ و ز سر در انجام نموده داننده برای سوره و جمع  
قرا واقع نموده شد که بموجب رسیدن از زانج گرفته شد سوره های چند که در کمر صورت اسجلال است  
بمیان ملا و ده تنخواه داران دیگر را هم با خود در یک سوره نموده و در زانج حاضر شد بموجب بگویند دارا  
و چهارم چهارم حصه از مردم تو مجایه هم موقوف داشت بر کینه کشیدن چون مکتب از تنخواه داننده میشت در سال تمام  
م بموجب قسط بندی زانج از دست محافل وصول رسیده میگرفته شد و از لایه نظام خون شیت مقام  
محمد است لکن مال مکیه حرفه مایه است بر زبان داشت و در باطن خیانت و بی وفایی در سوره و در سوره پیکر  
خدمت رفت یقین که باریاب خدمت شده و فقر و فاقه و افترار خواهد کرد این را در مظلوم مخاطبه  
ملایک است استان خیانت او بگوشتش زانج مایه مسموم کحلله سوره و در سوره محبت عدان بعد لعل خان  
کوامی ده هزار رویه تنخواه خود و در وجهه تنخواه فقر را بخت خان بهادر بقدر یک سوره هزار رویه هم زانج  
فقر سابق یافته اند مبلغ پنج هزار رویه دیگر بقدر در نیوالد داننده شد در موعده چهار سوره وصول میرسد  
تا حال از تنخواه در صورت رسیده شد حال که محالات میاید و لکن ان تقسیم یافته از سوره سوره  
ما لایه حید نور پیش و پس و انان ضعیف مانده نمایند از راه شقت منظور خواهد شد خاله  
که از طرف تنخواه فقر را بخت خان بهادر بطین باشد ان الله تعالی ما مقدر و بر رسیده و شود  
در مقدره هر که از اهل مایه که از راه مایه در خط رای عزیز القدر است در ام بدست مرقوم که در مفضلان  
مطلوبه هم سوار و در لایه و مفضلان اجتماع این همه ترقیم و بخریب این همه ملک از سوره و انچه در سوره  
مختار و مالک و او را لایه اسبقار اند و مخلص غیر از مصلحت مزاج و اسبقه خارج خاطر کلام که در این معنی بود



استحقاق ظاهر هم باشد مضایقه کرده صورت دیگر منظور و دیگر وجه چهارم بیجا است  
چونکه اگر منظور شد هر یک از اینها بود و حاله نماید اصلا از حق نفی به و خطام و نبود در مقام تطبیق نظر هم  
نشد و بعد صورت پنج مرتبه را ثبت لیکن پیش ازین وصول مبادی و ضمه سابع برکنه گزاشتم و در اینجا به رساله  
راجه را هم مانده و روحان و انوار و هم در و علامت بیخ جان میاد و مقرر شده و مردم اینها پروا نیست  
بنام خلیل گرفته بودند اگر از صورت منظور هیچ کلا نیست برکنه منظور متعلق لغات را را می باشد  
نیخواهید از آن منظور را می شود و در اینجا خود از اینجا اردت حاصل کرده و یافته باشد معنی دیگر هم  
بر چه منظور باشد ایما کرده و بموجب آن نامقدور عمل آورده و کشف حقیقت این همه مفردات مفصل از  
نوشته ای غیر القدر اندر ام پدیدت مبین را می خواهد شد  
والصاحب  
در این کتاب مختصراً سلاجه نویسد آنچه از الدنم مهاجرت صوری ضروری بر دل محدود و بویست  
به اجساد بیست با وصف اینقدر فرساف که ازین نعمت و نوحه که مرا از دست ندهد تصویر می کشد  
که حقیر سر مایه نورید که دوست خاطر منظور شوق است او را به بهیمت و فرزند که با سید دل  
منواید و غیره و مواعلت لا اتمیمت که عیبت فحوشه و شادمانیها و احوالات و دیگر لغات  
یعنی الا اتصال مرقوم خامه مبارک و بدیده و هم را می غیر القدر اندر ام پدیدت مفصل شرح نشد که از این  
ممنوعه است در بولله معانیات معنی است که در جواب قایم الا اتصال منواتر و موصول نموده باید شرح  
خطام سابع مانده که در بر یافت بودید فتح نصرت را از فصل الهی و نصیب الهی هم است خلافت شریعت  
گرفته سجدات حمد و سپاس برگاه اندر می بود و حجت ظهور این همه لطیف های فتوحات هم  
و اقبال و لایحه غیر نورانی جمال نصرت احلال قیاس کار میباید می باشد است این و دیگر جمال است و  
اعلام طفره جو خم ندای به خباب جهانبانی و دلورستانی را در عرصه افق فرقد فرساده شده  
ابواب بر قیاس جهان که داسباب نعمت و فرمانروایی بر روی کار روزگار و غیره مایه معلقا  
یا که در خلافت مصبر اندر الدیر است و و اما دارا و در اینجا خبر است و رفاه خلق خدا و عباد می باشد  
از خبر و نموده ظهور در اراویج فرمودن نواصب و شی و غیره الممالک میاد و مد ظله الله العالی و السلام  
خدا را که میاد و در آن مشفق کرم فرماید قدر شایسته از الله و لکشف و درون نیواح با لکرم مفصل  
میسرین گردید احوال اینجا بین منوال است که مخلص نظر بر تیرات سرانجام کارهای و الا چون انفعال



اصلاح معادله تعلق در این پورچه به مال دشت و احوال آن مکرر مرقوم کرده بودیم خط اول در اول  
خبر نیل نایب که در این صورت منافع و کسب و بیکسین برای دریافت منافع وقت و غیره  
کفایت پوز و فرستادن سوال نموده بود که کتابت بعد از این روز جواب صحیح کاره  
خود و مخلص نوشته فرستادند و کمال دریا و کمال تعلق در این پورچه را بخاطر این مصلحت  
باب فرستادن بمواجهت بعد از جواب منفی کرده داده اند از آنجا که در صورت فرستادن منصرفی  
و دیگر جواب سوال بعد از این وقت و غیره وقت باقی مانده و نظر بر آنکه این مصلحت را بهر صورت این  
و صلح که منفرستادن وقت منفی باید که به خارج است و تمام روز جمعه خود از ولایت کاه نزدیک کوراکو  
در هر روز که نامه بر سر رسیده با کتابت صاحب ملقات کرده گفت که اگر تعلق در این پورچه را  
تقصیر منصف باشد قبول نماید بهر جهت و الا ما و شما اتفاق بعد از این بهر جهت اخراج نمایم  
کتابت صاحب گفتند که اوست تعلق در این پورچه را قبول کند و در مجموع معاملات کرده بهر جهت  
والله انصورت بامیر الاول خبر نیل نهاد و جوابم نوشت در باب اخراج و شد او گفت که از آنجا  
خواهد رسید عمل جوابم آورد و بدون از روی امیر الاول نهاد و در صورت مخاصره و غیره عمل نمائیم  
چون منافع ایشان در صورت دریافت و تعلق در این پورچه طلب ایشان حاضر نکرد و در مخلص  
که وقت بسیار است و فصلی به روی نیل و بخاک آورده و این جواب آن را خود بهر جهت  
و وقت فرصت از دست میبرد و سرانجام کار با تقسیم دل میخورد از دست ایشان میبرد  
معتمد تعلق در این پورچه را والد خود که زوجه بهر جهت باشد معرفت معتمدان دیگر بهر جهت  
و امیاج از حد گذارند و صدق عقیدت در اظهار عشق می داند از روی عهد و پیمان موقوف  
بعد اصلاح وقت مخلص اعلام سخنان اجازت داد که برای آنقدر کار سهل چه ضرورت  
که بکتابت صاحب تصدیق داده شود و تعلق در این پورچه را برای قبول و کسب تمام بشما جواب  
و احوال دارد و حاضر می شود و مجمع و محقق زوجه بهر جهت خود طلب دارند و صورت قبول و کسب  
در آنچه که طرف مالوا بهر جهت کار و مجمع قرار دادند و بهر جهت خوشی من میسر است  
که در مکتب نزد سلطان کجای برای کار برد از معتمد تعلق در این پورچه را که حال و مخلص جمع معاملات  
اوست و در این بقیع والد تعلق در این پورچه را در حین می برد خود طلبند که انفسال کار بهر جهت

چونکه بهر جهت



چاپی جمع چند مای معتبره و ما جان نعلقه مذکور همراه کجای می باشد منظر حاضر است تا کل انفصال  
جواب و سوال در پیش است بعد انفصال انهم که امر و فرود افتخار منبسط منبسط از کاسه پور کوی محمود  
رسیده در لوازم قریب راجع به فصلی و فصولی با الواجب که کار و الدف شمر که باید مقدم  
میدانند در بنویسند ابلا داشتن نعلقه مسطور و مجموع کرده گرفتن مال الواجب که کار منبسط بواسطه راجع  
است که اگر چه انچه است کار بدیدر شد و ازین منظر فوج و توپخانه که همراه است در یکدور و در سیمه بنویسند  
برای کارهای دیگر و فوج راجع به راجع به انفصال هم ازین مقدمه است و از کار ایستاد فوج و توپخانه فرایم  
حسب اتفاق لیکن از روی انهمی که فرمایانواب وزیر الممالک صادر و امیر الدوله بهادر درین قریب است  
که فاصله چند کرده راه خواهد بود صورت گرفته و مقبضه به هم رانند بواسطه قلب صورت وقت اخراج  
موقوف بر وقت بکمر مانده بهر هیچ چون درین قلب صورت بر برابر می باشد صلیح وقت بود  
اخراج از موقوف بر وقت دیگر و در پیشگاه چنانکه انهمی هم باب انکه بنموده همین صورت موقوف بنموده  
بالفعل صورت و مجموع الواجب که کار و الدف راجع به و غیره انچه باید بعمل آورد و بنویسند برای اطلاع جمیع  
امیر الان مفضل مرفوم خامه میان کردید مرفوم خامه شفاقی شده که از طرف نخواهد از آن نزود و اضطرار  
مخاطره اندر یک ز راز خانه خود نداده است بر چه از ممالک اندر خواهد شد بعد وضع خرج شده  
و غیره خواهد از آن خواست و فیه ممالک و بیکه سابق بعد وضع چهارم حصه خواهد مقرر شد باید بنویسند  
چنانکه انهمی که فرمایان مفضل مرفوم خامه راجع به راجع به انهمی که مفضل مرفوم خامه اندر مفضل مرفوم خامه سرود  
که از آن خواهد مفضل مرفوم خامه راجع به راجع به انهمی که مفضل مرفوم خامه مقرر شد بهر خامه لطاف کردید باید  
به باید بنویسند در وقت در پیشگاه نظر داشته از یکدور مطابق ان استفاوه مای معاش و معالاج  
باید مقرر شد هر قدر از آن قدرت جریه کار بر و از اینها می دفتر و انهمی که انکه راجع به بعد رسیدن  
را می غرض القدر موصی له باشد مفضل مرفوم خامه راجع به راجع به انهمی که مفضل مرفوم خامه راجع به راجع به انهمی که مفضل مرفوم خامه  
مرا انهمی که مفضل مرفوم خامه راجع به راجع به انهمی که مفضل مرفوم خامه راجع به راجع به انهمی که مفضل مرفوم خامه راجع به راجع به انهمی که مفضل مرفوم خامه  
وقف خواهد مرفوم خامه راجع به راجع به انهمی که مفضل مرفوم خامه راجع به راجع به انهمی که مفضل مرفوم خامه راجع به راجع به انهمی که مفضل مرفوم خامه  
چون و مظلوم دار و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند  
مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند و مظلوم بنویسند

124



نابک بر قوم لایق وجه کتابه تا تشریح دارد و گویای آن بخواند از آن دیگر هم مثل رساله و غیره  
و غیر از آنکه رام نامه ها و در دیگر ارکان حضور که در آنک در پیشگاه الهی و در حضور  
انوار محفله ناله و در و خود را از ابواب و لبوان فرستاده اند از فراموشی و از غفلت و از  
از طرف محفل مکرر و متغی میگرد و در آنجا صبح با منقش است غیر از این اضطراب و اضطراب از غلا  
فکر و معنی دیگر می طرز دارد و از و اسماء اعظمه از حق حضور نور و دنیا مع و نایبانی خود است  
و نه روز از رام خدا و اندک که انجام اینکار با حقیقت فراموشی است و درین برده چه باز میماند و چه  
کایه خواهد آورد و محفل محض تقوی و توجهات کفایت گرامی اند که دل فوجی دارد که همیشه از راه  
تفتیش با الفاظ توحید و مخلوق روح نجیب و لنوارها میفرستند که حرمت و نیکوای و از هر دو  
حاضر محفل یعنی خوش طهر و حرمت و از هر دو نیکوای مع آن گرم فرست است که این روش روحانی است  
که افعاله تقدیر برای جانفرا می محفل بهر این است که غیری که غریب و طبعی نوریده از حیات کار است  
و نایب بسیار طول و بیشتر مکرر گردیده و خود خدا بیغایه بهر صورت و جاه و شمشیر که این بهر این  
زمانه بهر سیم و دلت بی روح بر روی غیر از سر است و تفتیش و الطاف و تفتیش که میفرستد  
تمنای می توان خواند آن است که از در فلیح شده بود که محفل انوار و اجل و قمار و غیره که بعضی از سال  
حضور انور محفله و دلت هم حضور اقدس و سیم نواب و از انوارها هم هادرس سینه حواری علی بن ابی طالب  
انچه از حضور انور ارشاد و خود محفل موجب آن بعمل آید و سیم نواب از انوار شقایق و از حروف و از انوار  
دیگری بگوید و نوبت مضایقه دارد و از آن گرم فرست میماند که احوال سر نشسته مردم از خط  
بیت مطالع و نمائند و مافی الضمیر آدمی را از لفظه گوید و در یافت میفرستد که از انوارها  
حامی نزار گونه و سیم نواب است که احوال کار برداری و سیم نواب میفرستد که از انوارها  
و خبر رسی امور مایه و ملک ارکان حضور و انوارها غلامت که بذات نایب است  
آن مظهر الطاف حق روزی و شمشیر سیم نواب و تفتیش حضور و خط نوبت و از انوارها هم  
که در جواب آدمی و سیم نواب سیم نواب است که احوال کار برداری و سیم نواب میفرستد که از انوارها  
و خبر رسی امور مایه و ملک ارکان حضور و انوارها غلامت که بذات نایب است  
آن مظهر الطاف حق روزی و شمشیر سیم نواب و تفتیش حضور و خط نوبت و از انوارها هم



[illegible]



ما و قیل استمعه کما یسوا ریک و ذرا طریق

کے



که در جانب اول و فائز دارد خداست در همه حال از بلا نجات و الا که از هم بترسانند  
این زمانه دیده و دریافته میشود همه کس در نماز و خوراک و پوشاک و در پرده هم کسب و شتمین میکنند و بسیار  
معاذ الله قدر دل گرفتگی و غم و در بی و خیانت باز دارند و میخواهند که از هیچ دین انداخته کامیاب  
صورت و منفعه نوزد و شتمن چه کند چو مرمان باشد خدمت را از نوبت مسفاهه گرامی شامل حال  
و کافل الحسب هم ندارد میراث اصلا از هیچ طرف رفو خاطر ندارد و مرقوم خامه رفت و الطاف شد  
که شوق و فکر بنابر هیچ ششم اینماه از حضور انور در مقدمه سوار و پیاده تا به ششم بمقدس مبارک که زیاده  
بر ناکیدان شفا می یابی باشد و رفو سعادت فرقه که همگامی است مواهبت و است خوار و دامطاف  
مخلص خوانند و در اکثره مضمون شفا خاص مقام حضرت و مجال استعانت لیکن کفایت را حصول شفا  
و خوشتر بنابر مقدم بر جمیع امورات تا بحمد که الرحمن را به کفایت کار و الله باید در هیچ  
و سعادت دنیا و آخرت میداند چنانچه بموجب است و حضور انور کسبی لازم فرماد و سوار و پیاده  
در می ماند و هم کار محفیف نموده کند مخلص هم از مردم نو کفایت است صد سوار را موقوف نماید  
احمدی مفصل در یافت انحراف و در شقی که فرما کند ام ندیده هم نتواند در سربار کسافی چاه خواهد بود  
که غیر از قدوس و بندگی و عقیدت و جانی بی در کارهای سرکار و الله صورت و در تمام مقصود و محظوظ  
و منظور خاطر خواهد داشت خصوصاً و ان با اوقات ان نظیر اشفاق را که بجان و دل مصروف است  
بسی خباب قدس اند چگونه انقباض احکام لازم الا طاعت خباب قدس منظور خواهد بود مخلص هم  
که در در بوقت باغبان زبانه خوف و حساب و شمار بنده می شخصیت کیش سرکار و الله نمیتواند  
و فی الواقع بکدام استعداده و غلبه می و اعیان قدوس و خانه لومی خباب و الله  
تواند محض خدا بنهر میداند که تا امر و رفو امکان در تقدیم لازم قدوس و بندگی  
در انجام نظام کار و لوازم هم نتوانی و کفایت اندیشه و کرد و اوری مال واجب سرکار و الله  
همچو محظوظ حضور کرد و نامزد و کفایت و محبت است که در کفایت سوار و پیاده بندگی  
و اوستی ملک و اسماء و رعایا و شخص الدن و کرد و اوری مال واجب عمل آورده و مع از و تفصیل آنرا  
نیز از خود گذشت نمودن و غفرت میباید که خدا را حاضر دانسته کلمه المحی کفایت بنابر مضمون  
تسبیح عطا و تقصیر خواهد بود معذرا از دل خود در نهمی است سبب خدا و علی خدا رسیده و منفعت است



بسم الله الرحمن الرحيم



[illegible]



ممنوع و در آن وقت که شکست احمدی بر زبان نیاید و ملائکه چون علاقه کاری مانوس و شش  
ان بر ضرورت و محرم میدانند که ضرورت و اطمینان حاصل گردد و مملکت را بر سر کار  
سوار و دولت را بر سر دم حمل بر خود عرضه کرده از مخالفت و دشمنی و بیگانه شدن  
از شرف و نفع کار و بار و بلایه متوانند شد که در دم و دقیقه از مصلحت طلب که همیشه کرامت  
ان عبور ندارد و از حق مصلحت پوشش فصولی میداند در باب معاوضه و تعین به مردم مصلحت مرقوم شد  
که اگر زیر نخواه اینها از مصلحت جمله تحت شرف میرسد پس مصلحت ان از مردم و در کمال حوائج  
بخش و بخش بران متعنه شده برسد و مصلحت در یافت مصلحت کرد و مصلحتی که در زمین زراعت  
سوار و ملکان همه از سر کار و مصلحتی که در مالک و مزارع و مزارع و مزارع و مزارع و مزارع  
که مصلحت شد و مصلحت موقوف و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات  
متعنه شده مانند دشمنی نمایند برای کار و کار بسیار از مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت  
منوجه این صورت است اما از مصلحت کرده باید فرستاد که وقت و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات  
برای مصلحت و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات  
در راه استقیم هم است مابقیه و الضابط و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات  
و خواهی خاطر مصلحت بر جمیع امور مقدم دانسته و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت  
و وجه جمع شده باشد مصلحتی که در مصلحت مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت  
فراهم مصلحت و اتحاد و کلام را از سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب  
مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت  
این همه در تعلقی و در استیجاب نراج که اصلاً باریاب و کار سازد کار سازد و اوقات  
که فایده الف و مصلحت کرامت و مصلحت که بعد از مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت  
همین دایم کرامت و مصلحت و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات  
صوامی به تعلقی و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات و اوقات  
نیکوایه و مصلحتی که در مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت  
هم مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت

نوع کارها



تا حال کار تمام صورت رو با سبب و انتظام دارد و در زمانه موجب طاعتها است و موصول  
و میرسد و در اینجا مردم و اصل میگردد و بموجب ایجابی که این صورت بخواند مردم از محال است موقوف  
ساخته و مقرر بخوده که برین بقدر آمدن در زمانه از خزانة مع یافته باشند و بکار بر دارند تا بگذرد  
که چون التزمی از اینجا بر دارند که پیشتر آمده بودند و موصول بسیار یافته اند اما که عقب سر آمده اند  
که موصول آنرا هم را بر آورده و در مع السویه میرسانیده باشند که پس در میان باشد غنقرب این صورت  
بجای که بگذرد بخواند برین بر و در سرش از این استحقاق کم فرما که با فرموده بود که التزمی خواه زیاده از  
در داخل خواهد رسید موقوف کرده خواهد شد خالکد نوبت برین درجه رسیده است مقرر کرده شد  
که چون این مقدمات نوشتن درست نمی آید برای غیر القدر اندر ام پند که با مقرر خواهد داشت  
روانه حدت که این معاینه که فصل بمطالعه در آورده و جمیع مقدمات برین بن کردن اندیشه و هیچ  
مرضیه که این باشد و ایجاب کرد و بجهل آورده شود و معاف را می سطر روانه الطرف مکرر و در باب  
سواران نوکها داشت ایما شده که آنچه از حضور انور به خط رسیده مخلص خوب میدانند و آنچه  
محقق محله است مخط کرده داده اند مخلص مختار است در آنچه بهتر باشد و لغات که کار خواهد داشت  
و بر و آنچه مخلص منظور است مثنوی و در شمس مرآت لغات اندک که مخلص در آخر اجبت بعمل  
آورده و مع او در خزانة میرسد اندر مجموع مبرین خواهد کرد که مخلص حال سابق هم بنظر گذراند  
این مخلص را با آن مخلص مقابله باید فرمود که اگر لغات معلوم خواهند که اصله حسن و افرین میرسد  
و خوشدل باید کرد و اندک زیاده برین از روی در دل نهانده و در مقدمه که مردم نوکها داشت هم  
کفنه و نوشته مع مخلص برای کار سگاری و الله مطلبه بگرداند و این مقدمه بقیه را با خط  
باشد این را به نفع ایما بموجب که مرفوم گردیده در جمیع امور آنچه اصل میدانند و خواهند  
بعمل خواهد آورد و خاطر که این مخلص شد برای مقدمه میرسد فلو اضطراب بسیار و از درون  
و شمس از تلاش مخلص دقیقه تا مخرج است عابجا مردم شلالتش در سر آنه و ستاده شد تا فرود  
با بیان نمیرسد و در آن مخلص خواب آرام ندارد و این مقدمه تلاطم است مقدمه صرف برای خاطر دار  
که محمد و با این در محله ارباب هم از رصقه و دیگر هم در ضمن این کار میسر است که مخلصان هم  
تازه و در بن بر این نکته بر زبان نهاد دارند هر چند از فادت سرشان بر اندازیم بطور تحقیق فواید



بوجود باطل را چنانکه استوار است که چشم از این هم بین مردم بد طبیعت نگاه بردارند و در این بین  
باشند و حجاب مستطاب حضرت شاه دلالت نماید امیر المومنین کرم الله وجهه را و او ایام نموده است  
و الاخرت از جهان برداشته اند که با فرزندان حجاب چنین سایه داشته باشند و متعاقبند و از  
لیکن مخلص ناله و آنکه که در خواب هم پیرامون این خیالات نگزیده خدا کند که این عقده زوایا را  
پذیرد و در وی مفرمان و حکم العاقبت سباه کرد و  
فرمانی مصلحت است که بعد از این مراتب از و و تمامی حصول که از امور الهیهت موقوف است  
که لا تعد ولا تحصى ملک و فضا و غیره نیست نظیر آنچه در این انچه باید جمیع مقدمات از احوال  
روید و لو مسموم نخواهد از آن مفصل و به ذیل مرقوم قلم مبارک رقم کرده بمطالعه درآمده شد چون  
زیر بس نخواهد از آن اندازه حساب تجاوز نموده و هر روز در فکر است و احوال مدخل حدیث  
سایه می گذشتند خصوصاً سال که حدیث خدمات ناخست طریح الیستره منبردار در فصل از عقده  
صورت و آبادی و کشت و نظر درآمده پوشیده است و هر کس نخواهد می آرد و یاد در کار و چشم  
و در دست می آید و از نورش و او برش و دقیقه نامرعی نمیکند و در اندام جو است که شغیر القدر  
اندر اقم شدت را موعود مدخل و مخرج و قلم است نخواهد از آن که ناچال رسیده از بعد  
سبح و شاده است و کلامی که در مضمون کلام ندر میر و حکمت منظور است که ملاحظه  
فرموده اندی مرضی باشد ایمانی باید فرمود که بوجوب آن بعمل آورده شود و رای غیر القدر از روی  
نخواهد از آن و کثرت خوال اینها که هر روز مقامه و ف و د و سیر او بر در معات انقدر وقت  
نیافت که روزانه خدمت که هوالتعال برای تحفیف تقاضا مفر موقوف است که شخصی محال است  
از روی ملاحظه مدخل ظهوری نظر انداز کرده بقدر چهارم حصه از نخواهد هر یکی موقوف  
و داشته باقی به محال است نخواهد کرده و مانده شود و اگر چه در صورتها شغل تمام در محالات منصوب است لیکن از  
از اصلاح و ملاحظه بگوشت محسوس و هر یکی بقدر زبان شخصی شیخ و نعمه برای و از و در آن سر و سر و سر و سر  
صورت و مگر اصلاً منظور داشته بر سر زبانش اند ما به اطلاع جلوه مرقوم قلم اسحاق کلام کرده اند و در آن  
موضوع را می باشد ز قوا و اعمال که بوجوب آن بعمل آید بوقف یک مخطوطه و در صورتی که  
توابع است موقوف بر آن کرم فرمایان مصلحت است که شرف و از و و قبول است

بسم الله الرحمن الرحیم



شیر المینت که از حوصله خبر افروخت که باشد که این هفت بیدار سرایه و شتران طایفه از تاج طین  
و طایفه که در مفاوذه عطف طراز که هر لحظه و عبارتش در معنی بیحد و در یکین منصف و مکتوب است  
و حصول رخت فرمیده بسیار منتهج و سرور کرد و ایند رفتم بدو طلب اشتقاق کردید که در زمان حمله کوزا  
نظم قرار نموده موجب اندامی و آن و مترو و آن میبوند که به مجلس اظهار این کشور مکتوب و الله  
در این کتب جمع رفیع مقام نامیشود معذرا سرکاره های معسر سرکار که در اینجا رسیده معصومه منت  
میر محمد با تحقیق معصومه محبت که لام اطلاع کردید و بعضی خاطر را میبند که زید در آن نیکو افش بود  
کوت و به منوره و اتفاق بعد از این کتب لغو عمل آورد و کند و مال منیر طور در خانه میبند که و سیر  
مقتدر فنجور از زید از آن نزد کور نظیر منیر سرور و خن خواله منیر طور نموده لید که  
م را به کوشش معارف و محبت بزرگ سرکار که این معجزات فرامین این همه مراتب معارف  
که نعم ابد مفصل منیر محبت دار کردید در بنوق مخلص که به با اعتبار مردم در انداز خود عرض  
نیمه و نارسایم او را کوزه حران و در سر سار بند و معارف محبا و مرد ادم باشد مطون جابر  
لین با تحقیق انقدریم منیر برادر که از چنین مفردات اطلاع نداشتند بود جواب فیه للاق  
در مقدمه را بر روی سابق و می باید قوم منوچه جابجا بر محالات مردم منیر فرستاد و منیر بیک با  
عالم منیر و ویرامی نفوس تلاش در دوان تر و دو بخش در میان دار و این نمیتواند شد  
الک از راه حصول حرف می و ای و ای اصل طایفه منوچه بکلام ما منیر ساز و ای تحقیق  
باید منیر منیر با تحقیق واقع شود و مانتاب سرور در زارت مجبور است نهان که تحقیق شود  
انچه ملاحظه و سر رشته های معارف پر دازان خواندند معلوم خدشت لازم المینت خواهد کرد  
ممکن که منیر منیر و منیر منیر منیر تلاش که بعمل آورده و مع او در خدا می  
عالم الغیب که منیر منیر که در ضمن تلاشهای انصورت هم رفعتش منیر منیر و منیر  
نامی و در مردم منیرات بر زبان دارند منیرات با منیر و در منیر منیر و منیر منیر  
و ای و ای و ای در نولد سرکاره های سرکار که مع از روی تحقیقات واقع انصورت  
بانتاب که منیر منیر از دانت با برکات درین زمانه منیر و خن شناس و منیر منیر  
و بیک منیر منیر که تحقیق شد منیر خن و و ای که الی و ای که منیر منیر و منیر منیر



هم نفقه را در وقت منتهی هر وضعی که بدند اموال و اشیای معروضة خواه مضاعف بقدر غنای آن  
منطبق باشد و در وقت احتیاج احوال منتهی طور از سابق نفقه که مستحقند مضاعف اند که بصورت  
در خدمت کرامه اظهار شود و از منتهی روزگار بقدر غنای و در باب فردی همان اگر مستحق باشد مضاعف  
و اگر اسرار و اسناد دارد که در حق هر یک بهر وجهی باشد مضاعف است مضاعف است مضاعف است مضاعف است  
اگر بخیر می و یا برای بیعت منتهی باشد که در روزگار و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
که حالت کینه را مبلغ منتهی و در روزگار و احوال منتهی و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
که در وقت و فتنه که منتهی و فتنه اول و ثانی و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
از کونوال منتهی و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
فدا اسرار اولان سرکار فرستاده و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
پیش ازین در تمام محاکم محروم ضابطه چنان بود که اشیای فردی را کونوال جواب گوید و مضاعف  
شد و تعلق کونوال است حال که منتهی این ضابطه منتهی و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
مخوف باشد و تراوان که افند بر محاکم و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
شعبه بود که برای اسناد و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
انها در فردی و فتنه و امثال مضاعف و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
اسفند مورد و اسفند مضاعف باشد و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
نوال منتهی و فتنه که منتهی و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
مخوف مضاعف و الف و مع و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
المناف انما و جواب محبت نام و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
که در وقت و مقام مجرب و خردمند  
منتهی و فتنه که منتهی و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
نوال منتهی و فتنه که منتهی و در وقت و مقام مجرب و خردمند  
منتهی و فتنه که منتهی و در وقت و مقام مجرب و خردمند

در تمام مضاعف



[illegible]



بجواز



بسم الله الرحمن الرحيم  
الحمد لله رب العالمين  
والصلاة والسلام على  
سيدنا محمد وآله الطيبين  
الطاهرين

میخواهند چنانچه سوال میشود استغراب است و هیچ معلوم نمیشود که چه باید کرد و اگر کسی در این مورد سوال دارد  
کوشش نموده پروانه بخواند و بگوید که اینها در این صورت چه وقت رخست این مقدمه سلاخیت تمام  
مموده اجازت گرفته است تا مقدمه و خود در آن صورت بعمل بخواند و در دو الی سه روز مقدمه و خواند  
لا علاج است جواب این مقدمه بر چه اصلح بخاطر بگذرد و زرقو فلیح سونید فتم ندیر خانه اشفاق شد که باید  
الکس که باید بر پایه چهل روپیه نوکر سرکار است پس او قابل فوجداری نیست که بسیار وقوف و ظلم  
و خراب کاری کار خود منظور داشته رفاه رعایا و الاهی ملک مطلوب است که رعایا در آنکس رعایا  
آه می یابد و ملک آباد میشود که عاملان از ابواب بیجا دست دارند و زیادہ طلبه نمایند و زراعت  
شخص بکنند رعایت بحال میشود و ملک و آبادی می آید و در آنکس انبیه فخلص بنزد و در فکر و در حلقه  
خواب کند و بگوید که من فراتر از این بوقوفی و نا کرده کاری و ظلم عالم اینجه فرمود نموده می  
و محض او را این کار موقوف نباید و سال انبیه بلکه سالها سال بدولت توجهات که این نوع  
اندارد که سوا این چهلک مللها و کورهای دیگر متعلق کلامی مقرر شود با نظام و انصرام کارهای استغنی  
که در این فرجه انصاف ضرورت به مبلغ اشتغال برار و بیدار شخص برکنه که اگر مقرر کردید  
و کوهایی مالک کار تولید بخردید به خرج خزانه و بهر می صدقم و بهر می فوطه داری و بهر می عاملان  
و بهر می سایر خرج و مرمت فلجات و بهر می تصادف در روی که مبلغ خطبه میشوند بموجب اسمای را  
مواقی سالهای و شش خط اضافه نموده شده در بنصورت عاملان محال است مجبور کنند که قدرت  
که بکشد مده ازین باب تا کم و کثرت تواند نمود و رعایای تمام محال چهلک ازین بهر باب دلو بدو  
دارند و نفین است که بدست بخواند لیکن بافعال از و اسم ملال استغنی است موقوف  
مبخواند نمود و مگر آنکه در برکنه را چون شخص بسیار بعد ازین همه بهر باب در میان نهادند و در  
که زباله ازین مقدمه و زراعت بعمل آمده و در محال است دیگر سهم تا مقدمه و بر چه اصلح خواهد بود و بگوید  
خواند و در آنکه که فایده رعایا منظور که نیست ملک الیه بال رعایا به در احوال خواهد  
نواخت و متغنی میدان بسیار کم فایده مخلص رسد بعد گذشت بر  
نزد و از زمینها نعمت مواهب موقوف المصنوع و معالج عالم را می نموده بلند مقامه و در  
الشفاف و الطاف که رعایای زبکین و سید و بلند بر داشت و احوال خفا و مملک کلام انبیه در



العبد



را قیید آورده از آنجا صاحب در ابتدای فقر انکار احوالی مطالب ضروری بر حسب رتبه  
و سوال از رسوم عامه و سایر خرج و درت فلجات و دستخط کلامی منتهی شد که رسوم فنی از مال ندارد  
سوائی مال سرکار و سوائی عمل شکم در می جموعه اصداف موافق معمول بعمل آورد و سایر خرج و مخرج  
در مت فلجات هم فعلن از مال است پس در صورت این دستخط معاوضه شد که مابین الفهرست کرامت  
کتاب می این همه و حیوانات رسوم عامه و سایر خرج و درت فلجات و غیره سوائی مال سرکار مری  
علمه و عملی و غیره بموجب همان دستخط می کرامت مخلص پرداخت العوض عاملان دستخط کرده داد  
سوائی مالی که در عمل آید بعد از آن از خدمت کلامی بقید و تالیف رسیده و وجه سهمیه رویت  
که به تحصیل در می رسیده و بعد از آن به غیره می رسد و در می رسد و وجه سهمیه رویت  
نماند و مبلغ در وجه رسوم فوطه دارد و در آنجا به مخلص استثنای کرامت در نه خدمات برکن  
چون و چرا اصل نه شده عاملان تمام محال است چنانکه مخلص که در مقدمه سهمیه و غیره رسوم مریض  
در صورت است عمل باید آورد و عاملان مجاز به مقدمه می کنند باید در پیش دارند  
فی الواقع ولو بعد از رعایت در تمام چنانکه از آن است که در کتب مریض می کنند که خود را  
مخلص بعد از آنکه هزار استمال و در جمیع آباد کرده و به قول قرار نوشته داده صورت نزد  
عمل آورده شده بر وقت ششمن بن همه قوا برار و راول مجال بماند در ششمنی که به بسیار بعمل آید  
برین حال هم اتفاقا کرده از رتبه و صدقم می و رسوم فوطه دارد و رسوم عاملان و مریضی که بر خرج و درت  
فلجات و طلا نه و غیره مبلغ کلا سوائی مال نه است اما به افتد رعایای تمام چنانکه از رتبه ششمنی که به  
نشان دارند و حال مقدمه سهمیه و صدقم می و غیره قبضه کرده اند و می کنند و بر روز استغناء  
برای منافع مخلص نامقدور و تصور نخواهد کرد و لیکن از می معلوم شود عمل خواهد کرد و نشانها در  
در نظر از خواهد بود تصور باید فرموده و این همه مریضها تلفه اجازت از دست نامخلص خود بردارد  
ممنوعه در مقدمه خطام و بنوی و احوالی فنی به منظور دارد و از طهور استیفاء و قیاد  
ناره و رتبه مریضه و به خط و نمح القدر در کرد اب خیریت و فعلن است که هر یک جای نمرد  
و احوال مریض کرامت به خصوصت یافته می شود که بموجب بدیجی رفته رفته رفع این رتبه و در عمل  
در مقدمه مریضه که برای مقدمه سهمیه و صدقم می و رسوم عاملان و غیره سوائی مال است را قیید نمی نمود



دارمال که در شکر می باشد و در کرامی معوض می شود که مجبور نقصان سرکار معوض و حامله که استانت کرد  
این معوض را می تواند سوا می مال که در چنانکه از بهر آن دستخط نموده و اجازت داده اند و عمل از قائله  
از پیش رعایا بقبالت سرکار معوض فرموده شد که طبعیت اختیار می شود که کوشش از او اعتقاد نموده شد  
که هرگاه سوا می مال از رعایا انقضای داده و طلب خواهد شد و در لوید لوید را نخواهند نمود و اگر در حقیقت  
از توجه طبع رعایا در قائله اجازت شود که این همه رسوم حامله و مهربان و بی غیره  
مال که در عمل آورده است و خاص رعایا نموده و در الاجر انکسای را پیش مردم بزرگ نام باید کرد  
نیز کان و عمده که نظر کرده های بارگاه الهی اند که می خواهد که در دین و بی غیره و با حق معوض  
و در نام رسد و در مخلص هم که درجه بالقبالت و در افلاک و در کار نام بر کان در برده و حالت معوض  
در نظر معوض است لیکن قابل گفت و شنود هم تا حال با این همه مجرب های روزگار شخصیت خود و  
و در کان خود از دست داده و نموده داد و این حرف های درشت و باطلایم زمار خود کو را اندازد  
و نیاز چند روز است ابتدا و حال هر یکی از ارباب و وزرا خوب میدانم و خوب میفهمیم ضرورت که در زمان  
آورده شود و اگر هر طبع باشد که چون از سال تمام هم سهم هم با فرمانده اند از زمین امور الزام  
ناراحتی شروع نموده و به موجب بنام خانه این خلعت منقار است که بدیگری پوشانده شود بسیار  
مصارف و محاسن مخلص است از این نکون فراخی می برآورد و نفس در و همین امور و عمل با او  
نقصان را به این ربع پنجه و بیار است تا حال که است انداز شده هر کسی که منظور باشد  
دفعه اجازت نمود که اند که او را و می مال واجب تا مخلص در حد که رسید به حالت اندوز و بیست  
توجهات خواهد بود مراتب و در الاجر ملکه که مخلص اند اندامی شود و عمل آورده و همین بد نظر دارد  
از این است که نیاز محتاج ناچار و تکرار است از این رعایا معوض شود که هرگاه خود اختیار می دهند  
هر یکی چه بکورت و منظور باشد و فلکها چه قدر را با خود حال احوال اختیار می خواهد که خود معوض  
سر از کرمان انقبالت برنج تواند آورد و در رتبه کار با مجبور مطلق بعضی مرتبه عملی از و گفته و خود  
از بهر آن است زمار در هیچ مقدمه فصول مخلص نباید است و از غیب و اسباب و کفایت و در  
از بهر آن است معوض است که این همه ملات و در شکر کلاه شده هرگز و برادر دارد و در  
خشت و طبع است از دست که مخلص در شکر و بر این است و در شکر و در شکر که بواران شکر

از بهر آن است



از آنکه میسر است در وی است گرفته اند سر اول بر نام تعیین می شود و هر که میسر است و حاصل  
تقصیر دارد در تمام ممالک محروک کفاره و زودی بیکه کو نوال است که در شب هر چه کم گردد  
در شب که تمام است اگر عیال متعدد بدن درجه منظور است که با توجه مواخذه نماید  
که در حق مختار اند عیال بکاره را می جویند و می گویند که کسب احوال نوال باشد و در وقت  
سحر اولان را بر بواران بخوابد از کسب آنها بزدی رفته است تعیین نموده و شب که  
در منظور است و باید نمود  
نوال است که می خورد میان مردم فراموشی و عیال  
است شرح شوق و از روی ملکات موفور است که میسر است که میسر است که میسر است  
از آنکه از حوصله است و هم و شری از فرزندان و بیرون است از فضل الهی باری  
مباد که این حالت در خواست و فرزند که سرایه اش را میسر است که در صحنه کف و وصول  
راحت فرموده و میسر است که در اندر مرقوم حمله الطاف است که نوال است که در ممالک محروک در مطلق  
اول بار شوق از آنکه فرمودند که خواست مردم تو بخانه بماند که در وقت که بکار اینجاست باید  
که من خود به بماند و میسر است که بماند و بعد از هر چه در نظر می آید شده و موافق خواست  
مردم تو بخانه می آید که از حمله کور است و اسم جدا کرده و دهند که حاصل از سر و فرستاد شود و اگر از  
احمال در بماند پس کسب خواهد رسید و می آید از خانه بماند و فرستاد و حمله و ما حال که  
از خواست منقضی شد و بماند که وصول رسید این بماند و اما الفاعل نقد بلا توقف باید  
و از حال محال جدا کرده و باید و لغو و شوق جواب است و موقوف بود و هیچ شوق روز  
گذشته اند از آنکه مخلص خواهد نوشت که از شوق خواهد نمود و مخلص است و حال که مردم تو بخانه  
شد و میسر است که بماند و در دل در سر و بماند و مردم تو بخانه باشد و است و  
حضور نور و خوشی فرج نوال است که در ممالک محروک در منظور دارد و چرا که اگر موافق  
خواست نوال است که میسر است محال در خواست جدا کرده و داد شود و در بند و است و حمله و مخلص  
خواهد شد نوال است که میسر است که در ممالک محروک از دست تو خواهد شد و تصور  
باید فرمود که در ممالک محروک از آنکه تقصیر است از فضل الهی در ممالک محروک و میسر است  
که میسر است که بماند و در ممالک محروک و در ممالک محروک و در ممالک محروک و در ممالک محروک



محمد بن ابراهيم



بجای آنکه فی الواقع باز هم از آن رو به دیگران در محال مذکوره مانده  
شده و در حق الله عز و جل و به دیگران و در آنکه فی الواقع به غیر از آنکه  
میشود اگر مرقوم کرد و در مسطور شدت سامع غیر بد مخلص تا مقدر و در حصول از آن  
بسیار شدن آن به سحر ایداران و اطلاع احوالات به داخل و خارج و کثرت خواه  
هم حضور انور و هم شدت به قصور کرده لیکن اگر کار فرمایان ملک از حال  
و مقدر کار به در قصد افتد دارند منوجه است مقدمات بشبه فعل گذارند و صورت  
جست و از دست دیگر می چنانچه اندک الرامروز و تنخوا ایداران تقدیر داخل جعله  
شده به سبب زنده به سبب به سبب و چنانچه فریاد نوشته اند به این  
در حقیقت به اندک مرقوم میشود و در محال هم باشد و دیگر مردم نوحانه رسیده باشد مقصود  
بر تقدیر و مقرر از میان آن وصول رسیده و به سبب به سبب خواه داران می گیرند  
به صرفه به سبب و دیگر مملکت از یک جهت به خرج در ابتدا حال به سبب به سبب و حال مردم  
نوحانه رسیده است و دیگران به از حال مسطور آمدن خواهد شد و خواهد رسید و اگر مرقوم  
باشد که در نوحانه به صورت مبلغ و در اینها رسیده شود و ایما کرد و که باز در آن روز  
تقریب از آن سحر کار گرفته ارسال شد و لیکن در صورت حیات شود و حیات  
عاید خواهد شد و مقدمات از آنجا به باقی در متاعه و امرار و در مقدمه مرقوم کرد  
از آن پس شدن از تنخواه نوحانه مقدم به سحر ایداران و دیگر باشد مقصود  
که از دیگران دست رسیده آنچه از میان آن باید مردم نوحانه رسیده و حصول خواهد شد  
امتنان نامه در مقدمه جدا کرده و دادن ممالک جعله و تنخواه نوحانه بموجب ارشاد  
لواحق است و در این ممالک و در مرقوم بود که در صورت بحال و در نوحانه  
مخلص منصوص است که در فقه بصلب الی از طرف حضور انور استی کم فرما  
اولا و ممالک استی ملک از مخلص به صورت تابع مرقوم است و خوشه خاطر  
از آن پس مقدم به سبب امور میدارند صورت بحال است و استی کم فرما  
و دیگر می نماید اند و در مقدمه به سبب به سبب که رایج باشد و در اصل است



برای و نهادن عهد و پیمان که ایما شده مجلس که در آنجا رسیده و به خود ابرو  
رفتند که حالا پیش حقیر حضرت باید فرمود چون رای اندر ام هم خدمت رفته اند و احوال  
مجلس که از پیش خوانند و صورتی در دست که باید فرستاد و اینجای که باشد که خوب  
در راه رسیده شود و در مقدمه سعید ملک خان مکر خدمت و احوال خود نموده اگر چه از پیش  
اشفاق و اینجای که باید در پیش مقدمه مکر مرقوم فرموده بود بدلیل چون در آنوقت از طرف  
فرماندهای العجا معلوم شد مخلص از نا و از خود تصور نمود که شاید حال را بر سر راه بایند  
بلاهای که گذشت حال را بد و از سابق کج روی و کسب بعضی پیش گرفته اند تا حال تقدیر  
مشتا و نرا رو به کثرتی زیاده تا آخر سوال تقدیر خوانده و هول یافته و حال را بر سر تقدیر  
اند که نام نیت را روان خدمت کرده باشد و از آن خود فرستاده مراجعت سخت نامطرح  
بماند و در آنکه در اینها بداند و در مقدمه تقدیر کج روی دارند که بنحیر نمیکند و در آنکه  
الکس بخوابد که بگذرد بر حاشیه حاشیه حرکت شد جواب بی سختی و در آنکه بر زبان را در آن  
خدا اند که منوچهر شده و شارالیه بنجست طلب فرمایند و این مردم که از راه اباد و در اینجا رسید  
اند محبوبی شارالیه منفعه نگا شوند و در بنیاب توجه مشفقانه ضرورت معلوم خاطر آن مسکن  
کرم فرمایند که میدار آن پرکنه کوپنه کوپنه متعلقه به محمد از خدی فرار نموده اند و بی دریاچه نفاق  
در علقه و در آنجا به و غیره سکونت نموده و مرصد شراکت میشود و در بنوا لایق مندر آن  
چرا که نند که هم از راه فرار کرده و بهما طرف رفته اند و هر کس از مردم جعله فرار نمایند و در  
بها نظر فرما رفته باشند چون اندر می در زامی ند که در محاکم و نواله صاحب و مفتی قرار  
نواله میراث مالک مساوی است مدارک مقامه بر داری میدار آن مسطور خانی باید عمل نمایند  
خالد که تحت اتفاق آن مفتی کم فرغ بحضور نواله صاحب مفتی وزیر مالک سعاد در آنکه در مقدمه عرض  
سر سبزه جد و جهر مو فوره مرصع فرموده بر و انشای بالید و سحر اولان تمام نمای مالک و میدار آن  
کنار دریا حاصل نموده باید فرستاده قرار آن جعله لا الترت و خود خوانند و لو منع حاکم  
رو چو این را بنحیر و محکم کرده باید اند که میدار آن مسطور را از طرف برار  
و ایندم ملک جان بنحیر یافته باشد نواله صاحب مفتی کرم فرمایند



[illegible]







خود را به مخلص می رساند و یافت انتم بعد از سرور و نهج کرد که زیاده بران مقصود باشد  
که چون اردت شوق دیدار فایض لا نور است و هم الفصال مفیدات ضروری سرایه غرار کوه  
و لغز اخراج با مینو است خداوند است که زودتر فرستد به مدد طرف مصمم کرده و در بنوع  
مفیده گرام سرزمین خجسته حصار و نصارت از سر و فصل است ازین یک سال  
با بعد مدد که در زبانه خجسته گرامی نموده بمطالعه درآمده باشد و بموجب نگارش گرام  
فرستاده روزه روزه که نقل می کنند که برای ملاحظه ارکان حضور انوار قدسی است  
و کلام دایم می فرستاد و لیکن چون احوال مزاج کار در ازان حضور انوارات با کرامت است  
یوشید نیست هرگز قیاس نمی آید که صورت کاف و مقدمه می آید از ان انجام درست شده است  
انقدر نتواند شد که احوال فلت محاصل و کثرت می آید از ان بعضی مقدمین و معان خواهد شد  
منقح فرمودن انتم بعد از که بدون الفصال است سخت کوشش می جانفراستشانه روز  
بهر روزی کار است میباید توجهات شریف فعلی دارد و از شدت تعاضد می آید از ان به عین  
انقدر فرصت دست نمیدهد که بر مجمع و طمانیت نگارد و کبر و فزع نمود و البته تا امروز بوعده  
رسیده که بعد از این همه مردم را اولی و دلداری نموده نگارد و بعد از مقدمه و خبری  
اخراجات هم بعمل آورده و خبر فرستاده که با فدا سابق بصورتی و دیگر مهمل ماند و در رسیدن جواب  
کافه میانی حال هم با حال نوحی که باید مرخص نگردد و انهای سخت مضطرب و سر اسیمه گردید  
و فغان تامل از دست داده چه کوشش که در پیش آورده اند زیاده برین میجو  
صبر و قرار ندارند و گفتی که فرما از راه توجهات و در باره مخلص مبرا مگر فایده فرموده اند  
که یکم حرمت و بیایم و کسب می کنی مخلص یا پس حرمت و بیایم و کسب می کنی خود تصور  
می آید که میجو چشم به جلال و در میان است مخلص تقوی و استظهار همان الفاظ بقیه  
الطاف ذات بابرکات و در جمیع امور و جامع معاون خود دانسته طمانیت کلی و  
سود جمیع در سر انجام کار را لوازم جد و جهد جامع از و حال اند که از مقدمه کوشش و فاعله زبانی میجا  
انهم در هر چند نیست و لو بدو میباید و کافه لا بدست بر ستاده و در حقیقت الفصال دارد و  
برده تا دیگر موعظت که ارشاد می کرد و توجهی که معیضه انقیاد و الطاف شد و میباید که در مقدمه

136



و بی تحقیق باین همه شفقت و نوازش که خارج از احاطه فهم قیاس است و طبیعت حیرت و استعجاب را  
دارد و از اینجا که نوید است عده ناخایه از حکمت است شاید درین وقت هم نرا که کوه حکمت است و  
و ملازم خود را بر روی کلبین مخلص درین تعاف است و سختی در ورطه شکست و تعاضل و تعقیب منکاست این  
درین محله کعبت نامها به طویل و سوار این متوالی شود حضور نور میسند و هم نمیدانند که کعبت است  
میانند مخلص جز صغیف یا امروزه هر جا و هر کار که با جور کرده و درج مقدمه به صورت الزام  
نار بر آید و بدینا معنای کشف از نیرنگه از تنقیح نشدن مقدمه شیخ ابراهیم هم حضور انور را قدس  
مورد و برنام و اعتراض میگرد و و این همه خلوص عقیدت و بندگی که در سیدت الهی میسر شد  
بر نایب میرود و هم فراموش که این ملود و ملول و از رده میشود و سختی مقام فریاد و انقباض است و غیر از  
که این که آدم کس و بگوید و دل متواند رسید بر این خدای ز فویر متوجه شده که بعد از تنقیح کرد  
و تقدیر داخل اینجا شیخ ابراهیم را که اینجا طریقه و تصاد که این فرین فرموده مخلص اطلع و مفضل  
باید و لو که این مقدمه را درست که ده بود از حدیث و زوید و درین محله ملود و جویز و فطریع میسر  
رسیده هر یکی را می خود کشف و کشف خواهد کرد و همه کارها ضایع و از سر خواهد کرد و بدینا خارج مکرر نشود  
افزایع سامع میگرد و و ازین اصرار و ابرام که از راه مجبور است فرایع منقوص نکرد و در هم نبرد  
کلیک اشفاق کرده که نظر بر کفایت سرکار و الا غیر از القدر را به اندر ام نیت است  
که این شده که محرران و منکهاران و فزود و ان موقوف نموده و حیات صاف و بدینا غیر  
امانت فایست که امور است چنانکه تعلق باین احقر دارد و اخراجات باید بعمل آورد و درین  
نقصان مال سرکار و الا است مطلق بسیار کم فرمایند مخلص مجر و مطالو این عبارت و حش است  
القدر در کرد این حیرت و استعجاب در رفته ایک است خوب بر کسر از کربان حیرت و استعجاب  
بریه اند و هیچ ره بجای نبرد و این صورت از چه راه و بجه ندیدم مردم خدای اشفاق شد ایا از  
طرف مخلص قصوری در پاس و داخل است اینم مردم بعمل آمده یا هواری و بگویند که اینا قیسه  
باین منایع است و اینم فایست احقر باعمال خبر رس و کار نر و از بی و تحقیق و بهیچ اینم مردم از  
مقدار است کاغذی که کفایت کار است و مجموع تمام است و اما حال بد است که حیرت و استعجاب  
جولیت و کمال اینا است بایر کات و از انقباض میسند که تقدیر هم از سر کار که اینا بعمل خواهد شد

حالا که چنین







مهری قلجان نهاد و مبلغ یک دینار و در وجهه بخواجه نواز نوبت بخت آن نهاد و در یک سطره نوشتند  
شده و در زیر سر هم و در پیش است که درین چند روز چهل و پنجاه هزار روپیه دیگر در وجهه بخواجه نواز  
نیم یک دینار باشد و چون محال است بخواند آن و دیگر مقرر شده در تحصیل آنجا به بخواند از این سطره  
رسد تا بخواند و در یک سطره نوبت بخواجه نواز موقوف چند روز و در پیش است همان لیدر معوضه است  
بایش شمع و منظره بخواند و در نوبت بموجب است که از این مبلغ نوبت هزار روپیه بود و در یک سطره  
را صد و بیست و پنج دینار و در وجهه بخواجه نواز موقوف از هم گمان شده که با این مبلغ بود و در آن  
در وجهه بخواجه نواز بخت هم تو بخواند که در یک سطره مقرر شده و در این اطلاق موقوفه بخواند که در  
نوبت آنجا را می جاره شود و معائنات شود

که هم گمان در مقدمه بخواند از آن چنانکه که از حصول آنرا پیش تمام دارد و مخلص از روز اول در چند  
که از این چند دینار و از این که از این که در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند  
تا نور و صورت منقح شد و همان محله که روز اول بود و روز دوم در یک سطره موقوفه بخواند  
منقح شد که در یک سطره موقوفه بخواند از آنجا که در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند  
و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند  
نام نباید افکند و قتی که سال تمام خواهد شد هر چه از مردم بپرسد بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند  
نیم یک دینار است با مخلص و از این که در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند  
بر ملا کرده و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند  
باید موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند  
بر وجهه محال است پیدا خواهد شد خواند گرفت و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند  
بر روز و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند  
و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند  
از مخلص خواهد شد و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند  
که در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند  
و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند  
و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند و در یک سطره موقوفه بخواند

در یک سطره موقوفه بخواند



که بگوید خوانم و مخلص بر خیزد و گوید که این را بر سرده باشد و بر ملا شود و لیکن چون بر آید  
 بکار خود و شایسته آنها منظر بخشد از آنکه از حضور نخواهد شد و فرار و او بماند  
 که با آخر سال تمام و محال خواند رسیده باشد با آنکه این حال رسیده کند و اصل عمد خود نوشته  
 که نمی بیند که این رسیده در صورت قیام نخواهد بود و نموده اند و اگر از اینجا حواله شود و حضور  
 رفیق تقاضای زرموده گرفته اند تا وفیقه از حضورها کی بعمل خواهد آمد و در واره بر خوانم جان  
 و مهرها با ملازم و پیش خوانم او در مخلص و جواب آن بر خیزد و جوابت فها بده بر اگر کوید از آن  
 و بر خوانم تقاضای محال است از حقیر از سوا جواب آنها بماند از این بار که آن سوا در آن  
 که بار بردار آن حضور انور می باشد از سر خود بر داشته کردن آن متفق میماند که این باشد  
 و اینها در هیچ صورت منتفع نگردد بدو و این تقاضای محال است بقول نسخه که  
 کسان ما را نباشد بگوشت کشید فرقه فال شام من و توانه زدند حوصله بلند و مریع  
 مستقیم که این فایده است که زیاده از این کار با هیچ معده بر سر نگردد و مخلص است و بگوید  
 که اینها بار را از سر خود بر داشته با این مردم سوال و جواب نموده است و محال است که از آن  
 از یک طرف بخورش تقاضای آنها روید و از حاکم است و از طرف دیگر ای سر القدر اندام  
 شدت تقاضا دارد که بیجا نه از رویه میرا بخت می آید و بیجا نه که یک رویه می شود و در حواله  
 در تمام نوبتی و بقدر نیازی نه از رویه در وجهه نخواهد رسد که نوبت مدارا می آید و در وجهه تمام  
 می آید و در دیگر نوبت از همین امر در سر است بدست می آید و الا تقاضای آنها از تقاضای دیگر نخواهد  
 و از آن شدت تمام خواند و در صورت تعویق مریع که این نوبت از منقص بدست می آید و در  
 مخلص و طرفه بدهای تقاضای طرف که فاری دارد که نمی آید نوبت خود بصورتی بد فرمود  
 که در این محالات بموجب طو واصل می رسد هم که بگوید نقد که امروز بموجب گفته مذکور  
 بپردازد و خان می آید و در مردم نوبتی نه و حیره سر است و بماند شود و چگونه سر نمی آید و با  
 شد و درم سند از دست می آید و در رویه که نه از خود که دست می آید و آن خود از خود گرفته  
 در وجهه نخواهد رسید و بجهت تعلی آن و بماند شده سابق فرمودم که اگر در و دیگر هم بخورد  
 بقدر آن در محالات که از حایه مردم بماند از آن بماند خواند رسیده مخلص است از خود







محبت در این اجتماع می طافت و گنجینه است کارساز حقیقی که بجز از روحی طالت جلوه  
بروز از بزم شمع و دانه از روز بزمه انعمان منوچه شمع فضل ابله شدند و این سخن خیر  
بجمله است محبت منزه از آن دل که فکاهی طبع از لب بار بار کرد و دره سحر بلی آمد  
چهار لایه طالع که سر بایک دلیله است از آنجا که رسیدن از آنجا که تمام کارخانه مهور  
میوه حالت که بشد از جمله ضروریات بود و لاچار از الله ابله روانه شده بختگاه که مابین کراو  
و از ابله بود رسید و به شمع کارخانه ضروری و کرد و اوری مالوا حبس کار و الله و انفضال  
معاطا که رو بکار بود و معروف جد و جهد کرده اگر قائل است انعام و نعمه صورت شخص بر کراو  
در اوری و انهمین و غیره محالات است طرف سیم که بعلم آمده از فرد و تفصیل مفصل است  
ضمیمه را که خواهد کرد و در حال و در شراعی جو به مفصل تهکام دایره دارد و معطر معاو  
کرا به بود و در بنوالد و لیسرف او و صها بانه اما و پس از روی خاطر بود و سوا فرد  
مخلص سر ایا حصان کرده سر بایک محال و خوشه داشت و به کشت از الحمد لله و المنه بخیر دل  
میخواست بفرزند و ضروری مراجعت و است و لو اکثر امور ضروری ضروری و ضروری است  
است و با استفسار در بنای و و مجمع قرار واقع است و در رفع شبهه طرفین تکرار جلوه و در  
سر انجام آن حرات می تواند نمود و در بنیاده نفسیه منوط خاطر همه دان آن کم فرم است مخلص ضروری  
مجموعه که اجازت شود و بکار و یک رویه بابت نخواه مزا محبت میانه تمام کمال است  
شد و بدینجهت ابرار آن هم بر سر رسیده است و میرسد از نوشته بلیه نور المقدس است و ام  
سید مفصل مبرین جلالت است احتیاج کفایت هم سید است  
نواصب  
مستحق مهران کم فرمای مخلص است و تمام است مواهلت معذور المبرر را دیده از آن که اندر می  
تجربه توانند شد لاجرم ازین ناسد اگران در گذشته بود و ضمیر منیر تحقیق ضمیر معجم به لید متواتر قائم  
اما اتحاد ایلان حدیث که دیده مرفوع را می میمنت اقصای کرا به شده باشد مخلص که از مقام ته  
بارا و چه حصول نعمت مواهلت لازم التهجی بالله ابله رفته برای این بود که چون مدت مدید به اطلاع  
و در جلوه می با کرد و نهایی یازان و اقول طلب بر خود و او را نموده و مهران آن سید خفا بر سید که ا  
خون جگر خورده بود و کارخانه متعلقه باین کندی به جهت بر روز خارج مستعد نظر بر آنکه سید است







در صورت که از استخوان که اموت نموی بالوی فف است از مخلص دریافت شود و واقع شد مخلص  
سواب خیر است و الا استعمال مخلص اگر در خطر ارجح نماید و اینجاست که یاران از روی صلاح و مصلحت  
که چنین صورتها را برای مخلص ثابت رسانده است کفاف نماند و درین برده علقه انگار موقوف  
خداست که مخلص را بر گزینان خیر است که است از انگار یا نیست و بر گزینان خیر است که است  
سکر و الد درین محله برای صانع باید کرد و زودتر خبر گیری بهتر است که اصلاح باشد و حاله فرمود  
که مخلص باین گزینان طبعیت صحت هرگز و لکن است و مصلحت این یوسف تا بقیه عمر بر گزینان  
و مخلص خواهد آمد و در صورت توقف هر روز کار را صانع و کند و میسر شود و موجب نقصان است  
خود را داشته اطلاع نمود و از راه شفقت رنجی در مقدمه کار برد از آن بخیلگی  
و دایم نصیحت مرقوم حاصل یافت کردید که دشمنی که فرمود همه حال شرکست و بکلیت و در محنت و صانع  
مرضع این نمایند و در محنت خوارند و نظر بر این هم نیست و در حضور انور عرض نموده در کمال است  
مخلص از راه سعادت صرف توجهات شفاعت عمل او کردند و در جمیع امورات اینها مصلحت  
است و باخته و بزدان مخلص را این است حکام و ارام هم است و سخن بر و برها منطوق فرج کریم است اگر  
محل استخوانی نیستند چرا و قشر و وای موقوف میفرمودند و در صورت مخلص از داخل بودن جمله  
نیکوئی یعنی ناراضی شد بجهت اطلاع و بهر که از آنها را طلب مخلص بر عاید از طرف خوف  
مردم دیگر که دارد و کلا از مشتق با مخلص طاهر داری است بر جهت از بیم باطن است این همه بر آب  
مبوجه که آمده و لفظ موقوف معلوم خاطر مخفی کردید و این همه توجه در از راه شفقت و الطاف  
و مهر و محبت لطیف است که فرمود که شش تصور نموده و در حقیقت بر زبان خود بر و رفته که از دل مصلحت  
که حکام و واطح است میگویند زیاد و این در مقدمه است و عطفی که سنی و سخن بر و روی منطوق  
مخلص از راه شفقت و الطاف که ارجح چشمه است و محکم و توقعات همه و عظیم مرکز  
که خط و ارد و بانقدر کار و بی قلب که این همه توجهات در صحت کفایت و عجب و استوان است اصل غریب و الله  
از حق صانع با حق یکی از مردم برای نفی است و خود در صحت منقض است و اگر آنکه هرگاه سرشته بالعدای  
درست و در کار و این سکر کار حرکت مخفی و بی قیاس و عمل آورده با بیاید و عمل و است  
کار را میگویند و در این سطر از چشم خاص و عام بر خیر و اموال و امور در مقابل و هم از و باشند که ام



سلطان کار با برادران و برادران را می سلطه و انتظام می نماید و الا با قضاوت و در وجه و  
و مزاج اخفیه از ایند این در افکار و کلام و مناظره و بولع خود پیر نشد هر که فرمان میر و صحبت او و با  
نقد احرافه چند از در و دل مر قویم حاشیه و خردمند نشد و الا بود و اینها را می مخلص و دیگر حقیقت دارد  
بسیار متعجب می بود که کس نشدند متعجبند و در حال همین قدر میزدند و ما که با آنها گفت و شنود می نمودیم  
از دست نداد و در کار با خود بر داری و خود می نمیکرد و نشدند در صورت احراف معانی خوانند اما  
که از روی خط ایشان معلوم خاطر می شد که کس که در کتب و مقدمات و اصول و معانی و غیره می خواند  
و این صورت تا خود می خواند که به اصلا بقدر یکدیگر می خواند و هم خیال که این راه یافته با برادر آورد  
چند این همه و اما در حال نمی دان که فهم نمیدانند و خدای مخلص را می باید غرض لطف که از جمله  
خلقت و نشان نیست و نیاز بسیار دیده و تجربه و به کلی حاصل نموده و بلون مزاج و مردم جای ندارد  
مخلص از پیغمبر است و در هر حال می شود و اگر شبیه می طر راه یافته باشد نظیر و فوق و جهات و شفاق  
که این این نوعی است از دل بیرون بر آورده بر مجموع معروف و نامش و انتظام کار باشد  
مثنی کرم فرما من مخلص از مرآت شفقت و الطاف که این چشمه است که اگر خدا فضل کند و مقدر باشد  
سوا می این مخلص که است با می بخشد و دیگر هیچ مگر خود خاطر دارد و ما میور شده لازم هم شمس مقدر  
این چه قدر است تا وقتی که الطاف و شفاق می معاون و جایی مراعات احوال هم سازد و نیاز است  
از این مقدمات هر که سبب خیال نمیکند و در خود اندک است و مقدمات کار و نیاز است هر که قرار می باشد و اگر  
وقتی مزاج هم سازد از کدام حرکات ناگوار مردم منعش که در طبیعت هم است از این صورت و احوال  
و صورتی دیگر عملی است بر جای خویش و اضطراب است خدا کند که خاطر لطف می طر که این از دل شوق  
احوال هم سازد و مراعات می نماید که هم سازد و صفای باطن در خدمت دارد و می شود  
مزاج و هیچ بر آورده در چه سخن پذیرد و دیگر چه است از نصیب است و مقدر سعید یکجا و یکجا  
ایمان شده یقین است که بعد شریف آوردن از طرف مردم شنیده و این را همراه مخلص که نشدند خاطر  
را همراه خود با اله خوانند و در دل مقدر مگر خود خاطر باشد و در است شفا می خاص مبارک که در مقدر  
شدی می خوانند و در دل مخلص حرف می طر که نموده و احوالات مخلص را فتنه می بخشد  
که این ابلاغ شده تعبیر و تبدیل مردم شنیدی مگر مقدر و هم سازد و این چه ایمانی شده که اگر

بدر و اورد



بجای خود را بدو و تا وقتی که نرسد به سبب آنکه در این مردم منعنه را احوال متابعت آنها پوشیده  
از دست مخلص منعنه و دشواریت بسیار اطلاع را می یوست کند و مرقوم می نماید بقصد سبب درین منظور  
خطر کمالی باشد مخلص نور و معرفت نماید و در ویند که از مردم نیستی که خصوصاً ازین  
و سخط رسیده بود گفته شده که جاری کرده و در ویند بهمانصورتی که هست خواهد ماند خاطر که این  
مطمئن شد و در مقدمه حما و فی سبب که گوی فرایح که می آید بهر جا که اصلاح باشد مفصل آنجا کرد  
که موقوفات حالت انتظار باقی باشد پیش ازین و مقدمه تخفیف بکند و در  
نیت که مرقوم کرده بود و اینچه باید مخلص را به خدمت مرقوم نموده و توضیح حسن و قبح این معنی  
بعلامات قرآنی صحیح عمل فرود است اینمطالع و در بنیاده باشد که حال دیگر در مضایق فیم بین  
خامه اشفاق شده اصل است که مخلص را به صورت از یاس مضایق که رایج تجاوز و انکار است  
و با حالت در مقدمه رجوع ایما شده بموجب آن عمل آورده لیکن و تخفیف نظر بر انجام کارهای  
فی الحقیقه باید دارد و در اینچه عقل ناقص اصلاح میداند مرقوم نماید که در موقوفات عین موسم تحصیل  
اگر از مردم قلیل هم تغلیل نموده شود و کار تحصیل سنتی قیامت مصوبت و خدا انچه خواهد کرد و با احوال  
سخت و بوسه و در الزام و نارسائی بر کردن که کم عا میشود و در پیش کار بر دارانی که نیست اینکار  
کرده اند و فهارست که در موقوفات انچه فعلی بخلط هم بر زبان آورده و موقوفات عین فصلی کار  
تغلیل ایما ذات با برکات که رایج بر جمیع اینهاست عبور کلی دارد و الطاف باید فرمود که مخلص هم نموده  
خبر می فایده است و برای ایشان تحمل خود نموده و برای کارهای کارهای اصلاح میداند و موقوفات احوال  
طایفه که اگر در محال است لغبات کرده میشود و قیامت نموده و برای یکبار سنخی سنخی نازند مگر این مردم  
غنی است پسند که در هر محلی منعنه کنند و هر جا که و نهاله میشود بلا عذر میروند و اکثر تخفیف نموده  
کار تحصیل حکومته را تمام پذیرد و مخلص هر صورت تابع مرضیه است و در هیچ مقدار از یاس مرضیه انکار  
نذار و لیکن اینهمه سخن بر دانهها مانده است و الزام آنهمه مخلص عاید نکند و در چه مرضیه است و چون  
و غیر آنکه در عمل تواند آورد و در هر جوابی مرقوم کرد و در مقدمه نموده و نخواست که مرقوم کرده  
البت و الله فی در نحوه یکمفتی عشره از فرض هوکارا و نموده و دیگر از فرضی گرفته در سخا  
مسئله میداند خاطر که رایج همه و جوه مطمئن شد که در دنیا نیکو است و بخواهد خاطر خواه

بہارِ حیات اور رضا کی خدمت  
میں جو احباب کے قاصد اور  
مہمان ہیں



مستعمل و مکرر تدبیر و تدبیر فیض الهی است بیکدیگر مرقوم نموده و درین چند روز چندین بار مرقوم نموده است  
بعد از این مرقوم الا تمنا و شفقت بکرامه و حصول الشفقت نموده مرقوم نموده که در راه های دنیا محمل است  
که ایه شده که مسافر آن از دست میبرد و در اکثر جاهای دزدی و دلا که بعد از آن خبر گیری است  
قرار واقع یافته خود در آنرا که مخلص رفیع این است که میشود و اینها است مفصل بگویند طریقی را که در  
فیه الواقع در وقت بودن مخلص بصلح کوثر او غیر بیکدیگر و جابجایی صورت فروری بعد از آنکه مرقوم فرموده است که مخلص  
از درایت است بفرمان صبر و قرار و آرام خاطر دارد و در میان روزی که خبر شنیده شد خود در مخلص و  
روز و شب التفکر است که مخلص قرار و آرام ندارد و جابجایی مردم و فرستادن و تلافی است این میباید  
که بعضی از آنها اینها است لغو کرده باشد و بگویند بیست و شش که قرار داده شود تا وقتی که خوب تحقیق  
باثبات برسد تا آنکه نمیتوان کرد و آنرا در التفکر است بفرمان قرار واقع به تحقیق میرسد  
و آنچه باید بعد از آنکه مخلص شود و مخلص خود که قرار و آرام دارد و از مخلص خطر کرامه مطلق باشد  
لفضلت الهی سید شریسته است بفرمان است خواهد بود که مخلص کرامه خوشنود کرده و

نوازش و شفقت مرقوم که فرمای مخلص است شریسته فوق العاده است و تفکر فیض و کرم  
خود به کمال صحت و سعادت و مخلص مریض و بجا است دیدار و احاطه که عین از وی خاطر  
همیشه با شریسته بجلوه ظهور در راه و احوال فیت و عواید مرثیه که امیدوارم مرقوم فرموده است  
مخلص که ایه مخلص شده باشد که مخلص در ابتدای تقریر است بفرمان است بفرمان و اصرار از  
لکون پیش خود طلبیده شود و ایه چون احوال کوثری و شرح در راه است اینجا دریافت نموده و فرمود  
احوال خود در دست در اندام است و دست مخلص برای بار کرامه و الارقین محمودی است  
با رعایت میداند و هم از قدیم از دست ایشان رفاقت و خدمت است بفرمان است بفرمان مخلص مکرر نوشت  
فرستاده و در مجمع نموده است اینها است فکرت را ایه در نیاید رسید و اوان که همراه ایشان اند  
بودند شریسته کوثری از نهاد کرامه داده لیکن کار بر دوازده سیر کار فرموده است که آن را بدو  
اجازت جاری میکنند و بگویند که کثرت مرقوم در مقدمه جاری کردن فرود را به شریسته و چیدمان  
از آنکه حضور خود در اینها است فرموده اند و بفرمان است و در جواب هم شده که در دید و بر اعمال  
کاز و بازی و مختار کار می شود بسیار و جود و مخلص و بفرمان است که کار بسیار است گفتند

که در صورت



در این صورت سبب از سواران حیوضی را با انفعال چنان می کنند خوب به وقت فعل خواهد آمد لیکن شیخ  
که بچندین مبالغه در ابرام از بقدر یافت و مجموع موده طلبه اش با هم و دهنه او در میان شد و سواران  
هم ای او نوکر شده باشند فرد و رایسه او که جاری نکرده و حق موجب تذلیل و استخفاف و دلیرانه  
انجمن پیش مردم می باشد اینمفعول با رسمیت بی نوشته اجازت گرفته جاری کرده بدیند که بفرمان  
ناور و دین چون بر روز از روی سارالیه حقت کشیده می شود و از انفعال و خجالت چشم نمی تواند  
ناچار خود بکرامت نصیب می رسد که این همه سواران و پادشاه و غیره که هم سواران نوکر کرده و میگویند  
بغایت از در نقد و نفی و شرح در رایسه نفی بیرون نیست مگر در نقد خود انصاف می رسد که در  
سرسره نواری سارالیه در دست شود و بر جاست بر و در حقت و خجالت سوار است موقع  
که اینمفعول برای جاری کرده دادن فرد و رایسه که بکار بردار از اجازت مردم کرده و مملکت  
توجیهات که اینمفعول از خجالت بر لید اگر وجهه در رایسه ساق و سوار خواهد بود و مسلح شود  
از وجهه شروط خود ماه بجا و وضع کرده بکار خواهد رسانید لیکن اینهمه خجالت و انفعال تذلیل کرد و تمام  
موجب بصحمت خاص و عام است در لید این مختیار که کو را نباید فرمود صورت که شد اینمفعول و نقد  
تقلید توجه کسب ضرورت است چون قدر مختیار که رایسه های خوب است اینمفعول نصیر از نهادن  
شماره و در دلتا نواصیب می دهد آن کم فرا می رسد در یا و سلسله تعلقات از  
شیر و جیور که از راه تهمرد و بنجاری در او ای رطبه سوار و سرخی در است که شمال او بی حمله  
صرد و دلتا سواران و پادشاه می ملازم شد و نوجاه و محمد رضا بک خان را با پال و تلال محمد خان و  
ملا و غیره را بر سران بدر انجام فرستاده که رو بر راه دارد و متبر و الله می نموده اخراج کرده کید نا بستر  
و طار از شمال اول جواب سوال و آری که موجب جمع بود و بیان آورد بدین یافت اینمفعول غلام حسن  
را تا کید نوشته که ده لای او را جواب شد و میفرمود نماید با هم زعفران سبب و به تنه است سبب  
نامبرده چید اخراج نمود و دلتا فرار از قعود که بکار ای و کلیل معتبر او که حالت و عقده را می یافد  
مردم او را در دلتا سوار شد و قیام که نمک نا لواحق سوار از رعایا به بخلی و در مقام تمام در انجمن  
و مجموع نواز شد کرده بدین بکار ای سوار که داشت نموده اجازت انجا که فضل مع سوار دلتا که بیان  
رسیده و اخراج سواران و در وقت وقت خود که صحره قلع و شیل و جیور نموده اخراج کرده و در

142



هو صاحب مکتب مدین

بسم



است جمیع انبیاء و اولاد و پیش خیم خود را روانه قصبه سور نموده و حق خود را بر سر خود بطور کوچ میبرد  
و بعد از آن سخن نوشته شد که اگر او در محضر مسجدی که در ده بمو افواج سوار و پاسبان شدی قوت بخانه و مسجد رضا  
مال محمدان و در جمیع مردم از مسجدی کوچ نموده مناصات بواجب و ابره باز و منقلب فکلس هم میرسد  
بالتفاق میسر قلع و شوره را بواجب و محقق علم است چنانچه فکلس فردا که جمعه شد بسور و ابره میبرد و از آنجا که  
رسید کتب و بیس سوار و اربابان را معلوم شد فوج خود را که نامه پور شور و ابره میبرد و در این  
مجلس خان هم از آن طرف فوج خود را و جریب بشو و ابره میبرد و بالتفاق بیکدیگر میسر قلع و شوره میبرد  
نفاوت کرد که به بنده واقعه رخا نیزه اخراج که خواهد شد بعد رسیدن شور و ابره تحقیق مفصل  
که رایج مرقوم خواهد بود و بشرط ضرورت نوبها و واپس سر کار سربازان و اوصاف مشفق وزیر الممالک و در مجموع که  
مشفق نوشته اند طلب در دست پلین و نوبها می بند کور سنجید و میسازند که بمجرور رسیدن نوشته فکلس  
تر و داند شده پسند  
و عطف از روی محبت و لطافت محبت که از احاطه و هم وقایع خارج است مگر فصل الهی که کرم کار  
ساز می نموده ازین نعمت غیر متوقف و قدر کمال است و ما بعد از این پیش ازین رفیع خا منضم احوالات  
رودلو و توجه به که در سر مقدم و عمل یار او در مرقوم خامه ساز کرده بهر طایفه شریف و بلند و رشده باشد و در  
مقام به گفتار شما شکر بر سر دهم ماه و بقعه و در جواب رفیع از وصول نموده جمیع مقدمات خیمه مرقوم  
الطاف شد حفظ بلفظ مفصل در یافت احسن کرد فی الواقع آنچه مرقوم میبرد و دهم بهیست فکلس  
بنمبره باشد ادب که اندک پاس حرمت و نفی و بیکدیگر و با محوطه داشته باشد و در چنین محله  
به سر و پا که مجلس سخن نوی ندارد و سر نشسته مطلق منوط است اگر استغفای این معاملات  
حفظ حرمت خوف نماید و بیکدیگر در کعبه نیست او فای و تقدس که ذات باریک است که فکلس  
خود را درین زمانه از جمله مواهب الهی و دستور العمل چرا که در این و کار نشسته است بمقتضای  
آن اندیش و هم رفیع با آنچه عمل اند و بهی که سلف و دانش و پیش میتوان نمود و در این  
از این است و در فکلس میمانی خاطر هم سخنان بکلیت و بیکدیگر است بفرقیات فحواه فایز گرداندر و مقدر  
نحوه ابرار آن آنچه مرقوم بود مفصل در یافت کرد و در واقعه نیست که از خانه خود نمواند و از این  
بمعاملات حاصل خواهد شد و خواستند یافت مگر اینکه درون فصل اند صورت اگر که هم وصول نیست و کینه







[illegible]



که چنانچه مبینات خاطر هم نشان بود و بحسبیت و خورج با معاودت دست او در الفاظ و گفتار  
الطاف که زبان خافه شفاق سر جان معجزه ظهوری نامی الفاظ عسوی نموده بود و در تحقیق  
تازه ثقالب غسوده و راورد چیرا انقدر توجه الطاف مصروف احوال بنابر شمال باشد که  
نخیزان ذوات بایرکات بنشیند و بکثرار و اولیای بالینهم شفق و بیکاه و در لو و میر و  
نماجات نه از راه قایل و تفاوت بود و بکثرانکه چون سوخت که ایمنه بنابر لک و در از انفا  
شده انقدر صورت احوال ظهور رسیده و شبانه روز منتظر حصول محبت بود و حصول مقدم کرد  
بود و چنانچه محمود کشتهایر بحسبیت اثر شرف او و بهایه تبلیغ در این احوال مبادرت نموده بمطالع  
رسیده باشد انکه در الله فی انیده بشیر طخیرت همواره بارقام و احوالات خود قوی و باطراف  
که ایمنه خواند و لو احوال مار برد از بهایه میر محمد ملک کنور نور از خارج سموعه گردیده و  
از ان بدین صورت است که پیش ازین هم ماه و الله عالم از خیر راه جمیع مداران و رعایای  
بر که منطور ویران و قرار شده اند و بی در بایگی کنگر فتنه پناه گرفته بودند و در الله  
بمقدور مخلص طلوع کرده و در خواست فرج نمود و چنانچه بیجا شصت بود و اسمی سعید بکلیان مبادرت  
و محمد رضا بیک با تمام پلش برای معاودت فرستاده شده و مخلص خود هم بگویم می توانست  
جامه بملک نور رسیده و انوقت زمداران بهایه و کشتهایر تمام از اطراف دریا باز آمده بودند  
بمعاملات شدند بعد از خند می که مخلص برای حصول نعمت مواهلت گاهی باله مبادرت  
طایر را میر محمد هم از کار می خود مطمئن شد باله مبادرت و فتنه که مخلص در کثرت ادب و  
یکایک میر محمد آمده مملکت نموده طایر کرد و زمداران سطور را تیر و در خراف و فر  
اند و هم همراه کرده باید و لو محمود در خواست ایشان کوپت تلکله از اسمی محمد رضا بیک کرده  
و او شرف باله انقدر منتظر احوال بود که در راه رفتن بصورت خرم و احتیاط  
منطور زشته کوپت تلکله را چهار بیکر و عقوبت بکشد و حیانه سواری خود و  
نخه کباب صوری و خدمتکاران را هم سکه و از خوی جدا شده و در سواری  
تنها به کنور نور رسیده زمداران که بار آورده و اسد در ده منظر نشسته بودند از هم  
بنظر سیر طور در اندک میزدند و چون بنگاه هم بودند بنظر زمداران ناپدید و از راه باله

شده



شده نهانگنور پور رسیده میان سوار و غیره اسباب در بی بعد از دیر بهمان راه که میرا نشان بودند  
رسیده نهانگنور دست تبارج بر آورده هر چه یافتند بر دین این خیر مخلص رسید مردم مقید برای اسباب  
بسیاده و بعلال فتنه گنور را لیدر اندک ماند نوشت معلوم شد که این مقام در سر حد کنور پور از  
میداران بود که بعلال مدینه میر محمد هم بر صورت قابل است و این حرف میگوید مخلص بلا  
دارد و حال آنکه خود هم بفتنه گنور رسیده است یاده از مقدار ربع و بر دو این معنی عمل آورد  
اینکه تحقیق و از دست دشمنان اطلاع خواهد داد  
کرم فرمای مخلص است بعد گذارست شوق و خوف که زیاده از آن مصور شده و در  
میر خلیفان خیمه نموده بید مخلص هزار از رز و دیار برای حصول صلح مواهلت کرده و بعضی  
بعضی مقررات ضروری باله ابار رسیده بود که روبرو منتهی نموده در جمع کفار پرواز و توجه  
بسیار بهت و بی احتیاض الاوار کامیاب شده باشد لیکن در یکم بمقررات منتهی  
نگردید برای خصم روبرو گذارست نموده بود که فردا خدمت رسیده بهمینست و فرزند  
رخصت خواهد گرفت چون رخصت غنیمت را به مفصل معلوم شود و لیست فواید کبر علیها  
مبادر از مخلص قرار نموده خدمت رفته بودند که سخت کوچ را بر یافته گفته منتهی در آن  
تاییده بملقات صورت اندوز شده بخوبی و خورج رخصت شعله نیم شب گذشته ادم نور  
موجود رسیده و فردا چهار کتبی روز بر آمده خود بدولت سوار خواهند شد مخلص را چند  
خواب از رز و پیش از طلوع اقباب ماراده رخصت سوار شده در انامی راه خیمه  
که چهار کتبی شب یافته خود بدولت کوچ فرموده شرف فرما شدند مخلص به اختیار نظر  
نهانگنور روانه شد که بنجبه رسیده جمالت ملقات حاصل بستاند و بیا رسیده در آنجا  
موقوف گردید که جمالت کراغه متصل فسیه سوار هم رسیده چون بر گزید و بیا هجوم حاصل و ام  
خواب از حد خود و در بیا هم بجهت سوار دار که در یکسین حضور دست و نه کشته نیم تلف  
بیشتر زیاده ازین محو تصدیق کرایه شده و این هم از خودی قسمت و لایم تصویر از لب و بیا  
معاودت نموده بجهت سوار رسیده حال ضروری رسیده فردا لیست و لایم مبد صورت است که بجهت کوچ  
منتهی در وقت ضروری مخلص بر اکر سوار و اللو و اللو بیهوش و غل بیهوش

145



چنانچه در مجموع شد معلوم است از چه راه است تفصیل الهی بمنزله معاودت که از پنج مجرای وجودی باله  
 صورت ملکوتیه و همه احوال را مفصل و شریک و یک دفعه محبت مرقوم خواهد نمود با بعضی است  
 در پنج خوشی است جمیع و رونق و انبساط کار باشد دریافت مرده و محبت است آن تو خسته که  
 مرصع خواهد کرد و الا ما و هف این همه محبت و شریکانه روزی و تقدیم لوازم که  
 از این پنج چون نور گردش فلک در سبب است بقصد اصلاح خواهد بود و محبت که طلاس  
 خواهد نمود و  
 نوال حبیبی همان کرم فرمای مخلص است که از راه  
 لوازم فوق و کشف دریافت سرو موافقت لازم به جهت شد و ضمیر تفصیل نصیر نموده و به کبد  
 احوالات اینجاست بن مفصل مرقوم خواهد بود و در بولد از نوشته محبت طر و شریک معلوم  
 مخلص بهر کار که در شرف کرم فرمای در مقدمه بیدار شدن رنجان قطع الطریق بحسب حال الهی انجام خواهد  
 که تا حال هیچ سرانجام بهم نرسیده و سرانجام بهر آنچه که در آنجا خواهد بود و هر چه که در آنجا خواهد بود  
 نیز بهر ادای مسیله است بر روبرو بهر آنکه در هر چه که در آنجا خواهد بود و هر چه که در آنجا خواهد بود  
 والدیده همان آنکه خواهد بود و در هر چه که در آنجا خواهد بود و هر چه که در آنجا خواهد بود  
 که حق است از تصور این سخن مستحیر و خیر میشود که این همه الفاظ به یوچی که تقید تمام بهر دوای مخلص ایمان  
 میکند و از چه است و درین مقدمه کرم قصور از مخلص ثابت رسیده مخلص از تمام بهر شیوه و در  
 پساری و راه زنی ندارد و در هر چه که در آنجا خواهد بود و هر چه که در آنجا خواهد بود  
 قلوب یافته مال و مال مرد و در هر چه که در آنجا خواهد بود و هر چه که در آنجا خواهد بود  
 معیشت مخلص و خداوند که در هر چه که در آنجا خواهد بود و هر چه که در آنجا خواهد بود  
 و الهی احتیاط کرده اند و در هر چه که در آنجا خواهد بود و هر چه که در آنجا خواهد بود  
 اتحاد کرده و مکرر تصدیق میدهد که نایب کرم فرمای نامقدور و تفحص و سرانجام این معنی و تقید  
 که داشت و الا بهر کاره نایب کرم فرمای که در هر چه که در آنجا خواهد بود و هر چه که در آنجا خواهد بود  
 اظهار نمایند و تدارک بعمل آید آنکه از رسیدن پیرایه ملکه با جمیع شود و مخلص خود را انقدر قابل  
 اعتدال و خیر نمیداند تفصیل الهی و است پیرایه در صفت و کرم درین مقدمه بهر توضیح مخلص باشد  
 ایمان دارد و الا تو خسته و نه طور باشد که معافه ملکه و غیره بعمل یابد چون تکامل بهر یک رسد  
 بهر کاره و نوری

بهر کاره و نوری



[illegible]



مبادرت با نوشتن آنکه اصلاح طرز رفتار و بر زبان گذشت از امر بعد از این پنج چیز در حقیقت  
که حالت بی زحمت معاف کرده بود و معاملات او تمام باضافه ده هزار روپیه گذشت و شصت و نه روز  
فردا قبولیت داخل وقت میشود و نزد مبارکانه تعقیب میگردد که با احتفال فایده مستحکم مبارک و دست  
درست خود خواهد شد و جواب سوال معاملات در آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
صورت معاملات بعمل آورد و میشود و حالات و معاملات مانند آنکه با احتفال و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
او مفیدترین مبارک آن که در آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
برواری و فور تمام دارد و معتمد با جمیع کثیر در کار و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
تفاوت و استظهار قومی دارد و باقیات و کلیل او هم رجوع است جواب سوال معاملات در آن روز و آن روز  
این روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
نباید منتظر و اللهم صل و در آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
نودن مردم متعنه برای کارهای سکر و اللهم صل و در آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
کارها و القدر معتمد و محترم و در آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
تفاوتی حرفی دیگر بر زبان است و در آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
و این همه کارها و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
و در آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
بمالکداری و رعیت که بی ضرر اند و مردم بود که هم ضربت خوب و دو کلاں و قتل و حاکم و محترم  
سپه از آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
که ضربت خوب یکی کلاں که مجهول نام دارد و هم هم خورد و مار و می و همانا و سبب و شایسته کاری که  
از حیاتی آنکه در آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
در آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
نحوه گرفت و در آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
که در آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز  
و در آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز و آن روز

نموده بود



مموده بود و در این باب شایسته است که در این معنی موجب استیفاء و بیاض و شفا و شفقت  
و در مفضله است که هر سه بابت مذکور این معنی موجب استیفاء و بیاض و شفا و شفقت  
در نظام کار و جمیع محالات اینجا خنجه باید صورت پذیرد زیرا که محالات موافق رسد هم  
تا آخر ماه کنوا بر می شده است موافق قسط و اصول می رسد و تعلقات آن که معلقات آنها انقضای  
چندین وقت باشد بر می آید ای زرقسطه سعید اندک کار گیر که بهر روز تا حال خنجه باید  
در سوره نیاید و در وقت ملاقات در مجلس هم درین چند روز که از معاملات طوی و غنچه قدرت  
می یابد و گشت جمیع محالات بچگونگی نموده که خدا نخواسته در هیچ جا عقده بماند و بخت  
از او خواهد داد و در وقت ملاقات خاص میمنت را حاصل و در وقت فرموده که نعلقه که نعلقه  
در هر یک روز نعلقه می آید که در قبول و ملامی مسدود می آید ای افاق مقرر است حالا شروع  
سازد حال شده زیرا که تحصیل آنجا جدا بگانه ارسال باید داشت خنجه نعلقه حسن آن باید که  
در روز نیاید مگر تا بگذرد نوشته شده غنچه که صورت در نظام کار می گیرند مگر که عمل  
می آید و در زمان تحصیل می رسد بموجب ارشاد حضور انور بعمل خواهد آمد مبلغ پنجاه هزار و سیصد  
و شش هزار و سیصد در بنیاد در وجه شجوه نواب فرزند خان مهاد و در مانده شده و مردم متعنه  
تقاضای طلب شجوه است ماهی از ابتدای ماه ربیع الثانی در پیش از روز و بر سر کار  
معه ای بر می آید و این در شجوه از آنها خزاندار و مملوک بر موجه که آید در زمان محال  
مشده باشد می گرفته باشند از آنها لا بصورت قبول ندارند و در زمان یکم که شمسیت  
می خوانند و در مانده ماه به ماه از خزانه طلب می دارند غنچه صورت که در شمسیت از آنها  
بعمل خواهد آمد در باب هم هزار و سیصد شجوه خیمه نواب ناصر که ایمانند غنچه در آن هم  
در وقت می شود و مرقوم ملک الطاف شده که مخلص در بند شجوه فرزندان مهاد و  
خواهد بود و غنچه در آن شجوه حضور انور می رسد بموجب روانه از آمدن محالات  
شجوه بمبصر می فرزند نجف خان خواهد آمد و مانند بعد از آن به شجوه از آن دیگر می مانند  
بهمچو طمانت و در مجمع مریدی ایشان توانند که بیا به ماه خواهد رسید بعمل آید و مفصل  
میرش از در بنیاد بموجب که ارشاد شده مخلص حالت زیرا که تحصیل خواهد شد







پنج نو که با برآوردن مواجیه مجموع در دمه اینها رفته اند مخلص سیر محالان کس طوری برای پاس خاطر  
 متاثر آید حواله داده نامی مرسومه که نور انموده است چون مواجیه حصول زبانی ذمه انما طالع و غیر  
 منوایر و درین زخمی نمیتواند شد که آن خاطر شده که کثرت امر بنمایند از روش محسوس طالع و بود  
 معلوم با حقیر سیر ما که در کثرت سیر سیر کتب و ای که با سیر حد فلفله راجع بلویند که محلول است مجموع این  
 موقوفه را سیر کار آن را تاراج کرده و درین باب زحمت که این ساطع است و امانت که این  
 موقوفه را منحصر بر لغارد و بجا یاب حال سیر نوید که تدارک بعمل آورده و رتبه آن را پیدا نماید و الا  
 اگر میده چنان که سیر جوایز سیر بیچ لطف دارد و حیا قیامت منصوص است که هر کس این مختار است  
 سیر کما سیر و سیر سیر نکرده و در سیر که ای سیر رتبه آن ابادی ندانند که هر وقت خواهد سیر  
 که در سیر تاخت و تاراج نموده باشند مگر نیست که رتبه آن از عاقل شمار و در از همراه و و کر و آله تا  
 شده و درین سیر حد فرصت با فقه تطاول نموده باشند سیر اینها سیر سیر شکل دارد و خدا و اند  
 که کما بود و در از کما آمده بود و در مخلص و درین امر مجبور است بموجب اجماع بنایب کیوای اینجه باید بود  
 شده و سیر کرم فرما بغض الهی منصف است که قصوری از طرف نایب ثابت است و جایی الهی نام موقوف  
 نمائ حال سیر سیر از تحقیق از آن سیر است و انتظام کارهای اینها تعلق موقوف است که این دارد و شود که  
 کما یباید سیر سیر موقوف بر قصد شرارت تواند شد و درین مقدمه نوجوان شفق سیر سیر و سیر و سیر  
 نوالصحت سیر سیر مهران کرم فرمای مخلصان سیر سیر  
 از روز و کما که بد ریافت سیر و مواجیه موقوف به سیر و در سیر سیر سیر سیر سیر سیر  
 که باین کار و در سیر سیر و سیر سیر پذیر تواند شد و فی الواقع سیر دل منوایر ازین جهت خدا و او  
 سیر اند و ز کما ای و فرماید و درین روز و منوایر شفق سیر سیر سیر سیر سیر سیر  
 و سیر سیر سیر سیر و دیده و دل منتظر و سیر و سیر اند و در سیر سیر سیر سیر سیر سیر  
 سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر  
 بر و در سیر سیر سیر سیر که آنچه از رنگهای احوالات در بار معیار موقوف سیر و سیر سیر  
 است لیکن ذات با برکت که این سیر سیر در سیر حال سیر سیر و سیر خود و اند و سیر و ناخواسته  
 و کما اینجه منوایر که در موقوف از سیر سیر سیر و در سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر



و انچه از منحصرتنوب کرم به روات با برکت کرامت اختیار نموده روز شنبه در حال غلبه در حق  
سراج به حسن نظام آن صاحب که باید در پیش در دو کوه طوفان طاف روح پروران مطلع الوار کرم  
تا حاجت موفقی از حواله تیار استمال نمید و این کوششین را از نیجول در نیجالتین کوششهای دنیا دار  
چون غلبه است و فایده روات در طرحتان با این کرم به ویرانه دارد و در صورتی که از راه تو  
و در موفقی تو یک شش شش و صیانت تمام رسیدن آن را الله تعالی به حال اتفاق می شناسد  
به تنه و کوشش مال میسر برداخته به کلبه در بنولد برای کشت محال است از حلاله و ابره و است که  
در بر آگانه و منصلت سور که همان حاکم شین چو منست بسید و فقر تبصیه امور ضروری اینجا  
بر داخه چون مقام مری فصلی است و اخیال من فصلی است و رویه بیاری دارد و محال است به راه  
صورت مری انچه در دست نموده گرداوری لواحق کرم و الله میاید مرقوم و اتفاق آید که هر که  
برای ملک رویه تنخواه مرزا نجف خان میاید و در اینجا بسید مبلغ کوهی نوشته کرامت در وجه  
مرزا موصوف بر ناسد و ده هزار رویه در وجه تنخواه مری قلینان بر میر محمد شکر کوز و نور  
کرده به مدد موفقی کرم فرامین زیرا که از اندامی شروع سال حال بقدر نو و هزار رویه به تحصیل و زائد  
بود و در وجه تنخواه سعید ملکان و غیر مرقوم متعنه و عوض قرضی عا کوه کاران بابت موفقی  
و تنخواه نواب مرزا نجف خان میاید و تنخواه رومی بلاسی و تنخواه سواران و بیادها و اولدزم تا  
حالی که از ارسال حضور نخل حصول حالیه مرشد زاده های افاق و در تنخواه خیمه نوات طرحتان و در  
که از این وقت قلع و اراک منجهان و شورا جیور و کوهی به است و فیصله مری فصلی است هم که میاید  
بالفعال بمسار الیه میاید و با قرض هم بموجب ایدیه محال است و فو تر و غننده خواهد شد خاطر کرامت  
از این وادی میاید و مطمین باشد کار با به بر کنه به نور هم بسید و کد بسیار و بر راه او رده و رعایا  
فرار می باشد به مقهور است و استمال بسیار آمده اباد شده رعیت کرمی اختیار نموده اند و بفیصله  
و چهار هزار رویه به قلع و اراک میاید قلع و اراک جیور فیصله مری فصلی است بر کنه و کوه  
مقرر گردید آن را الله تعالی به بموجب اقساط از رومی اینجا هم بموجب وصول خواهد رسید و زیرا که  
جاکیر مرشد قلع و اراک حضور و الا خواهد کرد و بدین مخلص یک خط و نمجه از سر انجام و انتظام کار  
و کردار مری بالواحق کرم و الله موفقی و عا طل اندیشه روز شنبه در موفقی و موفقی

چون در کوه



چون هم مستحق و اسما در حق کمال و نور در خدمت فیض است و در دو کسر بر می خیزد و خرد می طهر و طهر و  
از این خردت و خردت و یکبارگی که منقش که فراموش است از خود تصور نموده در حقیقت محسوس است بعد از این  
نمی آید و می خواهد هر خرد و وی کار را بقدر و در کسر انجام پذیرد و خوش شود می فرایند که حاصل کرد و می شود  
خوش شود می طهر هم استوار است از آن نورانی در حقیقت نامقدور و صورت خود را در حقیقت  
قد کما در مرقوم ملک شفا شده که در مقدمه رشتن را راه خلق نماید اطلاع اخضر و تبدیل خضار  
چند چیز است که الله و خبره که می باشد که در اینم خالی از مصلحت نبود و اما مقدمه هیچ نوع قصور شده  
لیکن خایع تعجب است که می فرایند که چقدر باندک خبری از مصلحت از جا می رود و تیر و در طهر را می بیند و می بیند  
که در اینم پیش خود انصاف باید می نمود که وجهی است مخلص که باید به در مصلحت برای بوی و احوال  
سیر از مقدرات الهی همین بیکه که می تواند مقرر کرد و در آن مکان هم اگر مردم از راه شرار  
که علیها بر آن نیستند خواهند بود و می کار می رانند و حرام می شود که می فرایند و حشمت خالصه کرد  
در مقدمه الله منقش که فراموش که نه توقعات که می باشد و شفق و عطف از ذات باری  
که نور خط و منقش باطن دارد و از این نور خط و منقش که می باشد و شفق و عطف از ذات باری  
که در مخلص و منقش این نور در آن سلطان العالمیه همین ذات باری است که شفیق و مهربان و کرم و فراموش  
در روان خود می بیند و منقش خرد و منقش خرد و منقش خرد که این زوایا بین کوشش  
فعلیه لا انقدر تا نام اخلاق و شفق کشیده مرمون تفقد و الطاف میدارد و فی الواقع بمقتضای  
مصلحت و فتن اینچنینها می رود و احقر ایمان شده باشد چون در مقدمه قصوری از طرف مخلص عمل  
و عمل و فعله جالبه هم به تفصیل از راه توجه و شفق و انصاف می کرد و که به موجب از بیع کمال جائیز  
نمی تواند رسید و در وجه فوت تخیل پذیرد و الفاظ چند که از راه شورید که طبیعت خردت مرمون  
چنینا در وقت تزلزل باشد  
و دایره شکر را به محبت و فرخنده که می شود که الله ایا فرمودند و در می که وجود آنها انقدر خارج  
و اینک می بایست در دل مخزون شکسته و شکسته که می فراموش که در مصلحت هر خط و منقش و شفق و الطاف  
که رافع و توجهات و ذات باری که که می باشد و شفق و عطف از ذات باری  
که در مخلص و منقش این نور در آن سلطان العالمیه همین ذات باری است که شفیق و مهربان و کرم و فراموش  
در روان خود می بیند و منقش خرد و منقش خرد و منقش خرد که این زوایا بین کوشش







مستطوریست که مخلص در سادۀ نوشته اند که صورت معانی تعلیق را و بجل آید و نواب از انعام هم دور است  
برداشت احوال و معانی الفاغان و در کمال سادۀ مبالغه نوشته اند نقل خطاط مستطوریست که  
از اینجا که مخلص تابع مرصع است و پیش ازین نوشته اند معانی حضور انور و ربان ضبط تعلیق می انعام  
هم در سادۀ مخلص متواتر و روفی مودره بود و مخلص با مبالغه و ادویه که اینهمه معانی از مخلص  
است و فتح که کشف حال در باب معانی از حضور انور بنام مایع نواب صحت می بین می تواند رسید و ارجح  
شرف نواب صحت می بین اجازت می تواند صورت انعام مقدمه می شود و در ممکن نیست که در مبالغه  
تعلیق از ان معانی هم برای ادن خود متواتر و سادۀ انعام که امر و فرموده را مبالغه می کنند و مخلص  
هم پیش ازین که در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود  
ناب لکن برای خود سادۀ پیش ازین خود لکن برای خود سادۀ پیش ازین خود لکن برای خود سادۀ  
برای مخلص می شود و بعد از انکه در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود  
صورت تعلیق سادۀ هم را سادۀ مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود  
روایه که انعام می بین مبالغه از لوجات و نظر بر انعام کار مایع انعامی فرموده است و در مبالغه  
یکی و مبالغه می بین مبالغه از لوجات و نظر بر انعام کار مایع انعامی فرموده است و در مبالغه  
که در مبالغه می بین مبالغه از لوجات و نظر بر انعام کار مایع انعامی فرموده است و در مبالغه  
ناب دارند و بعد رسیدن کاوان می بین مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود  
توانند رسید و مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود  
طاب ثراه برای مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود  
زین مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود  
هم در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود  
بعلل او و مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود  
منهول و مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود  
ان حقیقت مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود  
ناب مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود و در مبالغه می شود



برهان



بر کتب حکیمه که بکار کردند و کجایند عذاب یا مقدر و در تلاش و تفحص و بقیه نامه نگذاشته  
و خواهد گذشت اینک سراج معلوم شود و قصورهایست و این همه مورد اعتراض میشود  
فقدان مهره تلنگر معانی میگرد و در جهل و ناله و جمل باین راه نمیکند که ای هم در آمدن باشد  
علاکه با چند سوار و یاد و شد و در کمال شسته است اسبق در استعداده دارد و در فطرت  
این همه کفایها میبوده باشد و شکی که در فضل الهی مالک ملک اندر کارهای سحر و سحر  
که سراج اینک باینده اطلاع و در بر تقدیر اگر بر زبان در کمال موضع ازیر که بخواهی با ثبات  
باید دانست که اینک انصورت بعمل آمده باشد البته حاجت بقابلت و الا انهم قد غفروا  
فرموده شده است از دست نباید دل و تو به باید نمود که رفع کوشش بموجب بعمل آید که  
در سوانی اسبق در قلیل و همه معاش ندارد اگر همین صورت سر روز اسفلهای تازه برآورد  
مهره برای معلوم و ابادی و سر انجام با الواجب صورت معیشت و شوارز با چار تعامل میگوید  
که از محال چهره کاری نداشت دست بر داشته بزحمت آمده بخدمت کرامه خورشید و غفلت  
خود از این سورههای بموجب باید بنابر اطلاع مرفوم گردیده آنچه مریض شد بعمل آید  
و البته شکی نیست که در میان کرم فرمای مخلصان مشکد بعد از برات  
از رو و محال و حیران نعمت و درار میمنت آثار که مشایق منمنات باطن نیاز موطن بهاست  
مکتوب برای شفت انتهای کرامه بنیاید الطافنامه سر اسرافاق که بر لفظ و فقرات دلنوازش  
انوار برار گونه و لغز و زمینی و شادمانیها و قبول نموده سر و کامرانیها را و البته جواب جمع مقدمات  
مرفوم اینجا که از راه شفت رقم بر خا و عطف گردیده از مفصصات توحید است در  
مقدمه تو به و مردم متعنه آنچه باید بجزیر القدر استقامت تیر قیم یافته گذارش خلایق نمودن  
شروع سال و تربت توحید و در مقدمه در آنچه بخوبی سر انجام کارهای سحر و الا نوازش در این  
وقت ضروری که بروقت حالت غمناک بر آید فرستادن خط نواب در راه هم که  
در فشارش بکل سکه رولر لکه گفتند که سکه سیده بود که بجنس باید فرستاد بموجب انتهای  
کرامه منطوی قیمه از بلاغدر است مطوعه خواهد آمد و در کمال حاجت و در روانه خدمت نموده باشد  
سیده بملک و در یاد و محبت و دایه بالا



انجمن صوفیہ



[illegible]



فانچه وقت سر فصل رسد مخلص خود را می نویسد محالات مستبعد است و در شریعت چه کار خواهد کرد  
المرافعه در وقوع هم از مخلص باشد و می شود که بیرون برانده بکار یا خواهد بود و این قدر  
مجبور دارد که بیرون نمواند برآمد و دیگر کدام قسمت باقی مانده تعیین است و در وقت خروج  
خود را تمام و انصراف کار یا خواهد بود و در محالات با افعال فسطاط  
گرامه باشد اما اگر در آن مظهر وقت ننود و غیر احوال غیر منت محالات نموده اند همه صورت تابع  
گرامه است مگر در آن بود که شخصی معتمد تعلقه کس را سوا می خرج تا کار و شغل مخصوص مبلغ  
مشکلات و غیر این روید و بعد می خواهد در بنیاد آنچه مخلص مرقوم نماید بعمل آید و شرفی من اینچه و منفی  
مطابق مخرج گرامه را دیده عین ضلالت است البته مقرر کرده باید دل و بسیار باید است  
پیش از وصول لغت نامه احوال مقرر کند مخلص هم معلوم شده بود و در اولم بلاد را محاط  
شده که او را برانند از او ظاهر نمود که برای کار معلوم بر یک حساب است اما لکن در این  
نکته است آنچه باید معلوم است آن روز و همانند داده شرفی محاط و در احتیاط موضوع  
تعلقه را می و در مخرج آنچه باید بود از مخرج و بعد بعمل آید او در مخرج گرامه مخلص باشد  
محببت و در مالک  
نواصل است و مخرجی که در این مخلص

شرح شوق و ارزو می گرامه مواصلت معوق الممنعت زیاده از است که حاجت تحریر و بعد  
تواند انداخته و تقدیر بر وفق مصلحت خاطر بنابر این است که عطف سرور کارها را  
دارد و صیغه است که تمام و صول سرور را محصور نموده و در شرح و در تاج حاو و در از این  
مخرج خیر که در باب است شرفی بنیاد و صیغه غلج و این لوزم فدایت و هم شرف  
و رالیه مرقوم خافه موقوف کرده و در الحرحه و الواقع شرفی است بهر لوز و الطوا اتحاد  
قدم و از این لکن در امور را به و ملا خود اختیار است و پس هم شرفی است و اخلاص منها و بطور  
مخلص است فلان چون تابع مرضه شرفی است پس ایماح گرامه مقدم بر جمیع امور و است  
اینچه مرضه شد و اما کرد و بعمل آورده شود و حال که در باب شرفی است بهر صورت الفاظ تمام  
و احازت مرقوم کرده و در شرفی رالیه و در مجموع اما در عمل خود را و از این مخلص  
و لیز مرقوم در شرفی است که خبر بر کینه فتنه و زرقه با یک گرفت و عاقل از خود و خبر

و در این مخلص



ولایت ای که بخاطر دارد و پس رویان که در بند کانت از طاعت خود و بنمود ایمان خود و در وقت و لا  
میشد این همه را با تعبیر که ایما کرد به مفعول در وقت از حق است مخلص با عمل است خود از حیرت  
مخاطب متعلقه فحظه نمی خافد موقوف بر خبر گیری فحور و سبب است از ابتدا می فحور بود  
عالم که در وقت بسیار نیک بود و سلطان بیعانه دیگر هم نمیرسد و نیک است که از قدیم  
همراه می شد و در وقت به خبانت ازین تصور نمود و معتقد است مقرر کرده بود  
که در نزد و در وقت بسوی و جهت عمل ازین و حقیقت و در خبر گیری از این معنی بود مردم معتقد بود  
حال در هر حال و در ساله موقوف است و ایما مانده مد نظر داشت که چون غفرت برای گرداوری  
ماله احب بیرون آمدن خواهد شد اگر از اینها یکی فایده کار خواهد بود و در وقت مخصوص کرده و دیگر  
مقرر نمود خواهد شد اینچه مخلص معلوم شد در مقدمه تر و کشت کار و لاله رخا از اینها نمودیم  
بعمل مانده و پس رویان اگر چه فی الواقع خود در وقت لیکن چندان به سلیقه نیست و معتقد است ایمان  
بودن او و غفلت و این که تمام نموده در زینت انقوشم اگر چه در شب ایما کرد و مردم بر روی انقوشم  
و قبیل بر می کشد و سر به قوس است و در اداری بکلمه مقطع نموده و سوای حاصل دوم معنی  
او تمام غمزد و می شد و این که در وقت و بدین جهت اصل ملوث است و در هر وقت کار می کند  
بنویسم و صورت کرده معلوم است که نمیدارد و از این این معنی بگویم و دلیل اظهار خدمت کرده نموده کند  
معتقد است چون مخلص در جمیع امور تابع مرضی که اوست حال آنکه بدین صورت ایما شد و درین خبر و از  
کوثر که معنی محالات میرسد و مخلص و ملاکش حال آنکه دیگر که معتقد است باشد و موجب الزام نتواند شد  
و در شب و این که در شب اندر در هر حال که بخواهد در وقت خواهد نمود و تغییر و تبدیل خواهد  
طرح را به ازین و حقیقت مطمئن شد  
ناله صاحب مکتبی میدان گرم و طبع  
مخلصان نیست بعد از این اسم فوق و بعد از این سر و مو املت و موقوف است به نیت که  
که بعد از این نیت طاعت هم به نیت غیر از این نیت مکتوبه نمیرسد و این در نیت و ناطهار  
بر کاره معلوم شده که در باور سبب سبب موقوفه است و در اجبور در معاملت اوست که  
نشدات اخبار لاله را به نیت و اخراج خود نمیشود که در حقیقت را که از رویان فلوله و در خدمت  
کردا شده مارا ده فایده است و فلوله را به نیت و در نیت و مارا و لاله در وجه سبب است



و هم از چندی به بود و در بنوا در چندی بر اند و در قلعه شهر چور رفته و هم و را و سکه منظر عیان  
تعلقه شهر چور که در دیار گنجه شهر است یا گشت کرده اند و در خلاف محل مهانت از با سکا  
باز داشت و هم می در تعلقه شهر چور مقرر نموده و بعد می و ظلم از رعایا بول میگرد و از مردم  
سخت میگرد و در بعضی موارد جواب سوال نماید جواب میدهند که ما را امر است ما قلعی است یا دیگری جواب  
نداریم و در بعضی موارد میباید به هر صاحب مرقوم نموده و حلیه از طرف مفتی که فرما هم در بنای تمام برکت  
صورت که او را از بنای چشم میباید نماید که پیشانی فرموده امانت مالک را میباید نماید و  
خبر رسد که مردم هر یک حسب مردمان عامل شهر که بر سر قلعه چور رفته با تهانه و از این جا جواب  
داد و در لون قلمو مطر و استند بعد جواب سوال بسیار تهانه و از این جا و بر آه و رده قلعه مطر و استند  
خاک کرده و لو فضل الهی و افعال شایسته بقصد تصرف بنده های شایسته در لکن بنای اطلاع کرد  
مرقوم نموده و در مقدمه مردم منفعت مکر مرقوم کرده که چور در دست نموده و در بنای بنیاد بر خاص  
باشد و ساله از بنای بنیاد صورت شده و در بنوا که وقت میری رسیده همراه عیان شهر صد  
سوار صرور باید و ساله که صورت میری و صره و دست کرد و این مقدمه را با یار پوشش نمیدانند  
که عا و از مروج کرامت مکر و منفعت کرد و لیکن چون دست شدن از بعضی سوار انجام کار می نمودند  
ناچار مضطرب میگردد و قفسه سوار باید و در بنای سوار حرار باید و فرستاده اند  
همان راه از دیار شهر رفته و در کارهای سرکار و الا لوازم اطاعت منظر دارند

نواب صاحب کفایت در مقرر محض است که گذار شایسته از قیود و اشتیاق کرامت مواصبت موفور  
و سرت زور و از وی چه مطلق است و لیکن بایان پذیر نمیتواند شد و احوال از این نعمت غیر متوقف  
خاطر سوار که کامیاب شود و لها دار و دیور و رقیه سوار شاعر احوالات و قود و لکن مقتضای وضع  
حوال طلب بلاغ خدمت سربا ایا فادت کرده تعیین است که جواب جمیع مقدمات مفصل رقم نمیدانند  
الطاف خواهد بود و طر استفاق مطهر خواهد بود و در کتب محض سوار خدمت کرامت طر کرد  
بود که شخصی معتمد مسلح و هزار رویه بر محال نیز بود و غلبه جار محال است معتمد میر محمد از قزوین  
میر طر اضا و قبول نماید اگر چه معتمد کرده اند اما میباشند و در اینجه لغات و کلام  
مخلص ارا و در هیچ معتمد مذکور برای از قلم طر خاست و قبولیت با ضمه نوشته میر محمد از قزوین

و استیلا طر



بواسطه بعضی از اینها تا حال در بنقشه حرارت نگه داشته و بعل بنا و در که شایسته میسر محمد مذکور در حقیقت  
رسیده و لوفیدو این معنی محمد و اشتقاق همیم کرامت با متوجه احوال مسالیه کرده و در این جای او مرقوم  
که اینها از این طوری که صورتها موجب استخفاف کرده و اندک بر برای و توفیق و استقامت است  
الذی پس نباید که رفع الواقع مزاج کرامت بر صورت باشد که اضافه گرفته محالات مطلق از محمد  
بر آورده و حال دیگر می نموده و مفصل درم نیز حاحه الطاف کرده و الا فیه بکلیه است بعد از محمد  
مذکور است که همان نار و در بنای می شود و فعل کرده است  
فصل ششم بعد از این که از زو و اشتقاق کرامت مواهلت سر سر است که منتهی است  
خطرات ملک و فضیلت و طوفان و غیره باید که در سائر دهم روزی بنشیند و حادی الله است  
مخلص و اصل پیش می رود و موازی یکصد و چهار را من سر و کلاه و امر و زخمیده شده و در سیم راه  
خاک محمد که بر او نجات نموده و مقرر کرده است برای آوردن بر سر قوت روانه که از این است که دانند  
چون از ارقام کرامت معلوم شد که بدو و غیره ضروریات نوجوانه در اینجا است که هر روز از آن نقد  
که زو قدر بر سر قوت که یک یک از آنها قوت طمان و دیگر می کشد که از حجاب انگیز بر سر انده بازویی  
قوت محاسن خواله که می کشد که زو قدر در اینجا است که بر نقد بر سر قوت با نقد بر سر قوت  
کشید که زو قدر قوت بر سر قوت سوار کرده و روانه است که دیگر بر سر قوت که کشیده خوانند و در  
نوجوانی که بر سر قوت زو قدر خوانند که بر سر قوت انجام کارهای سوار و الکست حلقه بر سر  
و دیگر بعضی امور است ضروری زبانی شیخ مذکور و حال نموده و ساعت وقت فرصت نموده  
مفصل ششم با غیر موهله  
فصل ششم در شوق کرامت فرامین با طایفه غیر القدر را  
اندر این حدیث معلوم کرد که در یک مزاج کرامت است که مطلقاً یک چهل سوار ملازمان  
و کفایت است مقرر کرده و داده شود که همراه خود نگار و شوق مخلص نواز من است نقد و طبل که با  
سوار و کفایت است بشنیدیم که از یکجا با اختیار مخلص باشند که هر وقت ضرورت بی نزد ضرورت  
و متابعت محمود و معذور و محنت هر حال باید می نمود و بر صورت خید سواران متفرق شد و همرا  
سواران مقرر شوند بر است خود برای کارهای اصلاح نمیدانند معنی مخلص مهم ضرورت است  
کرامت است لیکن اطلاع احوال ضرور بر نقد بر سر مراعات مطلق علیک مطلق است و در سوار مطلق







انہما عمل اربوہ

شوی و سبب بد ریافت سرور و موافقت لازم الهی است و فیضیه منیر منیر شفقیت نامه گرامه در باب

و تا این مبلغ بیکر پیس روخته حیدر شاد درویش که در مال پرگنه را بر می مفرست و اصول نمود و رقم

نویسند و در صورتیکه از سرکار والا یافته اند و موافق است با این امر

[illegible]

و کواهی پانزده هزار روپیه سالانه و سصد روپیه روزانه در امان است لهذا بموجب اسماء

کتاب سوره معلول قدیم شدت رالیه نوشته فلاحه خاں ابراهیم مرقدی

والصالحين من امم و زمان و مملکت که مراتب شوق و سعادت را بدو اراست که شرح در این

[illegible]

نفاذ داشتن سرشته یا قصد سوار و سکنه را مالک و نفاذ داشت سوار به سرشته مال را از قدم و جدا

از بند ابراهیم استخرج کریم محبت مرقوم نموده شد و التماس الواقع مرضع شریف بدین صورت

مفصل مر قوم جامه الطاف کرد که بموجب این نعل آمد و باقیه خیرت است منحصراً مسمیه حال نظر

از روی محبت و در این محبت  
راوده از آن که کند از این و آن را

لمرکز و هوش دنیا نمود ایچیه از راه کرم بخشها الفاط و حوضه و قدما فی رقم ندر خا و الطاف

رویده از مقضات فرستاده می ذابت مایه است مخلص هم مقدور خوش نفع میجوید

بسیار از حد لازم کمند چرا باشد و این همه دیوم بها که دوازدهمین در دهاست

سازد از خود فصاحت و دلالت بر بزمهاست ایام است و در وقت الحوائج است

مخلص من شمس خود و مطالع و هم مکانها و کما فرار واقع خنجره یا منموده و مهم و حوله سدره

این اتفاق چنین شد چنانکه مرصع گرامه بشود و در آن منظر در کعبه ایماشوی که زو و محمد



مستفید گردید پس روزی با حضور صاحب و ملا چون مریض بست و با افعال مردم تقیر حال میسر  
جایا برای خود بست که ده سکونت نموده اند و در گذشتن از اینجا به اجماع مرج ضرورت  
بهمه امور تابع مریض که مریض و منظره ای میسرگاه مرفوم کرد و در وقت رسیدن مریض اندرون  
حضور میگرد و در منزل ابراهیم یک شخص که دارد و خبر میگویند که یکدیگر میگویند که با مخلص  
آورده تا اندرون دل و زمان میگرد این معنی است که البته برای هم ضرورت مریض قرار دلو  
البته که حاضر خواهد بود اگر واقع شود و میگوید که قبول نموده باشد و میگوید که در وقت غلام  
جسبان در وقت کلام حضرت حواله است که البته باید مریض که مخلص میگوید و آن تنگراه تابع خود  
در اینجا طلبدار و دیگر تحت نیاز نباشند چنانچه مریض و غیر ضروریات نیاز نموده و میگوید  
چند و غیره از اینجا طلبدار میباشند مخلص خواهد بود و ملا آنکه تو میگوید که مریض را میگوید  
شیخ در اینجا خواهد بود و در مقدمه توجه ضرورت دیگر مخلص همه ضرورت تابع مریض اگر میگوید  
و در رسیدن خدمت حاضر شود و زیاد چه  
تعیین درین روز برای دریافت خبر حضرت و صحبت مریض کلام انظار طبع مریض حال قد  
الحمد لله و الحمد لله که مراجعت را با نظر فها و نوبت شریف شریفی که فیروز بی از خارج دریا  
شده سرایه و فورس و در اشراف طر منظر و شتاق کرد و احوال بر احوال مسیح شده  
که مریض نواب سیاح الدوله میباشند و متعلقان را از لکهنو برداشته روانه بریلی شدند از اینجا  
استدلال باز نمیدانند بصورتی که در بندت از گردش روزگار و تلخ و شیرین زمانه فضاوت که ده او  
گذارد می نمود و بر طایفه القدریات طاف و در خود نیافت که میخواست سفر نماید و میگوید  
ناچار از منزل با یکدیگر میرویم خبر گیری متعلقان رخصت گرفته به عنوان رسیده خانه است  
بر چند عده و از کان انبیا از لکهنو خلوص و انحال قدیم از خلافتی است که بعد از او میگوید  
از مریض میفهمید و در کتب ناخوش صورت مریض طبع نیست باید دید که مقدار این است و می  
خدا کند که امور مملکت مرفوق از روی سینه های راجع لولا تعفنا بالکمال به رونق و نظام است  
پذیرد و خانه نلوان موروثی که مریض شریفان خواند و ان نعمت تفضل و افضال خدایان  
ناب اندازد و مریض که در میان بجایان مانده بقدیم نوزیم خود است و در وقت حضور سعادت اندرون خواهد

گذرد



گروه جوهر حسن خدمت جافیت بجلوه مرض و امحان دارن را انجا که دات کرامت همه حال موجود

نماز منزلت بمقتضای توجه باطن همواره بارقام خیر خیرت منج و سرع باید

نوازش شفیق مهربان مخلصان شد صورت رسیدن خود بر نزاره دریای جبین بار او حصول احوالات

ملاوت حضور نور و توقف در حضور لایط و بواسطه آنکه انهمان بران صلح نهضت مودعه اند

در حضور دیکری سر و کار نیست خیر روز با نظر معاودت کرامت همانجا توقف بموده بود باقی

مقوم تمام است گزیده بر خیزد مغرب طبع بود که مامور بعبادت شریف عین نور نیست بعمل آید

کلیل تخون رفیع و رافرا بموعه و کلیل بمباله و اسراف تمام و حصول رحمت نمود که در رسیدن

حضور توقف نیست صلاح من است که زوق بخت مقدس سیده که عادت ملاوت است حاضران

آید و هم خان که امیر غلام علیخان که از نزد اینهمان رسیدند ظاهر نموده که صلاح ظاهر همین مورد

است توقف حاصل هم هر روز و روزه فرموده و آچار توقف اصلاح برآید و ترک اندیشه تنه و ریا

نمود و مقام اجماع روز شنبه شهر رسید از حضور نور پریم جان بها و بر آید آوردن مامور شد

و در نظر بیک خانه لولو و لوله البطلان صورتها نیست عرض نمود که من شقه خاص است

یا از ام خواجهر ای محل آمده همراه بر دوازده انجا که بدو است قلع مبارک است بدو داران قدرت

حکم و الا شرف نفاذ یافت که معرفت بمجرب و حکم ملاوت نماید تاریخ ششم روز یکشنبه

حسب الحجاب قدس با اتفاق ایشان بر ولت ایشان پوشش بلا لایط مطاوعان

شد در بندگی حضرت پیر طایر که رحمتدار و اسوای اینهمان با دیکری هرگز نشسته

هم سیه و اتحاد و راه رسم حجاب کمال در میان محض تقوی و اعتقاد توجهات کرامت

خود را از صورت هموار کرد و اندیشه نا انحراف و حالت تصدیقات پوشیده نیست در صورتیکه

معاودت در توقف است هر چه در عین اصلاح است بحضور عرصه باید که که اگر سیه و دیگر

معیت ای استقامت از جان و هوای الهی هر چه برای هم سید را اصلاح شد بحضور عرصه باید کرد

که بموجب این بعمل آید زیاده بهیست باید

نوازش شفیق مهربان مخلصان شد صورت رسیدن خود بر نزاره دریای جبین بار او حصول احوالات

ملاوت حضور نور و توقف در حضور لایط و بواسطه آنکه انهمان بران صلح نهضت مودعه اند

در حضور دیکری سر و کار نیست خیر روز با نظر معاودت کرامت همانجا توقف بموده بود باقی

مقوم تمام است گزیده بر خیزد مغرب طبع بود که مامور بعبادت شریف عین نور نیست بعمل آید

کلیل تخون رفیع و رافرا بموعه و کلیل بمباله و اسراف تمام و حصول رحمت نمود که در رسیدن

حضور توقف نیست صلاح من است که زوق بخت مقدس سیده که عادت ملاوت است حاضران

آید و هم خان که امیر غلام علیخان که از نزد اینهمان رسیدند ظاهر نموده که صلاح ظاهر همین مورد

است توقف حاصل هم هر روز و روزه فرموده و آچار توقف اصلاح برآید و ترک اندیشه تنه و ریا

نمود و مقام اجماع روز شنبه شهر رسید از حضور نور پریم جان بها و بر آید آوردن مامور شد

و در نظر بیک خانه لولو و لوله البطلان صورتها نیست عرض نمود که من شقه خاص است



سرداران صورت گرفت رؤسای شش بکلیت روز با قیام و به چشمه در زیر الممالک تواجس الدوله  
مهاوردی طاعت و تعاضد قلیل از مضاف که مخلص و ابره داشت انده نصیب کرد و معلوم شد که فردا  
روز چهارشنبه سرداران اکثر و نواب و ذیر الممالک مهاوردی و پنجانی و غیره از پنج مخلص روز چهار  
صبح طلوع آفتاب از دایره کاه خود سوار شده باراد میباشی و ملاقات سرداران روداد  
پشت کرد و چون بمقصد رسیدند چاه کرده براهی که در وقتل باقیه که در آن نزدیکی بود رسید  
معلوم شد که در این محله کوارم طعام خوری سرداران از منبر و غیره آمده بخاری در پیش و  
در همین جای برای طعام فرو خوانند آمد در میان سواران استاده اند لا توقف نمود و در آن شب  
تلاص با مردم خود شرف آورد و مخلص مردم خود را فرستادند که بر سر سوار شده پیش رفت  
مابین صاحب ملاقات نمود و موجه که ایما شده بود از طرف دیگران حضرت قدر قدرت رسا  
خبر حضرت و عاقبت استغفار نمود و در صاحب کرم تمام ملاقات نمود و بهرمانی که در آن حقیقه  
خبر و صحبت مزاج اقدس نور رسیدند و در همان شب برای طعام خوری فرود آمدند و در حقیر هم  
همراه ایشان در باغ رسید و بعد از آنکه ششمین تعین تقضای جمعی که در دیوگر در آنجا  
بودیم که نیل سمت و کرنیل بار کرد و نواب ذیر الممالک مهاوردی و باقی سواران از راه آمده  
همان باغ رسیده فرود آمدند مخلص شش نفر از میان فیل کبری کرد و دیگر نیل سمت و  
و عای خواب اقدس جهانانی اطلاع نموده خبر و عاقبت رسید که نیل سمت نماز شب تمام  
خواب و عای حضرت ادا شد و همه سرداران و نواب و ذیر الممالک مهاوردی و پنجانی که در آنجا  
و ملاقات و جواب سوال بسیار خوبی و بیات و اخلاق تمام عجل آمد بعد فراغ طعام  
از آنجا سوار شده بنیمه خود آمد رسیدند مخلص هم همراه سرداران تا بهر ایشان رسیده و خست  
بنیمه خود آمد و موجه که ایما بود از کرنیل سمت مهاوردی رفتی خانه نواب ذیر الممالک  
مهاوردی و خوابت اجازت نمود ایشان گفتند بسیار بهر شب البته باید رفت و بنیمه فوق شام  
بریده نواب موصوف رفته ملاقات نمایند فردا که روز پنجشنبه است بطرف استه لاکوچ میفرستادند  
و بنیل نیل میرسانند مخلص هم همراه است قوتی رسیده بعد از قیام بوس نیکان خجاست عطف  
و هم ملاقات مصلحت است کلام دیده و دل نوبت نماید مابین اطلاع که این اسفند جلد فرمود نمود



از آنجا که مخلص بپایان خود از دلت که ای صفت ان مظهر شفاق و الطاف مشفق  
و عفواری و در دین برادر دلاجرم از رطبت و مالک و کار بر حیدر حال شود و اطلاق بکند  
خدمت ضرور میداند آن خان نام تعلق دار موضع فدری عمل بر کنه کبوتری با خواهی عامل چکنه  
مذکور شش ازین چند و دلت که چهل سال از اربعه مراع و خید را اس کا و شش از چین بهمین  
ساکن بر کنه نه به سابقه خصومت و غما که بر بدست گرفته برده بر خید مخلص نظر بر اسبابهای  
اسمعیع و انوار با زا به خیال رام بهادر گفته و رسانده و در اجبه طور خطی بهم فایده مذکور  
نوشته و از در خدمت نهادن یافت هیچ اثر بدیر شد خدا داد انداز به راه است و القصه هنوز در  
کنه و علاوه آن تعلق دار مذکور در بنو لا بر آب چهل که از قدیم معمول زیداران کبوتری است  
بند خام نشسته و برای بهامه برداری و کوشش اجتماع مردم نموده بر گز آب چهل بر میهند که از  
قدیم معمول است این نمیدر و مشتاد را اس نر کا و از رام ناته به بر همین و دیومین بر همین  
گرفته برده و در خدمت بر کنه کبوتری انداخته بر سر کوشش است و عای به بر کنه کبوتری بر  
بهامه فرا کرده بر و در طرفه کوشش بر روی کار آمده بر خید تدارک اسمعیع از دست  
بر کنه کبوتری هم نمیدانند و فو تب سلو و فرام نمیدانند رسید لیکن مخلص هم در کار با همی نمیدانند  
کوشش با همی نمیدانند و در صورتیکه تدارک اسمعیع نشود تمام بر کنه از و اسبه تطاول مفید  
و بوی برانی و خرابی به اردن بابت با برکت طاهر است که در جنبه فوت مخلص هم قدر قلیل قشاید  
که بهادر تصدیق هم حمده برای برای ضروریات خارج نمیدانند و نیز از گونه تعلیف بهادر  
میشد یا این حال مردم با توان من در بر هم کار بهاسیج دارند و این را ویتش کج فضا  
را بهیجوب اندامی ساند از توجهات که ارجح است است که در نمیدانند الطاف و ارفع  
مرحیه کرد که این بهامه فرو نشیند و در فوت مخلص محلل شود و الا بهر چه اصلاح نشد  
کرد و لطف نام شفق طراز که حاوی می می محبت و الفت می  
باطنی بود و وصول شفاق نموده خاطر منظر و شبنمی را که بدگر محبت توجه و تفقد است که  
مذکور است لذت افرا می کام و زبان است سر مایه اشراغ نام محصور از را فرموده مرقوم به الطاف  
گرفته که بار او به زبان است بی المقدس از خباب خلد قصاب حضرت باقیه بنو طیم انما بر سر



بسیار موسم برسات توقف شد حال آنکه هوا صاف شده نیاز می چهارار بر سرش یک قطره آب گرم  
طواف امکان مشرب که شرفیه نهضت بعمل می آید این مفعول فصل میسر نشد و ادعیه حاجت و دعاها  
که قطره قطره خون حشر از پرده دل میریخت بر نهضت می نازده مجروح کرده بر چند راه آن کعبه دل  
که بخفوی باطن صفات دل از لایت فضل شایسته حقیق بر خطه منوای سراج الیبر حاصل در آرند  
طواف کعبه اب و کل پروا ختن احبابی نسبت محسب انست طریق صدق و صفات آنها که لقا  
خانه بر نور و شکوه کمری دارند بر و دیوار خانه و لفظها نمیشوند لیکن از اینجا که ذات باریک  
تفضل الی سند ارکان ظاهر و باطن و بیاض و سحر و روح صورت و معنی و تقنین که تصدیق  
عقیدت و خلوص ابد این غایت مشرب که مصمم خاطر عطر کرده شده شد حد ابعاد جمیع مشرب  
و سلبین و توفیق این مدارج را است نماید و هم نشان بکشد و بکشد همین قدر هم می و حدایی که از  
مست فاد و قدیر بظهور آید هزار گونه خارج حشر بر دل و رشتند و ماه و ماه که میرشد  
تس خاطر بقرار می نمودند برگاه انقدر صاف بعد در میان آید و صورت را فرمود که حالت دل درگاه  
و ادبی محنت که خورده بر گونه الطاف و احطاف اند چه خواند نور و نور و نور و نور  
محبت الدعوات است که لفظ و کرم خود لطیفه بر انگیزد که دیده و دل مشتاق بنور و حال  
محبت شمال منور و میا کرد و در روی خاطر نمیشود طور در آمد احوال احقر بدستور بود  
منوچهر حمد الی است و صحبت و سرگشته ذات باریکات بر خطه و نمیه از روی طر در حاکم  
حال سر صمد یاد آورنی ذکر مریا بهشت ط  
محلان مشرب شرح از رو و مندیها به الفدر که برای حصول مع مواهبت موفو لمهبت  
در با شتاق موطن سر به به به است نمیشود مفصل تجرید را و در لاجرم ازین  
و ادعیه غطف غان نموده محل از مقدمات ضروری مکتوف و ضمیر مشرب شفق تصبیر نماید و دین  
رو با محافض شریف در یو کما اندامی خاطر منظر نگردیده برای دریافت توید محبت  
و صی و مشرب مزاج شفق افرغ بر خطه دیده از زو و در شایه انطای و سبب مصلح الانظار  
بلافاصله احوالات و بدو اینجی و صورت تعلیم میخواند اران و بکین روشنی آنها بویژه میسر  
شده لحدن جوان و خواها از حدت کلام و دیگر آنچه باید زخم بنویسد و شایه کرد اندیشه و چون



و نسبت کرایه محاسب فیض ابدال از افواه حاصل و تمام شد بسیار یافت نمیشد اگر چه این  
 محاسب میرزا از سمع و رایحه نشنیده بود و اطباء مردم لا یقین خاطر نموده و ستادین را غیر نقد  
 اندام بیست و یک با یکدیگر داخل و محتاج مغیر نموده روانه کرده بودند و قوت داشتند  
 مسطور را مفصل از حال حاصل که اسال نظر اندازست و غیرت استخوانی از آن و دیگر  
 اخراجات ضروری نسبت ابلاغ شد بمطالع و در آمده باشد و در شب انتظار جواب در میان  
 و کوشش تقاضای سخن از آن را همین وعده که آمد و در فرج جواب میرزا بمجلس رسید  
 فی الحقیقه کهین داده میشود و طرفه تراست که مخلص میرزا از لوله اتفاق و دیگر را میاید شده بود  
 که بقدر حاد بود داخل حقیقت سخن از آن را نگاشته باشد بافتها را جواب باید داد که اگر  
 جادو باشد که از خانه خود بخواند و مخلص که نظر بر قلب داخل اینجا بوضع سخن از آن  
 جواب میداد و نسبت کرایه اطباء کوه و کجاست نموده باز با کید با محاسب تنقید تمام  
 و آنچه میخواهد و یواری و اله با را موقوف نموده جواب داده بود که در اینجا بقدر محاسب  
 نخواهد شد قبول ندارم طایر از آنها نالشی نمودند و در باب آنها مکرر تنقید تمام نموده که این  
 بپاره با در حضور نور خشت نمیناید و برایشان احوال اندر میخواد اینها باید دانند مخلص درین  
 صورت با بهره برایی ندارد و در اینجا بقدر محاسب که برای اینهمه سخن از آن و فائز کرد و هرگز  
 دیگر سخن جواب میداد و نسبت کرایه تنقید تمام آورده بدست او و بران کوشش باج نمیناید  
 مخلص چه میداند که از اینها کدام کس ضرورت سخن از آن بود و کدام کس غیر ضرورت جواب میداد  
 سخت حای حص و درین نسبت قدر شناسی کردم فرامین اینهمه است زیاده از جادو نمیکش  
 مقدورند و اگر که یک خرمه سر انجام نموده بکس تواند داد و تا وقت که کس نمیفرماید در میان  
 اینهمه شده احوال جادو داخل و غیرت سخن از آن را ملا خط کرده ضروری و غیر ضروری  
 تخویر فرموده صورتی غیر نفایس اجزای کار چگونه میتواند شد اندک تصدیق ثبات کرایه  
 اختیار نموده و ماخذند و در اینجا نمیناید ملا خط فرموده بقدر داخل حقیقت سخن از آن  
 که را ضروری باشد و باید دانند بر کس اوصاف باید کرد و از آنها را که غیر ضروری باشند  
 سخنان بدو و خط بطلان بکشید و مخلص میرزا میخواست ازین مقدمه مفصل اینها بکشید که مخلص



[illegible]



بنام خداوندی که در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
رقیبان را با خود میبرد و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
تسلی آنها میدهد که با خود ضروری اند و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
خواهد شد در غرض مخلص بود و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
از راه الهی بازمانده است و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
که با خود میبرد و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
و لا یفعل یست که با خود میبرد و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
با اعتقاد صحیح خود که با خود میبرد و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
مطالعه می نماید و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
که این امر را می بیند و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
پرت هم که با خود میبرد و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
که با خود میبرد و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
مخلص می نماید و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
را می بیند و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
که با خود میبرد و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
تا امر و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
که با خود میبرد و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
که با خود میبرد و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
و الطاف ضرورت است و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
نست که در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه  
و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه از راه الهی بازمانده است و در این راه



نیز نامحبات وصول ندارد که نه بهجت و نه کمالی نموده منتهی میسر و کردارند و در یافتن نور و صفت و اعتبار  
و باج مرآت خود و سبب این بودی بقدر سید از راه هر یک شبها می نشیند و نمایی تمام مرقوم چه لایق  
شده که از نورش قضا می شود و از نورش سید از راه هر یک شبها می نشیند و نمایی تمام مرقوم چه لایق  
نویسد محمود و غفران که آن شیخ از نورش قضا می شود و از نورش سید از راه هر یک شبها می نشیند و نمایی تمام مرقوم چه لایق  
رونی فرمای این نامحبات و نور و صفت و اعتبار و از نورش سید از راه هر یک شبها می نشیند و نمایی تمام مرقوم چه لایق  
احمال این است با توجه به این که رسیدن انقیاد و در این راه می باشد و باج مرآت خود و سبب این بودی بقدر سید از راه هر یک شبها می نشیند و نمایی تمام مرقوم چه لایق  
این همه مرآت مفصل معلوم خط هم سبب می شود که در از نورش سید از راه هر یک شبها می نشیند و نمایی تمام مرقوم چه لایق  
شاید بدین وجه و لایق حضور انوار و الا هیچ یک از اینها نیست چه زهره و از راه هر یک شبها می نشیند و نمایی تمام مرقوم چه لایق  
صورتش و بدین وجه در حضور انوار و وجه در پیشش انقیاد و در این راه می باشد و باج مرآت خود و سبب این بودی بقدر سید از راه هر یک شبها می نشیند و نمایی تمام مرقوم چه لایق  
و آنچه درین مدت از مرآت شکوه و کفایت و غایت از زبان مردم مکتوب شده است  
در ایامی دیده و شنیده میشود و خطوط و کتب که از شکوه و کفایت و غایت از زبان مردم مکتوب شده است  
و کتب گذاری از آن حضور مضمون دیگر ندارد و نوات از انهدام نهاد و الفاظ تلخ و شیرین که در میان  
مع از مردم مرقوم نمائند حرارت غریبی تاب طاقت برداشت ندارد و مغرور و مانع از حضور  
افزون میسرند انقدر نقد و مالک و اعتبار از حضور مضمون دیگر ندارد و نوات از انهدام نهاد و الفاظ تلخ و شیرین که در میان  
این همه ناسیخ مخلص و او و ایامی مردم بواسطه قلت داخل و کسرت مناجات است که بخواه انقدر  
حکله و راول کار برد از آن حضور انوار سجده و فهمیده بعمل می آورند و با هر که گرامی از آنست  
و انما سبب باکم و کثرت نخواهد از آن میسر خیر انوار نایب مخلص و فریاد و نغان می خواهد از آن  
بدین درجه میسر میسر صورت هر چه است از حضور انوار و نیز یکی روزگار است شفاق با همه که تا  
حضور انوار و خط میسر است نهاد و در مقدمه ناکند و در هم می خورد و حصول نمود صورت نایب  
و ناسیخ مخلص از مضمون شفه و خط مسطور و یافت میسر میسر که مردم حجابها بفرمان حضور انوار  
رسیده اند برین حال انشی گرم فرما هر روز با بسند انوار و از ان تمام مرقوم میسر میسر که هر عامل از ان  
خوبتر داده است هر چه محال است خواهد بود و از آن خوانند یافت انصاف و الواقع نیست  
لیکن مخلص در ظرف خود از انهمه صورتها که قاریع و از خدا افضل است که شرف او بر دل ان

الحمد لله



که بگویم شش قدر شناسن رفو تو در بیجا بمل اید و مخلص این همه در دول و شولش چکر که از همه  
شیر عاید احوال پیر اقلال دارد و شدت کرایه مفضل کنیز است در آورده اصلاح احوال نماید و مقدم  
تجواه و غیره جمیع مقدمات مطالبات ضروری که بدون آن نیست کار و دولت به متعذر است  
نوجه و اتفاق کرایه و راه آورده انفصال پذیرد از شش و پنج پست است که اگر اید  
تشریف اورید در هر روز یک بار شش منظور داشته و دیگر روز شش باید فرمود و دیده دل نیاز  
همه اید و دیده افزون رفو تو فروغ تجلیات کاملان از لایه باید تحت مراد و امانت  
که اگر مردم میگرد و مقدم و هم سندان بر گزشت که بدون شرف شریف این صورت هم باین مردم  
مستحق کرده و دست توانی نموق گفته مخلص که می شنود و منظور مدارد انفصال این صورت هم مختص  
بر شرف و در بی گزشت به چند رفو تو نواز شد موجب افواج ابواب مقاصد و مارب جمیع تالیفات  
که در مقدمه پنجاه مردم هم تمام موجب حضور نور و تالیفات نواب و تالیفات و در بی گزشت  
مردم ضایع دافت گردیده فی الواقع بی گزشت لیکن از گزشت شرف از دست نداده و خود  
که در مقدمه قصور این مخلص به بیجا پست بعد بلجان و فقه که پروانه پنجاه تمام را بنده تقدیر مخلص  
رو به سر و دست و حاله سائر الله نموق مبالغه و التجام تمام گفته شد و در بیجا بوده زر که از اید بر که بکند  
میر سیده که در مقدمه انفصال جواب سبال داخل و خارج اگر پنجاه تمام و ممال و فواخا اید  
توای بکند از ممال و دیگر دانه و حلاله سائر الله رسوگر گرفته و هر که نوقت نکرده بر حاشیه  
از مراتب کفایت نویسه فقه و کذا است نکرده و هر صورت مخلص تا مقدم و در بیجا پنجاه منفی  
و صورت شده و نسبت و مال و در بین فصلان و بعد شش شک و به کثرت می کم و زیاد و منفصل از دو  
کما غنیمت شاد و نا اینهم مردم پنجاه اید از آن رسند و اینهم هم زر که وصول میر سیده پنجاه اید  
میر سیده و خوا اید رسند در پنجاه بعد هم الفهم بر رویه دیگر که بر که بکند اید شده بود بولین و سجا  
رسند و دیگر هم عالم سائر الله شدت ان الله قادی و وصول در آورده رسند میشود و معتمد از تحقیق  
تشریف شریف میفرماید در بیجا سیکه مرفع کرایه خوا اید و بولین خوا اید و در مخلص هر صورت تابع  
مرفع است و تالار و زیاده اتفاقا و خوا از پاس ضایع کرایه و محنت و در پنجاه سراسر انجام کار  
و الا و تحیل نا واجب رسدن زر یا به خوا اید از آن قصور نکرده و خوا اید که در آنکه مردم از خود و غیره

160







الحمد لله رب العالمين

نواب صاحب مثنوی قدیران کرم فرمای محصلان مست

اینهمه مراقب که هر قوم چه نیاز دارد دیده برای است که احوال فوج و مصالح جنگ و غیره هر صورتی که در اینجا  
بر آن گرایم پوشیده و در هر مقدمه بمقتضای صلاح اندیش برای سرانجام کار سرفراز و الا راجح  
اصلاح باشد و نمی طر کند و اطلاع آن محرم است که لازم ضروری می آید که تسبیح کرم فرما اگر اصلاح دادند  
منوجه اینصورت شوند و اگر صلاح باشد تصدیق نباید فرموده شود و بلکه مثبت است مقدمه عمل

چنانچه در فهرست مجرای ایران سابق مرسل شد سوای آن نقدی بجا هر روز و به سال پنجاه و هفت

مجلس اطلاع باید بود و از این مبلغ که تا حال وصول یافته اند و تفصیل آنرا به امر اطلاعیه

کرامت ابدی است که در این مقام شریف کائنات برپا می شود و در این مقام شریف کائنات برپا می شود

[illegible]

نوح و ابراهيم و اسمعيل و اسحاق و يعقوب و يوسف و موسى و هرون و داود و سليمان و عيسى و محمد و علي و ائمه و صلوات الله عليهم اجمعين

[illegible]

و چون بقای اندر ایام قدر اندر ام مفصل گذارش ایام و تقسیمیه ایمان شود

نوالصاحب کسبی قدس سرہ کرم فرمایا مخلصان مستند شرح ثلث کراچی صلیب

موقوفه حضرت امام رضا علیه السلام که پذیرای محرمین تواند شد لهذا ما را قوام عده مردان و رقمه الاشفاق

از مع در باب بندن ز رستمخواه سیف الدوله و سید علیخان مهادر میطفر خب و حصول التراح فرمود

میرور که دانند فخلص و در جودت تو کلیل و زل زلله طایفه معصومه که مانعید داخل تو میاید و حقا و قدر

الحکم بخواهد ایداران بخدمت آنحضرت که فرمود ما الله فافقه است موصوفه که از انجمنه شریفه

بجمل خود را بدینا رسدن حوائج توقف باید نمود و کلامی که اصل اینها و آنرا

[illegible][illegible]

بقیہ استعمل و بکریہ مرید و زلفا ضاوارند و احوال دل استیجات گرامیہ

و بعد از آنکه در این مکتب کرامت کشف کردند و در پیشگاه پادشاه

والله اعلم  
بما في صدوركم



خداوند



[illegible]







مصرف نمیشود و انفعالی نمیکرد و صورت وصول مردم بسیار بر هم و در هم خواست  
که بکشد و بایست که کم باشد و بایست که زیاد باشد و بایست که مخلص را معسر باشد و بایست که  
رایب باشد و بایست که از جمع معضات بخوابد و بایست که وصول و غیر وصول مردم و اوقات مفصل را بکشد و بایست  
فردود صورت و بایست که معسر کرده باشد و بایست که در احوال حاجت بخش و الیهم باقی باشد و الیهم  
مخرج قدری متوجه شده احوال حسن و قبح هم بسیار در کتب انبیا و جایجا بعمل آوردن از  
مسائل است و شود بد خدا را حاضر دانسته و افعی که از ایشان میاید مکرر و متواتر است و بقی  
و انفعالات تمام بمخلص میرساند و هم که از دست و کارهای مجله مختار است و در هر مقدمه و هر  
اصح و اند به عمل آورد و گفته فرزند غیر نیز در باب مخلص چهار منظور و مسجع میباشند تا بد مکرر میباشند  
و حال آنکه هر کس که از این جهت و شرارت است و در وضع صورت میمند نموده و متواتر و تحقیق خوب  
بلا اضرع میگرد و فطنه از مقدمه و بکشد و در بنو الزمان که کار پر و از آن بصری که در حساب مخلص در حد  
که این نوشته اند که مردم سپاه نارنج ملازمی و سخط کرده و میدید و بخور نقصان سر کار میشود و آنچه میگوید  
بکار پر و از آن مسطور نوشته اند که رسید و سخط این و بخرم خاصه و این مختار میبود و هر که منظور  
نشان نارنج و این بهر بی مفر میبود و نشانند از رسیدن این نوشته ملاه شرارت که میفرموده و میگوید  
و انبیا که برای نقل میباشند و در فخری حاضر میبود و بیرومی تمام بدخل نموده چه نوشته اند که در پیش  
نارنج و از آن بکار میباشند و فوج هر تاریخی که مخلص برای ضرورت میباشد و سخط کرده و بقی  
نصفه بر نوشت بر آورده و طلب نخواهد مردم باز بایست و بمانند و صورت سخط و تریل کار  
را حدی میماند که در همین مختار کاری میباشند و مخلص است حاجت آنکه چاکر بیان باید نموده و بخرم ضرورت  
و است و بقی میباشند که مخلص اسبق و مصرف و نام نخواهند و بد و است و آنچه باید بعمل آورد  
مخیر نقصان سر کار و انبیا که سخط از دست آمده و بخرم میماند و سخر شده ملازمی انبیا  
نمیشد و بد مکرر سخط نارنج ملازمی و سخط کرده داده است لیکن از طهر انبیا که سخط  
فایده میباشند و بخرم که در برای مخلص انبیا که سخط نارنج ملازمی میماند و بخرم از فایده  
و بکار پر و از آن و بخرم میماند و بخرم که کار و بماند و بخرم که سخط و بخرم که مخلص  
برای خود میگوید که خواه ناخواه اعتماد هم بسیار باید و در اول در مقدمه و بخرم که بایست که بایست



که از آنست نموده بود و قیله بسوق از راه بوجه مخلص انقضا فرموده بود و مخیر است با یکدیگر که از آنست  
حالا که چنین صورتهار و در تصور باید کرد که چقدر یک کار است اول مباحث است که اگر چنین مقصود  
میباشد از مخلص تحقیق باید نمود که از چه راه است مخلص این باید در غیر هم بر آن گفتار نموده و میباید  
که مخیر را بر غیر القادسیه امین است مفصل گذارش خواهد نمود که در تحقیق میفرمود که اگر  
که مخلص یا بر مست بوج و در چنین مقدمات مقابل شده بر آن گونه افتاد که میموده باشد و از پس  
و ندلیل کار با محقق و محال در هر مقصود نیست در خود خوصله هم ندارد نیست که این شده و خواهد  
و میباید که خود را با این مردم معتمد علیه کار کند از و کند و هر روز میباید داشته باشد و در تصور  
مثاب یکم شبهاست که کارهای سرکار و الا چه در این مضطره طرفین نیست و محال باید نمود که مخلص  
هم نموده نام معتمد و نقصان کار است این کار دیگر می خواهد که باین انقضا مخلص سرکار  
از یکا هر چه میباید شد که  
و از روی دیگر از فایض الا نوار زاده از است که هم بر آن مقصود می بخیر و تقیر بر آن خواهد  
که باشد که دیده و در طلب تجلیات نعمت مواهبست لازم المهندست فروغ اند و ز کامه اند کرد  
احوال است و در اول متواتر مرفوعه میبارد و اندیشه در بنیو لا معاف و صحت افزا ناسته امیر الدوله  
خبر نعل بار که در میان کتبهاست سرور ملیش که در کانه نور رسیده و در کتاب که در میان برای  
ضرورت است انجام کارهای سرکار و الا طلب دارد و در وقت که لازم مرافقت و معاونه است  
وصول که است موصول نموده کامیاب شده اند و اینها را میباید که از این نوشتار امیر الدوله  
را بر صحت معتمدی رساند ان پیش کتباست در کانه نور فرستاده میشود و بر وقت ضرورت  
کتبها را برای کارهای طلب خواهد است سیدی بلال خیره سوار دباوه های بلارم سکران که از  
الله ابا و بموجب طلب دیده در شهر راجه و مقامات است و چهار دهم اسماء و نفقه و در بنیو رسیده  
مخلص با معتمد از ان معتمد جواب سوال مال گذارنی و عیالنی در پیش کرده که در حقیقت نور خیر و از  
از طرف مالواجب خبر کار و الا و جمیع قرار واقع میشود و اینها و الا استبصال و استخراج فرموده  
با اتفاق کتباست بر او نهاده شده بر این فرستادن بنیو و تو میباید که کار فوالت و زیر الحاکم  
هم بموجب که از آنست مردان را بجا فرموده اند بموجب مرفوعه خواهد بود و بنیو که تو میباید و بنیو بموجب



در سبب این نوشته مخلص مؤثر روانه انبساط خواهد کرد و بدین مقصد دست گرفته باید داشت که بروقت وقت  
نمودن رقم بدین خاتمه شایسته گردیده که نواب صاحب در تبرکات مملکت معهود و امیر الدوله بهادر نیرنگت مدعی بها  
کویع میفرمایند و انشائی در بیان کرم فرمای را هم همراه میگیرند در یافت انهمغه موجب صحت حال تردد و اضطرار  
خاطر هم ندارد که درین شملت تقاضای ششانه روزی بنحو اندازان که در وصول ششجای که ابع از  
ز قوت شریف اوری انجام و انفضال فرمودن جمیع عهده های مالا یحصل متواتر بمالیه تمام موقوفه  
نقوبت کلی میسر سائده بود که خضر شریف آورده رفع اینهمه محله تا خوانند فرمود و در هر مقدور  
مقرر خوانند که در بدین مخلص باشد و به پست بعمل خواهد آورد از خبر شریف بدون بطرف مددکهاست و در  
اراده انبساط طبعی است و در منفک است مخلص نظر بر همین صورتها مکرر تصدیق داده بود که این  
لا محاله و در آن مقرر کرده که به خود دلورم روز بیست سائده هم بدولت مواصالت تا به موقوفه  
که از دست بدیدار زد و در کامیاب دانند که در دهم این عهده های بی احتیاج خواهد ازان و عهده روز  
مستحق است لکن انفضال پذیرد و در جواب فرمود شد که هرگز این اراده نباید نمود چون مخلص همه صورت  
بایع مریض است بدون اجازت درین فرجه حرات نتوانست نمود و حال در محال حص و بیض نتجسته  
در کسبه احوالات خود است اینهمه صورت با همچنان معطل و مهمل مانده و بدینا به و نارسای تا که از  
کشتن خود در دهم مردم مکرر بعضی حضور انور میرسد و موجب برهمی مزاج اقدس ملر و در هر خانقا  
مزار الوشیهای دیگر است که هم عهده ها و اگر حضور دهم نخواهد ازان و دیگر سرور و تمهیدات  
بر ایچته در حضور اقدس را و بدینا به مانند و انضال که خدمت شریف است و عتاب میرسد باشد  
ظهور اینهمه شعبه های فلک از نارسای نصیب نیست برای تقسیم و اما ساهی که مکرر قلمی میفرمود  
موجب اینهمه خود به بدیعام القدر سخت ناخواناست که نفیة مخلص نکوش کرده و راه اند  
و اما ساهی قبول نمایند چنانچه مرزا نجف خان بهادر و محل نوخا به و رساله نواب بهادر الهام بهادر  
و رساله مرزا راجه بهادر و بهادر و بهادر و رساله سعد الهه خان و بدل ملک خان بهادر  
و دیگر رساله داران و جمیع نخواهد ازان که تقسیم به نهاد و قدرت موقوفه نوشته به هرگز نرسید  
کم و کثرت نبوده زیرا تمام و محال نخواهند مردم متعنه انجام رسیده است خان و رضا بیگ خان و بهادر خان  
و نظیر ملک و بهادر خان و خواجه محمد و خان و دیگر مردم متفرقه باشند صورت و این امر را هرگز

164



معلوم دارند مخلص در محاسبه شش و بلا می این نموده که قمار است و تا وقتی که تحقیق و توجه شود  
الفصل سمع و دیگر که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
مردم برسد مگر آنکه درین مجله هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
بر خود روی خود زده بخورد و نورش را در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
و لویش است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
و بلیغ نوی در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
تعالی بفرموده نشد و درین شرف هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
حالا که این صورت معلوم نماند و تا حال از حضور انور هم هیچ جواب منفی شده و باید دانست که این صورت  
معطل گذاشتند و نورش را در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
اراده داشت که خود را در صورت چهار ناچار نموده که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
خواهی شایسته لیکن پارس مرصع کریم و اندک بر می کارای اینجا که در هر خط صورتها بی نهایت است  
بعد از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
اسم هم شش این صورتها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
خط طایف از اینها نوشته باید فرستاد که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
تمام و کمال و اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
و اگر این صورت در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
بیت را روانه خدمت نماید که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
کرده و از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
مجبور است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
و صورت ضروری و غیر ضروری مهمان باشد و اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
و بیکر محال و اضرار تمام مردم کرده که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
بسیار نماید و اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است  
و بیکر محال و اضرار تمام مردم کرده که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است که هر یک از اینها در دست است

که دیگر



لرود بخلص سیرالرد مقدمه و هوای الواجب بر تقید مالیه منظور خواهد داشت و دیگر برای کدام کار در اینجا  
بلاخره رسیده این همه تصنع اوقات میبندد در سیم قدره احتیاج اینقدر مبالغه و ابرام نیست که ارامش خود  
گذرد و دانسته ز سر انجام مالواجب سگمار و الا فصور و فنور خواهد کرد و در اینجا بخت بسیار است و  
این همه باخت و تاراج نخواهد اران حضور نو که از ناک و میرغمال و غفلت و بیخوشی و غیبه و حساب و حساب چیزها  
نگذاشته غارت مطلق گردید و سر انجام بخت مطلق اینچنانست ملک که هزار دشواری اینقدر صورت  
منطوقه کید سر انجام حال و تقابا بجه صورت نموده به سواد اران خواهد رسید بر تقدیر از سواد منطوقه و از  
امادی ملک و ترقی و مالیه کار نباشد اجازت مطلق باید نوشت که حال هم به سواد رسیده است  
تطاول در از خست نموم ملک به غارت و تاراج نموده برجه از نقد و خصل و موارث و زین و مرد و  
بنا به غایت که سواد اران بدید که ملک سگمار و مالیه سواد است خبر ازین بدید و دیگر برای وصول  
و غایت منطوقه کید سواد سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد  
نواله صافی و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد  
نقد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد  
موقوفه و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد  
کلیه داخل و قدرت سواد اران را سواد کلام ابلاغ شده که برجه از اینجا منفتح شده است  
بطلان مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد  
نقد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد  
نموده و اصطراب نموده روانه خدمت که ایستادن در حضور مخلص با چارست زیاد به شایان  
بعد از آنش محو شود و در حاتم سوخت ز سر سببه

راز نامتو بنم سوخت درون سینه خیان در گرفته شعله سوخت که راه در حلقه و مال در و نام سوخت  
نامبره جلوه گزانی در و جذای روز و شب نقد و الهاب و فعال دارد که خواست طایر و طایر از شعله و شایان  
سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد  
در اینجا و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد و مالیه سواد  
و خرمین صبر و تحمل سوخته است و محوری شد به هوای بیقراری بر و در نهایت سخت حیرت زده سواد و مالیه  
دور کار خفا کار ایم و به سواد نام که برای الطایع این همه نوا سیر رخ و ملال جلوه گزانی و مالیه سواد و مالیه سواد



که اینهمه دل طبع گدازد و نور جلوه ای از جمال کین بر روی و مهربانان از روی و مهربانان شود و مایه شکفته روی  
بانی همان طراوت و سبزه بخت از سر کرد بهر شمع ترقی از اثر آتش و نور آن و وود که از نور  
بهر سر بازفت بهر آتش کاه کاه که در شمع الطاف آن اثر کوبه با مهربانان رحم بخود جمع نمود خیره می  
صفاقت و ایفای تقابل کجاست و شمع بر موجه در یاد لها چندین سخن در حجب است و است  
نزد دل حجت فرموده سعادتی در و حاکم را جاودگی می میوه ای میوه ای میوه ای از دست در سر سینه اینقدر نوحه  
و آفتاب بخت و حجاب آورده سپر بخت فراموشی است و انقدر نایاب فرمایند که روز و میوز خاطر در با مفاطه شد  
که نیم فطره از چشم جوان عطف بر لبه کامهای نغمه لبان صحرای صفاقت که خرم نمایی باید نزد می خدای  
مرآت دل و سی و فریاد و شمع بر ضمیر عطف نصیر کور را سینه سرشته البصاف از دست  
نزد که از بختی شداید معاودت و جرای سبزه مملوئی دل رده سر آمد و الی حبیبی اما حاکم  
و بکر مصائب مایه داری و فراموشی خسته خسته خسته خسته خسته خسته خسته خسته خسته خسته خسته خسته  
از دست خور و خفای این ملائی جانسان سرشته خور و زرد کانی را بلام تیر مصائب و عطف و امانت  
باید و امیدم که رمانه نشین رمانه مکرام قصور محنت و مکر می اینقدر چنین ملال بر چنین دینش بر حاکم  
نوز مهتاب در بخت اضطرار انزوی مایه داری سیم صحنه کاشی را بجهت می نوید معاودت از نظر  
نشانم انتظار رسیده و سنامه نزاران مشکفته و با جانفرا می می شود و کاشی از آینه کاشی از آینه  
از اخبار توقف حیدر و در همان مقام آتش رافقه اسباب سبب اضطرار هم بالا میگرداند و از آینه  
الهی در برده این بوفله و ناله گرام اسرار حکمت ناله و مشروبی که در آینه جلوه میرای قدرت تمام است  
شاید نمال از نقاب اصحاب میرون برآمده و در بر نمک شمع حلوه کج جانفرا می که در بر بخت شمع  
دل مسافان محور خواهد کرد و کار ساز حقیق مجال سندان نگاه مخرج و تفصیل کرده ز قوت نور وصال  
بمبیت سندان نشینان ره گم کرد و کان طلعت بهار است و قیاسان خورشید کامر در گردانند این چای  
از من و از دفع الاین این مال اگر نایب و جرات این غیب قطع بقدر فرصت فستیح کج بخت و حاکم  
خادم محبت شمع حشیل طاف سبزه سندان طمانت و است شمع شده باشد از سحر بر در زخمهای  
شاد الطاف بدیع و بعد خواهد بود بعد از این هر جا که نامم تر از خوانم نوبت زین فراموشی  
نزاران بسکوه با خواب هم بخت این شکایت نامه یا مهربانی می نیست آنچه دیدم از خدای

قد افهم



جواب نامہ نوشت

اسم و این شماره طالع باشد معنی شناس از قدم است

[illegible]



مجموع خیر خصله از فضل الهی بوی قوت که اولی بپای و تقدس و رفو مقدم را مقدمه افتاح حرار خیر خصله  
 نماید و غفریت انوشش نماید و ملت و مهال شادمانی شمع افروز گشت نه افکند و گوشت برافزاید و  
 لعبادت و مهمت فروغ بپای بیست و کام را سودا حقیر سازد از توجها که همواره مصروف است  
 بنار باله چشم اندازد که با و صول غیب از بهجت آثار باز قلم نامه و ابلاغ پیام هم سبب انجام فرا را خاطر  
 صحت باشد که ایمنی عین از روی خط است نوالهت ملسی در این فراغوش  
 در منزلت باشد از بدنه خامه غفای طایف معنی نگاران مطلع انوار کرم شب و دنواری ارباب ادب  
 این اوزار با دین با کام مجز کمالی نوجوه و تعاف است و بر فقه و کتابی که منتهای روی بسور  
 مراجع اندر شد مرسم فرمای دل مجروح چنین حکران خجسته حجت گردیده به خند تفحص نماید  
 تقیر از اعمال مهمات فروری امری که است اینهمه فراموشکاری تا تواند بود خط غیبی در دنا که جو  
 اخضر معضای حدیث و الف قطری غنا اتصال سال خیر احوال خود و خصله از لغات غایب  
 که بمطالع این همه طامیر استیاق عابد مزاج کلام شده باشد طبع اتفاق طوبی از خیر خصله  
 سفر کرده باشد مهم صورت بر جبهت از خواسته چشم و اعتنا مزاج روزگار رخسار زندگونی و دای  
 فها جرب و جدا اینها می ذات کرامت لای تقدیر خوش و بنجوی های باطن عجیبی زورده از  
 سیر مادی که در آن صحرای عشق و محبت است با فتنه آن نمیتواند زورگر طبعی نفاذ و راست  
 جس طمانت بدین شرف و نور خیر از باد اسفا فی الطاف کلام جز که سرمایه تعالی زنده باشد  
 دست مهم نمیدارد و از استقلال نوریده فرا جینهای باطن اکثر می اختیار از شد بر آمد شست  
 و بیابان مشکید و از وحوش و طيور صحرای وادی سعادت طبع و جویند نامش که خط  
 با سوز حر و خراحت دل از خوف و باز ماندن کرب مهم نمیدارد و یکس در و دل شیرین چون  
 جفیفه در مقام حین لوانب و مصائب حاره و راحه بیک گران به افکار است ایمنی الهی  
 و تقدس درین ولاد از فحای محبت انفرادی مغیران انما توای و لکشی بشر و سامعه افروز و زور  
 مدان گردیده و نغمه دنواری منبت انما می معاودت کلام از خطه طلعه و بر شد نامش را باج  
 و دهار تبارزه بهار سکینه و بر سر بهانصارت اندوزایی که در اندیشه ظهور این امارت است  
 تا از غیر و رنج و ایضا بعد بر می اختر طایف و عبادت محبت موافقان بر باله که در غایت طیب

بسم الله الرحمن الرحيم



سحر و سحر جانت میمنت سحر از زبان معشای شهر بن فهد و این شید و از خجالت  
بیت بدو رجه اجابت پس بر روز و دیده های رمدیده و شعله از نظارت که در شرف میمنت  
روای رونق فرمای این ناحیه شود و او را زرق و تیره و در طلب بنو جمال شمال کامیاب میخای  
فرماید اگر تا در حق مکتب خود باین سرزمین مخلص ششاق اخبار است آثار خیریت و صحت فراموش  
نصیر کرده و به رجه کاغذی فرمالا طر جاطر کرد و از هر خیزی و الطاف سحری بعد از خود

167

از نگاه مکتب مزاج میمنت از شریح کرامی لغیر خندگی و فیروز و قیوم  
ان ناحیه دلت گردیده و گنگ یک شوخ طافت اموار مقام بارش و دل از شریح نموده و به الحاح مر  
ضمیم جلد تراش میخاست گذشته بود من بعد از قدر و مصدر و اموش است که گاهی با این ریشه  
و به ناگاه به خیال لغت مطهر عبور نموده و مخلص از رومند که از استیلا می صدقات جید  
و به استیلا به لایضار میا و در یک خیزه شوق و از رومکر با بلاه کمانی نیاز از افزای دل  
سقط و بنظر آورده خدا کند که مطالع کرامی بهره اندور شده باشد آنچه از ملالت های دوری دوری  
بر سر این پائین زانو به خول میگذرد و همین ابیده خون دل است که در لحظه و لمح در موج خیر تیره  
که قرار دارد صد بنده ابیده ام از سر گذشته است این است در فراق تو یک سر گذشته است از  
بیکم از بیکار ساز بنده نوار امید و نیست که ما حال کمال خیریت و خور به بمنزل با بر لول و تقاروت  
باشد و نقای در همه جا و همه حال حافظه فاطمه معین و با و زوات با یک کرامی بوده و بجای و فای  
مخفوف و مقهور دار لول و احوال که لا خلال به بنصورت است که اگر چه از عوارض بیماری صحت و در داده و  
بنفارت برده از بس صفت و نقابت شریف با جلال اصالت بدعای سحر و سحر و سحر و سحر  
از حضرت مجیب الدعوات همین است و حاجت کرامی به کمال صحت و شادمانی زود و در  
ظهور در لید و دیده و در طلب بملکات جمال به کمال منور و شجاع کرد و اگر مقتضای صفت و الطاف  
تا حصول نعمت مواجبت موفور است با بامی نوید خیریت و صحت فراموش و حاجت سرور و موصوفه اندو

بجین توجه و حال الطاف

همای و دوری ضروری انقدر بنیاد طر اردل بنور و خست نیست که در زرق و برق هم زبان بیای  
از پیش سحر و سحر نیست که به بار صفت و الطاف و صحت و الفت در این نظر گرم و







اجامه این مقام کسان شهادت سابق را بوجو حیوای حشر به لال وصال سیرت فرستاد فی الواقع ایچ بود  
بجاست عینه مراد این عالم عاقبت سب و هم فهمی تا از آنچه از روی عقل رسا و ادراک کامل در باب انشای  
امور ظاهر و باطن فهمیده و سنجیده در تمام طریقه مسخره اندیشه ممکن که هیچگونه نجا و رفاقت و رزق حیات تواریخ  
یافت لیکن محققان شرایع محبت و اتحاد و لایل و سر این سطره را ندید که نهایی سید لال شنود نمودن و  
رج و غنا از ریشه خاطر اقراران سلسله هموم برداشتن بر خفا و نهایی هم جهان در حجاب دارد که گفته اند  
ادخال سر و فر قلب و الحلق خیرین عبادت الیقین هر صورت چه نده جدای را از مضایق است بر روی  
جاریست از اینجا که از بدستگاه فی ذات بابت راناف الحلق افزوده یقین است در آنچه شنود  
سرحد او خیریت خلق الله باشد از جلالت حجاب بوجه طوره پیرا خواهد شد هم سدا بر مضمای است  
خاطر نازنا به روز و شب بر گاه الی همین ضایعات دارد که زرق و برق در مینت آثار اطفای است با بهای  
شعله را مهاجرت و الیایم خون چها بهای رخم جدای کرد هم سطره اگر گاه کاهی یاد اوری فحلهای محبت  
بناظر سینه مطهر عبور نموده شد درین طوفان رنج و غما سر به زنده ماندن می تواند شد  
خاوی فحادی روح بر روی و دلکش و ناهنج ضایع کام نیست و جانگیر  
بسیج محبت نام و مکرر الطاف مشون محتوی بر شفاق و الطاف فی الزان بار که در یک خمیده  
در خلاص مویشت نه لرز و نه دلوار بها کرده دیگر مال این گرفتار در طه بنه لای روزگار بر خاطر دریا ظاهر  
عبور نموده مخلص سیر با بقی الیقین میدانند که چنانچه از راه گرم ستری تا الفاظ کفقت و توجه بسیار  
بیزبان خامه گوهر بار که شده فی الحقیقت فرارج و ناهج از این دنیا حال همین منوال منوجه حال غمخواری  
احوال بر اختلال مانده و لیس بهای همین شفاق جان برور بر وضع که فرج گرایه اقصا فرمود  
رضا و تسلیم جاریه نند لیکن در نیالت دل شکست و نهایی که نلاطم امواج بیک مهاجرت و جدای  
روز و شب بگرداب رنج و اضطراب عرقه طوفان در دمندها دارند تا وصول شفقت موصول  
که رنج نام با شونود خیریت و جمعیت ساجل طمانیت فایز نمیکرد اند فلق و اضطراب طبعیت سلا  
نهایی نیست و در چنین مقام بر سطره است که سطره است می هم سانه هم طرفه جانش لذت خوشوار  
نمندان محبت افزاید که در گذارشان از اختیار است که سکان چار بوجه گردش فلک را  
که لطافت موج خیزی رنج و غما فیض از شفا و فی ان دریا نوال با مرلوی از هیچ طرف ندارند



توجه باطن و سلیقه می فرمودن و چنین کسین التفات اخبار ناگایه از چهره از روی اقبال و دل و کلام  
از دیده خورشید یاب کردن سبزه رعبه نرگ که در دایمی خباب الهی و شمر شمر است تا تمام به است از چند روز  
لایق نهایی دلپذیر معاشرت با می این طرف با موافق بود باز توقف معلوم شد حالت سیکری دل از پس  
توق و یقین قیامت در بهشت کایه ساز حقیقه فضل کند که با همه خبر است و نه در سینه به حال خوشدلی  
و کامرانی زود معاودت و دست و پا و عجز افسرده و لایق خیران دیده روزگار بر و پنج نسیم نو بهار هفت  
سکینه و شادمانی شود و کفایت سرد می زبانه بخار از قدر که در خاطر است در بریم مصداق و فی کلف  
بایر از در کند

از اشتیاق مواصلاست و بی ضرورت و الا هم مهاجرت  
کشته خصوصاً آنچه برین تازه گرفتار بود قلمو در روزگار مکنیز در اگر شمر از آن به تجربه و تغییر در لید و کلف حمل  
نسمات زمانه خواهد بود از اینجا که دقیقه شان فلول محبت این در در این شهر خیر و حال و دایمی  
زاده کند روز و شب نظر بر فضل الهی دارد و سفت نامه بلاحت افکار که مریم در خیمه حیرت بود و در جوهر  
نیاز نامه مضمون خبر خیریت و صحت فلول مبین از مشرق و موال منبسط نموده سر و زان می خیزد از زان و خیریت  
کتاب دم و بر مردک دیده بهالام کو سبدم و تعویذ دل سوخته کردم بمقیصا حدیث محبت فطری روز و شب  
از درگاه الهی حاجت مبین که بفضل و کرم خود نظر بر خیمه احوال خسته دلان حدیث مهاجرت و خیریت  
زود تر از دولت دیدار فایض الانوار دیده و دل منطبق و شوق را نور سوز و دل اندازده که از دست  
تا حصول این مامول که او را در زودتر حلوه ظهور دارد اگرگاه کاهی یاد این سوخته شد و مهوری خاطر  
در با مفاطر عبور فرموده بفرقی نامحبات کلامی است از ادای طبع شوریده به شدت و عجز از  
الطاف و بی نخواهد بود

از شوق و از روی مواصلاست لازم  
صوری و در دو الالم مهاجرت ضروری آنچه در دل خفا و دیگران روزگار مکنیز در فقر و کسب و نان  
خاصه شغل ابر از آن نواند بود شادمانه صبر باره باره امی شوق دیگر چه کرد و خواهی امی بجز  
دل از کف تو خن شد حالا بجز چه کرد خواهی تلاطم کن جابر موجه انقلاب زمانه را اگر چهل الحزن  
لا تقظون من حمت الله سر ما به استقلال خاطر نمودی از موج خیر کوششهای امیدوار عمل و شوار و عجز از  
که فضل و منتهای از دست و پا است حال کافل امال بنده های حقیقت استمال است و مضمون این که  
آن مع العسر بر صدق این معاف و لیل بر کمال پرورش یا معافان با نگاه رضا و نسیم که نظر بر کمال

تفصلا و احوالا



نقصه است او تعلق و تعلق داشتن از عوارض کمالات و صفات متواری و از روی لطف مکرریده با صفت

نیمگاه نظر کرامت خیر با قوی دل و کشف مراح از آمدن فواید و لذت و لذت و لطف و رحمت  
به پایان خداوندی کرم کسب متابع فرماید و از روی خاطر مخلصان بزرگ بفرموده و بر سرانده مخلصان در هر روز  
نیز و ندی و اخلاص بیدار شود و فرموده همه حال یکدل و بیخفت و بزرگ بیدار است و گاه کمال صبر است از روی  
خامه خوش دل طافت میره و آرام لب باید فرموده و زبانه از روی همه است و بدار فایض از انوار است  
نواصب و مخلصان است و لا اله الا الله و لا شایسته و سرور و صلوات

موفق المهر حرفی بکلامش و لغزش در ابد و فانی و کفار و ورکار مفضل ادای این مطلب است  
لذا نموده و کلامش در و بجهت و الام فرموده و فرمایند که ای لقا و شناسش کرم کسب و در هر روز  
کرده شود و کسب و کسب و صبر ای این شور و غلبه نموده اند که در پیش ازین گاه کاهی  
که در بیجا است و تیر ملاک جدیدی لطف است و لطف پیران و وصول فرموده و هر چه در خیم خواندین  
فما جوت مبلد است خاطر مظهر و بقدری از جمله و در کسین می آورد و از بدین نوع و وجه و است  
به حال به نوعی و فرموده و کسب کاری مایل و است حالت یافته و با وصف اند و مفرصه حق الانصال

بلاغ رفاهیم نیاز متصدع فرج را می شده جواب هیچ یکی از آن طوایف و کسب و فراق کامیاب و  
کرده و معلوم نمیشود که به التفات نامی بران بحث ناری است با شعله و انجام امور ضروری  
منوجه تشریف جوایب است مخلصان به خلوص نیاز مندی خود و توفیق الطاف و شوق را می زار که  
نار و لقا خود که شد بیدار و از حق و در استقامت کسب و محبت و اتحاد و بکری منظور نموده و  
نقصه تشریف به معلوم نیست از این نموده و فرمایند که بزرگ کرام و صورت هم سبب مکرر و خاطر مظهر شد

لطیف از و فوج تاج البهار معجب و متواری است از محمد اله و المصطفی که در بنوا و توفیق جابج  
معاد و کرامت بر مظهر از استهوار خاص و عام و افواه و استهوار وضع و تشریف بکوشش از روی  
به بده اسباب رفیع بر روی و جانفروای که با لاکرد و استهوار سامان و توفیق کسب و سبب به  
از سرده خزان و بیدار و جد جوت است بیدار و همه عاریه است از بهای حاجات شیعی و عامی  
سحر می مخلصان است که همواره بجلوس باطن بزرگ و خداوند کار ساز بودی می گردانند  
و کار پر واری که کمال اشتیاق است و با وج مکرر و تصدیق فرموده و الله تعالی رفیع تر است



سر زین بوی شریف شریف مہمبت رولف ان ہمار پیرا کی کلش مرا درون و رولج رار گریہ  
و شادمانی از رانی فرما بدست افان غمت و در بخت جلال امت اتصال ہماں خوش  
و انہم خست از رنج و شوقش ترش زوینہ و تلخ مزاجہای روزگار بخدا رجفا کار طہانت  
نابند انت رالد لغا بعد و رفو مقدم فیض نوام را ایہ کہ لکھنوی نمنا بدولت وصال  
میکرد و احوالات ہمہ می زمانہ و شکست فراوانی ہما مفصل معروض ابوار خواہ رسید  
انجا کہ شایہ نارسائی نیاز مہمبت بسیار و امن کردل شد لذت ام صوب ہر کارہ ملازم جامع با بلاغ  
و این رقمہ سار ہمیان آمد الہ نوہد و تبرقیم نوہد خیریت و صحت فرج مہمبت مخرج سرورک  
شادمانی از رانی فرما بدست افان غمت و در بخت جلال امت اتصال ہماں خوش

و لولہ ساری شوق مواہلت و ترک تازی اللام مہاجرت طر فہم خستہ دل شوب و رسیدن باطن  
اخلاص موطن بلند خستہ کسان صبر و سلب و طوطا مال لصالہم جنہی محمدہ رنج و غمت معلوم  
فلک ہمہ کج قرار با این گرفتار طرح نیزگی روزگار بخدا کہ ام کرہ در دل دار و چہرہ سرکشہ نور  
ہست کہ با وصف این ہمہ پریشان روزگاری کہ سر اسبہ احوال پر احتلال نبرد و دوری و  
مضامبت محوری نراوان و سہامی بلا رسید افکار رسدہ سفید جلہ نرسدہ  
بار بر اسبق در لطاول پسند کردہ برج فراموشی و تابا و فرمایہا می شوق ہر آن غمخوار قدر شناس  
القدر منبلا کرد و امیدہ کہ دیدہ منظر و دل متاف را کہ سنج از خونہا یافتہ و ناہمی  
جاملہ فرار و آرامست بالہام ہمہ می از احوال محضان صمیم کہ از غیر از الطاف و شفاق  
کرامت و ستایہ و محبت ہما نرا ندمورت کہ ہمہ تعافک و فراموشکاری ہست در پیوستہ  
نایز یا مہمبت ارسال خدمت کردہ ہجواب ہم کامنیہ نمیکرد و شادمانی را نامہ بران مقام  
در نامہ ہست ہمد ہورت بر جہت از مہمذات نصیب قسمت و جہن و جہن بر جہت محال  
برداریم شمار و سر شستہ شد و عطف و شفاق کہ ایہ لحظہ از دست ندادہ نذر مراد  
غجواری و قدر شناسی با رط اللہ انت روز و شب از خیار کارست و حقیقہ ہست ہست  
کہ در رفو مقدم ہما نوام ز رفو رولف افرا می این نواح کرد و شفاقان بلبل و بلبلت کہ از  
ہر حوادث روزگار نیز یک غنچہ تصویر ہماں المفقہ است دادہ اند بر و اج بن ہم نوہما



از بار دلهای شود یارب این ارز روی من چه خوش  
نودین ارز و مرا بکن حالت 170

بر ملائت بدستور که بود موجب سر و سپاس الهی است و بقدر اسفند که حصول سعادت محرابی حضور

میرزا تقی میرزا در کتب انوار و جمال بر حاشیه ترقیات شریفه ایست بفرموده است خفقه دام افشانه

و ان کرم فدای قدر شناس کامیاب است که در خلوص اراوت مستمند بر خاطر اراغ سر تواند از نقصان

حسین از پدر بانه است که شرفیم رفایم خیریت و جمعیست که ماهی فریم کشتنند که وفایا بدو

باز از رواج روح سرور و سعادت و شادمانی و قیام و بقاء و

معلوم نبود که شب و بجز در محارت و در ای رویان قضا و اور و در فضل و احوال الاصله که ام است

تاسع صبح نورانی ہمارا وصلا از سر کوش و لہذا انشاء اللہ ہمیں یہ نیکو نصیب حاصل ہوگا۔

افروزش و دانی از غایت علمت و کرامت و افاضت که از اولاد ذوالافقین است

و در دوا می آرند طبع گرم است و کام را فی طلوع خورشید از آن آموخت که بر باد محمد السور است  
اینکه از زود بیند محاصره نماید و خاک که در میان او می افتد به باد می ریزد

اینکه از روی و در محاصره برباد در حلقه خاطر میروی بود و دعای سحری و دوا و نیم شب از

صاحب این کتاب را که خداوند جلوه بر او از هر راه داشته باشد بر وفق تمنا از جلدات صحاح معرصه برورد آید

کندار بمقتضای محبت و الفت فطری سبب شود در باب خلاص جسم و این خوف و آن گندم

کامی زمانه بهمان خلوص صدق و صفا بکر امتحان حار و از حد ماه متصل و متواتر زیاده برده و تمام

همه الاخلاص ارسا و ابلاغ خدمت نموده بر روز و هر وقت انتظار داشت که بجواب

مبایسته مرهمی بحاجت جانوسای جدائی خواهد کرد است طرفه ماجر است که در بنوعیه جواب است

آن طو امیر مطلقه و لا سویمها سزا به محبت و سرور ننید و خسته این همه تعافل و بی تو جهی در مراب

آوردن پاهای هم نشاندن بیکدیگر و بجهت پنجم می شود که از هر دو پا یک پا در و صول و پنجم

نیزه و در پیش آمده باشد که جواب برسد یا صورتی دیگر نماید که در آن ضمیر ضمایع است که در همه

مهریت ظهور این شهر می خا و اینست که این شهر و اطراف آن در کتب کرامه

فمنه السوق روانه خدمت خسته او نعم مانور معاودت کرد و التماس خاطر روز بروز

اینست که رسوخ بنابر این است صادق الوار کوز و نظایر آن است ایشیه این

و انچه که در روح مبارک من است خداوند الوهانه و در دستور مراجع است از سرچ این  
را و نویسد صحت و سقم و اثبات نام کاتب و نقلی را بر آن نوشته اند و بهر حال هر چه باشد

و گوید بحسب سجدات و بركات و گنجهاى پنهان و گنجهاى پنهان و گنجهاى پنهان



بیشتر از طریقی برود

کلمات لطیف و مستطاب

که محبوبی بر شوق و الطاف بسیار در جواب شوق تو به این گرفتار تیرگی زو کار طراز فرمودم خانه کسار  
 گردیده بود از تیرگی که شد مهر و محبت این مطلع انوار کرامت و افتد از دست فراموشی هم سدا ز نثار انوار  
 شبانه فوجهاست از شوق محو از زاده ازین توقعات بکشد و بنگاههای فوق الاصحار دارد و در جوی سست  
 و عده های بسیار که بار بار در باب پرداخت عزیزان گذشته و محض و در عجب من این روزها مال این است  
 خدین شد ایند که کایه و استخفاف طاهر بر خود کوا و انموده در هر مهرت و مهر و ضعیف که مزاج کرایه فضا  
 فرموده چارها چار از رضا و تسلیم چاره نبرد و با وصف کمال ماسایه و جود از دیدن رفاه هرگز فروان  
 باشکوه و شایسته از صعوبت های احوال بر احوال و تغافل های جسم این مظهر لایه و لایه نوزادان کز زباید  
 و الا لعلم البقیں لک البقیں الا البقیں میداند که فضل الهی موارث منهای حمت رحمانی و حکمت التوفیر  
 در بیوفت ذات با برکات را برای ترقیه احوال جفا و دکان نورش فرستد و محض خصوصیات کرم شایسته  
 هر روز از منهار گردانده و از مزاج توحید شود یک رسم حساب توحید و فیض سینه های رفیع و محوی  
 مرا داشته لایق وادی می نماید باز بتواند رسید حال که دل شوریده مستمند زاده از غرق مانع طاف در وجود  
 و الا لم فراموش فرمائی در خود نمی بیند از بس التهاب و اضطراب جفاکاری روزگار بر در داده و در مالک است  
 بی اختیار شده هر چند صمانت نموده که هر چه از تلخ و ترسش روزگار گذشته و مکنز در از نصیب قسمت  
 آنچه کار در داران فضا و قدر روز اول مقرر کرده اند سجد و حمد شری استحال نمی باید و ناله و نوا می بنوای  
 در خدمت شفقان که تمش بر که منظور نداشته حرفه جید از کسایت هم ستانده که بر تو محبت و اذیت  
 فطری از فروغ خاصه او بدست بر زبان قلم حواله نمود و دل این حرف نتوان کرد مایل از انجاء  
 کرامت صفات مظهر نصیف و عدالت درین محله اندک سر سینه انصاف شده و در توحید با بر خود که  
 بیجا نیست و آنچه میباید محض درین است یار و برایی ندارد درین حال هم اگر وصول به حصول منقده  
 الاشفاق فردغ بهر ای دیده و لب افرازی دل جفا کرد و در دکان جگونه میباید شد مهر و مهرت  
 کند که درین روزی این ناحیه نور مقدم که ای رنگ مهربانستان خاور کرد و در نظر انوار جمال سیمای  
 دیده و دل نورانی سینه فروغ اندوز که مرا به ناسود که رسید حصول تمام مواجبت رخسار و روز هم  
 بقدر بر داشت فریاد کرایه ازین معاللات با دومی هم او خواهد دانست این کایت با بهر نامهای

اچم بدم



انچه بدیم از جدایی و جدا خواهم نوشت

بعد

عرض مراتب بندگی و نیاز و از روی حصول کرامت غرض منور المصیبت منو فضا صبر اسحاق شجره سلو و اندر حقیر  
مقتضای خلوص عقیدت مکرر بار سال و اربعین نیاز سعادت اندوز گردیده لکن هیچ نمیدانم که بجواب بیایم  
از این نیاز و از چه راه فرایاد خاطر مصیبت مطهر شد رسوخ بندگی احقر حجاب بی انتفاع از تقدیر  
ست که مقتضای این قدر فراموشی باشد مگر اینکه بهیچم از نیاز رسوخ طالع و ایام بخوار شود از اینجا که  
خاطر نیاز را برای دریافت تو بدخیریت و سکه فزایح سقفت از منراج روز و شب از روی میشتد بارک  
و اربعین نیاز به اختیار جواب منجای ازین که جواب منکار گردد و حقیر موجب دل بستگی است از  
فصلی کرم امیدوار است که رسوخ ارادت و اعتقاد منجلیس بیرون و مظهر و بلخ ط فرایح مبارک شود  
تورود و نیاز منجای سقفت لای لعلات اندوز باشد

و مسقی و بیایم کرم فرمای منجلیس که در این مراتب نیاز مندی و از روی حصول کرامت  
منو فضا المصیبت که خارج از حوصله شرح و بیان است منو فضا صبر خطفت نصیر نموده می لید سقفت نامیه ایما  
الطاف مرفوعه کرم بجم ماه و بقدره از منزل نوروز کج منخور بر رسیدن کاغذ داخل و منراج و مهر  
منجلیس از آن وصول اسحاق نموده بسیار برود و منجلیس که اندک از حوصله المصیبت که در از رسوخ حیدر  
بسیار کاغذ داخل خط را مع در این در رسید در رفع ماری احقر گردیده رفتم بر سر خانه خطفت  
گردیده که سقفت در این در نوا الصبح و منجلیس در زیر الممالک در مظلوم رسید بعد از چند می این مشقی  
کلام فرمای بیایم در حضرت گرفته بدین طرف لطف از را می خوانند فرموده و درین عرصه کاغذ می که  
مخلص منجلیس از آن رسوخ در شده خوانند رسید ان مشقی کرم فرمای جمع مقتضای اینجا از ضرورت  
نموده که قریب محاکمات و داخل جعل و دیگر ضروریات رسوخ و کما یصلح خوانند فرموده معین از مجلس  
ایستاد از منجلیس که بهانه رسوخ در داخل محال از خانه خود نداده است مخلص بموجب بهیچن جمع که  
در کاغذ مرفوعه است بعد وضع خرچ و سبزه و خرچ محال است که باقی برآمده به منجلیس از آن موافق  
و لباس بی رسوخ و درین ایام رسوخ و خاطر نشد آنچه از محالات وصول خوانند شد منجلیس از آن  
خوانند یافت مشقی کرم فرمایم در الواقع اینهمه مراتب که مرفوعه خطفت گردیده منجلیس و سقفت  
لکن در بست شده اند کاغذ از حضور انور رسوخ بقایا احقر در مکرر بار کار برد از آن رسوخ کار و والا



[illegible]



فلسفه خود و در صورتیکه مناسب و اصلاح بخاطر گذر و عمل کند و اگر مناسب نباشد خدا را تبارک و تعالی بصورت دیگر  
خواهد نمود و دیگر در مقدمه تعبیر به تسبیح ملک خان نمینا لوله تمام سجده تصدیق داده که ایشان مطلق سیر شده  
مناقب و حسن شنوی نزد رند و سخت مطلق العنان و کسرش و خود سیر اندر انجام کارهای سکره و لا  
سجده صورت از دست ایشان نمیدانند بلکه بکین و جوده در پی استخفاف سبعه از تیر به موجب  
پیش ازین مکرر آمده باشد بود سبب سوار سوار سوار به عبوس خاطر زور و زور و منع که به باید کرد  
و ایشان را طلبید که از می باید طلبید چنانچه ایما میشود و زرتخواه ایشان از تحصیل جعلیه خواهند  
و طلب خواه از آنها از خدمت کلام کفایت خواهد شد چون احتیاط اجناس فصل بر سر و رت  
و مردم را بر محالات منع کرده محافظت علیه و مالک کرد و ایوری مالو اجیب کرد و در چند مردم بند و سوار  
زود تعین شده بر سوار و اینها طلب شوند چنان صلاح است اصلا در مقدمه توقف سلاه نباید زور  
ترتیب است  
نوالصاحب عهدان شد کون قاصد بیدار و کجایند  
التقوایون شود از هم که خدا میداند از روح ملاقات محبت است زباده از انست که خادم هم زبان  
متصدی که ادائیج اینهمه حاج به منتهای توانند شد و انی به لطیفه دلپذیر بر را بکند که منتهای به نور  
طوره جلوه لبر از فرماید رفیع محبت نسیم که مهار بکری چنین زار لفظ و مضموش سر مایه کفایت  
ای فی القیاض خاطر بود و سوزنا محصور و فرود ای وقت تو خوش وقت که ما خوش کردی  
انچه از مراتب محبت و الغت و هم سیه بکر فی قلبه یوقر الحقیقت هم سیه و محبت های دین  
که هم سیدار سلا بالانهم زبان در معانی از حوصله و هم و خیال افزون و سیر و سیر است  
که تعظیم الهی اینهمه کفایتی و یکجهت برای طرفین شمر برار که نه دلالت می کرد و عزت آثار سیدار  
شکر که در می تو بهی که در کاره منظور و ملحوظ که است همیشه مفصل نوشته شد و در ظاهر هم بالا  
میلند چنانکه این همه مراتب نصیب العین خاطر خاطر میباشد که صفای هم سیه و مقتضای این معنی  
از انحال تفصیلات نزد این در بنوق منمنیت اقران و سبب دولت و شادمانی و ابواب  
و کامرانی بر روی روزگار اولیای همالت فایره کشاوه و آماده ساخته و بندای درگاه آسمانی  
را همه وجوه معاون و متوجه احوال دانسته میشود شایان هم سیه است که بروقت سکینه  
و الشریع خاطر حضور نور اجمال فدوت و تملک هم سیدار و نوقایب از فضل و مرام حجاب والا



مگر در خاطر دارد و بعضی اقدس را بنده منکر نقیضات و صفایات و سبب بدکردن برای خود تصور  
استعداد و بکلیه باید میسر باشد و در کارهای سنگین هر مقصد رحمت و تندی که تا میسر باشد گردیده و مورد  
مواظبت شود این همه با سبب است و باید که از این فرض و محتمل است فرد و دفع بر خوار کار و کارها حال  
متوجه که از این سبب اقدس منکرین گردیده اجزا یافته باشد و الا توهمی که باید از خود بر حذر داشت  
و دیگر جایگزین و غیره بموجب که از این سبب و کلیل همواره بر این فرض و محتمل است احوال باشد و منتهی گرد و در بعضی  
نحوه ایداران تا حال بقدر محاصل حکله از حضور انور بر حیدر صبح نموده و منتهی شد و در بنیوان  
نوازش و سبب منکر الوداد و در از فیض آباد بیانگر شود و از این بیانگر از این سبب و در دین است  
هم در بن مقدمه اینجاست باید بمبانی و در از تمام کسبند و نموده و در صورتیکه موجب باشد این جمع شود  
از این است این هم نمیشاید و سبب مجامع خود مانند من قدر اجازت دادند که از اینجه از من خال است  
منشود و بنحو ایداران میرساند از سال جواب سوال کی و سبب بنحو ایداران هم در این  
از حضور برای متابعت نوازش و موصوف نامور گردیده و تا حال بنمونه غیر از این سبب و منتهی  
و این نوازش و در بن مقدمه هم بموجب که فرموده اند و عمل آورده و خواهد آورد و اگر در بعضی  
از منتهی از طرف هم سبب در تصور نموده باشد و در دستار سبب منتهی مجبور بنمونه سبب  
نباید کرد و در حضور انور هم منتهی گرد و در بنیوان منتهی سبب از رویه که نور از این سبب  
محصل محال بنول و کلامی نرسد بلکه اتفاق داریم اقبال هم موضوع برای حضور انور بر سبب  
نرسید یافته منتهی است و در این سبب از این سبب دیگر از فصل سبب سبب طاعت ارسال خواهد شد  
موضوع باشد و می تواند که از این سبب خاص در خواب و در خواب و در خواب و در خواب  
حاصل نموده ابلاغ باید داشت هم سبب در سبب و در دستار بر این سبب و در دستار  
در دستار سبب الغیب سبب سبب منتهی سبب منتهی سبب منتهی سبب منتهی سبب منتهی  
خاطر هم سبب دست باید بود زبانه ساد و با باله  
لوق ملقات زبانه از حوصله سبب و این است او که به ضلالت و در این سبب و در این سبب  
سبب فراموشی سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب  
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

و کلامی



و ملائی می شد زاده بی افاق دام لقبانم مفصل مرقوم نموده بمطالعه در آمده باشند در مولا مردم لازم مسر کار و

173

در نحوه بنام نواب حبیب و شفیق منیر الدوله سپاه در آورده بودند نواب حبیب موصوف بر و انشبات حضور انور  
با نوشتجات خود پیش دستدار فرستاده زرینار بر جمل کواثر انخواه کرده اند چون کتبش را نیز  
حاجه نواب از می صاحب را نسبت کاغذ داخل و مناجیح و فهرست بنویسند و از ان نواب حبیب موصوف  
فرستاده شد که بر وجه منفع کرده بنویسند بخیل آورده شود بواسطه رفیق نواب موصوف بر این ملاقات  
نواب در بیجا کمال است در این مقدمه تا مشور منفع شده و همیشه بنویسند که چنانچه در کاغذ منظر  
مخبر انور را رساله دارد و چنانچه کاغذ مذکور را موصوف بر این حضور بر نور مرسل نموده از انجا که نقاشی  
نویسند از ان بر روز بکوشش تمام است و محاصل جمل کتبش را بنقد بنویسند اصله را در از هم سینه  
حسب است که کاغذ منظر خط اقدس انور که در انجا که بکار برد از ان تا البعد فرماید که موافق  
داخل جمل بنویسند و در دستدار بر بکارند که بموجب ان بخیل آورده و مانده شود و رفع باشد  
از بیرون و در باغ دوستان در دو موضع مقدسات بنویسند اس و کبیل نوشته بود از بکار بی تکلف  
از خود است که منقار که در قسط ماه بوسن است کمال بر اسال نمود میشود و هر یک مسطور  
نوع طهور خواهد رسید و چنانچه منظر داشته زود جواب و سوال بنویسند از ان منقار  
باید فرستاد و باده سوئی ملاقات است پس

نواب حبیب موصوف

رقبه الامام و وصول نموده سرور افزای خاطر مشتاق گردید و بایب بنویسند که مکرر بمصاحفین بلین  
مرقوم میشود موجب استوائ است و دستدار با وصف انقدر بر پیش بنویسند از ان که از داخل جمل  
جدیدین درجه افزایش یافته و هر روز بر ارکونه سورش نقاشی در میان میباشد بلکه مندی زرین انخواه  
در بر جمیع امور مقام و راجح دانسته بر پرده کونیه و کونیه و منبه عاریت منقلبه میر میست که بسیار  
فوق العاد است بنویسند که در دایره که در مجمل بنویسند از ان دیگر در مانده بلا تکلیف و تصدیق  
بدست می آورده باشد و دیگر اجتناب نقاشی باشد و بمیر میزند کور نیز بنقد موفوره نموده شده که موافق  
قسط مندی بلا تکلیف منب شده باشد و البته بموجب کلمات زرینار بنویسند و خواهد رسید  
با انحال که حاجی کاتب خاطر مندر مقام مجبوری و از هم سینه عبید میاید بصورت نامقدور هیچ وجه دریا  
نماند شایسته و منصف و انچه هم بنویسند و اگر مزاج منقض و مکرر کرد و از خوبی ایام است



گاده امام کلام ماول

خاطر القدر من شوق ملاقاتها زیاده از است

مخبر در این کار ساز خفیه فضل و کرم خود و زودتر بدو را با مسرور گردانند و در مرغوب و زودتر خط مرسوله  
بالتبع خاص کرامت اختصاص جناب جهانبا به عوام افتاده وصول نموده مسرور و متعجب گردانند و یاد از زود  
و پیوسته و یکپسند و لو برای زودتر رساندن یاروت و کوله نامی فرماید که مفهوم گردیده بود و دستدار محمود و کشف  
لغات افزای پسین بفرستد که باید تعلیل برکله کوثر ادرباب بنامی آن بمل اورده میباشند که بعد از آن  
که او برده دولت کبر فزونی تو میسافت مقامات دارد و ارسال حضور نماید در بنیاد که البته خالص  
منوچهره دارا المخلد است خواهد گردید آنچه از تعلقات حضور انور و الفاظ منزه یواری و مخلصم ترویج  
بر زبان مبارک گذشتن مفهوم نموده بود و در مفعول یافت گردید و موجب کمال دلخوشی و روح پرور  
شد حیرت انقدر فضل و کرم منظور نمائید که دستدار سوامی تعلقات جناب خداوندی سرمایه بزر  
برای بهبود حال و مال خود ندارد و کار ساز خفیه بعد از این و تمامی بندهای خلافت جناب خفیه در خارج  
عالم کبرنی و کسوتی و ازلهای لوازم خلافت و فرمانروایی روز به روز و از دستهای و انوار القدر  
چشمداشت است که همگی در مخطوفت یافته حضور انور را از احوال و دستدار موده بی خبر گردانند و از قوت  
عقیدت برست منظور نظر کرامت مظهر بادایان حضور انور باشد زیاده ترقیم بنافه  
خالص که رایج مندرک سحر القدر بلند مقام است و همه صفای و توفیق و وسیع لایحه زیاده از است  
که بیاورد می خاشه هم زبان مانان بدو نرسد و این به خاشه دل منوچهره و در دستدار مسرور سازد  
در دست همجوری در بنیاد تعجب مقدمه بخواد که در داری و در بهای مغرور برکنه هم مقام منور و عجب  
بالتبع خاص حضور انور و وصول نموده متعجب و کام گردانند و یاد از مذهب محبت و هم سینه ماول  
دستدار از کارهای انصاف و صیحه وجهه از خود جدا نمیدانند خصوص کشف افلاس که در بنیاد  
باشد چه ممکن که نامقدور و تصور شود لیکن احوال و تعلقات بر و بدو از بی ان نایاب است و در مفعول  
معلوم شده باشد که پیش از این مدخل هم دستدار را از زیاده شایسته و یکپسند زودتر بخواد  
داران منصرف شده و در عوامی برکنه است و تعلیم و لغزشی عارت و باز نموده تا تمام قیام و وقت برانی  
بودی و در مایه چمن رفیه و در ملک بندهای بنیاد که گفته است پیش از این هم دستدار بموجب  
حضور که در باب ناکند بنموده بر خولع کار کا مکار بهر میان میباید و در رسیده بود و در مفعول

بمل



بعد از آنکه در این صورت گرفت حال آنکه نامقدور در تمهید قصور خود است و همواره تا وصول سرور و  
 موقوفه است پس لوازم هم سبب و بگویند مطهر نظر داشته و ساق اخبار خیریت تصور نموده غایب است  
 بهین السیام خیریت و جمیع سرور باید دانست زیاده چه نوسید  
 نوا صلب است  
 بهین من در مقدمه نخواه رسد که الفاظ بیدار و منوچهر مرفوعه خامه و وسیع مکرر و جامی که خیریت و  
 استوار است یعنی خاطر باید دانست که منقش با انهدان و وسیع و صحت و منوچهر درج مقدمه فیهین  
 تصور جمعی که در اعتقاد و استظهار قومی میداند و از پاسبان و وسیع حسد است که  
 چون مالا نقل الهی بر سر کار است و در شکر است که نوحه و انهدان سالمال کرد و سرانجام کار  
 عده و درخواه حضور اقدس نقیض و دستار شود و تقدیم لوازم قدوس و خدمت نگارانی سرکار و الا  
 حضور قومی خاطر که حاصل نموده این چه قدر کار است و مقدمه رساله چه قدر کار است در دیر  
 آن این چه خاطر و وسیع که این مکرر و ملول میگردد و مکرر این همه که این خاطر برای آن باشد که در بیوقت  
 در حضور انور برورش و پرداخت مدتی قدیم و جدید بر روی کار است مخلص برای پرداخت احوال خود  
 مخیر است و بگویند تعلیف و تصدیق ندید این مال اندک است و از خاطر دور باید است مخلص در هر صورت  
 همه حال باید کرد و انهدان است و پرداخت احوال خود و منصرف روجها که این و شد است یعنی خاطر دارد  
 که هر صورت و هر چه از پاسبان نوحه و جمیع سببها تصور خود اند فرمود مقدمه نخواه رسد که پیش از این مفصل  
 مرفوعه نموده و نقل بر پا نه و نقل و زین نخواه بنم و آنچه بر ریه که او باید شده و هر چه باقیست مشروط  
 بنظم آورده و از آنجمله سبب پنجم از رویه نقد بر سبیل مدوی از اصل و شد تا آن تبلیغ یافته ماحل  
 رسیده باشد و دیگر هم قلدت که سبب که از نخواه با خبر خواهد بود بلا تعلیف خواهد رسید ازین مقدمه  
 خاطر شریف مطهری باشد و اگر نزع منوچهر با سببها کرد و در بیوقت احوال مخلص هم از کار  
 بالا خاطر نقیض انور باید دل که فرا بچشم صورت منوچهر بوضه ظهور آید  
 نوا صلب است  
 مدان شد شوق ملاقات از آنچه بجز بر ذرا بر دست او که زعفران ازین سرور و شوق و کار کرد  
 رخصه لا اتحاد و حصول سرور و نامحور و خود را یافت خیریت خاطر منظر مطهری کرد و از ملاقات های نوا صلب  
 و معنی غیر اولد و بهادر و مذکور است که بخوبی بهمان آمده و صورت عارضه کسل مزاج نواب موصوف  
 و استعمال منصف و مشهور و بلیس مرفوعه بود و معنی معلوم شد بدین صفت کسل مزاج که بدین نوا صلب

۱۱۴



[illegible]



همه عزیزان و جنم العاقبت مقدر گشته شدن خلیفه بیستم پادشاه حجاب نقشبند باب مرصومی صلوة الله علیه  
و السلام اللهم نموده جسد الدین والاخرت بدواز البوار رفقه اندام العبدان اسباب هم محو این  
همه نوزد مضایقه ندارد و لیکن باله والله که دوستدار روز خواب هم خیال این معنی سخا طهارت و در  
حیات در حال است و اگر کسی بخود بر دوزخها نمیدانست لغو بر این همه منجم کرد اندام عجب است خداوند که  
روز و تر این عقده اسباب در روز و روی مخالفان قیسه این همه ساه کرد و در نیکو مقدمات مرقوم بود  
مهم این در یافتن نموده و همواره همه همطراز هم سبب مباح باد و ساد باید و است باز و با و با  
نواصب این است که بعد از اظهار نوبت مافوق النجوم  
مکمل و همبر اینها و همبر نموده می کند رفقه الاشجار و صول سفت نموده و شمع و سرور کرد و اندام از همه  
آوردن نواصب و سخی غیر الدوله ساه و ساد الله فی مرقوم خامه هم سبب کرد و در پیش از وصول  
مکمل و سخی این نوبت است افراستامع افروزش و با در آورده و محقق الدوله هم برای نواصب  
مکمل و سخی برای اینهمه در مرقوم نموده و مطالعه در آید باشد و برای با فیر زینت و طبع شد  
که در فن رسیدن زینت و محاکم به یو یار این تفهیم اندام شد اگر حلد برسد موجب خوشنودی  
خاطر است و الا از ساهو یاری شودی بدست آورده فرستاده شود و هر نامن هم ساد و در کار با  
از همه این میجو چه انهمال منظر ندارد و این را الله فی مرقوم تفهیم که اتفاق مبدی در حق و سر  
برای نوبت مطالب ضروری تفهیم مرقوم بود و معلوم هم ساد و در آید که در همه فایات این  
همه سبب و تلاشت داشت نه از راه نف متب و خود و وضع بود و درجه بود برای خوشی اینجا  
و رونق کار است که در فراموش صورت و بزرگد و سبب به بدل راه باید چه ضرورت  
تفاخره و مناظره ملک آورده شود و در صورت حال از همه این تفهیم سبب است سبب نموده اند اگر  
مراجعه و اندام جمع در یافتن نمائند و ساد و در آید که اینجا باید نوشته شود  
نواصب این است که دوستان ساد از روز و موصلت السبب ساد و  
خانه و دامه با این پذیرند از خودی و محاکم خاطر برودی و خودی سبب ارد و بدست  
که سبب طبع الاشجار و سرور افراستی خاطر منظر و شوق کرد و بده اند و دل محبت منزل بمحض  
همه سبب بر این است همواره از روز و مندا اقبال محبت سبب باشد در نوبت سبب و غیره باز و دارا



که برای خرید و بیعت با تو حربه بر آید و چون میل خاطر و وسوسه را با این جانورین بسیار  
لینا مرقوم خامه است و میگرد و د که از کار بر دوزان منو و فصد نموده که اتم مردم معتقد خود را سوار  
انتهای د و ماید و او که شگاه جانوران تذکره خرید نمایند احدی از اینها نمیدانم و معوض شده از  
چند و خود باک نکند را نند همواره خاطر و منظر و شوق اخبار خیر و بد است بطریق محبت  
سرور افراشی دل مشتاق باید بود و زبانه منبسط نشود

بلند مکان شد شرح فوق ملاقات محبت با ت فوق النحر است اولی از اینها خاطر صاحب  
رفتمه الاستاد که در باب دست دادن بود اگر کسیان مرقوم بود موجب شد و یا محصور کرد و فقر الواقع  
بود اگر نمی خرید و کسی است آورده است لیکن یکایم از آن قایل نیست و در قیمت  
ماوراء میهای بسیار دارد که اگر درست نمید و هم شد و برای رفتن پیش آن مردمان بود اگر طور  
تا کند نموده بود در ارض میبود و سوداگران را میجو و تعمیری هم میخوان و در صورت محله اند و در  
کاروان مسدود میگرد و د لند انوسجات نواز حبس میمان فرزند خان سوار برای نبود اگر طور  
نیاید و فور رسیده است که میوه و اسبان و اسب و اسبی منیر الدوله میباش و طاعت موده اند  
اگر انهمه آن میخوانند که پیش خود طلب دارند نسخه فمیده را پیش او بفرستند که راضی  
بود زبانه ایام کفام مادی

بلند مکان شد مراد این آرد و حکما که بدین یافت سرور مواصلت موقوف است در زیر ملک  
خاطر حبس با شتر منور است نه الفدر است که بکار برداری نای نام و خاصه مایان بدین نواز است  
اولی از اینها میگوید دل میجو این نیت مسروقت و اینها نماید مدتی منقصه کرد و د که میگوید  
دو سنه موجب سرور و یا محصور نگردد از اسفند فراموش در عالم هم سنه و پنجمین حاله اگر  
نسبت تمهیدهای محبت نای به شوق دل دوستی منزل اکثر با محبت در یافت خیر و خیر است  
و منظر میباشند برگاه خاطر نو و د مطاخر ناره کامه مدنی در بفرم سطر می خردند میباشند  
در انهمه آن با وصف انهمه خلوص که میباشند با این انهمه میل تعافل فر با اینهمه حاله که سوار و میمال حسرت  
میباشند ازنده بر خلاف گذشته همواره میجو یک سکه رسل و رسل طاعت افراشی خاطر منظر  
و شوق میباشند

دست و دعا به نایه و بر الفدرین مدتی



که بتوسط کتاب سرور افرازی خاطر منظره شایسته و بدیده اند ما وصف این همه خلوص محبت و دوستی  
همی قدم که در ارسال مکاتیب اینهمه توفیق و تاختیر را به باید حامی استعجاب است دل اکثره منظره  
منشاق اخبار حضرت باشد آئینه بر خلف گذشته نمیشد به نحو سلسله خط راحت منظره سرور  
ما میفرموده باشد در بنوا چند می از رفقا اراده جدا نمودن کسان سوار می خود را نموده  
منخواستند که در انضام برای درخت بقول چند چون فرموده این حرف سبک است بر اوجه صاحب مهربان در  
مقدمه قلم نگرییده با لغز القدر مرقوم میشود که در مقدمه از اوجه صاحب مهربان هم نمیکند نموده و جمع  
بقول سبک در شیطر جمیع کسان را در اینجا بقول سبک در رقیبت لب انظار بر لب القدر القدر درین  
باب همه احوال مرقوم است  
همواره از هر وجه است که نام باشد از دعوات و اقیات و توفیق و در این است که نگذارد از آن باشد  
مشهور و یکسب خاطر غیر نموده به آید در سمت خط بهت منظره وصول سرور ما مخصوص نموده خاطر  
برای در یافت اخبار حضرت همواره منظره باشد ما وصف این همه کمال طهور اسفند نفاذ اوجه  
راه تصور نموده آید بی فکر مرقوم شده بود که اکثر ممداران که را از راه شراست  
در ادای از محصول سکرار اجناس غله را بشمار داشته اند و روی در بار آورده در دایه انظر  
استقامت میباشد فیجیه منظره باشد که در انظرها جانمانند در مقدمه آن بر خوار کار کار  
نوشته بودند که ز ممداران در مجال دارند که در صورت چنین حرکات انظرها جانمانند است  
در خط اوجه صاحب مرقوم در میان در بنای نام جایگاه داران کنار در برای چهار رسیده بود در بنوا  
ممداران مجموع که رفته بود و حرکات قو عمل آورده غله را برداشته در دایه انظر  
رفته رفته آید چون طهور این معنی موجب نقصان مال سکر است و خوش مرقوم به شود  
که آن بر خوار در مقدمه معنی عمل آورده ز ممداران سکر را و سبک کرده در اینجا بقول  
و آئینه مدفن باشد که باز هیچ پس از ز ممداران و دهها منزلت رنج کار بتواند شد  
رفیق و عوای ماه سحر القدر و توان صاحب همواره در حفظ الهی باشند  
مستلزم به موجب نوشته انقوا اینها که محال بود و مجموع تمام در باب فرستادن کسان است  
خسرو دار و شمره مرقوم نموده بود در سلسله سبک در صورتی که در میان مرد به اصطلاح روانه کرده شده







五

سید

مهرمان دوستان سلسله براتش شوق و شغف که بمقتضای محبت نامی و بی برای دریافت دولت  
خواص است موفور البهجت در خاطر مشتاق و اولاد برای بی اختیار مهلت باور می خاد منظور  
اللائن بابان باید لاجرم از آن وادی کرکره حریف چند از کعبه وراموشگار و فایاد و فیه  
ارامه ملکوت و شهر و ضمیر است نصیر نموده و گویا از مدتی که جلالت مفارقت تابع وصال  
خسار و دیده باله مقدر مهر و محبت و هم پیشت و یگانا کام غلبه هم نسیم از بهارستان استخوان و مو  
بکفایت خاطر مجوز نگردیده و سیم از رفعت اخبار خیریت و شکر فرائج نکست از این شام استمال  
نکست لایمفیع سرایه مهال تعجب و استغراب نشنست و التماس خاطر هم سینه دوست است  
المرجه درین زمانه فرا حقیقت سخا و دوستی و یکنه برکت و بار کس سبزی و شادابی ندارد و مانند  
خفا و لیمای معدوم انجم است لیل دقیقه سبحان اسرار ملذون و اسجاد که بر نای روزگار بخار  
صداق النیق از بد بر خلف رسم این زمانه پاسبان خلاص و اتحاد القدر منظور خاطر دارند  
که دقیقه از آن مهلت شد فرایا خاطر لایم خوار شود که در مقام ملذاتها چه وعده نامی  
است محکم و عهد نامی تنقید و سیدار در میان تو و حال که لایم تفصیلات کار ساز حقیقت  
مهر برای کلان از روز و شده و منظور تو که شلستان نمنا می هم سنان شو نماز و و سید  
نوار یافت که هر حرکت و بیامی و ناله و سلاخ با و منتظر بنید ظهور انصاف شما حمل بر کرانم و ضرر



[illegible]

۱۰۰



حساب و دیوانه داشته باشد بعمل میاید یا چاره جازت دادند که آنچه از محلات وصول در آمد  
به بخواند از آن باید رساند و آخر سال جواب و سوال گنج و پیش بخواند از آن زمین ششم سهند  
چون از حضور انور برای متابعت و بعضی مواضع موصوف نامورست و باید جاطه و نهانی  
خواهد بود و در وقت زحمت از حضور انور از امیران هم فرموده بودند که همه کارها هموا حق  
مرضع ایشان بعمل باید آورد و چنانچه تا حال دو سهند از این مشاغل ایشان در جمیع  
مصور نگردیده و نمیکند و در هر مقدمه بموجب امیران ایشان بعمل آورده و می آید و در مقدمه  
هم بموجب امیران نموده اند تا مقدر و تصور نگردیده بعمل خواهد آورد و اگر بر نقد و تحکیم از طرف و سهند  
در حضور انور یا پیش امیران ایشان نباید محصل لا محذور است و آنچه میگوید و در بیوت که اعلام  
نظر ارفاق با همایی در عرصه عالمی و جهان کثرت منوجه کورستانهاست و ابواب  
مقاصد برومی روزگار فرخته آثار اولیای دولت گردون اعلام روز روز سهند از آن  
نمیست و فرزند که مفتوح شده میشود و اگر امیران پاس دوسه منظور داشته باشند و سهند  
در جهان باید منظور خاطر دوسه باشد دارند از هر بابها بعد خواهد بود و گاه گاهی بقدر ضمت  
از خبر خبرت اعتدال مراجع سرور باید دست زباده سادمانی بآید

خان رفعت و عوازه ناه عذر القدر و در حفظ از روی باشند خاتمه القدر عظام حسن خان  
در بنجار رسیده حقیقت خست و مستعد بودن التوریز القدر عظام می که کار و الا  
حضر شدن کجای می به همایلمری القوازه ناه و جواب سوال معالمت او مفصل اظهار  
نموده و سرور خست اگر چه مرکز و منظور خاطر انتخاب جهان بود که در صورت اخلال او نمود  
در قلعات نهاده کرده اند لیکن بواسطه بجز و الحاح والده دریا و سنگ بالفعال تبعه او را  
موقوف بر وقت دیگر داشته اند اما و نمودند در نموده آنچه باید بجان عذر القدر گفته  
شده است و البته بموجب ارشاد و سرکار بعمل خواهد آورد و از رفعت هم همه صورت در هر مقدمه  
از رفعت خاتمه القدر بود و قس تقید نمایند که از همه عقوبات زود و جمع شود و صورت سر انجام  
کارهای دیگر عمل است زیرا که چه نوشته شود  
خاتمه القدر عظام حسن خان  
همواره در حفظ الهی باشند و در بن روز با عذر القدر رسیده و علی بر روی در وقت







[illegible]



اول تفاوت باشد زود و معروضند از آنکه ما خود را که سوار بر سبزه یام زود و کوچ نموده معینه بپوشانیم و چون  
دیگر را سوار بر سبزه و محاصره قلعه نموده از خارج تمام کارنده با سوار خوب بپوشانیم و در حوالا  
باید گرفت که معینه و مالکدار باشد نشاند که در چهار کس نامعتبر با بفعال برای اوقات گذار می ژویراه  
اورد و صورت نمودن کرده داده و باز در هم روز رسوب او ای نا واجب شرکای همان صورت بی  
در میوه افتد اما باید معینه خوب و مستحکم کرده و در بافته و قبیل و مجمع الغیر القدر قرار واقع شود و میوه  
سایه بپوشانند و مجمع حوالا کارنده با محصور نوشته صورت نمودن درشت کرده بگیرند و الا احوال  
مفصل معروض دارند و حوالا منضم احوالات منضم و منواتر سبزه باشد که در بافت احوال شود و امر  
موجب التماس الغیر القدر در سر سور تمام کرده باشد اگر زود و مجمع شمس معلوم شود و منواتر و الا کوچ نموده  
رسیده شود

که میباید و غیره پس آن کو بال شویک چهار برادر بودند بن موجب فصله بالشان حصه ای برادران  
الفصل که بودند و بنو لا میشنند که در از فصله بالشان احوال نموده از لایه شمس است بلکه بر سر معاصر  
اورد و بر سر شمس در بنای بالغیر القدر نوشته و لهذا العار شمس و در که بالغیر القدر در بنای  
انتمیقه قرار واقع نموده در صورت صدق با شمس و در حجب کفنه احقاق حقوق نموده و در اضعاف  
سبزه و اس و بر یکس و شویک بر سر برادران گرفته و محصور است که دارند که باز و یکس شمس است  
تا لید زاده چه عار شمس و در

خیرات از قدیم الامام زیداران بر که فتح بر رضا و عیث از طرف خود در افعه موه صعبه مبتدیه  
و مال بال بافته سر مایه شمس خود را داند و در عار مشغول باشد و بنو لا یوضع از اینها معاوضه دارد  
چون وجه فوت دیگر ندارد و برای احقاق حق موافق محول نوشته شود لهذا قلمی مکرر و در صورت  
صدق بر زراف انتمیقه رسیده احقاق حق و رفع الصدق نمایند که مکرر باشد شود در بنای  
ناکند تمام دانند

و کمال رعایا برداشته بر در تمام احسان فصلی که من شکر با فماده حال معلوم شد که  
بر شکر هم دست انداز نموده حواری را شمس و مع کرده اند لهذا تا کند و قد تمام قلم مکرر  
که زیدادان و رعایا را از دست انداز شکر باز داشته بدون ثن زیدادان فصلی که

دست انداز











که بر احوال بنده مرصع میفرمایند تا کبد فرموده که احدی متعرض نگردد و حاجت موقوف شده بود  
در قبول از معلوم شد که حوصلی را می بودن کسی زنده نماند خط رسیده که بهیچ موجب نماند  
بر حید جان و مال و دستار به شایسته را همه از جناب نیست و خود را در خلاصان صمیم مدینه  
از تصور آنکه عمل آمده برخلاف قیاس موجب استخفاف نظر عوام شود و رفیع تر مقدمه بر  
انجاء تبلیغ یافته چون از جانب بلاد است بزرگ خود و تصور میمایم رفیع که از اینک و جمیع مرتب  
مقتضی که از شر موده وسیع باید کرد که دست مزاحمت مردم بجا نرسد و بحال متعرض شود  
این معنی را موجب و نور چشم خود می باید دولت زباده حقوق از روی حصول  
لغات ملازمیت موقوف از اهمیت القدر که دارد و متبوع اند بفرمان پادشاه و از جانب حضرت  
محبب الدعوات بهین مناجات است که کسوف حضور کلام موقوف از انجاء همواره سر بایه کام  
تا باطن نبار مواطن باشد با الله متعلق بر مند ما رسال نبار ما میات منوات خود و ملا با و خاطر  
مطابق رسیده کتب و رسمیت نور قور لطفات صحت کفایت که در لویه حصول سعادت و کامرانی  
چاره و ای محققان عقیدت رسالت شریف اندوز کرده اند از انجاء مقضای خلوص اراد  
تا بر روی که بصرف عقیدت و در جانب قیاس و در و هم بر یافت خبر حضرت صحبت اعتدال  
فرایع نمیشد از منبر معطر و نگران باشد که نوحیات و به منور به با فرمایند شود و بوقوع غایت  
نامحبات الطاف است کامیاب لال و اما به منبر باشد کمال از منبر باشد صحبت  
احقر از از لایه تفصلا از منبر از احسن انفسا از منبر شد به فصل بعرض رسانند  
نور و تمامی دولت مواضع لازم المرب القدر که در منبر نکرده باطن  
دو منبر مواضع منبر احقر از منبر از و جاد هم زمان شکل ادای آن نمواند شد و نوا به فصل  
کند که حاجت از روی خاطر نیست و فرخنده به اتفاق معال و محالطنها است و هم مقام  
سرور آنرا که حاد فضا و محبت و انجاء به مان نور و حصول نموده برای حصول مرتب و سرور  
ان طریق باید فور کرد به راسخ از منبر است و منبر فرموده و و دلو کرده زباده از ان منور و منبر  
خاطر ناز با اثرات و ان خانه شلو به تعلف خانه خود و ان تیره بود و یکیت باز و یکیت جبه که منبر  
وزو است و دستار ابلا نه یافته بود بسیار بسیار فرموده و باید از منبر است و خلاص و ان



که ارجح در خانه محبت و همسایه با او بود که او را به از خود کشید و با او کسب کرد و در میان  
اما که در آن نظر بر حال شوق و وسوسه داشت که جانورانی نور از کوهستان فرود آمدند  
از هر گاه میسر شد همه دستار خود را بپوشید و وسوسه در شوق توجه فرمایند می گوییم که  
مردم شوق در پی هم میسر شد و وسوسه در شوق توجه فرمایند می گوییم که  
مقرر القدر میسر شد به فیلان تا حال در اینجا رسیده است به یک کار با واحد و همگی چون در هیچ منفرد  
جدا نیست فیلان را با محفالت داشته برگاه خریدار میسر شد بموجب اظهار غیر القدر میسر شد  
که باید میسر کرد و منحصراً هم دستار بگزین داشته همواره میسر شد با میسر شد و میسر شد  
و شرح باید داشت که  
شوق ملاقات میسر شد از راه از راه در حوصله قرار  
کعبه روبرو و در اندکیر دل هم بسته منزل است و طبع به احتیاج میسر شد که دولت و در میان خود  
و خورشید است و در خاطر شایق به دولت وصال میسر شد که طبع به پذیرد و بکثرت میسر شد و مطلوب  
است و وصول ملاحت نموده سرور خاطر از فرود نوحات و وسوسه که ابلاغ باز و حیره و شکایت را در آن  
فیلان میسر شد و در محبت و الفت باطن دل و ادنی به ما اینهمه و وسوسه از خوشی که مرا اینها در این  
از راه و وسوسه میسر شد بود که درین روز با شوق میسر شد که میسر شد که میسر شد  
باید فرستاد این معنی موجب است خاطر که دید فرایند میسر شد که میسر شد که میسر شد  
کشتن بگزینت چند مرغ را می بچیش و چند میسر شد ابلاغ با فتنه قیاس میسر شد که از میسر شد که میسر شد  
طبع که ارجح مخطوط و سرور کرد و در همواره مشتاق ملاقاتها تصور نموده با طبع نوبت میسر شد  
سرور باید داشت که  
سرور میسر شد و زندگان به نواده سعادت و کامیابی  
در حلقه از جان غیر نور چشم نگار اقبال انار از لعل حیره و قدره همواره در دولت و شادمانی  
مستعد نموده نور افزای دیده میسر شد که میسر شد که میسر شد که میسر شد  
طبابت ترغیبات میسر شد و جاه و شمت و لذت و باطلیم و میسر شد که میسر شد که میسر شد  
و از زور و دینار سلاحت مدار میسر شد که میسر شد که میسر شد که میسر شد  
که که در نهالت ضعف و خجالت که میسر شد که میسر شد که میسر شد که میسر شد  
مکاشفات جانگیر روح به و میسر شد که میسر شد که میسر شد که میسر شد

در این کتاب



پیش نهادم و بمطالع در آورده شمره عمرو زکاء فی حامل محمودم اوتیایا این همه الفت فرزند می دهد  
خدا بر سرش در آید و دولت و محبت و کامرانیهای بی اندازه فایز گرداند نصیب دهنده در کمال و شرف  
نموده اند از مفضلات سعادت و از حمدهای زیاد از این مراد بایر کرده و این و اقران مستقیم بودند  
سجده اندیدار و شمرات لایزال کرد و در روز شنبه در باغ نمود و است از یاد ای تیاری ببرد  
مهر و محبت کند و فراموش نکند و قلم و در صفا اگر چه دشوار است و میسر آید اما در لیکن از محبوب  
خود و معذورم و هیچ کس نفهم همراه ندارم که جزو کند نموده خریده ببارد و نفیست که طبعیت از محبت  
محبوب است و الله فی غفرت مهربان که توان شد برست آورده و در سلسله نموده و رفع حاجت  
نمود و استر ضایعی آن جانم نموده مع کمال زیاد و محبت مالا

182

ملک لال محفوظ باشند حاجت نظر در و نشکر از استحقاق واجب الهی است که در از قدیم الانام  
مدار می و در تملک بیخنده شکای رکنه در وجه روزنه خود با فیه معیت سیر و در نبی لا معلوم  
که از خصوصیت استکفاء از کمال شکر و کار و ای برای اظهار مجرای حسدیت خود و وجه  
مستور موقوف نموده اند و از اقلیفات نفیقه شهاب روزنه در کمال احاطت و از استکفاء بکار و کار  
در دهائی سیر و در نور سیر می از خصوصیت استکفاء شهاب روزنه در کمال احاطت و از استکفاء بکار و کار  
اد می سیر و در نور سیر می از خصوصیت استکفاء شهاب روزنه در کمال احاطت و از استکفاء بکار و کار  
در صورتیکه خیر و در و نتوانی سیر بکار سیر و در مقدمه شخص محصل و غیره که در خطبه و در و در  
مستور روزنه خود و در بطور آورده اظهار کار و ای نمایند این بیچاره شریف نمی که از موقوف  
روزنه معمولی در وجه موقوف ان مولد سینه اند خیرای خوب و در بخت کبرای اند  
معاف و معصوم خواهند از بجزکات ناملاکم خلاف مریض حضور است و در از بد و حرم  
روزنه او موافق معمول قدیم بجهت سیر بر کت از محال قدیم بدستور سابق از اندامی بدخلت خود  
در روزنه و در بلا مانع بر تانیس و در شمار سینه و در خوش فطر سیر و در مقدمه و در نند که شمره  
پیش و چشم بابر استیسی ز و موقوف است و در وجه روزنه او را جاری دارند و لا مانع  
خوانند شد تا کید می بد از نوزاد

سعاد و محاببت بپاه میرا حسنه و در  
اندر می باشند و موضع مرسله بعد از مدت است و در و در انظار از حد که نشسته بود رسیده و بمطالع



در این معلوم شد که با وصف اینجهت ناکید است و در هر صورت باید که رسیدند و عیال مجهول باشد  
فهمیم همان روز جمیع کارها بر سر کمر بریم نهاده و در عیال را مطلق العنان گذاشته و منت معتبر بر خیزد  
سعادتی و نور چشمی بلکه شست طفل شیرخواره خود را که گرم و سرور در کار دیده و تلخ و ترش و سخت سبید  
از هیچ کار و اوقاف نیست و در غلو مختار کارها کردارند و شریف کسب باله ابال آورده با اعتبار چنانچه مادی و سلام  
برگردد که بگذارد و هیچ که یکی از کار بر دوازده کنعان و شش چوب شست سر خود را در جفت هزار کرده  
بیم و بر کس و در هر کس است و معذور مکان خایه بافته هر طرف بر دو بهات ناخنه اش نمیزند و مواد  
انابه و دستگیر کرده و در معلوم نمیشود چه فهمیده و کدام خیال است نام تمام سجا طر آورده که مگر منظور در شسته  
که کنعان موصوف به اجازت و اطلاع حسب کمال خود فوج و بر سهاله با خود رفته که از هم معاودت سجا خواهد بود  
و نه شبهه معذور اند که خواهد بود و بر کار و بر نهاده و دو ممکن شد است اگر ملاقات با کنعان منظور بود  
و فتنه که او را از این شهر میگردانند و آمده ملازم میگردانند و در هر چه ضرورت بود که جمیع امورات بر بنم زده اینجا  
لغو نمائند و در کارها را خراب و ضایع گردانند و مقدمه دزد که شکت نمائند باین سیادت سپاه سپرد  
فهمانند بود و ندانند که اگر کنعان موصوف را می سران و دزدان بر لب همراه بوده نامحدود و روزم چند و چند کجا خواهد  
آورد و در صورت هر کجا که این جنبان شکفته میشود و رنگ و بوی تازه و ایرد و حالا در بر کنه به تحصیل  
و نه شخیص طفل بیچاره در قلعه بسته بلیو و لقب طفلانه اوقات که از می دارد و معذور و بکلف بر دست  
دست بر دهنده و عیال را اسارت و نارنج نمائید و در میدان و تعلقات آن فرصت و فتنه از داد  
زده است باز منبذ و از هم رشتار شده بر لبش و بر دست مرد که مجهول نامتقول الف میزنند و می  
ضرورت وقت سوای سید قدیم و بیاده و می جسد و در بنو لا یا لصد عباده و بکر و کور کرده و روانه بر که  
کرده اجم که با اتفاق عیال اگر معذور و بر دست و به بنیمه بر نهاده و لا بر سر و فتنه بر دستگیر زده  
لیکن چه فایده دارد که عیال را از تصور صورت مهبت لول و بر ارد و سر ادیل خط فتنه و در هیچ نمونه نگردد  
از منفعت سجا اخراج می پذیرد و باید که آن سیادت بیا به انتظار ملاقات کنعان و بر شسته و ملازم خواهد  
خط مالک اسلام آمده باشد و فتنه ملاقات نمائید و از خوب شوال اطلاع دهند و از عیال بدست رشتار  
که خدا تعالی او را سوار و الوحمه فرستد و در شسته و دنیا و العاقبت نیست و در منهد بد بگویند که چرا کاه و باز  
تعالی و بر سر کمر بر نهاده و بر نهاده و فتنه انتظام کار نمائید و خور و فرجه بر می و مول نموده بر نهاده و معذور  
بسیار

بسیار



[illegible]



نخست در بار می طفلانه اوقات گذار می دارد و اینچنین در دل می گذارد که بپایان  
 که در وضع الیه نیست رسیدن میرا حسن معلوم شد و آنچه فایس کرده فرستاده بودم لاطا کل شد  
 عاقل و معبر شود و سبب را در موردی و خوش آمد که ام کار برود و دانش صاحب اوقات  
 نماید و بدین شس صاحب انقدر خود محبت که هیچ مقدمه بدون حکم کلان بها و خود سرچشمه بود  
 باز رفته رفته جاندار از برده برآید العزیز القدر و سر انجام زردیات که از زم جد و جهد منظور  
 به شخصیت در آمد و از جمیع مقدمات اینجا خبردار شدند و تحقیق رویداد و همواره مفصل نویسن  
 با کند و اندک  
 از بار کرده کاری و به تمیزی و حقیقت شما داد و بدید که تا بچشم که معتمد خست و خانه معلوم بود و به وضع  
 بلا استباه تصور نمود و متعجب کار نگار و بودیم که روز بروز از نظام رسیده خواهد شد و موافق مرصع  
 سر انجام نیز خواهد بود حالا آنچه دیده میشود و جمیع امور از آن هر روز رونق تازه و رنگی به اندازه پیدا  
 و از نظم و نسق کارها اثر ظاهر شد و در نفی که عین منقسم محصل از پیر می خرقه و مقام کرد و در  
 تشخیص فصلی است از بچشم و بر سر مقهور تفاوت منظور بر سر همه و سواد شایسته باله ابا و راجسته  
 بوسه یاد و سلام فرموده و بار ما که ام کار برود از کفایت دانش سرور است همه سانه و طفل جمعی  
 شیر خواره خود را که نور لبها از شیر مادر رسیده و گرم و در روز کار زنده و تلخ و در شش ماهه  
 منحص باله و کار است برای نام و در فلو که داشته خود و نوال همه رنگ و ما مقهور برای حرارت  
 بیرون نمواند نمود و سر در گریبان دزدید و سخن از دای میباید کار باز بر کنه خراش بر لب مطلق  
 بل طرف مقهور تفاوت برداشته بر دانت و تاراج دارد و در عاقل را با موافقت و حاج  
 و سلب خست لغات به سحر و طرف و بر تعلقات آن مبر و کشته و زنده که اولاد می و کشته  
 و از هم زماش بود و بر عاقل و شورشها خبر دارند و نفی میهند فر اوقع این کدام دانای بود  
 که در بنوق مکان بخواه که داشته و مقامه پر و از آن بلا مطلق العنان نموده و به حسیه ناله ابا که  
 نشسته اند و بوسه برادر نمود و توقع معاونت از کفایت دانش صاحب دارند و انقدر از کجا  
 مجبار کار باشد که بدون اجازت صاحب کلان متعذری امور اندک و لطافت نواند کرد و کدام  
 خست از او و از این بزرگوار و داری محبر احسن فهمانند و داده نور کم که در اله ابا و برای بدو

امروزه ویدایک



امده ملازمین و عذرخواهی نمود و همچنان خود برزید و بگفت ای خدایا چه جلدی کند این مقدر است و  
دست او بر گرفته بواجبه و از ترس و سستی که پیش آمده بود برنگرد و در دلف نرسد که با  
خجالت و شور و آشفته کار و این دارند هر حال خود کرده را در میان است و بر چه بماند و می آید همه لطافت  
لطافت و در بنیاد مقدمه سوار است و نگاه بر داری مقهور مطر و در سجدت نواب کن الدوام عیان بر سر نهاد  
چیت مفصل کار نموده شد چون محله از نو فیه جاکبر نصف پنجاه مبرسان سوار موقوف پس در حضور  
معایر محاد و کتبه محاده گردیده و قریب سیصد بیستم مجید خود نواب کن الدوله نهاد و حجت نوشته  
داوده شده حجت موقوف از در یافت مقدمه نگاه بر داری مقهور سخت بر هم و بدین معنی  
و شجاعت بنام حجت مختار بنابر کتب کتب دانش و شجاعت بنام نوشته داده اند که خود  
یا فوج و ستاده مقهور را سیر و شکست نمود و بنابر بدو شجاعت بنام لال اودت سک و رابا  
کلاب کنور هم موقوف فرموده و پنج پیر و طوطی خط ملا نزد شاه فرستاده شد باید که بمجور رسیدن خط و در  
شاه بعد احسن در ارباب نزد کتب و دانش حجت رسیده چیت با کتب موقوف رسیده و در حوا  
مناوحت نمایند یعنی که کتب موقوف خود غریب الطرف خواهد نمود و بایشان ملکه نامبراه کرده خواهد  
و خط و حجت مختار بنابر کتب خود و عهد است معتمد می فهمیده زمان و آن که سینه حوا و ال کتب و شجاعت  
طلب روانه بنابر کتب که از اینجا معاوضت قرار واقع خواهد آمد و فوج رسیده مقهور را شجاعت  
خواهد نمود و در پدیدار آن عهد و بیعت خواهد کرد که مقهور را در آن ناحیه مجال به اخلت نزنند و خط  
محمدر به نام لال اودت سک و رابا کلاب کنور است هم زودتر باید فرستاده که از آنها از حرکات بماند  
خود متنبه باشد مقهور را از جای خود بدین سازند ز قریب خط و مسطور روانه باید کرد و خود نور و  
بر آن بلا توقف حجت باید رسیده چون مردم کتب و دانش صاحب بنابر س زود رسیده باشند  
آنکه که حس در آن و نزد بی فطری موقوف نموده بجز آن و جوانمردی باین همه مقهور را خواهد دید  
که او حجت ادبار داشته باشد بر سر سینه نقیصه باید رسد از حضور هم سوار است بر فدیج و معینه  
به بد در بنیاد بکشد باید میوان بر فدیج از و غیره و ملازم کرده روانه فرموده ایم نزد پیران  
بشدت نقیصه از مردم انگر نزد مردم سر کلاه نیست مجموع کم نیست اگر و ایامه و و سواران کرد و بر سر  
مقهور را بدین فوج و میر و وضع که توان شد سیر و شکست باید نمود و بعد رفع سوار مقهور را از کلام



در مقدار شور خفته اراده نموده داشته در مالک لایزال شرافت نماید بنشیند و نادیده بماند بر راه پایداری  
چون حالایار انکه در حب در میان است جفت است هر دو که احدی را شورش نواند بگذرد و در او را  
زبان خود نواند نمود و آنچه در دهن و فم باشد با هم در خاطر خواهد بود و وقت فرصت همین است زیاده بفرستد  
درین مقصد که سبب منفور و ظهور آورده سر انجام پذیرد باید کرد و این که محرمانی بنشیند و سبب ظهور  
شمر ساج ارم افرو دل جمع که سابق رسیده بود بطور نفیاد باید که شمر شام موافق  
حضور دین نموده و فریب کار و جانش خوری منظور داشته جلد از ساله دارند که اجازت شش  
نشسته بود و وقت فرصت از دست نرود در بنای توقف نههار بنگونه اند و الا معانت خواهد  
از تکلیفات خرج و تقاضای انکه بر سران برار بر رفسط و تقاضای خرج و ادب و ملازمت  
سرکار ناگهان نوشته آمد که سبب فرصت است نمیدر و شما از مجموعی در وصول زرنگار نقد  
ممدارند و در ضاحوی رسیدار ان نموده فایده خود را در کسب ضایع انهاد پسند اند خوب انکه در  
کار ناگهان نوشته باشند بدانت و کانت و در است و در سبب سده رفته در بر مقدم یکس طرح حضور  
منظور دارند در بنای ناگه تمام داشته خوشنودی خاطر حضور در نقدیم لوزم طاعت و اطاعت  
زیاده چه کار شود و

چون خدمت فوج در ری کلیم حقیقت غمزه از مضافات صورت  
دار الخلاف شاهی جهان بالا و ملکان حب حکم اعلی از غیر الله و ادخال حب که بیاید و نشسته  
سپه دار خان مهراوز بموجب حسن مغریش که بلور زم و مرگم انجوت از روی دانت و در است  
بر داخه بانیس بسندیه مقدر کسان و در بنشیند و نادیده بماند ان و سرانایان و بدین قطع الطریق  
حفظ و حرمت زیر دستان و مالک لایزال و منع انکه ان از سخن بدوی است و موقوفه انکار  
هر دو نه بهانه دارانی که بواسطه ضبط در رابط معین گردانند قدغن کنند که در معاوضه با و دخل بکنند  
و خیر الضیفه ابواب ممنوعه بکنند و ما انوشته اند به اقدام نبراختن و بهی از دوا و کتبت مذکور  
نکنند و بر تقدیر نوشته ادن او چند می از بهر دستان ان و بهی که مورد فک باشند دست آورده و  
اصلاح بکوشد که از نموده و سر با نامشده مالک لایزال می در عین حق و در دین و در صورت اصلاح رضای  
از رعایت بکنند و اگر انما از سفاوت خلیع با صلح نماید بر موضع ذی لایحه بنشیند ان نماید و رعایت



[illegible]



خود بران و فائز گویان و رسیداران و جمیع کینه خاص عام انکه در این و فوجدار مسفل  
الهی محال و بسته دست لصدی او را در جمیع امور متضاده انجیزد فو مطلق است  
و محال بر موی البسه که متضاد است در فاقیت و عیالی با لکذا را بشد بدوین و انچه  
و کفایت و را در باره خود و موثر است در بنیاد قدغن بلوغ دانند

فائز گویان و مکرمان و مزارخان و سایر عیالی صوبه خندکرا و ده برانند خدمت مایه صند  
و فوجداری سکران مذکور به بنجه الامارت خان سادات و شهبان خرمین عالیقدر خان قائم  
بقا البسه خان سها و حب الصمن مقرر و مفوض شده باید که بقدر هم حدیث مذکوره از روی رسید  
در رسید بر داخه و فقیه از وفای خرم و پیشوای می و امیر خجنگند از روی و وقت و مقام  
جمیع محال است شخص نموده با دام اخر بقیق سازند و زریلا بر جیل کشد و در سارال دارند  
و در بنجه فسادان قطاع الطریق و محافظت شایسته برادر و انچه برادرند و در انند ام فلیحات  
شیخ انگران از ساحتین مذوق و منها و سکران سبعه تمام بجای آورده و فاقیت زراعت  
افزوده مانند وزیر محصل با احتیاط کفایت دارند و همه خود کنند و دایم بپسند و بوال  
خرج کنند و البسه با نایب نقل دانند از سخن و صلح بیرون بروند و سکران و فاقیت  
مانند و هم شهر رمضان فلیحات شد

خود بران و فائز گویان و مکرمان و مزارخان و سایر عیالی صوبه خندکرا و ده برانند خدمت مایه صند  
بر کینه خولی البسه اما بدانند که در بنجه الامارت و فوجداری و امانت حب الصمن بعد از رسید  
وامانت و کفاه ملک محمد صادق مقرر و مفوض شده که ملو از م و مرگم خدمت سطور  
از روی رسید و در رسید بر داخه و فقیه از وفای خرم و پیشوای می و امیر خجنگند از روی  
و در بنجه فسادان قطاع الطریق و محافظت شایسته برادر و انچه برادرند و در انند ام فلیحات  
شیخ انگران از ساحتین مذوق و منها و سکران سبعه تمام بجای آورده و فاقیت زراعت  
افزوده مانند وزیر محصل با احتیاط کفایت دارند و همه خود کنند و دایم بپسند و بوال  
خرج کنند و البسه با نایب نقل دانند از سخن و صلح بیرون بروند و سکران و فاقیت  
مانند و هم شهر رمضان فلیحات شد

الهدا



[illegible]







[illegible]



بر دست و الا دفع اول لازم نمود حکم اقدس و فی کرم و زری تاثر که در ظل راجع این مجمع بود  
شرف صدور یافت که آن مالایق را اصل سازند بر خیدار صده سلطه بخواجده و در قباله  
مبارک شخص کرده و لین بخت الهی عفو مغلوب مکر و باید که آن خانه ملکوتی که این موجب  
عظمی است که بخواجده حقیقه بجا آورده جلوس و الارا بر داران و سیدان الصلح رسیده و چون بخواجده  
بلکه آن صوبه الهی را به بر لور بجان برابر باز و وفادار و در بر اتمالت معاد و سپه سالار که دستور را بخواجده  
بمال و برقرار فرمودیم باید که آن خانه ملکوتی که می ریزدستان و شهره مفتوحان میسر باشد  
در بند و است اسحق و حقیقه حاجت گذارد و انبغی را باعث ترقیات دین و دنیا خود دانند و باید  
الکبد لازم شد و شریک شد و حقیقه  
سایه الطاف بلکه آن سر اوزار اعطای همان خانه ملکوتی که این شجاع الهی و ملک الملک  
حیدر خان بهار خب نمایان بخواجده میسر و مباحی بوده اند که در وینولا از سبکگاه خلافت  
و جهان داری فوج داری قنوج و غیره و فرج ابا و مع جابر است تعلقات و در کج و بیکر بخواجده  
و این روی است که کتب خفیه و محرم و فایم خان و بر لوران و بهر اسباب نامبرده تا بهر  
و کس القاب فلک خاب عالم تاب قره ماسه دولت و اقبال و عظمی و احوال و غیره  
و دوستان حشمت و امداری چراغ خاندان شوکت و شجاری و دره الحاج سلطنت که در خلعت  
خلافت عظمی و الا که عظمی است و بخواجده اسمو المکان تازه نهال بوستان نو با و به ملک الملک  
دولت بخواجده و الا قدر محمد حاجت و بهادر و حشمت و نیات فوج داری و عظمی و مل  
مستلقات مرقومه بان خانه ملکوتی که باید که شک و سبب بخواجده بقیاس معیار  
بجا آورده و در نظم و نسق حد و موقوعه خود و حد و جهد موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه  
از موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه  
و کج و بیکر و موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه  
تقدیر القاب فلک خاب عالم تاب قره ماسه دولت و اقبال و عظمی و احوال و غیره  
و کج و بیکر و موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه و موقوعه  
فصل فی فضل معرفت امارت لالت مرثیه شهادت و لالت خیرات و لالت موقوعه

بازگاه



بسم الله الرحمن الرحيم

و سبب اسم مستدیان مهات جمله و فعله محال سایر بر که بها طلیوز و ملکام

محمّد علی به بهاریات المرام مقرر شد تا ملو از م و ملام احمد مت بدیانت دانست و براسخ و  
وقف از وفات خود بدیانت مقرر شد تا ملو از م و ملام احمد مت بدیانت دانست و براسخ و

دوستان بسیار خود را بخوبی خواهند نمود و شفاعت از شما را به شما خواهد نمود

سوء احسان و سوء اخلاق می تواند از دل نیت و محالیه های این معنی از دلالات اشیا که در آن

فصل اول در بیان اقسام و انواع کلمات  
کلمه اسم مصدر یا فعلی است که فاعل آن را می گویند

سند محمد نواب قطب الملک دارالمہام از بغیر محمد علی بنام الخیر مقرر شد و هذا

در جمع معونات از سخن بگویند و بگویند که اینها را که در این کتاب است

فصل فی تعریف صریح و لفظی و بهر حال که بگوید از سمانند و فلکدارند که بگوید از صریح و جامع و در هر دو

معاذ الله خوفی که نام منسوب می شود و این معنی از اول الان اشخاص و در بعضی

بسم الله الرحمن الرحيم



باسم حضرت سکه السلام شاه لاله خدمت شریک بر که سلام نور محمدی را لایحه مقرر گشته باشد که  
ملوازم و ملازمین خدمت مأموره بدینت لایحه و کلیه و در شش روز از جو و دقیقه از دفاعی  
خرم و احتیاط مهمان گداز و سایر رسته کاتقد موافق ضابطه قرار واقع گرداوری نموده بدختر  
حضور رسانند که خود دارند در بنای پاکدین باشند و ملک سیم با محمد فرزند  
ملارم سکه کار اند چون او را خدمت فراوانی سر اسی بکیم نه بهر و بی موضع داعیه تیره  
حمله بر که موجب الاله لاله مقرر گشته باشد که ملوازم و ملازمین خدمت مستوره بهر رسته و در شش  
روز از خدمت دقیقه از دفاعی خرم و پیشاورد و نامرعی نگذار و دقیقه نگذار و بهر که جشن نزد  
و تالیف او جانوران ارفسم کور و کون و نبله و انوسینا سیر فرایم امده الف و ف و  
کیر و دات الف و خوش و طوز تازه و سیراب و لغز و لیس معده سکه سکه و  
تواند که در رسته های مرقوم در اندر بصیرا و بی الا حنط و خوشش استیضات با قطع  
استخار و گاه و رکب طری نماید و مجمع و حوه از همفدمات خبر و از سکه سکه و گاه و  
رستمال سر و مالوفت گرداند و بروقت سکه کار حاضر خواهند شد و در بنای پاکدین  
نماز حق و رمضان احسن موم شود  
رام مانده بهر من حدیثی است که

چون سکه کار خلوص عقیدت و ارادت صمیم بدرجه تمام دارد و لصدق باطن در لیدم و  
رغوغ مصروف است لهذا نظر حسن خدمت و عقیدت مگر لایحه از روی بوجه  
تفضل مقرر مقرر که خیمه دیگر بر همان بلا موافق رسم قدیم و سیر و  
قدیم با غنا و اصحاب روزگار در میان است بهمان طری رام مانده بدختر و در شش روز  
موسلان سکه کار شد و سکه کار ماند و است یاک که بکرنه بد نظر ف کین و قدیم مگر لایحه  
از معضات سکه کار حضور نموده مورد توجهات گردانند  
نصیبان حال و در سکه کار

تتمه کار کار اگر انضا فصوله الله اما و بدانند موصوفه بیچست که سید در و محمد فای و  
برادران سید محمد کلیم ملارم سکه کار نو الفخف فر بر الهما لایحه بهر در رسته حد و احکام  
مستطریکین دارند و دعوات سیدی و عتره انوار جوداری از قوم بر املات  
حاف است در نوزاد لایحه مخالفان از لایحه سکه کار و لایحه سکه کار و لایحه سکه کار

السلام



189

شیرین و دلجو

مستند به بیای با کد و شده

بوراجیہ



نامرغی ندارد و در حین جانموشش با خبر و لطف بار معصوم که با یکدیگر وقوف ندارند باشند معصوم را  
که محله محله و کوچه کوچه و بازار و بران لواحق خود را باشند نازان محال و الهی و اطفال  
بر دم لاف نه و سون و قریب در راه سازند و چیده فروخته بکنند بارس حال که در شهر  
ازین امور کفایت است از یک لطف و آید موافق ضابطه سر او لاخون روی او می بیند و روحی  
اورا مانند موی سر او سیاه ساخته و بر چشم سوار گشته شده است که دیگران را خبر نمیدهند  
و دست ازین کار نمابند و استخوان

[illegible]



در نقیض او صبا و نصب فوادم میسر می شود و به مقتضای این که منصفان مهمات و معاملات و جمع کنند  
برگشته اند و از خاص و عام مبارک الله سلاق صراحت حال استغفل و انسه معاملات فضیلت سر عیبه و  
بسیار از آنهاست و لوازم و لواحق این امر متعلق با و دانند و هر گرا این قبل خود واجب نیست می بینند  
لازمه قطع او را بجا آرند و در بنای فضا بلیغ نشاندند . کما شته ما جاکم در آن در آن  
حال استغفال و مجهور کنند بر کتب ای منصفان به الله ابلا لا اعلام انکه بوضع هر یک که نصب  
برگشته اند و موعده سولو و قربات متعلقه ان بموجب استناد و فرمان از قدیم الامام بنام سر عیبه  
و فضیلت و سقا فاضل محمد کالم مفه رشت در بنو لا مشا الله بفضل الهی وفات یافت اند  
منصف مذکور است محکم خابو به منافی با سیم سر عیبه و فضیلت بنایه محمد امام الدین و لکن محکم کالم  
مردم مفه و منصفی شده که کما یفیع بلو از منصف مذکور قیام نموده در فضیلت فضا و حصوات و اجرائی  
حدود و مرآت و اوقات جمعه و جماعات و ترغیب مردم لطاعات و انکاح لاد به که و سمت برکات  
و حفظ اموال و نصب و انعام و تفضل او صبا و نصب فوادم میسر می شود و به مقتضای این که منصفان  
مبارک الله فاضل و جامع و جامع استقل دانسته دست بصورت مویج الله بلو در امور متعلقه و سیم سر عیبه و  
در سیم سر عیبه انکه در اند و صلوات و سیم سر عیبه و منصفان باشند و در بنای فضا بلیغ نشاندند  
بلیغ و سیم سر عیبه بطور عیبه از منصفان سیم سر عیبه از منصفان سیم سر عیبه از منصفان  
فایده لسان رحمت خان مورد مراحم خدیو کیمان باشد در بن و در نا خدمت و فایده نگاری جعل کرد  
سر عیبه الله ابلا از عزال محمد زولو بسید محمد جو از منصفان فضا بلیغ نشاندند و منصفان منصفان  
بلو از منصفان سیم سر عیبه از منصفان سیم سر عیبه از منصفان سیم سر عیبه از منصفان  
کیفیات انفعالات فضا و معاملات محالات متعلقه خدمت ناموره خود از روی و بنای فضا  
بماه ارسال ختم و در دوح احوال و تحقیق فرو گذاشت نه نموده اخبار واجب الاطهار از سلم  
نه نید از منصفان و قرار و رفع با آنچه ساج شود نگاه سیم سر عیبه منصفان مهمات و معاملات انکه منصفان  
و فایده نو بسیم سر عیبه دست بصورت مویج الله بلو در اجرائی امور منصفان سیم سر عیبه از منصفان  
و مصلح و صواب سیم سر عیبه از منصفان سیم سر عیبه از منصفان سیم سر عیبه از منصفان  
بشایسته اول و در باره خود و امور و در اند و  
بموجب بلیغ فضا بلیغ حضرت افند



[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم



تا آمد و آید چون حقیقت استحقاق فضیلت و شکوه محمدی به توضیح بود

که جمیع کتب و اسناد و اوراق و اوقات سعادت میکند زانکه اینها چون احدی

یا به موجب رونق ملک و شاه و مانت استغناء خلق الله است لکن امور می چرخد و

فناست از این برای الهی بموجب در خواست فضایل و نجابت و شکوه و احسان به بند الله برسد

زرق و مارک حکمت قدرت من است و این فصلی است از رقصه موضع صد امانت و رکن

حوال الله اما غایت محقق باید که متصدیان بر کند و نور از محال ملک میوه و حکمت خاتم الله

همانند که در اینجا مهالی و شجره ریشه دارد و درخت است و حاصلات آنرا در بر و سوسن و مهالان و نور

و ترنج چاه صرف نماید که مسافری و مبرودین از سبب و اب و ارام یافته در عای نقایع مبرود و

ایستاد از موانع استغناء مبروده باشد چون مندران موضع بر ارام نور حمله رکن

حوال الله اما در اکثر مفسران فهم میوای منفی بود و شیوه قطع الطریق در راه زنی از راه مبرود

و ضرر سری و تفاوت خلق و اختیار مبروده لکن اکثر گاه به کاه مبرودین و مسافری را تقبل نماید

از موانع و اختار تفاوت می برند و بر تصور کمترین سده و سخنان افغان را که مرد اهل نما و

حب و دوستی و بر لوری طمان دارد و نیز میدار می اینجا بخوبی کرده از شکوه فضل و کرم حجاب

جهان بینی آمد و در منصب صد بر ساخته چنانچه الله بامید عطای منصب سند در کاه می زیداری

نام خود و با جمع رکن و استقلال تمام از روی جانب در موضع مذکور رفته به من اقبال عدول

شامی ای اینجا مبرود و اقرار است که از دهنه مذکور اخراج نموده و حسن سکون خود و عایع بالکذا

را بجای آنها اما در ساخته اینجا ضابطه و ربط نگار مبرود که مفرین و مبرودین بخاطر جمع اند و

میباشد و مبروم و آباد و مفسر از خوف و خطر مفسران در مال محفوظ و محروس برکت است

و کت خود در کرم و شوق است و در موقوف منبت افتد ان قرآن و الا نشان

واجب الا و حان نهاد در عده که موضع سکوری میوای بود و موضع کثرت و عمل رکن حوال الله

که مبلغ چهار و صد و پنجاه و نوبه حاصل است و در وجه العام التعماد متعلق امارت

و امانت برست عده الملك خالو کم نقار الله خان سها در امیر حجت بافرینان بمغایه تصدیق

و باد و است از زمان موقوف بارش و این سخن مفرر باشد باید که مفرر اندان نامدار و کافکار



[illegible]

اور میری بہن سہیلی و فرمان محمد الہام شہید



شماره واجب الایجاب مبلغ پنجاه کلمه ام از یک بهمان اباد و مضاعف و اختصار کرده و در این  
مضامین یوسف بنیل سید از نوبت محمد علی در وجه حاکم امارت امارت برینت کت  
و شصت شصت محمد بنی خان مفر کشیده با بیه که خود در میان و فائز کوبان و در میان و در میان  
یک که مذکور است از البیه حاکم در انحال دانسته مال و اجمع و حقوق و عواید را به یکسان  
مردم از فراز واقع و راسته جواب گویند و بکدام را تفاوت و تفاوت و آنچه حاکم در سابق از  
فصل مربوط به تحصیل در آورده باشد به کماشته حاکم در حال مسترد گردانده بداند درین باب  
قد خوانند و مقتضیان مهمات حال و در استقبال مهمات برکنه سکندر پور جو کندی بهر کار  
و صوبه الیه اباد برانند و لیل متعلقان حقایق و معارف اکاه شاه خلیل الله و شاه بی الله و شاه  
سلام محمد بن علی لطهارت نمود که موضع سرفا صبح و یک عبد البریم و فبوحه در است عمل کرده مذکور در جرم  
مردم معاش و مکران مجرب و انچه حاصله سرفه و انچه باطلان پیشین مفرات از سر کار بر بر و ان  
گذشت مرخص کرد و چون به بولایم و سطح حضور مهمت ظهور ارفع اعیان بر موضع ریمه داران  
در باب عدم مزاحمت برین گردیده اند از اقلیم میگرد و که از آنها مواضع مذکور را حسب الضمن بحال و برقرار  
دانسته موافق معمول گذشت نماید و بعلب احد البواب مملو به بوجهی منعوض و مزاحمت شده بران  
مجدد و طلبه که وجه حاصلات از احوال و معیت نموده به عارضه رفیع دولت و اقبال خباب حجاب و موف  
و شمول بشیر نارنج است پنجم شهر حله الاول الله بکاشیافت و حر معلق محرم ام  
در خود شهر شکر و اس این کیش این بوزند قوم برین نور بر کاس کن محله جمع بوز شهر  
متعلق الیه اباد و حضور فاطمه الناس مردم محله و غیره در چنین سلاست نفس و لغا و جمع تصرفات  
اقرار می نمود از تصرفات صحیح و غیر فرمود و برین وجه که منقر فرزند و بری که موجب خباب  
خاودان و غیره که در کما به نواند شد نداریم که مالک و زرت که منقرضت و انچه در میان  
سبع مالک حقیق این کماست ام این وجه و اس که پیشین یعنی بر صبه منقر باشد شهر و غیره و غیره  
به ششم و بری خود بر کرم و انچه خود قبول کردیم طالع و احوال که هم در چنین خباب و هم بعد  
دفاع من مالک و زرت که منقرضت و کما و تمام اموال و انچه از خباب خود از مالک  
به نام برده ششم و سیم نمودم و مالک حله منقر کزدم که با قباض خود بر اموال و انچه با قباض و هم

192







تاریخ حیره در سده ۶۳۳ هجری قمری

تاریخ مازندران در سده ۶۳۳ هجری قمری

عبدالله بن وکیل بن محمد ماه و کاکه از قبل سماه حضرت نور وجه نور خان برنجی که موله منصور  
کرکس نام واه مملو که خود را که بنده لاهل و معلوم لاهل و صاف مسلم لاهل حضرت نازان اسحاق  
خان عن حق النور و سماه منیع حوار العساق در تصرف مالکانه خود داشت مطلق العنان می کرد

اما صاحب شریعتا جابر اما در این کتاب به منفعت مذکوره را با منفعت مذکوره هیچ منفعت و دعوی لاهل  
ولا ندر اهل شریعت هیچ منفعت در مملکت بعد از آن مالک از او بود و الا ندر کس ندر نور مملکت خود  
تصدیق نمود پس این منفعت مذکوره فروخته و بخشیده نشود و بر جای باشد با اختیار خود باشد  
حلیه منفعت ۵

اقرار کرده و اعتراف مستر شریعت نمود و هیچ کمال این شریعت  
خلال این شریعت ایدال بر نموده که چون ملایع سلیم نامته عالم معقول پرکنه چون کار و صوبه  
الله اباد جهت میسره پرکنه ندر نور محال قبول حضرت مرشد زاده افاق در فید بود و منفعت حضرت  
اوشد و شریعت را از فید خلاص و ماندم و فرار نمودم که به کاه منصفان سرکار شریعت زاده  
جهان و جهان بنان مویع البیلا طلبه از ندر بگول که بلا غدر و ورده حاضر شدیم و اگر در احضا  
ان توقف نمایم از عهد جواب ندر نور که بر زده او از روی حساب کاغذ تمام پیوار میان بر آید  
برایم بوجه شریعت در فید و فلی شد

در اثنای نامه باسم ماد و سلیم بن  
ساده و سلیم ابن رام سده شریعت ساکن بلده نیابلس و صوبه الله اباد و آنکه چون بنده  
برادر حقیق ماد و سلیم ندر نور جهت و فرکار از وطن مالوفه جدا شده و در بلده عظیم اباد  
داشت و به تجارت خرید و فروخت پارچه و غیره و شبای وقت خود میگذرانید و در ندر نور  
نوشته و نشان که راجبوت ساکن نیابلس که بنی بر شاد ندر نور نوشته بود و چنان در ندر نور  
که مال و سلیم ندر نور بعضای یزدانی فوت شد و مال و شریعت و نقد و غیره او را ندر نور  
لو لوال بلده ندر نور سماه محفوظ امانت نگاشته و در ندر نور بنی بر شاد برادر کلان  
منیر ندر نور بنی بر شاد و نیک ناموس را در ندر نور و خوراک و پوشاک زن و دختران  
منو فیع مرقوم که در وطن مانده که خبردار بوده و بر شان شدن نداده و را ندر نور و سلیم  
ندر نور بنی بر شاد و ندر نور و متعلقان مقرر ندر نور دیگر فراتر نیست

خبر معلق محمد اسم



و نسبت خود به موجب لال این است سلام این و نیز به هر قوم زائر دار هم به سبب بلده آباد  
فیه حال صبح افزاره و بعد جمع تصرفه در دار انقضای بلده زنده آبادند که حاضر آمده طالبان  
و بر آنها بلا کرد و اختیار افزار معینه و اختیار فسخ صحیح شد و بدین وجه که منتهی به سماه منجی  
متبذل اند و وجه بلده بوقوم زائر دار ساکن بلده ندکور بابت حویلی که در قبض و تصرف است  
مذکوره است و حویلی دار هم برای دعوی خود و جواب دعوی و جواب سوال سماه مذکور و انقضای  
معاملات منجی زور آورنده این که بگوید این زمین که قوم کاسه منتهی به در طرف خود و دلیل  
مقدور کردم اینچنین است و البته جواب سوال و انقضای معاملات کند منتهی به قبل است از فصله راسه  
بر کلام و در کفر خدایت راسه از طرف منتهی به بابت مسج زور آورنده مذکور حاضر شود  
و کاله مذکور را قبول نمودن باین انجند کلمه بطریق و کالت نامه خارج باین شهر شد و ۱۹۹  
مقدور علی صاحبها الصلوة والسلام و الحمد صورت شریف است و دلیل است و قاع  
مقام خود کرد و ایند مسج سلام چند این کشن و بر این بنیم که قوم را بجهت مال کنند این مسج  
این کور بابت بر همین و در جمع قضایای سرعه که اولی باشد از دعوی و جواب دعوی و اثبات حق  
و اقامت مسج و قبض و اقباض و صلح و تلفات و توکیل و تخلف و کل حاجری فیه الکاله و دلیل مذکور  
در مجلس توکیل حاضر بود قبول و کالت نمود و کالت محلی شد و جابران اقداسه شهره صفه المکرمه  
مرفوع گردید و اقرار کردند و اعتراف نمودند و باین کاسه و ان حقیقه عقد الله  
و بعد القدر و سر فیه حال صبح افزار و بقاء و نقال جمع تصرفات آنها که سره و منقطع که پیش ازین با  
منتهی به مذکور ان دعوی مبلغ بانصد رو به بابت وجه حصه خود را نسبت است تصرف و  
حویلی از روی حساب یا جانفزا و بدست منتهی به بنیم در بنیو لایسم رخدا منتهی به حویلی  
مصلحت کردیم و اقرار نمودیم که بر کز این قرار بر کز این پس بدین وجه است این برای مسج  
در میان و برای دعوی و خصوصیت و این ابراهامه که وقت حاجت شد باشد خارج  
شهر بود ۱۹ مرفوع شد و اقرار نمود و اعتراف صحیح کرد مسج را باین  
بن خیر مروج بن شد و حساب کن سلام نکرد بر منقطع که مبلغ مذکور رو به نقد جدید نوزن باز  
و با و باین که عبارت است تصرف بانصد رو به موصوفه مذکور باشد نماید و ان

نموده

۱۰  
۱۱  
۱۲  
۱۳  
۱۴  
۱۵  
۱۶  
۱۷  
۱۸  
۱۹  
۲۰



کیادت پناه میرصفدر خا فوجدار بر که غفلت و در بر و منقبر امانت است فرار منها یم که کاه و میرفت را اله طالب  
مبلغ مذکور نماید بجا خد و امانت قوم و حج خد و خلد و حجت و حرف و تحفای بمیان حیارم مبارج لبکم  
سید رمضان السلام علیکم باشد  
قبارج منفردیم شهر علی در دارالعدالت العالیه حاضر اند

سید محمد بن حنفی این محمد بن حنفی و خاندان او را با خود شیخ جمال بن جمال ابن سعد الدیوب و خاندان او را  
نزد او تصور نمودند و در سطر حق که موازی بی چهارم است زمین از آن جمله مانده بکلمه هم فصلا و سنج بکلمه یک فصلا میجوید  
چهارم منتهی از قدیم در وجه مدد معاش متعلق است به شیخ از رسول و رقبه موضع جلوی عملی برکنه حواله الله  
مفرد است و از ارض بد کوره هر چه منقطع معلومه است خود قویا بمنظرند که مقدم موضع بد کوره است بطریق  
اجاره کسیر و نمود و نمود و مفرد را هر چه حصه حصول از ارض مرقومه شود و غیب است که رای را بر سه بکلمه چهار

رفته بود و بعد از آنکه منصرف شد و ما باز که حاضرند از قبولیت بنیام محضرند به شیخ خود در آن  
و فائز نگویان بدست دارم چون جواب خود را حاضرند از محضرند به شیخ سید علی است مانند از اینجا که  
دلیل قبول است حکیم تعلیم معمول از ارضه مزبوره موافق قبولیت نوشته شد و اینجا که وقت حاجت  
حجت باشد بارج و سه صد و بیست و دو رقم کردید

مخبره باسم و نسب خود سماه سلام ربیع نبی است که بن سلام سکه روجه سکیمین این کیم کرن این بر منجی سلام قوم  
زکر که وسالت نرف اسلام در یافت و لغت که نویسن سکیمین بند دولت اورا طلبیده عرض اسلام رده  
اول از حصول این سعادت اماره انکس را داد و مسلمانان را بران میان رجع و روجه تفریق مکنند و بهتر  
جموین نام طفل صغیر را که سبب نطفه نویسنند بود و به نعت مادر حکم اسلام آورده شد و حواله  
سماه مذکوره نموده آمد و پیرا و لواحق نماید خارج پنجم شد محرم ششم محرری است

اقرار کرد و اقرار نمود و منبر باسم و نسب خود و سجد بر حسن بن و همه این کتب قدیم سید بن محمود  
در حادق نامه بر منبر و اصحبت بدینها که ان نامه اقبیت بن و مقام ان و شمار ان و بعضی ترکت افعال  
سید و اقوال مسیحی و در لغات زبان سید و حرکات نامه سید و اولی سجد هفت سجد و سجد  
سجد و مطبوع باشد سجد بر می و نیز درم از انجا که بکلمه لایه رحمه و لایه در و دوازده و زرا خنی و  
در سجد خفا و سجد برضا مجلس و لایه و دیگر بگیرند و مواخذة نمایند تا بران مفر محمود و کس که بران  
نیز در لایه سجد حرم حادق مذکور بگیرند و مواخذة کنند تا بران سجد برضا و سجد بر لایه

سرعت غل و طلب رضا بحسب احوال و ملک کمیند و مواخره نمایند تا بران مقرر می شود که پس از آن

تو را بسبب حرم صادق ندور گیرند و مواخذه نکند تبارخ شریف ص ۶۷ منقول است که در بد



اقرار صحیح شرعی نمود منجر بسم بس خود پسند این دال جید این دیانتیه بدینوجه که در صورت  
نقد تمام وزن سکه مبارک بطریق مصارف است از نزد دنان لال من لایحه بن نقد تمام گرفته و در قفس  
و نصف خود آوردیم بقرار انداختیم منافع تجارت مبلغه که در حالت شلوغی و نصف از آن در حاکم  
و نصف از آن منصرف شد و اینجمله که عند الحاجة و نفقه باشد بحضور صاحب در کجای عبد الله العالیه  
تحریر یافت تبایع غره خلل احدی ۵

عبد الله العالیه بن عبد الله بن یحیی که مبلغ لک صد و پیم نقد تمام وزن سکه مبارک از نزد خود حواله  
میانند سایر کار بطریق امانت نموده بودیم درین روز بابت بلیغ استور ضرورت مبلغه که در آن  
موجود بود فوراً بارسال گشتیم و بعد ازین برموده اند که کورج حقیقه و دعوی نیست و همانند دیگر است  
مسطور که نوشته داده بود و این نمونه شد این چند سطر که وقت حاجت سند باشد در حاکم  
العالیه تبایع سترم ربع لک است و فلج شده ۵ اقرار که سلام که اینها بعد از ماه یو کورج  
حسب سکه زوجه بکشانند که کورج بوجه که بکشانند و در مبلغ لک زر و پیم از داتنا سلام  
میلاد بن دیار ارم قوم بهرین بموجب سکهات طلب داشت و داتنا ارم مذکور و سکه بجهت بجهت  
بکشانند و ده بلطایف از فحاش میگذرانند و درین اثنا بکشانند و درین اثنا بکشانند و درین  
تمام و کمال از بدین مذکور و موافقت بقیاض الهی و قایم یافت و تمیز که گذشت از برادر و از برادر  
خود که با همقران مذکوران با همقران مذکوران از بدین بجهت بجهت بجهت بجهت و در  
دعوی بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت  
و پنجاه و پیم صلح نموده و در افضی شد مبلغه که از این سکه گرفته و در قفس و نصف خود آورده  
و در مجموع لک صد و پیم و خرد بهرین که در اندام و بعد از اینها با همقران  
من الوجوه حقیقه و حضوریت و شهادت و نیز از فرار کردید که اگر شما در این حالت  
با فاکت و اسمی است و اینجمله که عند الحاجة و نفقه باشد بحضور صاحب در کجای عبد الله العالیه  
فلج شده ۵ اقرار کردید عبد الله بن یحیی و سکه حقیقه چندین و با سلام بن مبارک  
برینوجه که منصرف با مسماه زور ادت است و با دت وجه بکشانند نسبت خود کرده و بجهت  
حاکم لای بطریق رسوم باور داده بودیم و درین سطر که منصرف شد و در این سطر که منصرف شد

اقرار کردید



حاجل مذکور را از مشایخ و بزرگان گرفته و در قبضه تصرف خود آوردیم من بعد مراجع وجهه از انجوه و  
مذکور است و بنامده انجمن که بفرستد الحاجب بنده باشد بفرستد من بعد مراجع وجهه از انجوه و  
فحوائی این تذکره مینویسد و محتوی است بر اینکه شیخ عبداللہ ابن عظیمی است  
بن محمد بن علی مال الله فی قضاہم ان علم فہم خیر از انجمن مذکور و حق خدمت کواری معاف  
نمود فہم نام غلام ملک دارالحجر را خود را مبلغ چهل روپیہ راجع الوقت کہ در عرصہ مدت یک سال  
نہدیم کہ بجا آورد بعد از ادا می ز ملکون از قبضہ عہدہ بر آید ملکون ضرور بنیر ملکون خود و مقرر شد  
این کتابت را از ملک قبول نمود و انجمن مقتضای شریعت و طاعت الہی است او نیز بخاتون و در ان  
مبارج بنفتم شد و در قبضہ ۳۳ مرقوم گردید ۵  
مخبر ہستم و بہ خود یکرم و در دارالعدا  
بلکہ الہ اما و حاضر آمد و بر طبق مضمون کلام حاجت بیام اسحق رفتہ بعد از ان الہ العالی را قرار  
نمود و بیکہ بہ شمار نام غلام ملکون خود را برد کرد و اندیم تا دایم کہ مقرر شد خباب ہستم و در غرض  
خبر اوست نماید و بعد فوت مقرر شد بر مذکور از او کرد و چون سیر از اوان و میراث ملک  
شد و نہ انجمن کہ سفند الحاجت حاجت شد بارج تم شد و محکم ہما یافت ۵  
قرار داد محمدی بن عبدون و حدود بارج نوز و ہستم رجسہ بہ من منط کہ عاریت کرد از نوز  
بن جمال خان بن جمال خان قوم افغان تم قبضہ شہر الہی و دیگر جنوبی کہ قبضہ اول از وقت لغو  
و قبضہ ہم ہم بہ بن ملک است بعد نام ملک سرونہ ملک ملحق ملا و بعدہ استعمال مدت یک سال  
و بعد از ان اسنہ دلو نماید انرا الضمان نفیجہ ملک انرا سلیم شغیر کردہ تا رباوہ و نقصان  
بہر ملک است و اگر خدا نخواست باشد نقصان تا بن شہر تا مستعار لاجن کرد و لازم ہست  
مقرر شد و لازم آید از ہمس جواب بر این عاریت نامہ کہ مقام احضار کنند بجا و در دارالعدا  
الکالیہ بارج مرقوم بنفجہ شد ۵  
کہ قرار بدیون خبر و بن مرقوم کہ بہر بدین وجهہ کہ مبلغ  
نمودہ و در یک نام لژی راجع الوقت بایم بر مال حراف بر ذمہ مقرر لازم الادا است کہ بلا عذر  
ادایہ باید نمود و بہر کہ لو قوم کہار اعتراف آورد کہ اگر بدیون مذکور در ادای مبلغ مذکور  
مطابق عہدہ کہ مدت ۳۳ ماہ قدر مدافعتہ اجمال نماید مقرر حکم دہ است مبلغ مرقوم بہر بلا عذر  
حجت و اہل سازم و مقرر مستطور کہ حاضر قبول نمود خابنہ مذکورہ ملا بارج عہدہ حاجت و در دارالعدا



سمت رقم یافت

سمت برقیم یافت  
در دارالانضباط علیه الله اما و حاضر آمد که با پیام این بن مبارک و ایل شریف  
سلام و بیعت کتب ایشان بن مادر و این پیام سند و میرا نیز خود حاضر آورد و گشت تا نیمه بن مادر و  
سلام برشال و در حاضرند بر محضرند و دعوی کرد و بنیوجه که موقوفه مذکور من حاضرند مبلغ یا نقد و دیگره عالمی  
نزد این محضرند امانت گذاشته بود و این محضرند امانت فرموده قبول نموده انحال من حاضرند و کماله  
طلب میکنم قوم از این محضرند میکنم که بمن حاضرند بدید که انرا و کماله قبضه شری نموده بموقوفه مسطوره خود تسلیم کنم  
این محضرند نمیدید چون جواب دعوی حاضرند از محضرند پرسیده شد انکار مطلق نمود و با این که حاضرند  
کواکان برای اثبات مدعا او طلبید شد حاضرند از اقامت شده عاجز آمده طلب قسم کرد و بران محضر  
ند اطلب حاضرند قسم برای انکه این خیر بطریق قسمه خارج عمره شریفه فلیع شد

جميع امراي و عظام و خوانين ذور الاخر ام الذي سوجه اسما هم في خواندهم بلي حاضر امده بمصدق  
 كبريه و اخطوا اباكم فشمع باله نمودند راسه نب و متفق كنند بصديق جان و دل در حالت تعاد  
 و جميع تصرفات قوايه و فعله با نواب فلک خباب قدس القاب وزير الممالك عمده الملك شجاع الدوله مهراورد  
 بر ميمنه كه مهابدين از صميم دل و منافع ضمير و رايه مصلحت نواب وزير باشد حمد تمام مقدر سازند و از  
 خلا در مصالحي امور نواب موصوف منصور باشد منفر و منفر كنند كه در موصيت ملوك و نواب بصورت موصوف  
 بنفر منفر كنند كه بصديق ظاهر و ظاهر ازم رافت و عطف با بنده مندر و ملوك داده اخلاص مندر رايه مصلحت  
 خاطر ان باشد سمع و توجه نكرانه ملوك دارند و قبول فرمودند كه اكثر احكاما را در طرفين شجاعت  
 قسطنطنيه بمان آمده بوقوع امداد و از دخول زمره اسلاميان و مسند ايمان گفته باشد خياجه حجاج  
 لغات و عدول حاضران مملوك كه قسطنطنيه را طرفين ميشنند بر خويار كواه رفتند تباريح هبم حبيب  
 شجر بيافت اقرار شده به نمود منجر با هم است خود سمع منجر باه اس كمال منجر باه  
 بر بنو حبه كه شيخ موصوف محمود بن محمود كه وليك ناست الكمال است مشقات غصه است شاه سلاطيه باه  
 منكر است ام الدين بجان ابن نور الدين بجان در جميع امور و محال و خصوصيات متوكلات منكر است و وكيل مطلق  
 خست و فاهيم مقام ذات خود كروايند در جميع امور و ملوك باه بجز قسطنطنيه الكماله فليلا شجر باه  
 چون وكيل ملوك در مملوك خاست منفر و كالت منفر و كالت منفر و كالت منفر و كالت منفر و كالت منفر  
 تباريح هبم حبيب امير الاول است در عدالت العاليه سمت شجر بيافت فحواي بن روم محمود

مفتی







برینفعی که وضع است و طاعت را در آنجا میگویم لهذا که با سببهای دادن مملو به خورد مردم و وضع که جمیع مملو به مرد  
مذکور را محقق نموده باشد بوقوف بر ازان و ان رتبه بوقوف و لالان و استبان و استبان مملو به  
حاکم و ازان و طرف میسرات بوقوف بشهرت و از خانه و جبه از محو بل منون خود کافیه است که ده هم حرم  
مموده یک حصه بفرزند آن مملو به خورد و یک حصه بفرزند آن مملو به طالع و دادند و چیزی از آن که در بین مملو به  
مکروند اگر احدی از فرزندان مملو به اطهار نماید و دعوای کند که سوای این مال چیزی در دست نیست  
مسموع است باینکه باینکه بطریق صورتی است تعلیم آمده  
شرح چنین اندرین صورت که زید است و دست محمود و جعفر و حالا چند مکه اراضی در ملک خود به غیر محبت  
مکنت بطریق عاریت داده بود از وفات زید مرور زید از دست غیر مستغیر قباله سراسی اراضی مذکور  
طاهر است که اراضی مذکور به وجه محمود مذکور که را الله منت احکام دارد و کوه است جان و شهادت  
لوحی و امجد است حسن بیع نموده است با الله نام زوجه محمود مرور را الله منت احکام است بلا حد و حجت  
زاید است و در قباله مذکور قوم و ملک و مردم کوه و حله شاد شد مذکورین و نام و استغیر صاحب ملک  
نومر شریف و حالا که سرکار او اندر قوم است و قوم زند که صد نوع است نوشته و مترادف در حدود  
اربعه میسرات نوشته کند و در طول و عرض که سر خراب است در سبب قباله مذکور میسرات  
بابا طالع سوا الوحد وال  
چه منفیر باشد علما این و مفسران شرح مفسران اندرین معنی که زند  
مستند است اول محمود بم جعفر سیدیم حالا و چند بله اراضی در ملک او بود و بعد از چند می زند  
وفات یافت و وجه محمود مذکور اگر خواهد که قدری اراضی مذکور فقط بذات خود بی مداحی و استغیر  
سرمایه بر لور آن شود مع نماید بیع مذکور و قباله این صحیح است با ما طلب غنای و حردا  
باینکه سید کل سید مذکور و یکصد و نود و چهار مسکن از حوزة النوبة المقدسة امارت و استغیر  
شوک و شیمت شریک نواب و الاحباب عمده الملک خاتونم نوابه خان مملو به نصیر حلیه  
تمحمد خان ابن نواب مرغان مملو به دارالقضای ملکه الله امال عیدان خان مملو به شمس و استغیر  
سود صح که به خیمه طاعت را در آنجا بلا اکره و اخبار اقرار مغیر و استغیر است صحیح است و مذکور که در  
بین خدای خود و ثبات غفل و نفاق است و خود سیدیم برضای خود از نقد و سبب مملو به و غنای  
خود که بلا شکست مغیر و در قبض و تصرف مالکانه خود و استغیر موجب اقرار و غیره از محمد مرغان

بود



[illegible]



نواب بیج الدوله بهادر که همراه شاه بر سر سفره بودند شهادت صوبه با اتفاق نواب بیج الدوله  
باستقلال تمام بعد از مدتی صورت سند قرار یافت ملا محمد کور بخش مفتی و نایب سفیر مانده و همراه کتب  
همراه شاه را به منفعت کریم داشت معلوم شد که ملا محمد کور در مقدمه زریخت خود و مقدمات تفاوت و اختلاف  
در دانه بندی و در نوبت جمیع خرج چه صورت انفصال نموده بده و کار و هر کس درین دلو و سند و کار  
و فاضل و حساب جمیع خرج و غیره در میان نوبت و اطلاع بدار و هر کس در صرف این مقال و صورت حال اطلاع داشته  
باشد که او ای خود برین کاغذ ثبت نماید که بعد از آنکه ما حور و سفیر انکس کور غلام بود که

چون حال شد که ملازم حضور ایم از حضور نیکو فایه متعای همراه نواب خان غلام تقی و الله خان مهار منفعت  
الله باد شده بودیم و پروانه بخواه ماه بهای از ان برای شکر سوال و پروانه بخواه است برار رویه علی  
از حضور بر صوبه مذکور تمام نواب صاحب موصوف او بودیم و جاید لگو بخواه مذکور بابت ماه بهای نوبت  
علاقمی بر نایب تمام و کمال برضا و رغبت خود بر محصول حال و بقایای بر کس معلوم گفتم و آنچه از محصول  
حال و بقایا بر کس مذکور زواید بخواه باقی بر اید بر کس سکندره بکیرم اقرار نمایم که زواید بخواه از بر کس  
موجبه که بوصول میرسد باشد از غایت زنجار کفره باشم اگر بر تقدیر منجمه بخواه مذکور و بر کس باقی  
و غیر آنکه بخلاف صوبه از حضور بدبران مقرر شود از نواب صاحب سمجوه در مقدمه مزاحم و منفعت  
امواخذت و سمجوه و زحمت و اطاعت حضور نکند و با هیچ یک برود و منفعت منقوش باشم در مقدمه بنده و ملا  
لواران بنده که بنده باشند گفتار اسلامان مصحف مجید و خدا و رسول را در میان میدهند که از قول از  
تفاوت شود

نکته حفظ الله خان و لور زحمت خان منصبدار سرکار والا ایم چون خدمت  
دار و نایب محال بر تقدیر و عساکر کار کا بهی مرضا فقیده الله ابال بموجب سند حضور بر نوبت  
معا فایه بنده در کاره مقرر شده از باران حضور متصدیان خالصه شریفه اقرار نمایم که خدمت بر نور  
بلا بخت در کس بر داخته و فیه از دقایق خرم و هوای بی غیر مرعی نگذاریم و محصول حاصل  
چند و هم بضایط مقرر و قاعده معین بجوی امان خود داخل مسکن شود و این شخص نماید از امور  
مفصل در آمده و داخل خزانه عامه نمایم و احتیاط تمام بعین ارم که دایه و در می بدون سند و بوی  
خرج لغو و بوی الحوجه در مال سرکار و الا فوش و فز و گذشت نمایان نماید و در کار و بوی محصول  
سرکار و الا فوشی نقد بکاریم که آمدن روز بروز را که خود از بود و اگر آن و بوی زبان سکون بنده



7. *Leopoldo de la Torre*



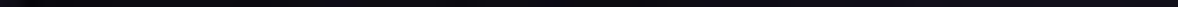
رسیدار مع مذکور که مصدر رفته و فاش شده اند حاضر سازد و الا در صورتیکه این کتب سرایه شد خلیف فترت  
خواهد سوخت این صورت حال ۵ چون بموجب این کتب لا یموتوا الشهادت و من تلهمها فانه اثم فلیه اذکر  
ساعات و تمان کوهی از جمله میای است نیاز این سوال مبلد و شهادت بحق میخاید اصفو العباد میراث و از  
سادات الام و مشیخ عظام و فیوض السلام و موایا و ذوالاخرام و جمیع کافه امام از خاص و عام منوط  
بقصه ملازم بر بنیمن که بر سر یک شماره است که منزل حویا معلومه الحنفی و در این سایل در قصه مذکور  
متصل حویا سیخ فزید از اخبار نویس واقع است برگاه این کمین عباد الله بسبب در کار از و طین جدا شد حویا  
مذکور عاریت محبت سکونت حواله ام و لوطان ارفغان که متعلقان خود همراه دانست و جهت ارامگاه عیال و اطفال  
خود جایجا بر این مکانیت عاریت نامه نویسنده که غنای حاجت حویا را خایه کرده بریده نموده رفته بود  
درین روز که از حق در وطن رسیده موافق قرار دلو مطر طلب حویا میباید ارفغان مذکور زود و تعدی بنویسد  
بر غمراید بر نور ازین حال و صدق انفعال الملاح و اکامی باشد حسه الله کوهی خود در ذیل سوال نامه است  
نماید و یا نوشتن اجازت فرماید که غنای ماحور و غنای مشکور کرد و چون او ای میباید  
سریه سعادت و تمان کوهی از جمله میای است نیاز این سوال مبلد و شهادت و من تلهمها فانه اثم  
فلیه اذکر سوال مبلد و کوهی سیخ مبلد و شهادت بصدق میخاید از فاطمه لکس محله مسماه مذکور  
کنهرا لایف سلام دی زوجه کتب سیخ بر بنیمن که مبلغ بله را در وقت صدور و یک سکه راجع الوقت است  
میخاید بر اندام که خسران من سائل بموجب شکات نمود و بر سر و ماله برای این حاجت ارم حد و فرمود  
مومن قوم کنهری واجب الا و الا لازم الا افعال در حالت طلب زرع مقروضه مذکوره بدون مذکور  
نایب ماسیج بهر ای لور و خیاجه کلا برای مذکور سلا که حد مومن مرقوم باشد من سائل جهت اصل زرع مقروضه  
مذکوره در جنوبه کو توانی که بر کنه فید موده بودم مومن مذکور جنیری کوطرف رشور کلا کلا و آتوه  
جز خوه کلا برای مذکور باشد بدون انفصال معامله از قید خلاص کنانده نهجانه سر و انفصال و کلا برای  
مذکور کلا برای و مومن مذکور مومن سائل مده کفشد که در خانه من آمده است میخاید نقد هر دو شده از  
مانان رفته نمکات مرقومه حواله مایا کن و راضیه نامه نوشته شده من سائل بر بنیمنه سلا بر کلا قبایل مومن کلا  
بصدق این سوال و در سیخ انفعال الملاح و اکامی باشد کوهی خود برین قریه کلا شش شش و کلا خود  
نوشتن مذکور برای نوشتن آن بیکر اجازت دهد که غنای ماحور و غنای مشکور کرد و چون او ای میباید

فان غلط



فارغ خطی باسم مرتبه محمد یار ملک لک بر درایت علی جان از سرکار خدمت لایف فوجدار می برکنه گواهی که از منصفیت  
الله ایا و محال جائیزه که مقرر بود و محاسبه و مه خود را انفضال نموده فارغ خطی مکرر کرده و رفته مرخص شده که محاسب  
که کار بندیده میرز حوم تا بر تو بعد از گشته شدن مثلاً الله محمد یار ملک فیما او از روی مجموع خرج  
سیزدهم رجب الاول گشته بموجب اصل خبر سبط سکه لال قانوگونی در حضور انفضال نموده و زر بکنه از روی بای  
مجموع خرج سوای هم هزار روپیه که دمه فوطه دار است و آنچه از روی بدر نوی مجموع خرج بنده منزل مسطور واجب  
بر اید و ام دام بلا عذر و سرکار رسانیده امحال هیچ مواخذة بامثال الله در میان نمانده لهذا فارغ خطی گشته و  
شده متصدیان حال و استقبال کرکته سرکار و صوبه الله ایا برانند بوضع بیست که یک مکه عمل کرکته  
مذکور بموجب اسناد حکام سابق در وجه مدد معاش متعلقان سعادت نایب نجابت و سقا سبطه علی مقرر و  
آنکه نظر بر استحقاق آنها جهت مذکور سیزدهم رجب امحال و برقرار داشته شد باید که موافق معمول در بیم و  
نصرف آنها و اندازند و بوجهی من الوجوه مزاحم و متعرض نشوند و سال سیزدهم و طلبند که حاصلات از وجه  
میشد خود نموده و بعضی خسری دارند و  
حواله الله ایا از اندامی فضل و نفی ۱۶۹۹ فیما بعضی من مبلغ هزار و چهار صد و بیست و سه روپیه که مبارک  
جمع سالنام همه جهت از مال و الواجب سایر حیوانات مابعد و خام بقوه مثلاً الله مقرر و محقق باید که مبلغ مذکور  
قطر نفی بموجب قبولیت داخل خزانه سرکار میوه باشد الله تعالی در قوتها تفاوت و سخاوت و سخاوت نماید  
نارنج سیزدهم شد و محمد علی ۱۷۰۰ قلم شد و  
قوتها ربه جمع سلطان پوره غیره عمل کرکته سیزدهم الله تعالی  
بکرار و بافند و با نروده روپیه مابین فضل و نفی ۱۷۰۰ فیما از مال و سایر حیوانات سوای الواجب موطه خانه  
بقبولیت محال رسا کس قصه مجموع ملک که محقق باید که بخاطر جمع در نزد و برداخته از دیار و الواجب موطه  
مذکور و لواحق پوشیده در محال و کسین سکون خود را ضعیف داشته اند و تخم و تفاوت نماید و الواجب  
بزرگوار موافق بایست برکنه فصل بفضیل بموجب افاضل عابد سازد خدا انکند اگر کسی وقت سحر و جادو  
بعد تحقیق مکرر نماید و بی سر و روی بعد خود ننساید و  
لاقرار نامه باسم کریم ابن رحیم الله  
چون او را عیال و فقره سرداری و سایر عیال و خدمتکاری نوکر داشته شد باید که روزی و شب  
در دست هر وجه خود حاضر و سهرم کرم باشد و در هیچ کار عذر و حجت و جلد بمیان نماند و جادو  
مخول خود کرم کند از عهد و بی جواب کرد و بر خصیت بزرگانه مرفوع و لواری ندارد و در صورتی که







وفاقیان سبادت و امانت رسود اخفاد هم و ان حشمت و کونک نو نهال حد فقه حلال نعمت الالهی  
و نازه کمال مکار خلیل الاهی شمره چمن بکلی رفع لاهی صخراده سحر القدر رفیع المکان و ذوالحد  
خالقین محمد صادق خان عرف میر میر علی ابن نواب ابرام الدوله محمدا ملک میر خرم مهرار  
میر میران ابی الخجسته بنی نعمت الاهی برای امر کفاح که عجم است برای موکل مذکور خود و  
خفد کفاح او در او و بر نفس نفس خفقه که می گوید صدف بحر سالت و نجات و در غر  
در عزت و حشمت رنده اولاد قبول توکل کلس ال رسول ذریه و است و هم سینه کان قدس و اقبال  
ذو روار الشکر و ثبات جاده جلالت همه حد فقه امارت و صلت سحره هم حشمت و جلالت  
مهر النبا بکیم نیت سحره امرای خالفتن نواب فلک القدر مع الفات خاقانم چهار الله خالفتن  
نصر خلب در بعضی فیرین مشرودین مبلغ چهار یک و سیه که نصف آن هم یک و سیه سره حد تمام  
نورن که راجع ابوف منحل ان نیت معجبات و فلان موکل و شرافت نیا سنج عبدالله و دلشخ  
فیر و زک و کلبه است که از جانب سماء مذکوره برای امر کفاح اول شهادت شایسته من الباعین الکاملین  
و الباعین بجمع و لیس از حد سنج رنج و نیاها سنج علام علی نفس عقیقه موکل مذکور خود  
زنی و کفاح سرخ و او در بدل فیرین ممنوفین به محمد صادق عرف مهر علیان نایج مرفوم را و من الباعین  
مناقدین خفد کفاح منعقد شد و استجاب قبول در مجلس خفد مسیحه او و کفاح صحیح است  
ما قد صی السبل الشریه و الاخلاق و الایضا الطريق المحبه و الايمان و مع فلات کفر  
بکسوف الذین العدول و النقات الذین خولتهم فی حاشیه و لا یفک المشرود مع مرفوم  
خارج است و چهارم شکر سبحان المعظم ثم اخبر بوس مهمبت مالوش و عالم مالک و سحر  
مطابق ۸۴۰ شمره علیه و الیه الالبون و صبحه مکرز امله الزمانه ایجاب کنه در مدخوله  
مکرز که ان باشد ان مکرز در مکرز سماء مذکور است  
الحمد لله الذی

خفد کفاح و کفاح الفلاح و سبیه فی الاسلام و فضلا و فاطم و ممرانین البجالات  
و الحرام و ممنوعه النساء و الامام و حصصه شکرش و الامام الصلوات و السلام علی خیر  
الامام محمد المصوب الشوام و العوام و الاله البر و الکرام و اصحاب العظام اما بعد سبیه بران  
ارقام محبت و احکام و بافت ترفیم این کلمات سرعه الاحکام امله موافق انبه کریمه و انلیجو



[illegible]

الذی جعل الفلاح فاصلاً بین الجلال والحرام والصلوٰه والسلام علی ربه ووالدی جعله  
فی السلام وعلاله واصحابه واحمین امانه بعد این ذکر است در بیان ائمه حرم مطلق منجبه باسم و نسبت  
مسیحی قمر علی ابن محمد رشید ابن عبدالمجید شهدا و یحیی بن عمر بن مکی بن منجربین باسم و نسبتها  
مسیحی بن محمد ابن نعمت الله ابن محمد صادق و مسیحی رسول خان ابن کریم خان ابن رحیم خان در  
و آثار القضا بانی بلده الله اما بعد الحرام الشرح الشریع الذی شریح الحکم فرحمه صراحت  
طاهر نمودند بدین وجه که مسیحی اسم برکت است و خوانند آن را بن محمد صلاح خالص  
ابن وراثت و خوانند برکت صالح خالص منظر سلام و کرامت مطلق نموده برای فرار از  
و مقرر نمودن مهربان خان و الا نشان علی احسان خان امیر محمد خان ابن مسیحی فقیر الله و شایان

مرفوعان



مرفوعان منفی الفظ والذی مطابق لظہار مسیح قمر علی وکلیت مذکور لغات شہادت نموده خانقاہ اہل حق  
احسان خان کہ فرمایند حاضر بودند سر فرامقبر صحیح بر سر منبر مذکور ذات مسماہ مذکورہ بعینہ صلیب  
تکلیف رویہ سکہ خانقاہی جید راجح الوقت مہربان از کتب رویہ سکہ خانقاہی معجبات و نمان  
ان ہم کلہ رویہ موجدل حماد و احد و مہر الارما و دعائیا با صحتی کہ بعد بزمہ خود قبول نمودم و ذات مسماہ  
بذکورہ کفاح شرعی خود در اور دیم و مان و کتب طہ محضہ اشخاصہ العدول و النفاہ بتاریخ ثبت دیم

201

شہادت حسنہ قلم شدہ  
تاریخ خود شہر ربیع الاول السہم سحری اقرار نمود و مہر مہر  
بہر سیدان باشد و اقبون وجہ کہ مسماہ نجم النسا بسج الداد بن سج صدیق لا یرکے حور  
و در عقد کفاح شرعی خود در انور و کمال برایت اللہ بن لغات اللہ محضہ خود قبول الشہادت کہ  
بجای قبول متعاقب بن سلاما معینہ بن کفاح منسج ملہار رویہ و کتب بتاریخ شرح سلطان نور بن ملہ  
سلطنت از ان معجرات الایلاف المطالبہ و الباقی منہ الموجدل الی اسماہار الکفاح موجدل شرط مشہور  
معروفہ شرط اول الی تاریخ مذکور بر منلوکہ مذکورہ ما دام کہ در کفاح او باشد بحکم ضرورت زن دیگر نخواہد  
و ہمیم انکہ روح نہ از وجہ ہزار از شہر قدر و عصب نموده شرح ضرب و کشت خان ملک کہ اثر ضرب و  
جراحت ان بر خصوی طرا اعضای او طار کرد و سیوم انکہ ما کج مذکور از نزد منلوکہ مذکورہ مدیک الی بلای  
میتوانی بچنان صفت نماید کہ در نیت نقطہ و کشت بقدر کفایت بوی رسد و منلوکہ مذکورہ بسبب و قوت  
کمال از ان امور مذکورہ حاضر شدہ بای خود را از حال کفاح و می برابر و چہارم انکہ شوہر مذکور با وجود معیت  
تقریب منلوکہ کسر کہ رسم است نگاه ندارد و این کفاح صحیح مطابق الشہرہ و الاعلان بالاطریق  
و لا کمان بدار العدالت مرفوعم کردید  
تاریخ خود شہر ربیع الاول السہم سحری و دار العدالت الغالب

حاضر اند و زینب خداداد بن عبد الواحد جلیل خود و حاضر اور و مسیح رحیم بن کریم بن حلیم را و حاضر  
نزد شوہر و بی محضہ بنی و عوی کہ در بنو حہ کہ محضہ بتاریخ دہم جب المرجب ۱۳۱۳ فی حاضریہ و در عقد کفاح  
خود در اور و بود مدت لمبات کہ محضہ الفس من مدعیہ نفس خود طلاق حرام کرد اندہ و بالمرہ حال  
از لہ و وجہ کمال من مدعیہ مراحم میشود او را منع نمایند چون حوائص حاضریہ از محضہ مذکورہ رسید  
محضہ مذکورہ از طلاق دادن انکار مطلق اور و بتاریخ از مدعیہ طلب شہود نموده شد و حاضر اور و شہاد  
بن خان الدین بار محمد و میر اللیق بن میر و اتق ملو و انہما منفی الفظ و المعجبات خود مدعیہ مذکورہ بروی محضہ مذکورہ



گواهی دادند که حکم نموده شد که مدعا علیه برپا شود من بعد بر دعوی روحیه مراحم جان برعه ندکور شود  
و این خط که تا به حال سند باشد تاریخ ۱۸۰۸م شمس و تقویم ۱۲۲۸م هجری قمری است  
المطهر احمد روز شنبه حاضر آمد و علی بن احمد و جواد و بانو و سماء حنفیه و سید محمد حنفیه  
مکروه خود و ملا و باطنی و مدعی استقامت یان و لفظی است سهاری و ابی خود و اولاد للاق مثله بر خود حلال  
کردند و از خود جدا ساخت و سماء مذکوره نیز اعتراف آورد که مرا لیب روحیه حق مهر و لفظ  
عنایت از روح مذکور هیچ حقی و دعوی نیست  
این سید بدرالدین کانی قصه بلگرام ام اقرار معشر منجم بر میوه که ای باطنی حلالم زکر را باطنی  
مرصع و طلا و نقره سلاح و نقد و غیره و کثرات بابت آمدنی بر کله سیولام و معامله راجه بر می  
و بر کله مینوی و بیج نور و غیره محالات تعلق نخواهد رساله سید جمال علیخان و حساب سوار و غیره  
بابت حنفیه سماء رساله مذکور و طرف حساب و بیعت فصل علیخان و حساب رساله سید غوث حنفی که متعلق  
منتهی بود و دعوی و مدار حنفی و ششم تمام و کمال از شمار ام مذکور نموده که در حال حاضر در لوجیه موجود  
باشد که ام مذکور در از فرزندان او در هیچ مقدمه مرفوعه یا لیدر دعوی خصوصیت باقی نیست نه مانده از  
تایید الحال من یا فرزندان من در هیچ بابت دعوی و مواخذه در هیچ وقت در پیش از بیم آن دعوی باطل  
و یا مدعی مطالب خواهم شد و اگر نوشته شود از شمار ام مذکور بر پیش معترف بر این همه جهت باطل است  
سایران اینجند کلمه بطریق فارسی خط نوشته داده شد که خدا حاجت کند باشد تاریخ پنجشنبه اول  
بکر اردیبهشت و بمقدار چهار فرسخه الیه المقدره صا جها و الصلوات و السلام و الحکم و در این  
نسخه شکالام این بر لسن این بر توتم قوم زکر ام اقرار معشر و اعتراف صحیح بر روحیه مقام  
که چون با میر عبد الشکور دعوی تمام مسیله بر لسن از چهار و غروب طریقت منافع حصار منافع  
راوری میر موصوف و خاندان میر موصوف جان مهال و ششم از تمام و کمال معترف بر روحیه مقام  
منتهی ملا میر موصوف بوجیه لوجیه و دعوی و خصوصیت باطنی مانده از لسان باید و دعوی باقیم آن دعوی  
باطل و من بدیج نطق ششم و هر طواری میر موصوف که نزد من موصوف فروخت گردید  
باید الحال از این موقوف او بری یا تمکین نزد من موصوف از من موصوف باید باطل باشد سایر آن اینجند کلمه بطریق فارسی  
نسخه که در این حال سند باشد تاریخ پنجشنبه اول صفر سال ۱۲۲۸م هجری قمری

۱۲۲۸



از صدر موکل تفویض یافته مرصدها را برای وصول فایده سالانه ۱۱۶۳ فصلی محکمان و بندها بجا می آورند که موکل بر سر  
دنه خود کرده و وصول نموده بکار رساند موکل در بمقدوره انکار بسیار میماند و در آنجا که زیاده و منه خود نمیدانم  
که تا بمقدور وصول رسانیده بکار رساند و خواهم نمود و جواب سوال بمقدوره بنده روز میماند تا از حیاچه  
از جنس خرمیان مبارک موکل اعطای شد که در مقدمه باقی موجب گفته مرصدها را در محاکم جمع محکمان نوشته بودند و وصول  
خواهند شد بکار خواهد رسانید و آنچه بکار خواهد رسانید بکار است و جمیع از موکل تراحت نخواهند  
از قضا که مامور است که در سطح حاصل فرزند شود که زیاده و منه موکل است یا بمقدور وصول  
در چه موکل در آن بکار رسانید تا در آن حال مرصدها را بکار در بنای حج مواضع میماند تا از حیاچه و نقل  
صلح نفع ملک خان از بکار خالق عالم مهادر شرح و سطح حاصل آنکه محاکم جمع موجب گفته مرصدها را نوشته بودند  
زیر آن ۱۱۶۳ فصلی آنچه از موکل رها باد واجب الادا و سرانجام باشد یا بمقدور وصول نموده بکار  
رسانیده و بقیه خود را بماند از جواب خالق عالم بهادر بکار تراحت است و نخواهند شد محال بسیار  
بکار سر حد است و بقیه مردم خوب و معتبر در ایجاد داشتن ضرورت در بنای چه مرصه باشد و با افعال  
بمردم زیاده از حضور قسین خود بعد رسیدن آنجا موکل مقرر ضرورت خواهد داشت و نگارنده نشسته و بکار  
رخصت خواهد نمود مصالح خلیه برای تهیه مقاصد و احتیاط ملک ضرورت هم ضرورت است  
چون چاکلایان و چند ضرب محله و دو صد ضرب خرابی و چند فسخ بان از بکار منع موکل شود  
صراطی خانیست که مردم بسیار بر آن است و نصیحت آنها معاف باشد بکما به ضابطه نو ملازمه و هم در وی  
خواب ملرود و منتهی تا سوای در پایه پلایت خوب بزرگ به بماند مرصدها را در بنای  
از فشاری و منتهی تا بی رساله موکل بدون دستخط بکار جاری نمی نمایند سطح حاصل فرزند شود که موجب  
ضابطه مکرر خواهد بود صلح ملک خان از بکار منع موکل است و از بدین خواه  
نیافته او قاتل به تصدیق نمیکند و از بدین جمله در قیوضات که بر محمد ملکین خان بهادر نخواه شده بود و بعد  
بکار با تصدیق و وصول یافته قیوضات و پروا بجا بماند و حال موجود دارد و از بدین خواه  
بر پایه سابق مقرر است و خواه ماه به ماه از بدین بر محاکم حساب خواهد بود که محاکم جمع در بکار  
حاضر باشد و خواه مردم رساله موکل که بنام زین العابدین خان نخواه شده بود و از بدین خواه  
وصول رسیده و از بدین خواه که وجهه بکار از آنها بر محاکم حساب خواهد بود و از بدین خواه



چون نموده وجهه مدد خرج می باشد که از سابق در رساله موکل مفید است از همان بخرج تمام می شود  
و چون عیار آن می باشد که در سطح شود که منفعت خان بر لزوم موکل است از آن جهت که بنا و در  
وجهه مدد خرج می باشد که در سطح می شود حکیم منیر و جلیان درم سرکار منفعت موکل  
و وجهه در مانده می باشد که بر محال خبر امانت خواهد کرد و در سطح و غیره است و نیز در سطح و غیره است  
با میند که سرکار از مدتی خدمت نمایند و وجهه در مانده می باشد که بر سطح می شود که در سطح و غیره است  
در سرکار منفعت موکل شده وجهه مدد خرج می باشد که بر محال خبر امانت خواهد کرد و در سطح و غیره است  
تا حال مقرر است در بنیاد برای که داور می کار می سرکار شود و در سطح و غیره است  
بسیار از حوازی بر لزوم آن خبر صادر در بنیاد است همان امانت آمده و مردم سرکار از امانت و در سطح و غیره است  
که در سرکار نوکر شده منفعت موکل شوند موکل می باشد که در سطح و غیره است امانت و در سطح و غیره است  
لکانه در دشت نایب لکانه صادر شود که موافق ضابطه سرکار سرشته از نهاد است که در سطح و غیره است  
موازی پنجاه نفر شهید برای برداشتن خرابی ضرورت تمام نمودن سطح و موافق ضابطه سرکار  
سرشته از نهاد است که در سطح و غیره است واجب العرض غلام و سرکار و سرشته است  
که در سطح و غیره است صوبه امانت و سرکار از امانت و در سطح و غیره است که در سطح و غیره است  
غلام در سطح و غیره است و در مانده ذات موافق که در سطح و غیره است از سطح و غیره است  
شرح و سطح و غیره است که در سطح و غیره است و سرکار از امانت و در سطح و غیره است  
که در سطح و غیره است و سرکار از امانت و در سطح و غیره است و سرکار از امانت و در سطح و غیره است  
چهار نفر شرح و سطح و غیره است که در سطح و غیره است و سرکار از امانت و در سطح و غیره است  
که در سطح و غیره است و سرکار از امانت و در سطح و غیره است و سرکار از امانت و در سطح و غیره است  
جمع چهار و پنجاه نفر است موافق سرکار بر کمال موافق سطح و غیره است و سرکار از امانت و در سطح و غیره است  
محافظت مال سرکار ضرورت می شود امانت و سرکار از امانت و در سطح و غیره است و سرکار از امانت و در سطح و غیره است  
صوبه دار و در سطح و غیره است و سرکار از امانت و در سطح و غیره است و سرکار از امانت و در سطح و غیره است  
سند می حریفه و کاف و در سطح و غیره است و سرکار از امانت و در سطح و غیره است و سرکار از امانت و در سطح و غیره است  
که در سطح و غیره است و سرکار از امانت و در سطح و غیره است و سرکار از امانت و در سطح و غیره است

در سطح و غیره است



کلمه در بیان و خصوصیت این غلام مجبور نماید و اریست کرده تحقیق پذیرد و اگر  
 منک غلام محمد خان مرتبه موضع کلیان پور و غیره عده پرکنه حویله کوثر ارام  
 مبلغ ۳ هزار و چهار صد و هشت روپیه که مبارک بابت فضیلت و ربیع ۱۱۶۹ فصلیه مهمه از  
 سال و ابواب و سایر حیوانات بالبد و حام جمع سالنامه از احوال و اضافات پیش منصفان و احوال  
 خان عالم نهاد و بطبع و نسبت خود قبول نمودم از قرار آنکه مبلغ مذکور موافق برست پرکنه بموجب  
 فصل فقبل و در خزانه سکارهای سزم و خدا بخاکسته اگر کس افت سماعی یا رخصه رویم  
 بعد تحقیق بجزایم بنابران اینچند کلمه بطریق قولیت نوشته داده شد که ثانی الحال بنده  
 شکر بر سریم و بجهت ۱۲ منک محمد طیب اگر ارام ساکن قصبه موافق اجماع و طبعی بنده  
 درین قطعه دار بابت اتمام خود که بموجب فرمان و الا نشان از رقبه قصبه مذکور واقع است بر  
 کانت از ابتدا و فصلیه و واجب است که از قرار فی بکله در سال اول یکمین و در سال دوم  
 یکمین و سال سوم همان و بابت امارت مذکور بن شاهجهان شخص نموده بعد از یکم و در تمام  
 سال قصبه مروزه اجاره داده شد باید که سجا طریح تمام تردد و کتکار بواقع نماید و محصول سال سال  
 مطابق قرار و اول مذکور و اصل ساز و بنابران اینچند کلمه بطریق پشه که عند الحاجة باشد تقبل  
 پشه قول قرارها و بی باسم عبد المجید ساکن موضع کتکار بنور اند هر قدر زمین و مال  
 در موضع سلیم نور از حریف و بیع ۱۱۸۰ فصلیه کانت باید سجا و بی از قرار بیع هم حصه از نامبر  
 و حصه از سکار مقرر و شخص نموده شد باید که سجا طریح تمام در تردد و کتکار قبول باشد و در  
 سجا مطابق همین پشه ملاقات و سجا و عمل آورده خواهد شد تا راجع مهم سجد و سجد  
 صورت بر وفق بایست  
 خیر مکلف محمد باسم و سجد و سجد ملکوت پشادین بر سر  
 قوم لشرعی در دار الفیاضی بلیده الله اما و حاضر آمده و سجا بلا اگر ادانها مقبر و سجد  
 سجد سجد نمودند و سجد که بیع کردم و فرو ختم منتهی است خیر مکلف محمد باسم خود سجد  
 بکلیه این نام که در سجد قوم کاسیه ی کانت هم سجد و کامی رهن یک منزل سجد  
 سجد امار و سجد سجد سجد خود سجد که بعد فوت سجد سجد سجد سجد سجد  
 و سجد این سجد سجد سجد و سجد سجد سجد سجد سجد سجد سجد سجد سجد



[illegible]



[illegible]



قال في عدم فهم القدر السام و فيولا صحیحاً و من قبل ان يعرف ان ابدان تعالین بدان بین و لم یفهم و من قبل ان  
 و بری کرد اندر نبرگی از متعاقبین و من از بعد از برهه قصی و استغناء براه اسقاط و اسیر او بالعمه مذکوره از خود  
 کذب دین اقرار و اذیع و عین جمل و نفس بر ابر بر سر مذکور و بر ابر و محمود و جهان در کتب معتبره  
 نابغه مذکوره ثابت و معتبر است که واضح ابد و کان و لک کله منحصر من جماعه العدول و النعماء براه منقسم  
 سر حمادی الاخری <sup>ع</sup> من الهجرة النبویة المحدثه علی و صاحبها الصلوة والسلام و بالجملة صور  
 محرراف ۵. جرمکلف مختبر باسم و تسبیح شریف این قائم خان این ابراهیم خان قوم افغان  
 که وکیل بانی الکمال است در ضمن مرافعه شریف من قبل مسما بخیار و وجه محبت خان لشکرانده عالم خان براه  
 منع زمین و دلی مسما بخیار مذکور که سر مذکور خواهد شد برای مقصود من و سلیم منع و اقرار محبان در  
 شهادت دین حریز مکلفین مختبرین باسمها و تسبیحها مسیح محمد فایم این شاه محمد این محمد  
 نایبها و باسمها و تسبیحها و این کتب این الله داد و در دار القضا می بلده الله ایا و حاکم بلده طالق و در  
 ملاک الراه و اخیار و کمال کمال مذکوره اقرار معتبر و اعتراف صحیح شرعی کرد بدین <sup>ص</sup> و فرمود  
 منقره مذکور و کمال است جرمکلف مختبر باسم خود مسیح بر نخب که این کمال این دین مذکور  
 کمال سیری بانی و دوسری یکا و تمام یک منزل حویلی کمال مذکوره خود و کمال که تا این زمین مبالغه  
 سرعه لا تصرف بخیری و تحت تصرف مالکانه موله منقره و تسبیح یک قطعه زمین بولش شمال و جنوب  
 موله نامرد و از جنوب به مقننه در سه بدلی و در شش و او خرم و موله نامرد و بولور و بولور و بولور و بولور  
 واقع اندرون بلده الله ایا و شریف بولور و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور  
 سن متعلق بدوار حویلی سید شریف بن سید جمال محمد و حد فروع آن ملک است بر تمام  
 الساب المیزان حد فروع آن ملک است بدوار حویلی مزار السعدیه باریک و منقره و بولور و بولور  
 و حد فروع آن ملک است بر تمام و فروع ملک و فروع آن ملک است بر تمام و فروع ملک و فروع آن ملک  
 و موافق سرعه آن ملک و فروع ملک و فروع ملک و فروع ملک و فروع ملک و فروع ملک و فروع ملک و فروع ملک  
 دارند و شریف و از فروع ملک و فروع ملک و فروع ملک و فروع ملک و فروع ملک و فروع ملک و فروع ملک  
 و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور  
 عالمکیر حد ضرب و وزن الله ایا و مذکور و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور و بولور



[illegible]



[illegible]



[illegible]







بسم الله الرحمن الرحيم  
الحمد لله الذي جعل في خلقه حكمة وفضل  
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده  
والله اعلم بالصواب



[illegible]

مجلس عمومی



[illegible]



[illegible]



پیر محمد این شیر جمال ندین میر نصیر برده موکلین مذکورین منقسمه واجب الاداء لازم الالباق  
برای استیاق وصول مبلغ مذکور منقسمه برین کردم و کرد و داشتم و مال بومال مذکوره بدست این مذکور  
سجل و نمایه بکلیت چنانچه مملوکه و منقسمه موکلین خود را که باران این برین بلاست خیر می در  
تصرف مالیه موکلین مذکورین بود و سبب برشته قطعه زمین که طول و عرض و مهاربت و حدود  
اربعه آن در قباله شرعی مندرج است و واقع اندرون مشعر نو بلده الله اما و محله امیر کج محمدر  
مرسوم مذکوره بمرتبند مذکور تسلیم کردم و باقیاض خود بران قابض گردانیدم و مرتبند مذکور  
در مجلس حاضر بود برین عویله محمدر و مرسوم مذکوره باقیاض من بر این مذکور قابض شدم  
من این مذکور نیز اقرار نمودم که منافع محمدر و مرسوم مذکوره ملازمه خود تا بن موکلین  
مذکورین بمرتبند مذکور سجال و مناج کردم و مرتبست در تحت حوبلی محمدر و مرسوم مذکور  
برده موکلین مذکورین منقسمه است و وجهه حصول آن بالمسابقه در جنونه کو توایه امیر کج  
مقام در دفتر و تقاطع طارت بنابه بیان محمد نسبت ادا نمودم بنابران اینچند طریقه و خط  
مستند نوشته و ادا شد که سند شد بخبر فایح خود شد و حجه ۱۱۹۱ هجری شمسی نسبت بمرتبست  
مستد بال بکند و کبر است این شمار برای قوم کابینه بکند ام اقرار نمود و اقرار  
صحیح شد چنانچه بمبلغ دین و القاب و قبله عده الملک خاندانم بقار الله خان نهاد و نصیر  
برده منقسمه لازم الاداء واجب الالباق است بنابران جهت استیاق وصول مبلغ مذکورین کردم  
و کرد و داشتم بکلیت چنانچه سبب نصیر الدین علی ابن شاه جعفر خویش خواجه محمد سبط  
که نزد من بعضی مبلغ است صد روپیه کرو و بدست دین موصوف و مهارت حوبلی مذکور  
مستند شد و بدو انچه و محله رای دیوانچه ملک حجره سارح عام و یک حجره اندرون درواز  
دریا صحیحی عقیه دروازه طلال حوض است و یک نفوس معقول است و اندرون محله رای ملک  
شاهزاده بکدر و ملک هوامان حوض و وجه بلده و در سبب حوض دروازه چو به که  
طرف غلام کرد و شش استون چو به بازده و در یک بودی حوض دروازه چو به و یک مکان ضرور  
که در یک نفوس است و حوض واقع اندرون بلده که اما و مشعر نو محله امیر کج بلخی به  
و محدود است بدیو که در رتبه آن بنویسند است برین مملکت ملکی افروز و در حوض است







طالعها در تیف بلا الرأه واحبار لقرار مقبره و انصراف صحیح بشکر کرد و بمطابق که در روم و تملیک نمود  
 منقرند کور حقایق و معارف آگاه حضرت محمد علیهم السلام این حضرت شاه موسی این حضرت سید محمد علی  
 سید قطب العظام حضرت شاه جعفر الله الله انادی و پیش سره و حکام و مباح موازی یا قصد در مقبره  
 اراضع افاده و جمله موازی بنقص و بیجا و در غرض زمین بابت حصه امارت مرثیه سید علی سید  
 مرحوم که جمله مرثیه که سید مشهور امارت مرثیه مذکور رسیده و رفعت و خواسته مرثیه سید  
 سید علیخان و فصل علیخان این سید علیار سیم خان مرحوم بعوض مسیح نشانی و سید  
 عالمگیری النصف من الابد الاصل جهات بر و بیله موصوفه مذکور و جمله فرض میرزا و علی و ابوال  
 منعم و مذکور که بر دمه سید علیار سیم خان مرحوم مسطور و احب الاله و لازم الالباق بمنعم و ادو  
 از و و یکر و نه مسلم میرزا علی ابن سید کاسی و غیره نیز زمین حصه خود را را بعوض بمنعم  
 مبلغ بابت حقایق آگاه حضرت شاه محمد علیهم السلام و غیره مع کرده که و قطعه زمین افاده مذکور که بمنعم  
 تارخان این سید صحیح شریعه در تحت تصرف مالکانه خود داشتیم و اقل است در برابر و شایسته و جمله  
 دودمی بور و محمد و اولاد سید محمد و اولاد سید محمد در این ملک است زمین مملو که حضرت شاه علیهم  
 مذکور و غیره در این ملک است زمین مرثیه نور علی ابن مرثیه محمد قیاب ابن مرثیه شاه قیاب که بمنعم  
 هم صد و بیجا و در غرض اراضع مقصد و بیجا و در غرض زمین مذکور است الله الله بمنعم و جمله این ملک  
 براج سام که در غرض اراضع مقصد و بیجا و در غرض زمین مذکور است الله الله بمنعم و جمله این ملک  
 مذکور که الله الله مقصد و بیجا و در غرض زمین مذکور است الله الله بمنعم و جمله این ملک  
 شریعه این دلیل قلیب و تشریف و بیجا و در غرض زمین مذکور است الله الله بمنعم و جمله این ملک  
 و از بد و شریعه و اراضع مقصد و بیجا و در غرض زمین مذکور است الله الله بمنعم و جمله این ملک  
 شروط مقصد و الاطری العیون بالظریف و الاصل و محدود و مرثیه مذکور و لا بمنعم  
 محمود که مذکور است الله الله مقصد و بیجا و در غرض زمین مذکور است الله الله بمنعم و جمله این ملک  
 مذکور که الله الله مقصد و بیجا و در غرض زمین مذکور است الله الله بمنعم و جمله این ملک  
 مذکور که الله الله مقصد و بیجا و در غرض زمین مذکور است الله الله بمنعم و جمله این ملک  
 مذکور که الله الله مقصد و بیجا و در غرض زمین مذکور است الله الله بمنعم و جمله این ملک







[illegible]







و چون طاهر و طاهره را که منزه و جبهه الهی سلطان مقرر از خدی مجتبی نواح و انزال به آستان  
نموده از خواه و بیستم او را بدین برودت برودت در هر کار خلاف مرتبه راه میرفت از اوضاع  
ناچار خود و منقرض و جمع مردم خانه از حد و مال و خواهر و غیره ملا از خود سخت ناله صبح و میگویند  
بر خدی برای یقین و شبهه بار نامو از خود و نصاب بعد از آن زبانه بر خدی و خود سری پیش گرفت جوی  
حمیت بدری منقض بر دست از محرمات نامو از دست و آثار علامات برار گونه قنیه و فساد بردار  
و شرارت از طرز اوضاع و قال و قال او پیدا بود بعد العفاف القطاع بر سرشته بر رسته  
پسری نموده او را از فرزندان خود خارج و حاق و منروک الارث که بدم و از خانه بدخل حقی  
الیهان کردم که بر جان و اند بر قوم بصورت فرحت شد چنانچه انتمقدیه را محصور امان و موانع  
اکابر و امان و دشمنان و دشمنان و خوشی مکان و مصالح محترمه و فبایست برار و  
قسم مولود خدا و رسول خدا و الهیه بدری افرار صادق بنایم نوشته میدهم که منزه و جبهه الهی مدور  
از فرزندی منقرض خارج و حاق مطلق است اصلا و مطلقا او را در سر رشته بدری و بر نام منقرض و  
بافی ناز و بعد از این داریت و مالک تمام خانه و اموال و اثاث البت منقرض و ابراهیم حریف منزه  
مستایک لوط و مسیح نورشید مدالنا بکیم و بکیم صدمه منقرض بر وجه نقد و زین و طلا و نقره و الا  
دایقه طرف می برنجی و قیلان و شتران و اسبان و گاو و آن و رسته و چکره و بیل و سیمین  
و کار و دود و غیره اسلح و حوبلی با و اشاعت و زمین در منافع افاده بابت و از انخل  
شاهین ابال و الیه ابا و الیه و غیره هر قدر با افعال موجود است در قبض و تصرف داریم اند و ما حق  
نمونه و بدیه و دایقه برضا و غنیمت و اختار را کفانه خود باین سر کوچه و صدمه میدهم سوار این بر  
طفت و گری میجو همه الوجوه و ارات و بیستم سر یک اموال منقرض باشد اگر بر تقدیر بعد از این  
منقرضی از سر ارات مسکن ارسا و حبس طبع خلاف این نوشته لطرف داری منزه و جبهه  
مدور حریف بر زبان خواند که در آن ذکر انحصار لفظ حرام است در قیامت و انکسیر او خواهیم شد  
و خدا است او را حشر ابد با و العاقبت که باین روز جزا با سمر و بر منسور خواهد بود بر این  
صورت حال و صدق و بمقال و استحقاق این افرار و صفت است نوشته الطبع و اکامی و افعیه باشد  
عمر و گواهی خود برین کاشد تنگت نماید و در وقت جواب سوال از روح و جان خود خدا را



مسابقات



مبانیت بفرق فی قیاس است <sup>بینه</sup> مندرجه جمال چهار حرف و الفاط که مسال لولوی مکنون ضیا افروز  
 افاق بود <sup>بینه</sup> به <sup>کلی</sup> جمیع سعادت افروزت و بادراک معبر حکم قضایم با صوره نصیب روستی  
 213 دانش و درخت <sup>بینه</sup> فرمان قضا جبران قهر توانان که گاه خامه کرامت لهار و سخط حیرت  
 اختصاص خدیو نفیس فرمان روی بحر و سرخون خطوط شقایق از نیمه افتاد گشته درخت  
 محبت جامع سپهر و دار که خلاصه بسنجارچ ابلت بنجم دریده بسنباط ارباب نفیوم بود مانند فضیلت  
 و سر و شس لاری بی بر تو و رود و دلفند خانه زاده درگاه و لالا با استقبال ان بالروس العین شایسته  
 شرایط سلطنت پسراری و لوزم کورن حاکماری تقدیر سازنده فرمان قضا  
 که از بارگاه خلافت و ناجاری کثرت نفاذ یافته در سایه که توانک الطار سعید سطح روزگار  
 احاطه انوار ملوک رسیده و رفو و معلوم فرمود این نور شایسته بارگاه سلطنت استقبال ان حکام  
 نظام و وسیله سعادت حال و در بوم بیت مال خود گشته بجاوایط عبودیت و پسراری شست و شام  
 اداب کورن و لوزم قواعد تسلیم مجاورده بر سر نفاخ و لعاقل نهاد و مارک غایت در و دست  
 بنموان سپانیده <sup>بینه</sup> مسال قضایم در سایه که در میان چشم افانیت بار نموده بطراز  
 عقد و اندک کثرت و رفو کرامت ظهور فرمود این ترتیب یافته درگاه سلطانی قوانین اداب  
 استقبال و این کورن استور نیکان و سبزه خلایق تقدیر سازنده سر فرار دار و نماد کورن گردید  
 ۵ میرنق قضا بلیغ معیار و طواری شورای مرکه که گاه شسته دست حق پرست و رسم خبر کمال فیض  
 جدا کمال خود نو کمان خان کیهان بود در سایه که محرم منبت اقدم و خوش سرایه سلاطین  
 سه اوی منور بود و اندک کالو وجه من سمار نروال و جلال فرمود خانه لقا و در تقدیم طرفه استقبال  
 بجا آورده نو نوی سلطنت صادر بجموعه تقابل منتهی یون و سارده در روبرو الفاط و حروف  
 که میل جوی در الدیج و کواکب اکبرین فرار و استوار بدین مرتبه دولت هم جهان سعادت  
 پنداشته تیر بار کوب افروز و اغوار نهاده <sup>بینه</sup> سمنو بلا مع انور نهفت و اقبال که در بارگاه بصفت خانه  
 میمنت خند و در بوم در سایه که قهر کینه افروز و غیر چمن اندوز در برج سعادت درج بطراز سعادت  
 فروغ نجم جهان و روشنیه برای کیهان که دیده مارک رفو و خانه لقا و سمقدار از حقیقت بدلیت باوق  
 عزت سپانیده <sup>بینه</sup> طوار سخاوین عظیم و اخلاص ازین سلطنت استیصال سیر در بی خانه لقا







[illegible]







هر دو این کتب در حدیث معتدل بلاغت کلام مفید و فراغت بود و باران سبک صاحب حدیث  
 قرین کتب صفا معارف و نقد مقال خبره را را می حسن کلام سخن برای صنفه امام اس  
 مرحوم دارم بر پیشانی مکارم بشم گوای بخشش نشان سخن افزین تا دوه من جملوان منیدان سخن  
 پرور سواد ای من رسم میدان نلته پروازان بکین خانم جالو طراز می صاحب فطرت عالی سخوان مسالان  
 بنمایای لوح کلام سخن افرینع و فیه باب خطابه هم رینع سرمد ملوندر کلمی معانی این سیر سیر  
 سنجده افیض خانم تاداری معنی کل ز نامه معانی نگاری مرکر دایره سخنوری دایره مرکر خرد و دور  
 و شیرین دانای سخنوار و صید بیای معلم فواصد سخنوری محمد معارف صفت سخنری سیر سیرانی  
 ملک حسن و ابی مطلع انوار فیض عالم الزمان طوطی بکر خای سخن معانی حدیث نعمه سیر سیر سیر  
 خلوت کربن حیار و لیسین بود ج کر با مستوره مغز علم و حیا محدره معنی سخن ما و الکر و ا  
 بصرف و صفا ساجده مساجد علم و حیا ساکنه مسند حرمت و عفت جاسر هر لوکت حشمت با و  
 مسوده هم فتنه خاتون معبد رفعت نقاب کربن بود ج سخن رفعت طلیعتان عظیم سراج  
 سلیم معارف مشکوه جرم سعادت صاحب دور کار کامله آموزگار ریند کرد از را تعبیه افغان  
 مسریم خصال موجه دریای قدم صدف محیط کرم خاتون عصمت سدره مافوی نه شایه از  
 عصمت آموز خلوتان خلوت افروز خضمتیان پردیس سراق آسمانی واقف نور چرا  
 فدای می کردید به مجربان ظلمت فراق بلبل معنی فواصد محال و سخن کرد  
 و سلاسله و بانه خورده اهل استیاف و لایم و ایج فواید نو پس ساز و دین به حضور اقبال طهر  
 کرد اندیشه ۵ و سوا بیکه خیار سرب کجا ای را چون فرط کفایت سرب است سلاسله خزان  
 معاشرت با چون بهار مواصلت سواد ساز و دین به خیم اقبال موطن کرد اندیشه ۵ و سوا  
 چون صفای باطن ارباب و حد و حال و ثنای چون صفای خاطر انصاف شوق وصال شمع مخلص  
 مایه ریاضت ۵ و شایف و خواسته که بغلغله و لایم و شمشاد قبول اربابان  
 وارنمایای مال بویست استقبال نماید و صحایف حکما به که معراج شمایم عبرت شر فلوب اصحاب  
 چون خجسته آریسم به بار سال بریم خجسته سرب دایره محفل جهشت کفایت ۵ و سوا  
 سرشته باز قضا و دین به سلاسله انعام که مورف و بان کوا به معارف حصول مطهر و مصل



مارب باله . تجلی که طار از شر از رواج ان معنی داران این قریب به میان منوط به  
مجلس گفتند . و هوای که چون مراتب دل اهل صفات از کمال پاکیزه و روحانی را به سیم سر  
از کمال سبک و جوی چون ملک پر در اندای خفا و منفی نموده . و عاقله اثر از رواج  
و کسان و دو سبک تمام بود و عوامی که از شر صد و ساکنان بوسیله کلام مباح از اهل جامع ط  
و عاقله ساکنان ملا و عیال با جانب ان یکتا بر دارند و سبک که محبان بکوهی در میان و عاقل  
از سال مانند مافوق موافق و مخالف سبک مرشد شدند . سبک سبک رسم است  
کلیله ناز که در اند و سبک سبک سیم سیم امروسان از معان مجلس حلد قرآن ط  
و هوای که بطور سیم جانب سیم العالی سیمی بود و مباحین اما قبول فیض کار بر و عاقل  
مکوی و اصل اوقات سعادت لای باله . ماله و محبت انبروده دلال معانی  
نصیر طوبان خیر سبک در خوشی و سوا سی لاله رخا خنجر حسن ملک جان نور بران مایه  
در کس مضری ببار جانور در خوشی حسن سبک سبک مایه . از انقاب خراج حاصل  
حورائین و انصاب سبک که انصاب سیم کس محفوظ بوده که سبک شش دل و سبک از سبک  
انجا شدند . از سبک سبک نور انبر و کار و نصالح مصر طوفان خیر مایه بخدا و سبک  
چون نور کامرا و حضورش دما شدند . از اوقات فلک طلسم سبک سبک سبک  
و صفات سبک سیم لند سبک سبک خویج در کما حسن سبک سبک دموطن حفاظت بر در  
بوده ووافیه سبک و دل کما سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک  
خرع سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک  
خرکست حمدی بوده مزین سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک  
فلک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک  
اعطاف نامهای شدند . او سبک از خدای تعالی قبول سبک سبک سبک سبک سبک  
برقی سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک  
نامی که سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک  
جهان سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک  
خواهف تمام

در میان



رج وصال صریح هم سخن و استیلا سیرامون حد بقیه در کار نیست مهمل شود اند

بعد از شرح

منج و از این دست طبع تو فیر شد ای دل افراق لعل فان دافع و در حدان صهر سهرین مکر و دایره

تسک از اندامی و حیوان موقوف به الحمد و اسحاق بحساب لایعبد الله و سلمه اندامی

طوارقی کشفیاق و پس از توضیح مواردی که در فقه و اصول مذکور است و در این کتاب

بیا بی باکتری دل تو عهد معاخذ مدح و نیروری بر روی اعیان کلا مع نمودار مال

مدار تبلیغ ادعیه یوگسلاوی و ترسیل اسب افاق برای معبرین عای بنضاضی شکره

از انعام و ثواب که اوست ای ان منزه فیض و احسان مولا که امرای آن همسایه

سید محمد میرزا که میراثش بدادت غنی و مجمع دارد از لاریس است سکر و اندر  
استیاق خاطر

در این احاطه که در نوا و سر او نام و تماثل و فهمم کنجند از سبک و شریک مطلب و در او

در بند لوی از روی دیدار شام انوار از مصفا کردند سروش و نمایی طلوع

ست از کمال قنایس افروخته نشسته طو امیر همان آن چون نکته آتش می مطول و شرف هم و با تیر و

ن چون در کتب متداول لاجرم مستند را از سر قلم نگران باید داشته بمقتضای

بعد از تکمیل شرائط مذکور و پس از تحصیل مدرک سرافرازدی که مسلم مدارج معلما و محقق

فایه نیست معروضه درود . ترجمان در سر میگویند ضمیر منظر واسطه امر در مقام خاطر صفا

برای این نامه هم نسخه عام و مختلفه حلت الشایم که اکمل نسخه مهره حضرت و لوی ترکیه

و در سینه نیز زنی که دیده از نزد و در سینه از نظر رحم حنا زنی که سینه خفا خفا زنی که

... کلمه ای که از احمد هاشم بن احمد افرازی کاتب حاکم و قاضی و قاضی

خط شامه مکمل و ملحق بر روی اوراق فراست و لات رسیده دهانه

عظم شایسته مقام لطیف و عجب برآینج جوامع الطاف را صرف کاپ رسیده و حاضر  
شده است. اما در این خصوص نیز در این مقام حاضر است.

میر جہاں مور و قابو میرا ہے خوش مقام ہمیں جیسا  
 ۱۔ کتب خانہ اس کے صفحہ مذکور ہے سند نفاسی غلام معوط وردا

فصل در بیان احوال و سیرت امیرالمؤمنین علیه السلام

طاف مسوخر و در کمال خلوص رویداد  
بسمه اسباق و کلامهای کاملاً فیه و

[illegible]

سیده و جامع فطرت و ملائکت اسماء العظمی را دانستند



[illegible]



با بر اعراف متفحصین و کلمات سببه بوفلمون زهی نامه دلکش که حروف مشکین سودا ش  
مستمل بعضی جان بروری و باطن کافوری نهادش چون سبده صحنه متضمن انوار کثری  
رقوم حروف مشک بکبرش مناجح کفورد و جهانی و نقوش سطور غریبش منزه سعادت و جهان  
خطش چون نسیمی مسلسل مشکین حبان ماه سباه و لا و نیز مشتاقان است و چون جعبه  
بر غارض لاله رخا کند محبت بنیان ساعد خاطر آند از مطا لوه فقره اش مهت شود و مایه  
چون سبزه از لب بهار مالیدن گرفت کملونی عبارتش چون لاله بهار ان سببی بالا  
کس نامی طالبان متوق اساس شد و مانند گل و بویه از فرای دل بلبل کرد و بد  
زهی نامه رشتش از رخسار بنای نظم معنی سحران هم دوش و نظمش از گوهر ارادی عبارت  
بهش چه نداد ای عقل و هوش زهی نامه دلکش که خطش چون نوحه صبا حبان  
سحر خورشید و سودا ش چون سودا کلمات بهار جاوید عجب نامه که هر سطر  
بلبلان معنی و سبب و دماغ فیض حبان از گل شوی الفاظ موعظه خطش از  
شکستید از لف نوحه طان بهیرین مهت در دست پیدا میکنند و معانی از پس سوراخ  
بر طبع سحر بر دوزان جاوید و تفوق مجرب زهی نامه که هر سطرش چون مصرع افواج  
بماض سباده و معنی و لغز بهوش راس هنر که جوهر صبا فقره اش از جواهر  
الفاظ و روشنی معانی و کلماتش طالع بهره و عبارت فیض کیش بلا در دانی  
بر موج زلال جسم خیره بر سطرش از فیض معانی سیراب بر موج انجبات مهلو میزند  
نقوش از جمال حدیث پر کز جند سحرین لبان نکهت میگردد ز لب معنی در دجایین  
چین خوش طراوت و چمن نشسته رخسار عطر امیرش شعله اش حدای را  
قرون نه و لمعه باض کوف انکیرش خاطر متاقان کلام نور کردند در شکر این خط  
و سعادت کبری میور آن را مار زبان و زبان بلا بادل هزاران شست خود که غایت نامه دیگر  
سرمه مضمون التفات سخن مجربان بود که زان فیض سبحانی بر صفحات امان افانی واضح  
و الوار فیض مایه از وصات حلت و کامرانی لاج بر این بهای معنی سحر از می کار دارم  
دوست از لب کرد و در خنده است که گفته بخار از این سحر خا کثری سخن و صفی



۴۸  
 بهر سوره ۱۰۴  
 بهر سوره ۱۰۴  
 بهر سوره ۱۰۴

اوراق ایاام و لبای را بر قوم اوجیه مرید سبب دولت و کامرانی فرست کرد که اندک و نیوانی حوید  
 شمع او مفهوم شد که قنوت از مکان من یا بند الهی نموده و دستش را مع استی از ارتق و فواید  
 کوکت رفت طالع افرین کواه است که این فقیر بوسه و عاکه مر سحرگاه از غره افاقی  
 فحما بنا جلوه نماید و بر مضه نصران اله فحما فرب حیره ک بدار و کاه لایرل که دار الفلا  
 سلطان روایت جهت شاه خال و حال این سر برارای غرت و کوکت یک و فلو طاق کرد  
 ۵- بهر پرده عظمی مغرب و بهر سبک و فتنه افلاک بر افراخته باله عرصه جهان  
 بنفحات خیالات شانه مغرب و اندک کتب لمعات از نظار خیره وانه منور باله انوار  
 عین و انار فیوضات لار بر و کار فرمای ما به نصرت انار و بر حرم طفر کمار باله ناز  
 عفا ضرور دیوان فلک سبب نظام کامیاب است چار رکن عالم چون مصرعه رباعی از قبض  
 گفتار ان ضرور من سخن لبریز معالی باد تا بر و شمع روشنای این خورشید  
 از انبه بیع ان و لا کو بر صورت طفر و وجه حسن جلوه کرماد و نادت مدار فرب برش  
 زلف و خیل و خاندی بنجه کلزار است سرای عای از کلهای فباط مالا مال  
 تا اطلب سیر والا بر یک سوت دارائی بر قامت اقبال ان سکندر طالع رینده باله  
 تا جور شیدان من افروز سپهر و صبح فروغ اندوز مهر کوکب ان والا خضر بلند باله  
 کشتن نمایی ان فیض حاتم افتاب بقیض کلهای کون فروع بخش خاطر همستان باد  
 تا نور با صره مربع این خانه چشم است محبت ان نظر روشن باد و تا دایره سپهر محل  
 هر و مه از است اوازه ان حبیب الا تبار بلند باد تا جاده اسرار  
 بخدی بنظر سکه را نجم خیز بود اخضر و نشت ان سپهر مرتب روشن باله بود با سار کل  
 بهار از شرم خلقت و عرق باور باد و ادل نوشاد و دل حضم تو خکین تا خنده کل بشد  
 و ما که بلیل تا و دست از نزل درم و نشت کیم بنفرض با و در غنیمت کون طبع لیم  
 مراتب از و و نمنا که بدر یافت سرور مواصف موفور البهت در نر نگه خاطر همستان  
 سر و بیت القدر نیست که درین کار بر داری نامی و خامه شرح پذیر نواید که و نواید  
 نفسیکه دل متجوید ازین جهت است که دل و سوره انور کامیاب فرماید شفا و نجات

عطار



عطف است بر این است در جواب شایسته و حصول نفعت فرموده دیده و دل متطهر و مهر و خورشید از نور  
نزار که زینت و تاجها فرمود و در جواب مقتضای مرقومه از مضمون الطاف مشون العنوان کارنامه  
که مکتوب ما مبرین و شایسته و خاطر نایب ما شکر کردید بمقتضای و توفیق و وسیع توفیقها زیاده از دولت  
که با وری خاصه و نامه بایان پذیر توانا شد او لغای خیا که دل میجواید بسرور و دنیا سرور  
از روی دولت و در این مکتوب اثبات میبرد که اگر شرح این بدفاتر و اسفار نوشته ما بمان  
پذیر توانا شد کار بسیار حقیقه بفضل و کرم عظیم خود از این نعمت روح پرور و مملو که کامیاب و مانده  
داده و حقیقه شریفه که مطلع بخلیات برار گونه توجه و اشتیاق بود وصول برار گونه کرم بخشید  
روح شایسته از روی و مکتوبی خاطر نایب ما شکر کردید بعد اظهار مکتوب و توفیق و سعادت و جودان سرور  
مواضعی موفور المصمت مکتوب فخر مکتوب نصیر نموده مع لید بعد از ارم نماند بهانه زیاده از  
مراتب شوق و عشق و اشتیاق عابد حال نایب شما که مکتوب و عطف و نصیر نماید بعد از  
در این و اشتیاق در یافت همان مواضع موفور المصمت مکتوب فخر مکتوب نصیر نموده مع لید  
کتابه بر این الطاف و توفیق و حصول سرور و نامحور نموده سرور و شوق کردانید مراتب شوق و  
نیز از این است که شرح در لید این بار از مطلب منصرف میگرد و بعد از این شوق و اشتیاق  
و مکتوب جودان نعمت و در این مکتوب آثار و منتهای مینمات باطن نایب مواضع بر این مکتوب و توفیق  
نصرت انتمی را به مکتوب الطاف نامه سرور اشتیاق که بر لفظ و فقرات دلنواز و مطلع  
الوار برار گونه و توفیق می و شادمانیها بود و حصول سرور و کامرانیها کردانید بعد اظهار سرور  
شوق و عشق و اشتیاق سرور مواضع لازم المصمت مکتوب فخر مکتوب نصیر نماید از روی دولت و در  
مصمت آثار که زیاده از این است که بگذارش و نگارش در آید بعد از این مطلب و در الو  
اشیاق و عطف طراز و حصول شادمانی جودانی نموده بعد از این شوق و اشتیاق  
که شاد و التجر بر این مکتوب فخر و عطف نصیر نماید در شان شوق و عشق و در ناز و خاصه  
مقطوعه الال نایبان پذیر نمونانند لید این بار در مدح و احترام مکتوب شرح شوق و اشتیاق  
لا اله الا الله نعمتی نعمت و در این مکتوب آثار و منتهای مینمات باطن نایب مواضع بر این مکتوب و توفیق  
اندر از به جانب لید بگذارش مطلب منصرف میگرد و بعد از این شوق و اشتیاق و



[illegible]

رساله بریداج و صفات نواب عمده الملک اسیر جهاندار  
مستقله روحی و دلالتی بکشتان بریداج نفحات شش و تمامی مهارتیندا و قابلیت  
که تبار کافر بنی سیم کوشش وانه کور در بطن صدف و نغمای غمی بسین و خنده در  
و نرد و مانع چین نزار معنی لطیف و شگفت بریداج و توصیف شگفت نواب است که با تبار  
شبان الطافش قطره سیم بر امن کلهها کار فرمای کور عین خداوند که بگوهر فانی در  
شکست و ریای عیان اسیرم کم با یکی است و در و خفا به معنی نفیس که بیان بر فر

مطابق اقصای



مشرق آفتاب بهر مرکب جولانش ز عیوان بهر دسم جوهر صحنه در روز و شب  
صبا در اسپین غنچه گل رخساره سرچه اناده می فرماید کسب کشتی عالم امکان مالاکتین جام  
سلیمان و چارموج کوشا حلس در بهار میزبان سر اسبان خیمه جان ابروی جسمه نیکوایی  
نیکو کوه و قارن شمس کاوهای ریس کرانه باری فیه تلاطم در باری صولت جن فلات قالی  
ساخته نقش شماری از نسیم معین سمندش که نار خاور سه صبح در کوشش دازد و رهاش  
خم کندش نواز دست احضر موج رم فراموشش با شش فیروز می طعن شناس سبک را می خورند  
تیکه های گریز و بگر دوزی الهام بکاس سعد راج سرین در زنده رخم سنبه صبح از افتاب  
هاشیه برودش کزان اقبال اوشت و دریا از ادب حلقه در کوشش عثمان نوال او  
امیر لک ز اقبال از جلالت قدر فایز دسم سمندش بر روی ماه غبار و مبله صبح جنبش جهان  
فرورود سپهر که در خورشید او رفته شمار نف سیموم سیرش جوهر شعله فان کوف محیط  
عطاسه چو امیر کوهر از موج آب کند بای باله زنجیر اگر فکالتور کحات جنبش خا  
فایز خاکرمش تا صبا بدامن چمن زرنگ خون جگر خورده نافه در تارار همیشه تیغ و تیغ  
در کف خورشید به غیر او چو بر انداخت برده از رخسار رکنه کربلاک نگر دزد برین برود  
دست توانست لب یاسار بغر دست فشانده اگر کون مکان ز کیم کسمه عو نایر و بود  
ز خوش خنده کل آسمان کوه لب بر اگر ز بند نسیم ز خلق او به بهار در پیشگاه معشوق اگر عیار  
بر دامن صبا نشسته خنجر حاکم پایر نیمه حلقه گردان است و اگر نسیم سیر از جوف کلبه برین  
کند غصه خوری در بند ملکایه حباب سینه باری خنجرش کنگ و نهو را بر عقیاب حوین خاک اندک نری  
نس و نهو اداری سعادتش صوره و در لاج لایر سیر سببان ساین این بلند پروازی از کران  
نیکو کاسه ملک کوه در صدای کمر کینا و بند انگلی شاین نیم آسمان سیر انداخته تیغ ابدش  
هم برق سنان او سنجاق چو سراج هم خنجر مرکب است و تاب دارد و تیغش که هم نفوذ کرد و در حجب  
چون قبضه تیغ افبایه دارد و تیرش که آن حیره کفار طغیان است و تیرش سنان ابر سهار  
است و از لب کف اند خون اعدایش در کشتن زرم لاله زار طغیان است و در کشتن کایچین  
جنبش نفیاب شرفان حلقه احباب منظر پشته ابرم و نهو کام کفای جنبش خنجر منکران فکات



پہلا کمرہ



یلا که این کشتی طبع خوشتر شد بهر درمی که از دهنها بر آورد و غرضش و پان در بر آورد

مهرش گزیده بتیغ فتنه در خواب نقد و زر زه چون گشته کرد آب اگر بار کمان از لیل بستر و

چشم مهر و مهر خندان برود بهما از فیض جلالش که مژده بود گفت که مکنند مثل این که اینو

خط لوح حبش نوره نور رخسار رخا آتش سفارش بخور بخش لبها کل دل

چشم بومهار طس دل دیکش و کامی حاجی کل . لبش مکش نی غمی کل بر  
کز نظر دیکش کام ز چشم زنا جان خست دلم کز آنکه زانکه

از نظر رویدادها و مسائل روزگار چشم از راه دور نگاه دارد و در عالم  
عجایب خود از کمال چشم و کار اندر روش دیده دارد و در کامدیر مشاهده و فکر

فصل پنجم در بیان خنده و اشک

در لوله از جنس جنس سیم عدل چون که دسیم کا. نندرق از کتان بر خورند.

گشتن حلقه زنجیر بقدر مهر جم کردن کردن کین کین

را که در مرتبه خارج از حلقه الفبا محسوب می‌شود زبان

بهرای ماه و اختر و خورشید و در کربان صبح اگر نه نریمد الشش نفاویه هر خورشید انوار رحیمی در

نما فیہ و ہذا را کہ ہو ایش محسنی شہد کل فای نامہ نو سندی و رجا موصہ فخر ختمبر کند

اسمان خاں دیسراوردہ سا درویش فقیر خط کہلک ن فی لطفہ سموم سرچس خان فافور

سکال کسرده و جدم برن او برن اس که بر از دامن اس کسرده بر خشت بر ارجلو کسرده  
بر خشت بر ده و کل کشت بر او از غنچه کشت نهاده و نه ماهی زشت نهاده بر ارجلو کسرده

رنگه نیکو و دل خوش و دل بکس نهاله فروغ ماهی نورس را بر آج هنر و خور  
رنگه نیکو و دل خوش و دل بکس نهاله فروغ ماهی نورس را بر آج هنر و خور

بسیار سال پرواز کرد و گشت تا آنکه نوازی یافتیم شکرالان و چهار خوش از موج و خشت بای ز موج

مؤید از پاشا در شهر شمش ماه و کائنات پاشا کنیز یکی عم پوشیده و از پاشا خیمه پوشیده

رشدن سخن کریمه چو شعله ای که از لعل کمال برآمده گوشه ها خند مصری در ناله و اگر دست

برارد امن و امانج نو مرور لیا به حال مختل شد خرمه در سر زمین دلهاد و اهلیزه و طوق ط

حلیفہ اطاعت و گردن گردان مجیدہ بر تو تھا کہما تائیرش ملائی انور شد و جب

و در این کتاب که در این شهر کتب است



۱۱۲



در حدیثی که از کتب نجوم مجرایان را که شش بر قسم صیانت و طایف روی مال و هم و جبار است بر روی  
 بنمود و آنهار از انیمیری تعین بر روی می کشد دولت و احوال خیر افلاک همیشه زمین و دیر و ماه و آنجم  
 شمار این ملوک و کوچک بزرگ بنوازش قانون خمس برسد و نوای سیر واری عربی هم بر سر  
 بنویس در صورت و صدای و نواری و سایه روح بارگاهش بین بمبصرت مالالین و از حلق  
 فیض کفایتش را بجلالت خدای افاضت بلیق بطراوت فرای جو مبارک در شش خلقت انوار  
 سر بار حق و دولت و از لطافت کثای نوهار لطافت حسن را در تمنا سر شایسته و بر دما هم  
 بنویس بر ضیاء فانی الاضیاج و کثای و کلام مغریر حلق الا و لوح جالواری رشته را خیمه  
 با و چهره روی فروغ بر برای در صدف و خنده کوهری باب جوهری مایه روی افرازی نه صدف  
 ریس مان کبر از ابروش فلک کشته ارشاد لبس حرمش سهان و لایه کای خاشاک  
 زایش و بای جوهار علم غنیمت است بر صد از لوله در و الو خرد سخا چندان کفایت کوشش  
 کباب بر بر و سجودش با وصف شهاب است به شغل عالم بر روی و جهان کثای بمقتضای جمال  
 استعد او فطری لوحه مزاج مایون بر کثای فانی غلام مغربه و معارف فنون سرف چندان مبدول  
 مشهور که در علم کیمیا در علم اوستالی را و راحه و در هر فن با جاد و صانع و فنی و طرز با  
 تازه جوهر اول و اول حیرت ستون ترخ خسته نهرندان تابع من و و الا فطران کجاست که در علم  
 سام الفاس روح پرورد در کثای نوبه نوبه لان کلمات معانی نقش میاید در میند سیم کرای  
 صفا سر سراه طراوت با صفت سحر در پیرایه بر کثای من معجزه بیاید ساخته جاد و نوای نهر  
 بلاست آنکه سحر معانی از حیرت سحر کلاش موج خیر و صفت سحرین ادای و طرک سخن از حیرت  
 افلاک شمار انیمیری لطافت و کرای توضیح باشد نفی کوه منظم و سه لوله خنده شریع و بر و قسم  
 انوارش بر سرف کواکب معانی و نهر اندر شش مایه روی معانی با جمیع نهر انیمیری  
 نورانی در در ادج که خیر از و چشمت انوار فلو شش بر و رسالت سهره افای اگر صرح رعب سبل  
 یقطبش بر ماند مایه و نهر و کثای معانی خیمه کثای نفس بر از لعل کیمیا سهره و نهر  
 حکمت فلالون جوهر و طرک کلاش شمار سخا در لعل شش نهر و سحرش از نهر سهره  
 در سیم طالع سحر کثای از کثای نهر خام نهری سحرش سهره بر و از نهر معانی لفظ با راجع



[illegible]

خدا



درینک پیرایه شش بکافین خندک اند مردم و بدیه بلیات چنان فربس برسته که بد نگاه بالعمد  
 و ناوک خیال تلکشن از دمان بچشم کل بقدر که کم گشته که تلک سیم نور فرمای خنده بچشات  
 از حکم اندازی براماج پولک بکروفت گشته دارم و کافیه نمکوان چشم مور خنده بار بکد  
 شش بدایست تار دوخته چشم مورد ردل مار گر گمان زه کند بفر صفت بکشد  
 و شمش و قف خندک پنج شش فضا کرده بشان ست ساهن بکافیه از ان گمان چشم  
 کرمان او بکین ماه نور اکند کوشش درک بد خندک بسیار تیر و چرخ کم کند ز قار  
 و رشوه دره اش نه سر دوخت چشم اقباب مشر کرده ماصد از بر مضموم کشد اماج  
 نقطه مضموم کر نمودی کافیه چرخ زبان تیر او سکنت از در بران حوصله بلند و مزاج عالی  
 بهرین فاضل و سبع و تعمیر فضا ی رفیع نوحه تمام دالو و همواره کار خانه این شغل دلند بر معمور در عمارت  
 بهرین این بنای فویم همت بلخوط و منطو لست اگر چه بنای سکین و کاخهای رنگین و حوضهای  
 مقطع و لیست و قواره های حربه قات بلند و طاقهای دلت و زوایای آسمان مصاد  
 الشرف کراحت و اجلال و دار السرو و مینت و اقباب بدان تر است لطافت حاشیه دار و  
 کج حال کسبهای این خانه های صفای شش موج حیرت جوهرهای شجاعت لیس و باند بطل و شش  
 انوان بای دلفین سرشته طول امل شجاعت کونای در بختاب اما درین روز با حکم عالی نور این  
 قصری دلت آماره طرز جانفر اسلمان تعمیر پذیرفته که بفرستد کسب شش از کران بارهای صفای  
 الفاظ معنیه قات سخن تر از جاحمه و منجر بلند با کافیه از اوخ مدبری بفرستد  
 سنون خیمه باوان کوان کسبده حد و خنده منظر بار بار که بطاقهای و عفت و عفا  
 موج خیزی راحت و سرور شش و لفر به و جانفرای لست و حیات شش صفای کوان را  
 اینه و حیرت بای خیالات دلت کی قامت بکمال دل کرد و داده صفای کوانهای بلند  
 بکشد نور طاق بکشد شش اوای محراب بای بکشد شش خاتم ند صفای بکشد و کافیه  
 از ناموری کوانی سلیمان بکشد و خیره بر دواز او آنها بکشد شش نظر اخلاص قلم و در دست  
 بکشد شش از دلت از لطافت هوا مانده دار عمر عاودا بکشد و طاقهای حربه از بر و زوایا  
 از دلت بکشد از بر و زوایا بکشد و از دلت از بر و زوایا بکشد و از دلت از بر و زوایا

شش

درینک پیرایه شش بکافین خندک اند مردم و بدیه بلیات چنان فربس برسته که بد نگاه بالعمد  
 و ناوک خیال تلکشن از دمان بچشم کل بقدر که کم گشته که تلک سیم نور فرمای خنده بچشات  
 از حکم اندازی براماج پولک بکروفت گشته دارم و کافیه نمکوان چشم مور خنده بار بکد  
 شش بدایست تار دوخته چشم مورد ردل مار گر گمان زه کند بفر صفت بکشد  
 و شمش و قف خندک پنج شش فضا کرده بشان ست ساهن بکافیه از ان گمان چشم  
 کرمان او بکین ماه نور اکند کوشش درک بد خندک بسیار تیر و چرخ کم کند ز قار  
 و رشوه دره اش نه سر دوخت چشم اقباب مشر کرده ماصد از بر مضموم کشد اماج  
 نقطه مضموم کر نمودی کافیه چرخ زبان تیر او سکنت از در بران حوصله بلند و مزاج عالی  
 بهرین فاضل و سبع و تعمیر فضا ی رفیع نوحه تمام دالو و همواره کار خانه این شغل دلند بر معمور در عمارت  
 بهرین این بنای فویم همت بلخوط و منطو لست اگر چه بنای سکین و کاخهای رنگین و حوضهای  
 مقطع و لیست و قواره های حربه قات بلند و طاقهای دلت و زوایای آسمان مصاد  
 الشرف کراحت و اجلال و دار السرو و مینت و اقباب بدان تر است لطافت حاشیه دار و  
 کج حال کسبهای این خانه های صفای شش موج حیرت جوهرهای شجاعت لیس و باند بطل و شش  
 انوان بای دلفین سرشته طول امل شجاعت کونای در بختاب اما درین روز با حکم عالی نور این  
 قصری دلت آماره طرز جانفر اسلمان تعمیر پذیرفته که بفرستد کسب شش از کران بارهای صفای  
 الفاظ معنیه قات سخن تر از جاحمه و منجر بلند با کافیه از اوخ مدبری بفرستد  
 سنون خیمه باوان کوان کسبده حد و خنده منظر بار بار که بطاقهای و عفت و عفا  
 موج خیزی راحت و سرور شش و لفر به و جانفرای لست و حیات شش صفای کوان را  
 اینه و حیرت بای خیالات دلت کی قامت بکمال دل کرد و داده صفای کوانهای بلند  
 بکشد نور طاق بکشد شش اوای محراب بای بکشد شش خاتم ند صفای بکشد و کافیه  
 از ناموری کوانی سلیمان بکشد و خیره بر دواز او آنها بکشد شش نظر اخلاص قلم و در دست  
 بکشد شش از دلت از لطافت هوا مانده دار عمر عاودا بکشد و طاقهای حربه از بر و زوایا  
 از دلت بکشد از بر و زوایا بکشد و از دلت از بر و زوایا بکشد و از دلت از بر و زوایا







در آن وقت که چشمش بر آن چشمش افتاد و آن چشمش بر آن چشمش افتاد  
 جهان قهروری یافته و سبب تا به چشمش که در او بروی تو دایره افتاده و عکس دیگری موج و صفا  
 مطلع خورشید نورانی و بگویند آن قطره با سبب است و این امر من است که در دم ای اگر از این  
 به تو منم ای اب رند کافی راه طلالت کم بگرد و سبب و صفا و در بدایه فضا بس حضور و سبب  
 منم ای اب مویش تمامگی ری قه ای و سبب است تو دایره و این و ناسازی موههای آنها در  
 استیش کلش خرم سلفه و نایاب اگر بخت موج حیرت بخیرای سلسل و کوثر رودی در بودم  
 و خلد لب قطره رودی و اگر خفا طلالت حلت سدره حضرت و سبب است که سبب است از آن  
 زندگانی است سندی زهی اصفا حسمه نور بهر موج ایاب کلش طور تغییر  
 قند و نایاب که حسمه سبب است در آید که نوی حسمه حضرت فراید ابروی حسمه حضرت  
 غاید ابروان کوثر شانش که در نایاب در باب شش گندی بخت است خوش  
 کشید از پای در پایا و خوش چشم کم عین قدر شانش در خدا رودی کوثر شانش منقاد  
 کمال حسن اندام خباب در کف حسمه شش جام ز موسفا و خوش است این سبب است  
 از آن شش بفره زو است درین دوران ندر چشم که داب خراود ریاده و عالم  
 بر آنکس را که در کف و فویش عید و قیر کوثر خوش است که نون به عاده است  
 اندالو که به نون در آن شایع بر مسمای خوش نغمه های حسمه نوا کبر سده او از حسمه نور  
 در عراف و حجار اندالو و کوچک و بزرگ شیری و دشت را از حضرت تا عجم و رواج است  
 این نرانه و لنوار از حصص خفگی با وج است و نایاب در ده کوثر سامان را از خوش  
 طراوت و رنگ امیری این ناز و نغمه با نوا می سکفت و تو دایره از آن بال مار ط  
 صورت و صفا فانون نایاب از راه الصفت زبان سحر کشت بند ما میر و سماون  
 که در کوثر سیمال و فامین سید لا سخلو به و لر بای علم رفاه عالم مالا لندیت حسمه و از  
 بر ناز و شش عیال و تیر و نیک خنده جانفرا نور شیرین ادایه در آن اکسین  
 بفره میرای سبب است سر و شمع خفا ره خندان بجا خبر و بطراوت قزای سبب است  
 طریح اصول لند نغمه نور موج از کبر از سدره و نایاب که نایاب است و این کلش



و بکسری انوار حسن شده نگاه بخار و بسین از مکرری بعلی ای سکر مار و مصری نه نیاید  
و از بهار انگیزی کلمات خدا را اللهم تعالی بیا به سکه زلفی جلیا غنه بیست و سه  
مست نور است بر سطح منبر گل ردگت نور است نسبت موقوف خاکان سفلیش کین عالم  
علوی از سر است نور است سمیع که درین برقم تپه در لگو و اما ن شب از بر تو  
بود خرقه بوجوه نعمه این جمال در برده دل نوای نور و نور و احسن جمال و بهار  
و مکر است و عارض حال لاله باز و مکر است صد موج طرب ز بهر گوشه که سر است  
نعمه است ردگت کرده ز موج نعمه بهر هوا در صورت صدا کشته طرب خبر هوا  
از بهر ترانه های زمین زده خوش چون ابر بهار است مکر هوا از باد که کسب سحر نگاه  
صد کج ن طرب در بار نگاه از خوش طرب صدای قانون خیزد حصار است خورد و جوهر  
نگاه سمیع طرب برده فالوس مدبل کرم نور افشانی و نخل است طغیان زمزمه در بهار  
و در بهار سنسین بکه موج خبر بحار صول شگفت که و در لگو خوش و ملل جان  
قال حیدر از دست آموز ترانه های طرب بر است که رفته بر مال طایر است بهر هوا  
نعمه های از کاسه طهور و بهر سر و ملت انگیزی زمزمه های سیرین شاخ به سکر ز بهر موسیقی  
از حاکم مطهر الفخر که شمال یافته که نعمه و نور بر بهار و وف از دست مفعول حیدر از طایفه  
مخبرده که مغر اصول از نو است بر بار و دایره ملایم شایسته در آن شجاعت تاب میزند  
و عیان و از رفته رفته خبرین مویان بری دیدار نار میزند ز فاحان بر فسه و نرنگت  
سماح اگر دست بهار را در نرم نشاند و سوز عالم علوی کشد و خنیا که آن سوز و نرنگت  
قص اگر با نرین که از نر فقه سوار است جواب بردار در عالج حیات بر خسته خود در مقام  
از سر حدیث پانهاوه و باره ادای است ای سکه بسوس در انداز بهر پاک و نرنگت است  
نعمه بر در آن مار بهر لوار همه مضر است لاه غفلت و نرنگت و نرنگت و نرنگت و نرنگت  
روح برور جان تو نقاب برده میدهند مدح و جلوه حیات است نرنگت در مقام خدا  
و حال است نشسته بر طرف ز جاکارای ز رنگین نعمه سر خوشی های نوای خورشید  
طرب خبر ز بهر آسمان از نعمه بهر سیر تکلف در بر صورت و صدا لوح بطور و بهار و



نوازش و رقص در آن نعمه پرداز نقش ایستاد و ساز رستمین نعمه خوان و بلند کرد  
منوه در شکر قند وین از نعمه سرشته نمک ترخم میدید چون سینه از خاک اصل  
رقص میخورد ریش از بختی و ما کوبید باز نسیمین پس حسن محمد کوشش  
قامت کسین مهرین اودی و لرامی نموده جلوه ای جانفرازی نیک امر نقش ترانه  
کل آن نعمه خلعت و جواهر به پیش آمد اینجا محام است طری این سرایان مقام است که بوی  
بغض و ملب این نعمه و پسند جان نوار ساز سخن العدر اوج نوازش که بدوق نوازش مردم  
مضرات با به ترنارهای نفس نرند اما چون اطباء از دایره لوبی جلیت همان مهرین مقام  
اجابت کوشش بر او از دوستان روحانیان مانند زفره این بار نشسته به ترانه برداری دعا  
دولت ساز و نوای کامران روحانیان از زاینه سازد تا بود از انجم و افلاک و در روزگار  
سلسل سجد کاه انجم و افلاک بال از به کوشی چون مهر پیر کاب سا طرح میر  
دست بر فزاک بال دست خوش ابر کوه مار کله ارسا نسیم ریش اقباط مطلع ادرک بال  
دست قدرت گردون اردو غم مقام سینه زلفک از حیر او طاب بال مقام شرف  
و در کارش همک غنیمت طری زین دست حوصه افاف و جت باب بال حلقه  
کلمه ابرایه باب گردن کردن کسین در خم بجاک بال اگر عدد کسین شد از خوش نسیم  
لبر دست و یا جمیده تر از خزاناک بال سحر همان خطا بسین از بد مرج فوال حاصل دریا و  
بر احش بجاک بال خوش باز و نعمت سر خوش صها به پیش و شمشیر این نسیم  
دشمن دل خاک بال از نهیب صبت عدل رخت افرا نسیم حرام سوره دوران زار کوب  
حوادث حاک بال زار بران کعبه دل لا یصدیح و عا ج ابر از طواف این مقام باب بال  
بعد از حمد خایه که کسین فضا که به سطح این مقام  
معارف است اول و از مال ایل حد که از مناجات صفا و معبر کارخانه موالید کلام کرده و کسین  
او کسین کرم الله الش از اوج بارگاه جلد بس حرامی لامعان جلوه است از پیشگاه لا بر ایل  
مدارج نفوس و عقول ربه الب است نام معشرش همرا اف سحر و صبر کند است بر کلبه اوج  
خمنش بارگاه کسین این بند چاکر بر امعان و کسین کسین بر داز طایق ابروی جیبان کسین



از قاصد مستطابق بارگاه حلاش اطلال سحران صدف کارگاه سبزه بان ماس معارف و حکمت  
نقطه بود از شکار کند بر شطوط سطح بی نهایت به طریق درش با جلا بخار دل خوشی به  
تجرب و محرومات و معقولات و یک بد لغز خانه افلاک نفس است از ریاض صفتش معارف  
نیکب از صباغ درش مصور که فکیم لعل پر درش بنصیر صور مملکت متحاج مولان و مقدر  
که دست درش سبزه بان منابع ملات و لؤلؤ صانع استانه در سبزه بان و خودش در ملک  
کلیات شکسته و فیه ایالات و خوش امکان برده هر اسعالم نفیست براب شکسته نابالای قلد  
مطرات از بر تو خوشی در شده دست خضرای کرد و دل سبزه بان از بر خضر لطفش و سبزه بان  
نقد استغنی و ثبات از حجاب بارگاه حمتش منطوقه لا تقطوا فی شجره یوسف یافعه  
کرمش . بنام آنکه معارف و جویست برش کفر و ایمان در سجودش منبر که چون قهر جهان را  
مصحح کرد و قف و سمان را بنام نمونه خرمه افلاک ماسش درش کرده قافله تبا و بر  
کر مراد حلاش دلش بود و خلونیکه خاص خدا و از وی نقش جوهر کل مصفا کن مملکت  
دل مایه وی ببال او نام خامه نبرد از افلام و هوای معرفت سبزه بان عالم بهت و در سبزه بان  
صورت داده که مادر خسته و نور تو صفش شبانه نه بند و در هوای دگر مال غنث کفاید  
سبحان الله تو این شهری که نامهای سبزه بان حرف انضاط را مکتوب و جوشانده و ای  
بر لب نام رسیده و مایه یون مهوره که نامهای ماس از شخ کا و زمین سبزه بان می ثابت از  
حوادث افلاک معبر نه بر فلعه شبیه پیش تا مایه اقامت بر خسته کند از سبزه بان  
به چند رخ جو حیدر بر فرد نرس کمر اس شده و غنای بلند بر داز او نام مایه و جویه مال  
چشم نام کنده و در کمره و نورش شبیه سبزه بان ببال اقباب شبانه بر داز خسته و در  
و در سبزه بان کوه و قاف سبزه بان بنیان استوارش و در مایه بان کسند لا جویدی تا سبزه بان  
برش ناموزاند و در جهان بین مانند درای فرار از سبزه بان طاقی و اسل و سبزه بان  
مسا بسوشت ده اند از اب حبه بر روی نظاره و بفرج فر کسبش که در ان و در  
درش سبزه بان اگر معارف ان سبزه بان معنی به سبزه بان بر دازند معنی معانی و در  
نفس دخل نه مند و فرات مقلدان امر می شمس به طرف که نور خدای سبزه بان







